Regeringens proposition 2021/22:48

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken

Prop. 2021/22:48

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 28 oktober 2021

Stefan Löfven

Ibrahim Baylan
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Inom EU finns ett omfattande regelverk på området för sammanhållningspolitiken. EU:s sammanhållningspolitik har som mål att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning inom unionen.

Sammanhållningspolitiken regleras genom ett antal förordningar som gäller för sjuårsperioder. Europeiska unionen beslutade den 24 juni 2021 om nya förordningar för programperioden 2021–2027. Förordningarna, som trädde i kraft den 1 juli 2021, förutsätter vissa lagstiftningsåtgärder.

I propositionen föreslår regeringen därför ändringar i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden, lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete samt lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper.
I propositionen föreslås även att lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. upphävs.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2022.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut 4

2 Lagtext 5
- 2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden 5
- 2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. 7
- 2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete 8
- 2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper 9

3 Ärendet och dess beredning 10

4 EU-förordningarna 11

5 Gällande nationell lagstiftning 14

6 Ändringar i lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden 15

7 Upphävande av lagen om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. 19

8 Ändringar i lagen om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete 20

9 Ändringar i lagen om lokala aktionsgrupper 21

10 Ikraftträdande 23

11 Konsekvenser 23

12 Författningskommentar 24
- 12.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden 24
- 12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete 25
- 12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper 25

Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl , migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för

gränsförvaltning och viseringspolitik (bilagor uteslutna) 27

Bilaga 2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden 120

Bilaga 3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder 154

Bilaga 4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 219

Bilaga 5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning 258

Bilaga 6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin 278

Bilaga 7 Sammanfattning av promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324) 291

Bilaga 8 Lagförslag i promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324) 292

Bilaga 9 Förteckning över remissinstanserna 298

Bilaga 10 Lagrådets yttrande 299

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 oktober 2021 300

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

Härigenom föreskrivs att 1, 2 och 6 §§ lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden[1] ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[2]	
I denna lag ges bestämmelser som behövs för att EU:s strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden ska kunna genomföras i Sverige. *Med EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden avses i denna lag EU:s förordningar om* *1. stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden, och* *2. stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.*	*Denna lag kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från* *1. Europeiska regionala utvecklingsfonden,* *2. Europeiska socialfonden,* *3. Europeiska socialfonden+,* *4. Fonden för en rättvis omställning, och* *5. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.* *Regeringen ska i Svensk författningssamling tillkännage vilka grundförordningar som avses.*
2 §[3]	
Tillsyn och annan kontroll över att *reglerna i EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utvecklingen av landsbygden* följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Regeringen får *föreskriva* att en tillsynsmyndighet får överlåta åt någon annan myndighet att utöva viss tillsyn.	Tillsyn och annan kontroll över att *de EU-förordningar som lagen kompletterar* följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Regeringen får *meddela föreskrifter om* att en tillsynsmyndighet får överlåta åt någon annan myndighet att utöva viss tillsyn.

Om tillsyn överlåts, ska vad som sägs om tillsynsmyndighet i lagen gälla även den myndighet till vilken tillsyn har överlåtits.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 2015:267.
[2] Senaste lydelse 2015:267.
[3] Senaste lydelse 2015:267.

6 §[4]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på *belopp enligt EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden* om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på *stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i 1 § första stycket,* om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.

[4] Senaste lydelse 2015:267.

2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.

Härigenom föreskrivs att lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.[1] ska upphöra att gälla vid utgången av februari 2022.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1996:1488.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3 §
Regeringen får till en gruppering överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU. De förvaltningsuppgifter som överlåts får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur *EG:s strukturfonder*.	Regeringen får till en gruppering överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU. De förvaltningsuppgifter som överlåts får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur *Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+*.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 §
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006*, i den ursprungliga lydelsen*.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.

3 Ärendet och dess beredning

Inom EU finns ett omfattande regelverk på området för den så kallade sammanhållningspolitiken. EU:s sammanhållningspolitik har som mål att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning inom unionen. Den ska bidra till att minska regionala skillnader, främja social inkludering och medverka till tillväxt och utveckling. Med hjälp av till exempel Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden stöder EU sammanhållningspolitikens målsättningar.

Sammanhållningspolitiken regleras genom ett antal förordningar som gäller för sjuårsperioder. Europeiska unionen beslutade den 24 juni 2021 om nya förordningar för programperioden 2021–2027. Den innefattar fem nya förordningar – dels en förordning om gemensamma bestämmelser om delad förvaltning för sju EU-fonder, dels fyra sektorsspecifika regelverk:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, i fortsättningen kallad EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027. Förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 1*.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden, i fortsättningen kallad EU:s regional- och sammanhållningsfondsförordning. Förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 2*.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder, i fortsättningen kallad EU:s Interregförordning. Förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 3*.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013, i fortsättningen kallad EU:s socialfondsförordning. Förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 4*.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning, i fortsättningen kallad EU:s förordning om fonden för en rättvis omställning. Förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 5*.

Den 23 december 2020 antogs vidare Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av

krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin, i fortsättningen kallad React-EU-förordningen. React-EU-förordningen i svensk lydelse finns i *bilaga 6*.

Med anledning av EU-förordningarna har det inom Regeringskansliet (Näringsdepartementet) upprättats en promemoria, Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324). En sammanfattning av promemorian och dess lagförslag finns i *bilaga 7* respektive *bilaga 8*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 9*. Remissvaren finns tillgängliga hos Näringsdepartementet (N2021/00324).

I denna proposition behandlas promemorians förslag när det gäller ändringar i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden, lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete samt lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper. Vidare behandlas promemorians förslag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 7 oktober 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslagen som överensstämmer med förslagen i denna proposition. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 10*. Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

4 EU-förordningarna

EU:s förordning om gemensamma bestämmelser

EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 är en paraplyförordning. Den fastställer finansiella regler för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Den fastställer vidare gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden. Av förordningens avdelning I och II framgår förordningens allmänna regler, mål och strategi. Avdelning III–VI avser programplanering, övervakning, utvärdering, kommunikation, synlighet, finansiellt stöd, förvaltning och kontroll. Avdelning VII och VIII avser ekonomisk förvaltning, inlämning och granskning av räkenskaper och finansiella korrigeringar och finansieringsram. Delegering av befogenheter, genomförandebestämmelser och övergångs-

bestämmelser och slutbestämmelser framgår av avdelning IX i förordningen.

EU:s regional- och sammanhållningsfondsförordning

EU:s regional- och sammanhållningsfondsförordning reglerar främst viktiga strategiska inriktningsfrågor för Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden. Det övergripande målet med Europeiska regionala utvecklingsfonden är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i regionen. Fonden ska bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna.

Sammanhållningsfonden ska användas till projekt inom miljöområdet och för infrastrukturinvesteringar inom ramen för de transeuropeiska nätverken. Sammanhållningsfonden gäller i de medlemsstater som har en bruttonationalinkomst per capita under 90 procent av unionens genomsnitt och berör därmed inte Sverige.

EU:s Interregförordning

EU:s Interregförordning kompletterar EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 och EU:s regional- och sammanhållningsfondsförordning. Program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) som inbegriper flera medlemsstater har särskilda särdrag. Förordningen innehåller därför särskilda bestämmelser för Interreg, i förhållande både till EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 och EU:s regional- och sammanhållningsfondförordning. Den innehåller också särskilda regler för program där medlemsstaterna samarbetar med länder utanför EU. Huvudfokus ligger på genomförande- och samarbetsfrågor, särskilt fastställande av det geografiska tillämpningsområdet för Interreg-komponenterna, särskilda mål och tillämpningsområden för Interreg, anpassningar av reglerna i EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 för programplanering, programmyndigheter, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning och integration av EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder.

EU:s socialfondsförordning

Europeiska socialfonden+ är en sammanslagning av Europeiska socialfonden, Sysselsättningsinitiativet för unga, Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och EU-programmet för sysselsättning och social innovation. Det övergripande målet för Europeiska socialfonden+ är att uppnå hög sysselsättning, ett rättvist socialt skydd samt kvalificerad och motståndskraftig arbetskraft som är förberedd för framtidens arbetsliv i linje med principerna i den europeiska

pelaren för sociala rättigheter. Europeiska socialfonden+ ska stödja, komplettera och ge medlemsstaternas nationella politik ett mervärde i syfte att säkerställa lika möjligheter, tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor, socialt skydd och social inkludering.

Mycket av tillämpningen och genomförandet av Europeiska socialfonden+ omfattas av EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027. EU:s socialfonds-förordning innehåller allmänna bestämmelser om fondens syfte, definitioner, allmänna mål och särskilda mål inom politikområdena sysselsättning, utbildning och social inkludering. Den innehåller också särskilda bestämmelser som är tillämpliga på den del av Europeiska socialfonden+ som omfattas av delad förvaltning.

EU:s förordning om fonden för en rättvis omställning

Fonden för en rättvis omställning, som inrättas genom förordningen, är ett verktyg för att stödja de regioner som påverkas mest av omställningen till klimatneutralitet och för att undvika att skillnaderna mellan regionerna ökar. Den inrättas därför inom ramen för sammanhållningspolitiken. I förordningen fastställs det särskilda målet för Fonden för en rättvis omställning, dess geografiska täckning och resurser, stödets omfattning vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt samt särskilda bestämmelser om programplanering och om indikatorer som krävs för övervakningen.

React-EU-förordningen

Programperioden 2014–2020 regleras bland annat av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006, i fortsättningen kallad EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för program-perioden 2014–2020. Genom React-EU-förordningen har EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 ändrats. React-EU-förordningen trädde i kraft den 24 december 2020.

React-EU-förordningen innebär att medel görs tillgängliga för budgetåtaganden för åren 2021 och 2022 och att insatser kan stödjas fram till slutet av 2023. Genom att medlen görs tillgängliga inom ramen för de pågående programmen under programperioden 2014–2020 kan de snabbt sättas in i medlemsstaternas ekonomi. Initiativet ska stödja insatser för att hjälpa viktiga sektorer att möjliggöra en grön, digital och resilient återhämtning av medlemsstaternas ekonomier efter pandemin.

5 Gällande nationell lagstiftning

EU-förordningarna om sammanhållningspolitiken kompletteras av bland annat följande fyra lagar.

Lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

I lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden finns bestämmelser som behövs för att EU:s strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden ska kunna genomföras i Sverige. Med EU:s förordningar om strukturstöd avses i lagen EU:s förordningar om stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden. Lagen innehåller bestämmelser om tillsyn och kontroll, om avgifter för tillsyn, om ränta och om överklagande.

Lagen om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.

Lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. ger regeringen en möjlighet att överlåta förvaltningsuppgifter, även sådana som innefattar myndighetsutövning, till kommittéer och organ i enlighet med uppräknade EU-förordningar i den omfattning som framgår av ett fastställt operativt program. Lagen hänför sig till flera olika EU-förordningar, av vilka samtliga utom en numera är upphävda.

Lagen om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

Lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS). En gruppering har som mål att underlätta och främja gränsöverskridande, transnationellt eller interregionalt samarbete. En gruppering ska som huvudregel bestå av medlemmar som finns på minst två EU-länders territorier. Endast medlemsstater, myndigheter och offentligrättsliga organ kan vara medlemmar. Målet för samarbetet ska vara att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen mellan medlemsländer och regioner. En gruppering kan bland annat ha som uppgift att förvalta program och projekt för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU genom EU-fonderna. Lagen innehåller bland annat bestämmelser om deltagande i en gruppering, överlåtelse av förvaltningsuppgifter till en gruppering, registerföring över grupperingar,

Lagen om lokala aktionsgrupper

Lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper kompletterar EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. Enligt EU-förordningen ska lokala aktionsgrupper utföra uppgifter som avser lokalt ledd utveckling inom förvaltningen av EU:s struktur- och investeringsfonder. Lagen innehåller bland annat ett bemyndigande som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter om gruppernas handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling. Lagen innehåller också bestämmelser som rör uppgiftsskyldighet och tystnadsplikt.

6 Ändringar i lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

Regeringens förslag: Hänvisningen i lagen till EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden ska ersättas med en upplysning om att lagen kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Lagen ska även innehålla en upplysning om att regeringen i Svensk författningssamling ska tillkännage vilka grundförordningar som avses.

Uttrycket EU:s förordningar om strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden ska ersättas med uttrycket de EU-förordningar som lagen kompletterar.

Det ska förtydligas att bemyndigandet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet att betala ränta avser ränta på stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i lagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som yttrar sig över promemorians förslag tillstyrker det eller har inte något att invända mot förslaget. Flera remissinstanser välkomnar förslaget och anser att det är positivt med en tydlig hänvisning till EU-rätten som förenklar tillämpningen och ökar regelefterlevnaden. *Länsstyrelsen i Norrbotten* vill uppmärksamma att stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling lyder under särskilda EU-förordningar och att innevarande program (2014–2020) förlängs med beslut åtminstone fram till sista december 2022. Länsstyrelsen understryker vikten av att det

tydliggörs vilken EU-förordning som är tänkt att användas för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. *Region Västerbotten* och *Umeå kommun* anser att svensk lagstiftning bör harmoniseras med EU-förordningarna för sammanhållningspolitiken så att samtliga mål och verktyg kan möjliggöras. De efterfrågar en användning av verktygen för territoriell utveckling samt anser att Sverige bör pröva nya och befintliga samverkansformer som integrerad territoriell investering och lokalt ledd utveckling. *Region Västerbotten*, *Umeå kommun* och *Region Stockholm* understryker även vikten av fondsamverkan och fondsynergier i den kommande programperioden.

Skälen för regeringens förslag

Tillämpningsområde

Lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden kompletterar EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. Lagen upplyser bland annat om att regeringen utser de myndigheter som ska utöva tillsyn och kontroll samt ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter om hur tillsynen ska bedrivas. Vidare finns bestämmelser som ger nationella tillsynsmyndigheter och EU:s institutioner rätt till tillträde och att ta del av upplysningar och handlingar samt göra undersökningar och provtagningar.

EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 innehåller i likhet med EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 regler om hur förvaltningen och kontrollen i medlemsstaterna ska organiseras och genomföras. Av artikel 69 framgår till exempel att medlemsstaterna ska säkerställa att det finns förvaltnings- och kontrollsystem för programmen. Av artikel 74 respektive 77 framgår vidare att den förvaltande myndigheten ansvarar för att genomföra förvaltningskontroller medan revisionsmyndigheten ansvarar för att genomföra systemrevisioner, insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner. Både förvaltningskontroller och insatsrevisioner ska omfatta kontroller på plats. Det finns således även fortsättningsvis ett behov av kompletterande bestämmelser bland annat om myndigheternas befogenheter vid tillsyn och kontroll i lag.

Lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden kompletterar i dag de EU-förordningar som reglerar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. I samband med den nya programperioden inrättas en ny fond, Fonden för en rättvis omställning, inom ramen för sammanhållningspolitiken. Lagen måste därför även komplettera sådana EU-förordningar som avser stöd från Fonden för en rättvis omställning. Under programperioden inrättas vidare Europeiska socialfonden+ genom en sammanslagning av Europeiska socialfonden, Sysselsättningsinitiativet för unga, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och EU-programmet för sysselsättning och social innovation. För att tydliggöra att lagen kompletterar såväl Europeiska socialfonden under programperioden 2014–2020 som

Europeiska socialfonden+ under programperioden 2021–2027 bör en hänvisning göras till båda fonderna.

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling regleras av EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 men omfattas inte av EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027. Kommissionen har i stället lagt fram ett förslag till en ny förordning om den gemensamma jordbrukspolitiken som ska reglera stöd från bland annat Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Kommissionens förslag framgår av Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (COM(2018) 392 final av den 1 juni 2018), i fortsättningen kallad förslaget till ny förordning om den gemensamma jordbrukspolitiken. Förhandlingarna om förslaget är försenade och det är ännu inte klart när förordningen kommer att träda i kraft. Den 23 december 2020 antogs därför Europarlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 och förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022, i fortsättningen kallad övergångsförordningen. Av övergångsförordningen framgår att perioden för de program som stöds av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ska förlängas till och med den 31 december 2022 och att EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 ska fortsätta att tillämpas på dessa program. Lagen kommer därmed även fortsättningsvis att behöva komplettera sådana EU-förordningar som avser stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Bestämmelsen ska därför ändras så att det anges att lagen kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Hur ska hänvisning till EU-rätten ske?

I lagen anges inte uttryckligen de EU-förordningar som lagen avser att komplettera. Regeringen instämmer i promemorians bedömning att en tydlig hänvisning till aktuella EU-förordningar förenklar tillämpningen och ökar regelefterlevnaden.

Området för sammanhållningspolitiken är föränderligt och regleras av en stor mängd EU-förordningar. EU-förordningarna inför programperioden 2021–2027 beslutades den 24 juni 2021 och trädde sedan i kraft

den 1 juli 2021. React-EU-förordningen innebär att EU-förordningarna för programperioden 2014–2020 under en övergångsperiod kommer att tillämpas parallellt med de nya EU-förordningarna för programperioden 2021–2027. Som nämns ovan kommer Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling under en övergångsperiod att regleras av EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. Mot bakgrund av det stora antal förordningar som lagen avser att komplettera (i dagsläget ett tiotal) och områdets föränderlighet anser regeringen att det finns skäl att använda sig av en lagstiftningsteknik där regeringen tillkännager vilka EU-förordningar som lagen kompletterar. Enligt regeringens bedömning är den ram som fastställs enligt den föreslagna lydelsen ovan tillräckligt tydlig. Det kan därmed inte råda några tvivel om vilka EU-förordningar som avses.

Genom ett tillkännagivande kan regeringen i omedelbar anslutning till att nya lagstiftningsakter beslutas av Europeiska unionen upplysa berörda myndigheter och aktörer om de tillämpliga rättsakterna. Det bör mot den beskrivna bakgrunden införas en bestämmelse som anger att regeringen i Svensk författningssamling ska tillkännage vilka grundförordningar som avses. Med grundförordningar avses lagstiftningsakter beslutade av Europaparlamentet och rådet.

EU:s förordningar om strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden

I 2 § lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden finns en upplysning om att regeringen bestämmer vilka myndigheter som utövar tillsyn och annan kontroll över att reglerna i EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utvecklingen av landsbygden följs. Regeringen föreslår ovan att uttrycket EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden ersätts med en upplysning om att lagen kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från vissa angivna fonder. Som en följdändring bör därför 2 § ändras så att det i paragrafen anges att tillsyn och annan kontroll över att reglerna i de EU-förordningar som lagen kompletterar följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Med EU-förordningar avses såväl lagstiftningsakter beslutade av Europaparlamentet och rådet som förordningar beslutade av kommissionen.

Ett förtydligande av bemyndigandet

Av 6 § lagen om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på belopp enligt EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas. I likhet med EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 innehåller EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 inte någon reglering avseende ränta på belopp som felaktigt har utbetalts och ska återbetalas. Även fortsättningsvis kan det finnas behov för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att

meddela föreskrifter om ränta. Det bör dock förtydligas att räntan avser det stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i 1 § första stycket.

EU-rättsliga verktyg och fondsamordning

Region Västerbotten och *Umeå kommun* anser att fler EU-rättsliga verktyg ska användas vid genomförandet av unionens sammanhållningspolitik. Vad gäller samverkansformen lokalt ledd utveckling har regeringen den 2 april 2020 gett Statens jordbruksverk (Jordbruksverket) i uppdrag att vidta förberedande åtgärder för att möjliggöra stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling till lokalt ledd utveckling under programperioden 2021–2027. Regeringen har därvid gjort bedömningen att stöd till lokalt ledd utveckling som endast finansieras från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling kan bidra till bland annat en mer effektiv förvaltning (N2019/03104). Regeringen ser inte i nuläget behov av den nya samverkansformen integrerad territoriell investering. Motsvarande insatser kan göras med stöd av andra territoriella verktyg som utformas nationellt.

Regeringen instämmer i remissinstansernas synpunkt att samverkan och synergier mellan de olika fonderna är av betydelse även i den kommande programperioden. I partnerskapsöverenskommelsen, som fungerar som ett övergripande ramverk och strategiskt dokument för hur programmen inom fonderna ska genomföras, beskrivs komplementaritet och synergier mellan olika EU-fonder. Regeringen bedömer att det inte finns behov av någon kompletterande reglering i lag när det gäller denna fråga.

7 Upphävande av lagen om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.

Regeringens förslag: Lagen ska upphävas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De remissinstanser som yttrar sig över promemorians förslag tillstyrker det eller har inte något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. har regeringen en möjlighet att överlåta förvaltningsuppgifter, inklusive sådana som innefattar myndighetsutövning, till kommittéer och organ i enlighet med vad som förutsätts i ett antal EU-förordningar som anges i lagen. De uppräknade förordningarna avser programperioden 2007–2013.

I 2 § lagen om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. finns en uppräkning av de kommittéer och organ som överlåtelse får ske till. De kommittéer och organ som avses i punkterna 2, 4 och 6 har inrättats för att fullgöra uppgifter inom ramen för gemensamma operativa program för gränsöverskridande samarbete. Programmen finansierades genom det europeiska grannskaps- och

partnerskapsinstrumentet (ENPI). Sverige deltog under program-perioden 2007–2013 i det gemensamma operativa programmet ENPI CBC Kolarctic 2007–2013. Dessutom deltog Sverige i Baltic Sea Region Programme 2007–2013, ett strukturfondsprogram som delvis finansierades genom ENPI. Därutöver deltog Sverige under samma programperiod i 12 operativa program för europeiskt territoriellt samarbete. De organ och kommittéer som avses i 2 § 3 och 5 i lagen inrättades för att fullgöra uppgifter inom ramen för operativa program för europeiskt territoriellt samarbete. Slutligen förvaltade Sverige sammanlagt nio regional- och socialfondsprogram under den aktuella program-perioden. Övervakningskommittéer som avses i 2 § 1 i lagen inrättades för att fullgöra uppgifter inom ramen för operativa program som finansierades av Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden.

Samtliga ovan nämnda program har avslutats. De uppräknade organen och kommittéerna fullgör därmed inte längre några uppgifter inom ramen för de avslutade programmen. Mot denna bakgrund gör regeringen bedömningen att det inte längre finns skäl att reglera frågan om överlåtelse av förvaltningsuppgift till de uppräknade kommittéerna och organen. Regeringen delar därför promemorians bedömning att lagen bör upphävas.

8 Ändringar i lagen om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

Regeringens förslag: Hänvisningen i lagen till EG:s strukturfonder ska ersättas med en hänvisning till Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som yttrar sig över promemorians förslag tillstyrker det eller har inte något att invända mot förslaget. *Göteborgs kommun* ställer sig tveksam till att byta ut begreppet strukturfonder mot fullständiga namn på aktuella fonder och anför att begreppet strukturfonder och strukturfondsprogram är inarbetade begrepp.

Skälen för regeringens förslag: Lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS). EU-förordningen föreslås inte ändras eller upphävas med anledning av de nya EU-förordningarna för programperioden 2021–2027. Av 3 § i lagen framgår att regeringen får överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU till en gruppering. Överlåtelsen får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur EG:s strukturfonder.

Strukturfonderna har länge varit en del av EU:s sammanhållningspolitik. Enligt artikel 175 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avses med strukturfonder utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och

garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden. Utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket är den fond som i dag utgörs av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. I EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 definierades strukturfonder, till skillnad från i fördraget om Europiska unionens funktionssätt, som Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden. I EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 finns däremot inte någon definition av uttrycket strukturfonder. Det kan därmed uppstå oklarheter med vad som avses med begreppet EG:s strukturfonder i lagen.

För att underlätta tillämpningen av lagen anser regeringen, till skillnad från *Göteborgs kommun*, att det tydligt bör framgå vilka fonder som avses i lagen. Lagen bör därför ändras så att det framgår att de förvaltningsuppgifter som får överlåtas får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+.

9 Ändringar i lagen om lokala aktionsgrupper

Regeringens förslag: Hänvisningen till artikel 34.3 i EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 ska vara dynamisk.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som yttrar sig över promemorians förslag tillstyrker det eller har inte något att invända mot förslaget. *Region Örebro* instämmer i promemorians bedömning att lokalt ledd utveckling får en mer effektiv förvaltning genom finansiering av endast Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. *Jordbruksverket* anför att det finns skäl att även hänvisa till EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 i lagen (2009:704) om lokala aktionsgrupper. Verket för vidare fram att det ännu är oklart om de ytterligare medel som ställs till förfogande genom React-EU-förordningen kommer att innebära någon förstärkning av nuvarande regional- och socialfondsprogrammet för lokalt ledd utveckling. Vidare påpekar verket att Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden för lokalt ledd utveckling i sin nuvarande omfattning pågår till och med 2023.

Skälen för regeringens förslag: I 1 § lagen om lokala aktionsgrupper finns ett bemyndigande som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. I programperioden 2014–

2020 finansieras lokalt ledd utveckling från de fyra fonderna Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Genom React-EU-förordningen kommer ytterligare medel att ställas till förfogande för bland annat Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden för budgetåtaganden för åren 2021 och 2022.

Regeringen gav den 19 november 2020 Tillväxtverket i uppdrag att förbereda och vidta de åtgärder som behövs för att kunna besluta om insatser inom ramen för React-EU. Av uppdraget framgår att genomförandet av React-EU ska ske som ett eget insatsområde inom det nationella regionalfondsprogrammet för programperioden 2014–2020 inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning (N2020/02809). Europeiska kommissionen har efter inlämnad programändring beslutat om en ändring av programmet (COM (2021) 3511 final av den 12 maj 2021). Regeringen har vidare den 20 maj 2021 beslutat att överlämna ett förslag till ändrat nationellt socialfondsprogram för investering för tillväxt och sysselsättning 2014–2020 till Europeiska kommissionen. Regeringen har därvid bedömt att React-EU inom det nationella socialfondsprogrammet ska inriktas på att komplettera och förstärka den nationella arbetsmarknadspolitiken. Insatserna ska omfattas av ett nytt programområde, Programområde 5 React-EU, inom socialfondsprogrammet. Därutöver föreslås ett programområde för det berörda tekniska stödet, Programområde 6 Tekniskt stöd för React-EU (A2021/01190). Europeiska kommissionen har därefter beslutat om en ändring av programmet (COM (2021) 4551 final av den 18 juni 2021). De medel som tillförs kommer därmed inte att innebära en förstärkning av det nuvarande programmet för lokalt ledd utveckling. Som *Jordbruksverket* framhåller pågår programmet för lokalt ledd utveckling i sin nuvarande omfattning till och med 2023. Det kan därför inte uteslutas att det fortsättningsvis kan finnas behov av att meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd. Regeringen anser därför att det finns skäl att i lagen hänvisa till EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020.

Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. Bemyndigandet i 1 § lagen om lokala aktionsgrupper hänvisar till artikel 34.3 i den ursprungliga lydelsen i EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. Denna så kallade statiska hänvisning innebär att lagen inte kan tillämpas på senare ändringar i förordningen. EU-förordningen, och eventuella ändringar av denna, är emellertid direkt tillämpliga i svensk rätt. För att säkerställa att ändringar i förordningen får omedelbart genomslag är det lämpligt att hänvisningen till artikel 34.3 i stället är dynamisk, dvs. att den avser den vid varje tidpunkt gällande lydelsen av EU-förordningen.

Jordbruksverket anser att det i lagen om lokala utvecklingsgrupper även bör tas in en hänvisning till EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027. När det gäller programperioden 2021–2027 gav regeringen den 2 april 2020 Jordbruksverket i uppdrag att vidta förberedande åtgärder för att möjliggöra stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling till lokalt ledd utveckling (se avsnitt 6). EU:s förordning om

gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 reglerar inte Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Bestämmelser om fonden finns i stället i förslaget till ny förordning om den gemensamma jordbrukspolitiken (se avsnitt 6). Av artikel 2.2 i förslaget framgår i sin tur att EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 ska gälla i de delar som avser till exempel lokalt ledd utveckling. Eftersom förslaget ännu inte har antagits anser regeringen att det för närvarande inte finns skäl att hänvisa till EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 i lagen. Hänvisningen kan dock behöva ses över när den nya EU-förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken har slutförhandlats och antagits.

10 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2022.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2021.

Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt över promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: Förhandlingarna om kommissionens förslag till EU-förordningar för sammanhållningspolitiken för programperioden 2021–2027 är nu avslutade. Den 24 juni 2021 antogs EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027, EU:s regional- och sammanhållningsfondsförordning, EU:s Interregförordning, EU:s socialfondsförordning och EU:s förordning om fonden för en rättvis omställning. Förordningarna trädde i kraft den 1 juli 2021. Målsättningen är att den nya programperioden 2021–2027 ska inledas vid årsskiftet 2021/2022. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt. Med hänsyn till det fortsatta beredningsarbetet, kommande riksdagsbehandling och handläggande myndigheters behov av förberedande arbete bedöms ett lämpligt datum för ikraftträdande vara den 1 mars 2022. Något behov av övergångsbestämmelser bedöms inte föreligga.

11 Konsekvenser

Förslaget till ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden innebär att ytterligare en fond, Fonden för en rättvis omställning, läggs till lagens tillämpningsområde. För att tydliggöra att lagen kompletterar såväl Europeiska socialfonden som Europeiska socialfonden+ görs en hänvisning också till båda dessa fonder. Ändringen innebär även att regeringen i Svensk författningssamling ska tillkännage vilka EU-förordningar som lagen avser att komplettera. De materiella bestämmelserna i den övriga lagstiftningen är i stort samma som hittills.

Begreppet strukturfonder kommer genomgående att ersättas med hänvisningar till de berörda fonderna. Vidare föreslås att lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m. upphävs.

Förslagen medför inga kostnads- eller andra konsekvenser för det allmänna, enskilda eller för miljön och människors hälsa. En tydlig hänvisning till gällande EU-rätt bör förenkla regelefterlevnaden.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

1 § *Denna lag kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från*

1. Europeiska regionala utvecklingsfonden,

2. Europeiska socialfonden,

3. Europeiska socialfonden+,

4. Fonden för en rättvis omställning, och

5. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Regeringen ska i Svensk författningssamling tillkännage vilka grundförordningar som avses.

Paragrafen reglerar lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *första stycket* ersätts hänvisningen till EU:s strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden med en upplysning om att lagen kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

I *andra stycket* ersätts de tidigare uppräknade fonderna med en bestämmelse om att regeringen i Svensk författningssamling ska tillkännage vilka grundförordningar som avses. Med ”grundförordningar” avses lagstiftningsakter beslutade av Europaparlamentet och rådet. Annan EU-lagstiftning, som meddelas med stöd av grundförordningarna, tillkännages inte av regeringen, men kompletteras av lagen.

2 § Tillsyn och annan kontroll över att *de EU-förordningar som lagen kompletterar* följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.

Regeringen får *meddela föreskrifter om* att en tillsynsmyndighet får överlåta åt någon annan myndighet att utöva viss tillsyn.

Om tillsyn överlåts, ska vad som sägs om tillsynsmyndighet i lagen gälla även den myndighet till vilken tillsyn har överlåtits.

I paragrafen finns bestämmelser om tillsyn och kontroll. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Första stycket ändras språkligt. Uttrycket reglerna i EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utvecklingen av landsbygden ändras till de EU-förordningar som lagen kompletterar. Vilka EU-förordningar som avses framgår av 1 §.

Andra stycket ändras språkligt.

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på *stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i 1 § första stycket,* om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på belopp som ska återbetalas. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Bestämmelsen förtydligas genom att det anges att ränta ska betalas på stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i 1 § första stycket.

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

3 § Regeringen får till en gruppering överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU. De förvaltningsuppgifter som överlåts får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur *Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överlåtelse av förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Ändringen innebär att uttrycket EU:s strukturfonder ersätts av Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+. Ändringen föranleds av att begreppet strukturfond inte längre definieras i EU-förordningarna för programperioden 2021–2027. Eftersom Europeiska socialfonden under programperioden 2021–2027 byter namn till Europeiska socialfonden+ anges båda fonderna.

12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden,

Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Paragrafen innebär att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, bemyndigas att meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020. Överväganden finns i avsnitt 9.

Ändringen innebär att hänvisningen till artikel 34.3 i EU:s förordning om gemensamma bestämmelser för programperioden 2014–2020 ändras från en statisk hänvisning till en dynamisk hänvisning.

30.6.2021 SV Europeiska unionens officiella tidning L 231/159

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1060

av den 24 juni 2021

om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 177, 322.1 a och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([3]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([4]), och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen, för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, och särskild hänsyn ska tas till dels landsbygdsområden, dels områden som påverkas av strukturomvandlingar och dels regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. De regionerna drar särskild nytta av sammanhållningspolitiken. I enlighet med artikel 175 i EUF-fördraget ska unionen understödja strävandena att uppnå de målen genom de åtgärder som den vidtar genom utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska investeringsbanken och andra instrument. Artikel 322 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för att anta finansiella regler som anger närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision samt om ordningen för kontrollen av finansiella aktörers ansvar.

(2) I syfte att vidareutveckla ett samordnat och harmoniserat genomförande av unionens fonder med delad förvaltning, närmare bestämt Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning (FRO) och åtgärder som finansieras inom ramen för delad förvaltning enligt Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF), Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, bör finansiella regler fastställas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget för alla dessa fonder (tillsammans kallade *fonderna*), med tydligt angivande av de relevanta bestämmelsernas tillämpningsområde. Dessutom bör gemensamma bestämmelser på grundval av artikel 177 i EUF-fördraget fastställas för att omfatta politikspecifika regler för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF.

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 83.
([2]) EUT C 86, 7.3.2019, s. 41.
([3]) EUT C 17, 14.1.2019, s. 1.
([4]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 mars 2019 (EUT C 108, 26.3.2021, s. 638) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 27 maj 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).

(3) På grund av varje fonds särdrag bör särskilda regler för varje enskild fond och för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) inom Eruf fastställas i separata förordningar (*fondspecifika förordningar*) som ett komplement till den här förordningen.

(4) De yttersta randområdena bör omfattas av specifika åtgärder och erhålla ytterligare finansiering för att kompensera för deras sociala och ekonomiska strukturella förhållanden och de nackdelar som följer av de faktorer som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

(5) De nordliga glesbefolkade områdena bör omfattas av särskilda åtgärder och erhålla ytterligare finansiering för att kompensera för de allvarliga naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

(6) De övergripande principerna i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 10 i EUF-fördraget, inbegripet principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i EU-fördraget, bör iakttas vid genomförandet av fonderna, med hänsyn tagen till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör också iaktta de skyldigheter som anges i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter och i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, och säkerställa tillgänglighet i enlighet med artikel 9 i den konventionen och i enlighet med unionsrätten om harmoniserade tillgänglighetskrav för varor och tjänster. I detta sammanhang bör fonderna genomföras på ett sätt som främjar övergången från institutionsvård till familjebaserad vård och närbaserad vård. Medlemsstaterna och kommissionen bör sträva efter att undanröja ojämlikhet, främja jämställdhet mellan kvinnor och män, integrera ett genusperspektiv och bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. Fonderna bör inte stödja åtgärder som bidrar till någon form av segregering eller utestängning, och bör, när infrastruktur finansieras, säkerställa tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Fondernas mål bör eftersträvas inom ramen för hållbar utveckling och unionens arbete för att bevara, skydda och förbättra miljön i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med beaktande av principen att förorenaren betalar, FN:s mål för hållbar utveckling och Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar ([5]) (*Parisavtalet*). I syfte att skydda den inre marknadens integritet ska insatser som gynnar företag följa unionens regler för statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. För unionen är fattigdom en särskilt viktig utmaning. Fondernas mål bör därför eftersträvas i syfte att bidra till att utrota fattigdom. Fondernas mål bör eftersträvas i syfte att ge lämpligt stöd, särskilt till lokala och regionala myndigheter i kust- och stadsområden, för att hantera de socioekonomiska utmaningar som är kopplade till integrationen av tredjelandsmedborgare, och i syfte att tillhandahålla lämpligt stöd till missgynnade områden och grupper i stadsområden.

(7) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([6]) (*budgetförordningen*) och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser, indirekt genomförande, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten.

(8) Om en tidsfrist fastställs för kommissionens åtgärder mot medlemsstaterna, bör kommissionen beakta alla nödvändiga uppgifter och handlingar på ett rättidigt och effektivt sätt. Om inlagor i någon form från medlemsstaterna enligt denna förordning är ofullständiga eller inte uppfyller kraven i denna förordning och i de fondspecifika förordningarna, så att kommissionen inte tillåts vidta välinformerade åtgärder, bör den tidsfristen senareläggas till dess att medlemsstaterna uppfyller de föreskrivna kraven. Eftersom kommissionen inte får göra utbetalningar för utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda och som ingår i betalningsansökningar, bör tidsfristen för kommissionens utbetalningar inte utlösas för sådana utgifter.

([5]) EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(9) I syfte att bidra till unionens prioriteringar bör fondernas stöd inriktas på ett begränsat antal politiska mål i enlighet med de fondspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål. De politiska målen för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik bör fastställas i de respektive fondspecifika förordningarna. FRO och eventuella medel från Eruf och ESF+ som på frivillig basis överförs som kompletterande stöd till FRO, bör bidra till ett enda specifikt mål.

(10) Med tanke på betydelsen av att motverka klimatförändringar i enlighet med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och Förenta nationernas mål för hållbar utveckling bör fonderna bidra till integrering av klimatåtgärder och uppnående av det övergripande målet att 30 % av unionens budgetutgifter ska stödja klimatmål. I det sammanhanget bör fonderna stödja verksamhet som respekterar unionens normer och prioriteringar för klimatet och miljön och inte orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([7]). Lämpliga mekanismer för att säkerställa klimatsäkring av infrastrukturinvesteringar som får stöd bör vara en integrerad del av programplaneringen för och genomförandet av fonderna.

(11) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa förlusten av biologisk mångfald bör fonderna bidra till integreringen av åtgärder för biologisk mångfald i unionens politik och uppnåendet av det övergripande målet att 7,5 % av de årliga utgifterna inom ramen för den fleråriga budgetramen ska anslås till målen för biologisk mångfald 2024 och 10 % av de årliga utgifterna inom ramen för den fleråriga budgetramen till målen för biologisk mångfald 2026 och 2027, samtidigt som de befintliga överlappningarna mellan klimatmålen och målen för biologisk mångfald beaktas.

(12) Den del av unionens budget som anslås till fonderna bör genomföras av kommissionen genom delad förvaltning med medlemsstaterna i den mening som avses i budgetförordningen. Därför bör kommissionen och medlemsstaterna vid genomförandet av fonderna genom delad förvaltning iaktta budgetförordningens principer, såsom sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och icke-diskriminering.

(13) Medlemsstaterna – på lämplig territoriell nivå, i överensstämmelse med de egna institutionella, rättsliga och finansiella ramarna – och de organ som de utsett i detta syfte bör ansvara för utformningen och genomförandet av programmen. Unionen och medlemsstaterna bör avstå från att införa onödiga regler som kan leda till en alltför stor administrativ börda för stödmottagarna.

(14) Principen om partnerskap är en viktig del i fondernas genomförande och bygger på flernivåstyre och säkerställande av delaktighet från regionala och lokala myndigheter, stadsmyndigheter och andra offentliga myndigheter, det civila samhället, näringslivets och arbetsmarknadens parter, och när så är lämpligt även forskningsorganisationer och universitet. För att skapa kontinuitet i partnerskapens organisation bör den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna som inrättats genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 ([8]) (*den europeiska uppförandekoden för partnerskap*) fortsätta att gälla för fonderna.

(15) På unionsnivå är den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken, inbegripet principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, ramen för att fastställa nationella reformprioriteringar och övervaka genomförandet av dem. Medlemsstaterna utformar egna nationella fleråriga investeringsstrategier till stöd för dessa reformer. Dessa strategier bör läggas fram samtidigt med de årliga nationella reformprogrammen för att ange och samordna de prioriterade investeringsprojekt som ska få stöd genom nationell finansiering eller unionsfinansiering, eller både och. De bör också bidra till att unionsfinansieringen används på ett enhetligt sätt och till att maximera det ekonomiska stödets mervärde, särskilt vad gäller stödet från fonderna, faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ([9]) och InvestEU-programmet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 ([10]) (*InvestEU-förordningen*).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

([8]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (EUT L 74, 14.3.2014, s. 1).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

(16) Medlemsstaterna bör beakta relevanta landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget samt kompletterande rekommendationer från kommissionen som utfärdas i enlighet med artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ([11]) och, för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, andra relevanta rekommendationer från unionen till medlemsstaten när programdokumenten utarbetas. Under programperioden 2021–2027 (*programperioden*) bör medlemsstaterna regelbundet rapportera till övervakningskommittén och kommissionen om framstegen i genomförandet av programmen till stöd för de landsspecifika rekommendationerna. Under en halvtidsöversyn bör medlemsstaterna bland annat överväga behovet av ändringar av programmen för att ta hänsyn till nya utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits eller ändrats sedan programperiodens början.

(17) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till innehållet i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, som ska utarbetas enligt förordning (EU) 2018/1999, och resultatet av den process som leder till unionens rekommendationer om dessa planer när det gäller deras program, inklusive under halvtidsöversynen, samt de finansiella behov som anslås till koldioxidsnåla investeringar.

(18) Partnerskapsöverenskommelsen, som utarbetas av varje medlemsstat, bör vara ett kortfattat och strategiskt dokument som ligger till grund för förhandlingarna mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten om utformningen av program inom ramen för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF. För att effektivisera godkännandeförfarandet bör kommissionen i sin bedömning respektera proportionalitetsprincipen, särskilt när det gäller längden på partnerskapsöverenskommelsen och begäranden om kompletterande information. För att minska den administrativa bördan bör det inte vara nödvändigt att ändra partnerskapsöverenskommelserna under programperioden. Medlemsstaten bör emellertid om den så vill kunna lämna in en ändring av sin partnerskapsöverenskommelse till kommissionen, för att beakta resultatet av halvtidsöversynen. För att underlätta programplaneringen och undvika överlappande innehåll i programdokument kan en partnerskapsöverenskommelse ingå som en del av ett program.

(19) För att ge medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet vid genomförandet av anslag under delad förvaltning bör det vara möjligt att överföra vissa finansieringsnivåer mellan fonderna och mellan delad förvaltning och instrument som förvaltas direkt och indirekt. Om de särskilda ekonomiska och sociala förhållandena i en medlemsstat motiverar detta bör överföringsnivån vara högre.

(20) Varje medlemsstat bör ha flexibilitet att bidra till InvestEU-programmet för tillhandahållande av EU-garantin och InvestEU:s rådgivningscentrum för investeringar i den medlemsstaten, under vissa villkor som fastställs i denna förordning.

(21) För att säkerställa att de nödvändiga förutsättningarna föreligger för en ändamålsenlig och effektiv användning av unionsstöd från fonderna, bör en begränsad förteckning över nödvändiga villkor samt en kortfattad och uttömmande uppsättning objektiva kriterier för bedömningen av dessa fastställas. Varje nödvändigt villkor bör vara kopplat till ett specifikt mål och bör vara automatiskt tillämpligt när det specifika målet väljs ut för stöd. Utan att det påverkar reglerna om tillbakadragande av medel bör kommissionen inte ersätta utgifter för insatser inom ramen för de berörda specifika målen om inte dessa villkor är uppfyllda. I syfte att upprätthålla en gynnsam investeringsram bör det regelbundet övervakas att de nödvändiga villkoren fortsätter att vara uppfyllda. På begäran av en medlemsstat bör EIB kunna bidra till bedömningen av om de nödvändiga villkoren är uppfyllda. Det är också viktigt att säkerställa att insatser som valts ut för stöd genomförs i överensstämmelse med de strategier och planeringsdokument som ligger till grund för de uppfyllda nödvändiga villkoren, och på så sätt säkerställa att alla medfinansierade insatser överensstämmer med unionens strategiska ram.

(22) Stöd till nätkonnektivitet via Eruf och Sammanhållningsfonden bör syfta till att förbindelselänkar som saknas i det transeuropeiska transportnätet kompletteras samtidigt som målen avseende ekonomisk, social och territoriell sammanhållning eftersträvas.

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

(23) Medlemsstaterna bör för varje program inrätta en prestationsram som omfattar alla indikatorer, delmål och mål för att övervaka, rapportera om och utvärdera programmets prestationer. Detta bör göra det möjligt att övervaka, rapportera om och utvärdera prestationerna under genomförandet och bidra till att mäta fondernas övergripande prestation.

(24) Medlemsstaterna bör genomföra en halvtidsöversyn av varje program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO. Denna översyn bör leda till en heltäckande anpassning av programmen, med utgångspunkt i programmens prestationer, och samtidigt ge tillfälle att beakta nya utmaningar och relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdas 2024, samt framstegen i genomförandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Vid halvtidsöversynen bör hänsyn tas till den socioekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten eller regionen, inbegripet eventuella betydande negativa finansiella, ekonomiska eller sociala utvecklingstendenser eller demografiska utmaningar, och även till framstegen mot att uppnå klimatbidragsmålen på nationell nivå. Kommissionen bör utarbeta en rapport om resultatet av halvtidsöversynen, som inbegriper dess bedömning av tillämpningen av förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter inom ramen för finansieringsinstrument som förvaltas av organ som väljs ut genom direkt tilldelning.

(25) Mekanismerna för att säkerställa en koppling mellan unionens finansieringsstrategier och unionens ekonomiska styrning bör förbättras ytterligare, så att kommissionen kan lägga fram ett förslag till rådet om att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna till ett eller flera program i den berörda medlemsstaten, om medlemsstaten underlåter att vidta effektiva åtgärder beträffande den ekonomiska styrningen. Kommissionens skyldighet att föreslå ett tillfälligt innehållande bör tillfälligt hävas när och så länge den så kallade allmänna undantagsklausulen enligt stabilitets- och tillväxtpakten är aktiverad. För att säkerställa ett enhetligt genomförande och med hänsyn till omfattningen av de ekonomiska effekterna av de åtgärder som ska genomföras, bör genomförandebefogenheter tilldelas rådet, som bör agera på grundval av ett förslag från kommissionen. För att underlätta antagandet av beslut som är nödvändiga för att säkerställa effektiva åtgärder beträffande den ekonomiska styrningen bör omröstning med omvänd kvalificerad majoritet tillämpas. Med tanke på den typ av insatser som får stöd genom ESF+ och Interregprogram bör ESF+ och dessa program undantas från tillämpningsområdet för dessa mekanismer.

(26) För att möjliggöra en snabb reaktion på sådana exceptionella eller ovanliga omständigheter enligt stabilitets- och tillväxtpakten som kan uppstå under programperioden bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta tillfälliga åtgärder i syfte att göra det lättare att använda fonderna för att hantera sådana omständigheter. Kommissionen bör anta de åtgärder som är mest lämpliga mot bakgrund av de exceptionella eller ovanliga omständigheter som en medlemsstat står inför samtidigt som fondernas mål bibehålls. Kommissionen bör också övervaka genomförandet och göra en bedömning av åtgärdernas lämplighet.

(27) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma krav på programmens innehåll, med beaktande av varje fonds särdrag. Dessa gemensamma krav kan kompletteras av fondspecifika regler. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([12]) (*Interreg-förordningen*) bör innehålla särskilda bestämmelser om innehållet i Interregprogram.

(28) För att möjliggöra flexibilitet vid genomförandet av programmen och minska den administrativa bördan bör begränsade finansiella överföringar tillåtas mellan prioriteringarna i samma program, utan att det krävs ett kommissionsbeslut om ändring av programmet. De justerade finansieringstabellerna bör lämnas in till kommissionen så att det säkerställs att aktuell information om anslagen för varje prioritering finns att tillgå.

(29) För att öka FRO:s ändamålsenlighet bör det vara möjligt att göra kompletterande medel från Eruf och ESF+ tillgängliga för FRO på frivillig basis. Dessa kompletterande medel bör tillhandahållas genom en särskild frivillig överföring från dessa fonder till FRO, med beaktande av sådana problem i samband med omställningen som anges i de territoriella planerna för en rättvis omställning och som behöver åtgärdas. De belopp som ska överföras bör tillhandahållas från medel avsedda för de regionkategorier där de territorier som anges i territoriella planer för en rättvis omställning är belägna. Med tanke på dessa särskilda arrangemang för utnyttjandet av FRO-medlen bör

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

endast den särskilda överföringsmekanismen gälla när FRO-medel samlas. Vidare bör det klargöras att endast denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([13]) (*FRO-förordningen*) bör tillämpas på FRO och på de medel från Eruf och ESF+ som överförs till FRO, vilka också blir FRO-stöd. Varken Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([14]) (*förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden*) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([15]) (*ESF+-förordningen*) bör tillämpas på det kompletterande stödet. De Eruf-medel som överförs som kompletterande stöd till FRO bör därför undantas från beräkningsunderlaget enligt de krav på tematisk koncentration som anges i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden och från beräkningsunderlaget för minimianslag till hållbar urban utveckling som anges i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden. Detsamma gäller för de ESF+-medel som överförs som ett kompletterande stöd till FRO med avseende på de krav på tematisk koncentration som anges i ESF+-förordningen.

(30) För att stärka den integrerade strategin för territoriell utveckling bör investeringar i form av territoriella verktyg, såsom integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling, kallad *Leader* inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), eller andra territoriella verktyg som stöder initiativ som utformats av medlemsstaten, grundas på regionala och lokala utvecklingsstrategier. Samma sak bör gälla för närliggande initiativ, såsom smarta byar. Vid tillämpning av integrerade territoriella investeringar och territoriella verktyg som utformats av medlemsstaterna bör minimikrav fastställas för de territoriella strategiernas innehåll. Dessa territoriella strategier bör utarbetas och godkännas under de berörda myndigheternas eller organens ansvar. För att säkerställa att de berörda myndigheterna eller organen är delaktiga i de territoriella strategiernas genomförande, bör dessa myndigheter eller organ vara ansvariga för urvalet av de insatser som ska få stöd, eller delta i detta urval. Territoriella strategier bör, vid främjande av hållbara turisminitiativ, säkerställa en lämplig balans mellan behoven hos både varaktigt bosatta och turister, såsom sammanlänkade cykelnät och järnvägsnät.

(31) För att på ett effektivt sätt hantera utmaningarna i samband med utvecklingen av landsbygdsområden bör ett samordnat stöd från fonderna och Ejflu underlättas. Medlemsstaterna och regionerna bör säkerställa att de insatser som stöds genom fonderna och Ejflu kompletterar varandra och genomförs på ett samordnat sätt i syfte att skapa synergier och minska de administrativa kostnaderna och bördorna för förvaltningsorgan och stödmottagare.

(32) För att bättre ta vara på potentialen på lokal nivå är det nödvändigt att stärka och underlätta lokalt ledd utveckling. Därvidlag bör hänsyn tas till lokala behov och lokal potential samt relevanta sociokulturella egenskaper, och strukturförändringar bör föreskrivas, lokal kapacitet bör byggas upp och innovation bör stimuleras. Det nära samarbetet och den integrerade användningen av fonderna och Ejflu för att genomföra lokala utvecklingsstrategier bör stärkas. Det är av avgörande betydelse att lokala aktionsgrupper som representerar lokalsamhällets intressen ansvarar för utformningen och genomförandet av lokalt ledda strategier för lokal utveckling. I syfte att främja ett samordnat stöd från olika fonder och Ejflu till lokalt ledda strategier för lokal utveckling och underlätta genomförandet av dem, bör modellen med en *samordnande fond* underlättas. När Ejflu utses till samordnande fond bör den följa de regler som fastställs för modellen med en *samordnande fond*.

(33) För att minska den administrativa bördan bör det vara möjligt att på medlemsstaternas initiativ genomföra tekniskt bistånd som är kopplat till programmets genomförande enligt en schablonsats baserad på framstegen med programmets genomförande, som även kan inkludera övergripande uppgifter. Dock bör endast strategin med schablonbelopp användas för att förenkla genomförandet av Amif, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och Interregprogram. För att förenkla den ekonomiska förvaltningen bör medlemsstaterna ha möjlighet att ange ett eller flera organ till vilka därmed sammanhängande ersättning bör utbetalas. Eftersom en schablonsats tillämpas för denna ersättning bör kontroller och revisioner endast göras för att kontrollera att de villkor som leder till ersättning genom unionsbidrag är uppfyllda, men de underliggande utgifterna bör inte omfattas av någon kontroll eller revision. En medlemsstat bör dock, om kontinuitet med perioden 2014–2020 föredras, ges möjlighet att även fortsättningsvis få ersättning för stödberättigande kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig och som betalats i samband med genomförande av insatser för tekniskt bistånd som genomförts genom ett eller flera separata program eller en eller flera

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

prioriteringar inom programmen. Medlemsstaten bör i sin partnerskapsöverenskommelse ange sitt val av form av unionsbidrag för tekniskt bistånd för hela programperioden. Oavsett vilket alternativ som väljs bör tekniskt bistånd kunna kompletteras med riktade åtgärder för administrativ kapacitetsuppbyggnad med hjälp av ersättningsmetoder som inte är kopplade till kostnaderna. Åtgärder och resultat samt motsvarande unionsutbetalningar bör även kunna överenskommas i en färdplan och leda till betalningar för resultat på fältet.

(34) Om en medlemsstat föreslår för kommissionen att en prioritering i ett program eller en del därav ska få stöd genom ett finansieringssystem som inte är kopplat till kostnaderna, bör de överenskomna åtgärderna, resultaten och villkoren vara kopplade till faktiska investeringar som gjorts inom ramen för program med delad förvaltning i den medlemsstaten eller regionen. Det bör därvid säkerställas att principen om sund ekonomisk förvaltning iakttas. När det gäller lämpligheten i de belopp som är kopplade till uppfyllandet av de respektive villkoren eller uppnåendet av resultaten bör kommissionen och medlemsstaten säkerställa att de medel som tas i bruk är adekvata för de investeringar som görs. Om ett finansieringssystem som inte är kopplat till kostnaderna används i ett program, bör de underliggande kostnader som är kopplade till det systemets genomförande inte omfattas av några kontroller eller revisioner, eftersom kommissionen i programmet eller en delegerad akt ger förhandsgodkännande om de belopp som är kopplade till uppfyllandet av villkoren eller uppnåendet av resultat. Kontroller och revisioner bör i stället endast göras för att kontrollera att de villkor eller resultat som leder till ersättning genom unionsbidrag är uppfyllda.

(35) För att granska programmens prestation bör medlemsstaterna inrätta övervakningskommittéer, vars sammansättning bör inkludera företrädare för relevanta partner. För Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFVF bör de årliga genomföranderapporterna ersättas med en årlig strukturerad politisk dialog baserad på den senaste information och de senaste uppgifter om genomförandet av programmet som medlemsstaten tillhandahåller. Översynsmötet bör också anordnas för program som omfattar FRO.

(36) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([16]) bör fonderna utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av fondernas faktiska konsekvenser. Dessa krav bör också göra det möjligt att övervaka stödet till jämställdhet.

(37) För att säkerställa att heltäckande och aktuell information om programmens genomförande finns att tillgå bör en effektiv och rättidig elektronisk rapportering av kvantitativa uppgifter fordras.

(38) För att stödja utarbetandet av relaterade program och verksamheter under följande programperiod bör kommissionen genomföra en halvtidsutvärdering av fonderna. Vid slutet av programperioden bör kommissionen genomföra efterhandsutvärderingar av fonderna, som bör inriktas på fondernas genomslag. Resultaten av dessa utvärderingar bör offentliggöras.

(39) Programmyndigheter, stödmottagare och berörda parter i medlemsstaterna bör öka medvetenheten om unionsfinansieringens resultat och informera allmänheten om detta. Verksamhet för öppenhet, kommunikation och synliggörande är avgörande för att unionens åtgärder ska vara synliga ute på fältet och bör baseras på riktiga, korrekta och aktuella uppgifter. För att dessa krav ska kunna genomdrivas bör programmyndigheterna och, i händelse av bristande efterlevnad, kommissionen kunna tillämpa korrigerande åtgärder.

([16]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(40) Förvaltande myndigheter bör offentliggöra strukturerad information om utvalda insatser och stödmottagare på webbplatsen för det program som ger stöd till insatsen, under iakttagande av kraven på skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([17]).

(41) För att förenkla användningen av fonderna och minska risken för fel är det lämpligt att fastställa både formerna för bidrag från unionen till medlemsstaterna och formerna för stöd från medlemsstaterna till stödmottagare. Det bör också vara möjligt för de förvaltande myndigheterna att ge bidrag i form av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna om dessa bidrag omfattas av ersättning genom unionsbidrag i samma form, för att öka erfarenheterna av sådan möjlighet till förenkling.

(42) Vad gäller bidrag som ges till stödmottagare bör medlemsstaterna i ökad utsträckning använda sig av förenklade kostnadsalternativ. Tröskelvärdet för obligatorisk användning av förenklade kostnadsalternativ bör kopplas till insatsens totalkostnad så att det säkerställs att alla insatser under tröskelvärdet behandlas lika, oavsett om stödet är offentligt eller privat. Om en förvaltande myndighet avser att föreslå användning av ett förenklat kostnadsalternativ i en ansökningsomgång bör det vara möjligt att samråda med övervakningskommittén. De belopp och satser som fastställs av medlemsstaterna måste vara en tillförlitlig indikator på de faktiska kostnaderna. Periodiska justeringar är god praxis för att ta hänsyn till faktorer som påverkar satser och belopp vid genomförandet av fleråriga program. För att underlätta utnyttjandet av förenklade kostnadsalternativ bör denna förordning även ange metoder och satser som kan användas utan kravet att medlemsstaterna ska göra en uträkning eller fastställa en metod.

(43) För att schablonsatser ska kunna tillämpas omedelbart bör schablonsatser som fastställts av medlemsstaterna under perioden 2014–2020 på grundval av en rättvis, skälig och verifierbar beräkningsmetod fortsätta att tillämpas för liknande insatser som får stöd enligt denna förordning utan krav på en ny beräkningsmetod.

(44) I syfte att öka utnyttjandet av medfinansierade miljöinvesteringar bör synergier säkerställas med Life-programmet för miljö och klimatpolitik, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783 ([18]), särskilt genom Lifes strategiska integrerade projekt och strategiska naturprojekt samt med projekt som finansieras genom Horisont Europa, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 ([19]) (*Horisont Europa-förordningen*) och andra unionsprogram.

(45) För att skapa rättssäkerhet är det lämpligt att ange stödberättigandeperioden för utgifter eller kostnader för insatser som får stöd från fonderna enligt denna förordning och att begränsa stödet till genomförda insatser. Den dag från och med vilken utgifterna blir berättigande till stöd från fonderna om nya program antas eller befintliga program ändras bör också klargöras, inbegripet möjligheten att i undantagsfall förlänga stödberättigandeperioden till början av en naturkatastrof, om det finns ett akut behov av att mobilisera resurser för att hantera en sådan katastrof. Det bör samtidigt finnas flexibilitet i genomförandet av programmet vad gäller stödberättigande av utgifter för insatser som bidrar till programmets mål, oavsett om de genomförs utanför en medlemsstat eller utanför unionen eller i samma regionkategori inom en medlemsstat.

(46) För att tillhandahålla nödvändig flexibilitet vid genomförandet av offentlig-privata partnerskap bör det i avtalet om det offentlig-privata partnerskapet anges när utgifter anses stödberättigande, särskilt under vilka omständigheter de belastar stödmottagaren eller den privata partnern i det offentlig-privata partnerskapet, oavsett vem som utför betalningarna vid genomförandet av insatsen inom ett offentlig-privat partnerskap.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783 av den 29 april 2021 om inrättande av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EU) nr 1293/2013 (EUT L 172, 17.5.2021, s. 53).

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

(47) För att säkerställa att fonderna är ändamålsenliga, rättvisa och leder till hållbara resultat, bör det finnas bestämmelser som garanterar att investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar har en lång livslängd och förhindrar att fonderna utnyttjas på ett otillbörligt sätt. De förvaltande myndigheterna bör fästa särskild uppmärksamhet vid att inte stödja omlokalisering när de väljer ut insatser och vid att belopp som felaktigt utbetalats till insatser som inte uppfyller kravet på varaktighet betraktas som oriktigheter.

(48) För att öka komplementariteten och förenkla genomförandet bör det vara möjligt att kombinera stöd från Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO med stöd från ESF+ i gemensamma program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

(49) För att optimera mervärdet av investeringar som finansieras helt eller delvis genom unionens budget bör synergier eftersträvas i synnerhet mellan fonderna och andra relevanta instrument, däribland faciliteten för återhämtning och resiliens och brexitjusteringsreserven. Dessa synergier bör uppnås med hjälp av användarvänliga viktiga mekanismer, närmare bestämt godkännande av schablonsatser för stödberättigande kostnader från Horisont Europa för en liknande insats och möjlighet att kombinera finansiering från olika unionsinstrument inom samma insats så länge som dubbelfinansiering undviks. Denna förordning bör därför innehålla regler om kompletterande finansiering från fonderna.

(50) Finansieringsinstrument bör inte användas för att stödja refinansiering, till exempel för att ersätta befintliga låneavtal eller andra former av finansiering för investeringar som redan slutförts fysiskt eller genomförts fullt ut den dag då investeringsbeslutet fattas, utan i stället för att stödja alla typer av nya investeringar i enlighet med de underliggande politiska målen.

(51) De förvaltande myndigheternas beslut om att finansiera stödåtgärder genom finansieringsinstrument bör fattas på grundval av en förhandsbedömning. I denna förordning bör de obligatoriska delarna av förhandsbedömningarna fastställas, för vilka vägledande information som finns tillgänglig vid förhandsbedömningarnas slutförande bör tillhandahållas, och medlemsstaterna bör kunna använda de förhandsbedömningar som utfördes för perioden 2014–2020, vid behov uppdaterade, för att undvika administrativa bördor och förseningar när finansieringsinstrument inrättas.

(52) För att underlätta genomförandet av vissa typer av finansieringsinstrument där programstöd i form av bidrag, inbegripet som kapitalrabatter, planeras, är det möjligt att tillämpa reglerna om finansieringsinstrument på en sådan kombination i en insats med ett finansieringsinstrument. Villkoren för sådant programstöd och särskilda villkor för att förebygga dubbelfinansiering bör dock fastställas.

(53) Med fullständig respekt för de tillämpliga reglerna för statligt stöd och offentlig upphandling, som har klargjorts under programperioden 2014–2020, bör förvaltande myndigheter ha möjlighet att besluta om de lämpligaste genomförandealternativen för finansieringsinstrument, för att tillgodose målregionernas särskilda behov. För att säkerställa kontinuitet med programperioden 2014–2020 bör förvaltande myndigheter dessutom ha möjlighet att genomföra finansieringsinstrument genom direkt tilldelning av kontrakt till EIB och till internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare. Förvaltande myndigheter bör även ha möjlighet att tilldela kontrakt direkt till offentligägda banker eller institut som uppfyller samma stränga villkor som föreskrivs i budgetförordningen för programperioden 2014–2020. Den här förordningen bör innehålla tydliga villkor för att säkerställa att möjligheten till direkt tilldelning förblir förenlig med principerna för den inre marknaden. I detta sammanhang bör kommissionen ge stöd till revisorer, förvaltande myndigheter och stödmottagare för att säkerställa att reglerna för statligt stöd efterlevs.

(54) Mot bakgrund av de fortsatt låga räntenivåerna i ekonomin, och för att inte i onödan missgynna de organ som genomför finansieringsinstrument, bör det vara möjligt att använda medel som betalats tillbaka till finansieringsinstrumentet för att finansiera negativ ränta som uppkommer till följd av investeringar av medel från fonderna, förutsatt att dessa organ samtidigt bedriver en aktiv likviditetsförvaltning. De organ som genomför finansieringsinstrument bör med hjälp av en aktiv likviditetsförvaltning sträva efter att optimera avkastningen och minimera avgifterna, inom en godtagbar risknivå.

(55) I enlighet med principen om och reglerna för delad förvaltning bör medlemsstaterna och kommissionen ha ansvaret för att förvalta och kontrollera programmen och ge en förklaring om att fonderna använts på ett lagligt och korrekt sätt. Eftersom medlemsstaterna bör ha huvudansvaret för sådan förvaltning och kontroll och bör säkerställa att

insatser som stöds av fonderna följer tillämplig rätt, bör deras skyldigheter i detta avseende fastställas. Kommissionens befogenheter och skyldigheter i detta sammanhang bör också fastställas.

(56) För att programmen ska kunna börja genomföras snabbt bör övertagandet av genomförandeformerna från den föregående programperioden underlättas. Det datoriserade system som redan inrättats för den föregående programperioden, vid behov anpassat, bör kunna fortsätta att användas, såvida inte ny teknik behövs.

(57) För att främja ändamålsenlig användning av fonderna bör EIB:s stöd vara tillgängligt för alla medlemsstater på deras begäran. Sådant stöd kan inbegripa kapacitetsuppbyggnad, stöd till identifiering, utformning och genomförande av projekt samt rådgivning om finansieringsinstrument och investeringsplattformar.

(58) En medlemsstat bör ha möjlighet att på eget initiativ utse ett samordnande organ som ska stå i kontakt med och lämna information till kommissionen och samordna verksamhet vid programmyndigheterna i den medlemsstaten.

(59) För att effektivisera programförvaltningen bör integrationen av redovisningsfunktionerna med den förvaltande myndighetens funktioner bibehållas för de program som stöds av Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, och bör vara ett alternativ för de andra fonderna.

(60) Eftersom den förvaltande myndigheten har huvudansvaret för att fonderna genomförs ändamålsenligt och effektivt och därför har en rad olika funktioner, bör dess funktioner i samband med urvalet av insatser, programförvaltningen och stödet till övervakningskommittén anges närmare. Förfarandena för urvalet av insatser kan vara konkurrensutsatta eller icke-konkurrensutsatta under förutsättning att de kriterier som tillämpas och de förfaranden som används är icke-diskriminerande, inkluderande och transparenta och att de insatser som väljs ut innebär att unionsfinansieringen bidrar maximalt samt att insatserna överensstämmer med de övergripande principer som definieras i denna förordning. För att uppnå målet om en klimatneutral union senast 2050 bör medlemsstaterna säkerställa klimatsäkring av investeringar i infrastruktur och bör vid valet av sådana investeringar prioritera insatser som respekterar principen om *energieffektivitet först*.

(61) Synergierna mellan fonderna och direkt förvaltade instrument bör optimeras. Tillhandahållandet av stöd bör underlättas för insatser som redan har tilldelats en spetskompetensstämpel eller som har medfinansierats genom Horisont Europa med bidrag från fonderna. Villkor som redan har bedömts på unionsnivå, innan insatser tilldelats spetskompetensstämpeln som en kvalitetsmärkning eller medfinansierats genom Horisont Europa, bör inte bedömas igen så länge insatserna uppfyller en begränsad mängd krav som fastställs i denna förordning. Detta bör också göra det lättare att följa de lämpliga regler som anges i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ([20]).

(62) För att säkerställa en lämplig balans mellan det ändamålsenliga och effektiva genomförandet av fonderna och de därmed sammanhängande administrativa kostnaderna och bördorna, bör förvaltningskontrollernas frekvens, omfattning och täckning baseras på en riskbedömning som tar hänsyn till faktorer såsom de genomförda insatsernas antal, typ, storlek och innehåll, stödmottagarna och den risknivå som konstaterats genom tidigare förvaltningskontroller och förvaltningsrevisioner. Förvaltningskontrollerna bör stå i proportion till de risker som den riskbedömningen visar på och revisionerna bör stå i proportion till risknivån för unionsbudgeten.

(63) Revisionsmyndigheten bör utföra revisioner och säkerställa att det revisionsuttalande som lämnas till kommissionen är tillförlitligt. Revisionsuttalandet bör ge kommissionen garantier på tre punkter, nämligen de deklarerade utgifternas laglighet och korrekthet, förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion samt räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet. Om en revision baserad på internationellt vedertagna revisionsstandarder som ger rimliga garantier har utförts av en oberoende revisor i fråga om redovisningar och rapporter där användningen av ett bidrag från unionen beskrivs, bör denna revision utgöra grundvalen för den övergripande försäkran som revisionsmyndigheten lämnar till kommissionen, förutsatt att det finns tillräckliga belägg för revisorns oberoende och kompetens i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

([20]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

(64) Kraven på kontroller och revisioner bör kunna minskas om det finns garantier för att programmet har fungerat ändamålsenligt under de senaste två på varandra följande åren, eftersom det visar att fonderna genomförs på ett ändamålsenligt och effektivt sätt under en längre tid.

(65) För att minska den administrativa bördan för stödmottagare och de administrativa kostnaderna samt för att undvika att samma utgifter som deklarerats till kommissionen blir föremål för revisioner och förvaltningskontroller flera gånger, bör den konkreta tillämpningen av principen om samordnad granskning fastställas för fonderna.

(66) I syfte att stärka revisionens förebyggande roll, ge rättslig insyn och sprida god praxis bör kommissionen på medlemsstaternas begäran kunna dela revisionsrapporter, med de granskade medlemsstaternas samtycke.

(67) För att förbättra den ekonomiska förvaltningen bör ett förenklat förfinansieringssystem föreskrivas. Förfinansieringssystemet bör säkerställa att en medlemsstat har tillräckliga medel för att ge stödmottagarna stöd från början av programmens genomförande.

(68) För att minska den administrativa bördan för både medlemsstaterna och kommissionen bör ett schema för betalningsansökningar fastställas. Kommissionens betalningar bör vara föremål för ett innehållande av 5 % fram till betalningen av det årliga saldot, då kommissionen kan konstatera att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga.

(69) För att minska den administrativa bördan bör förfarandet för det årliga godkännandet av räkenskaperna förenklas genom enklare arrangemang för betalningar och återkrav, om det inte råder oenighet mellan kommissionen och medlemsstaten.

(70) För att skydda unionens ekonomiska intressen och unionens budget bör proportionella åtgärder fastställas och genomföras av medlemsstaterna och kommissionen. Kommissionen bör kunna avbryta betalningsfrister, tillfälligt hålla inne mellanliggande betalningar och tillämpa finansiella korrigeringar när de respektive villkoren är uppfyllda. Kommissionen bör iaktta proportionalitetsprincipen genom att beakta oriktigheternas art, grad av allvar och frekvens och deras ekonomiska konsekvenser för unionens budget. Om det inte är möjligt för kommissionen att exakt fastställa de oriktiga utgifternas storlek så att finansiella korrigeringar kopplade till enskilda fall kan tillämpas bör kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en statistiskt extrapolerad finansiell korrigering. Det bör vara möjligt att hålla inne mellanliggande betalningar på grundval av ett motiverat yttrande från kommissionen enligt artikel 258 i EUF-fördraget, förutsatt att det finns ett tillräckligt direkt samband mellan den fråga som behandlas i det motiverade yttrandet och den berörda utgiften för att det ska utgöra en risk för dess laglighet och korrekthet.

(71) Medlemsstaterna bör förebygga, upptäcka och effektivt beivra oriktigheter, inklusive bedrägerier, som ekonomiska aktörer gör sig skyldiga till. I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([21]) och rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([22]) och (Euratom, EG) nr 2185/96 ([23]) har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) dessutom befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med rådets förordning (EU) 2017/1939 ([24]) har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra bedrägerier och andra brott som skadar unionens ekonomiska intressen i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([25]). Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbetar till fullo för att skydda unionens ekonomiska

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([22]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([23]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([24]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([25]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

intressen, beviljar kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställer att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna bör snabbt rapportera till kommissionen om oriktigheter som upptäckts, inklusive bedrägerier, och om uppföljningen av dem samt om uppföljningen av Olafs utredningar.

(72) För att förstärka skyddet av unionens budget bör kommissionen tillhandahålla ett integrerat och driftskompatibelt informations- och övervakningssystem, som inbegriper ett enda datautvinnings- och riskgraderingsverktyg för tillgång till och analys av relevanta uppgifter, och kommissionen bör främja dess användning med avsikten att det ska tillämpas allmänt av medlemsstaterna.

(73) I enlighet med det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 16 december 2020 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel ([26]), bör standardiserade åtgärder införas för att för kontroll- och revisionsändamål samla in, jämföra och sammanställa information och sifferuppgifter om mottagare av unionsfinansiering, i syfte att förstärka skyddet av unionens budget och Next Generation EU mot oriktigheter, inbegripet bedrägerier. För att säkerställa ändamålsenliga kontroller och revisioner är det nödvändigt att samla in uppgifter om dem som i slutändan, direkt eller indirekt, omfattas av unionsfinansiering inom ramen för delad förvaltning, inbegripet uppgifter om de verkliga huvudmännen för mottagarna av unionsfinansiering.

(74) För att förstärka skyddet av unionens budget mot oriktigheter, inklusive bedrägerier, är det nödvändigt att behandla personuppgifter om verkliga huvudmän som är fysiska personer. Det är särskilt, för att på ett ändamålsenligt sätt upptäcka, utreda och lagföra sådana bedrägerier eller avhjälpa oriktigheter, nödvändigt att kunna identifiera verkliga huvudmän som är fysiska personer som slutligen gynnas av oriktigheter, inklusive bedrägerier. För det ändamålet, och för enkelhetens skull, samt för att minska den administrativa bördan bör medlemsstaterna ha möjlighet att uppfylla sin skyldighet i fråga om information om verkliga huvudmän genom att använda de uppgifter som lagras i det register som redan används vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([27]). I det avseendet är ändamålen med behandlingen av personuppgifter om de verkliga huvudmännen enligt denna förordning, dvs. att förebygga, upptäcka och korrigera samt rapportera oriktigheter, inklusive bedrägerier, förenliga med ändamålen med behandlingen av personuppgifter enligt direktiv (EU) 2015/849.

(75) För att främja budgetdisciplin bör det fastställas hur budgetåtaganden kan dras tillbaka på programnivå.

(76) För att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att till kommissionen deklarera utgifter upp till nivån av tillgängliga medel i händelse av att nya regler eller program med delad förvaltning antas efter den 1 januari 2021, bör belopp motsvarande de tilldelningar som inte utnyttjats under 2021 fördelas jämnt över åren 2022–2025 i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ([28]).

(77) För att främja EUF-fördragets mål om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning bör målet Investering för sysselsättning och tillväxt stödja alla regioner. För att ge ett välavvägt och successivt stöd och återspegla den ekonomiska och sociala utvecklingsnivån bör medel enligt det målet anslås från Eruf och ESF+ på grundval av en fördelningsnyckel som främst bygger på bruttonationalprodukten (BNP) per capita. De medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är mindre än 90 % av genomsnittet i unionen bör få medel inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt från Sammanhållningsfonden.

([26]) EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.
([27]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).
([28]) Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

(78) Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) bör tilldelas medlemsstaterna på grundval av en metod som särskilt tar hänsyn till befolkningstätheten i gränsområden. För att säkerställa kontinuiteten i befintliga program bör särskilda bestämmelser för att definiera programområden och avgöra huruvida regioner är stödberättigade enligt de olika delarna av Interreg dessutom anges i den tillämpliga fondspecifika förordningen.

(79) Objektiva kriterier bör fastställas för att avgöra vilka regioner och områden som är berättigade till stöd från fonderna. I detta syfte bör fastställandet av regioner och områden på unionsnivå bygga på det gemensamma klassificeringssystem för regioner som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([29]), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2016/2066 ([30]).

(80) För att fastställa en lämplig budgetram för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO, bör kommissionen fastställa den årliga fördelningen av tillgängliga anslag per medlemsstat inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt tillsammans med förteckningen över stödberättigade regioner samt anslagen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

(81) Projekt inom det transeuropeiska transportnätet enligt Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) nr 283/2014 (*FSE-förordningen*) ska fortsätta att finansieras av Sammanhållningsfonden, både genom delad förvaltning och genom direkt genomförande enligt Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE). Som fortsättning på den framgångsrika strategin under programperioden 2014–2020 bör 10 000 000 000 EUR överföras från Sammanhållningsfonden till FSE för detta ändamål.

(82) En viss del av medlen från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden bör anslås till Europeiska stadsinitiativet, som bör genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning av kommissionen.

(83) För att säkerställa en lämplig fördelning mellan regionkategorierna, och av principskäl, bör de totala anslagen till medlemsstaterna för mindre utvecklade regioner, övergångsregioner och mer utvecklade regioner inte kunna överföras mellan kategorierna. För att medlemsstaternas behov av att hantera särskilda utmaningar ska tillgodoses, bör medlemsstaterna dock kunna begära en överföring från sina anslag för mer utvecklade regioner eller övergångsregioner till mindre utvecklade regioner och från mer utvecklade regioner till övergångsregioner och de bör i ett sådant fall motivera detta. För att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för mindre utvecklade regioner bör det fastställas ett tak för överföringar till mer utvecklade regioner eller övergångsregioner. Det bör inte vara möjligt att överföra medel mellan mål, utom i fall som är noggrant definierade i denna förordning.

(84) Om en region kategoriserades som mer utvecklad region för perioden 2014–2020 men kategoriseras som övergångsregion för perioden 2021–2027 och därför enligt tilldelningsmetoden skulle få mindre stöd för perioden 2021–2027, uppmanas den berörda medlemsstaten att beakta denna faktor när den fattar beslut om sin interna fördelning av medel.

(85) Mot bakgrund av de unika och särskilda förhållandena på ön Irland, och i syfte att stödja samarbetet mellan Irland och Nordirland enligt långfredagsavtalet, ska ett *Peace-plus*-program för gränsöverskridande samarbete fortsätta att genomföras på grundval av tidigare program, Peace och Interreg, mellan de grevskap som gränsar till Irland och Nordirland. Med tanke på dess praktiska betydelse bör det programmet få stöd genom ett särskilt anslag för att fortsätta stödet till freds- och försoningsåtgärder, och en lämplig andel av Irlands anslag enligt Interreg bör också anslås till det programmet.

([29]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

([30]) Kommissionens förordning (EU) 2016/2066 av den 21 november 2016 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 322, 29.11.2016, s. 1).

(86) Det är nödvändigt att fastställa sammanhållningspolitikens högsta medfinansieringsgrader per regionkategori, i tillämpliga fall, för att säkerställa att medfinansieringsprincipen följs genom en lämplig nivå på offentligt eller privat nationellt stöd. Dessa grader bör återspegla nivån på den ekonomiska utvecklingen i regionerna i fråga om BNP per capita i förhållande till genomsnittet för EU-27, samtidigt som det säkerställs att hanteringen inte försämras på grund av att de tilldelats en ny kategori.

(87) Inom ramen för de relevanta reglerna enligt stabilitets- och tillväxtpakten, såsom de förtydligats i den europeiska uppförandekoden för partnerskap, får medlemsstaterna lägga fram en vederbörligen motiverad begäran om ytterligare flexibilitet för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder som bekostas av den offentliga förvaltningen genom medfinansiering av investeringar.

(88) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av innehållet i vissa bilagor till denna förordning, nämligen dimensionerna och koderna för interventionstyper, mallarna för partnerskapsöverenskommelser och program, mallarna för överföring av uppgifter, mallen för prognoser om betalningsansökningar till kommissionen, användningen av unionens emblem, inslagen i finansieringsavtal och strategidokument, det elektroniska systemet för datautbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen, mallarna för beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet, för förvaltningsförklaringen, för det årliga revisionsuttalandet, för den årliga kontrollrapporten, för den årliga revisionsrapporten för finansieringsinstrument som genomförs av EIB eller andra internationella finansinstitut, för revisionsstrategin, för betalningsansökningar, för räkenskaperna, för närmare bestämmelser och mallen för rapportering av oriktigheter samt för fastställande av nivån på finansiella korrigeringar.

(89) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den europeiska uppförandekoden för partnerskap i syfte att anpassa den uppförandekoden till denna förordning, definitionen på unionsnivå av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonbelopp och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna som gäller för alla medlemsstater samt fastställandet av standardiserade färdiga stickprovsmetoder.

(90) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga, öppna samråd med alla berörda parter under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(91) För att säkerställa enhetliga villkor för antagande av partnerskapsöverenskommelser, antagande eller ändring av program samt tillämpning av finansiella korrigeringar bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. De genomförandebefogenheter som avser upprättandet av anslagsfördelningen för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden bör antas utan något kommittéförfarande, eftersom de endast återspeglar tillämpningen av en på förhand fastställd beräkningsmetod. På samma sätt bör de genomförandebefogenheter som avser de tillfälliga åtgärderna för användning av fonderna för att hantera exceptionella omständigheter antas utan kommittéförfarande, eftersom tillämpningsområdet fastställs av stabilitets- och tillväxtpakten och är begränsat till de åtgärder som anges i denna förordning.

(92) De genomförandebefogenheter som avser mallen för den slutliga prestationsrapporten bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([31]). Trots att genomförandeakten är av generell karaktär bör det rådgivande förfarandet tillämpas för dess antagande, eftersom den endast fastställer tekniska aspekter, formulär och mallar.

([31]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(93) Eftersom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ([32]) eller akter som gäller för programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla för program och insatser som stöds av de fonder som omfattas av programperioden 2014–2020 och eftersom genomförandeperioden för den förordningen förväntas sträcka sig över den programperiod som den här förordningen avser samt för att säkerställa kontinuitet i genomförandet av vissa insatser som godkänts enligt den förordningen, bör etappbestämmelser fastställas. Varje enskild etapp i den etappindelade insatsen, som har samma övergripande mål, bör genomföras i enlighet med reglerna för den programperiod under vilken insatsen finansieras, samtidigt som den förvaltande myndigheten får fortsätta med urvalet för den andra etappen på grundval av det urvalsförfarande som utfördes under programperioden 2014–2020 för den berörda insatsen, förutsatt att myndigheten försäkrar sig om att villkoren i den här förordningen för etappindelat genomförande är uppfyllda.

(94) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och att fastställa gemensamma finansiella regler för en del av unionens budget som genomförs genom delad förvaltning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av skillnaderna i utvecklingsnivå mellan de olika regionerna och de särskilda utmaningarna för de minst gynnade regionerna, de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna samt behovet av en enhetlig genomföranderam som omfattar flera unionsfonder med delad förvaltning, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(95) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(96) Med anledning av antagandet av denna förordning efter det att programperioden har inletts och med beaktande av behovet av att genomföra de unionsfonder som omfattas av denna förordning på ett samordnat och harmoniserat sätt, samt för att möjliggöra ett snabbt genomförande av förordningen, bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([32]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I MÅL OCH ALLMÄNNA REGLER FÖR STÖD

Kapitel I Innehåll, definitioner och allmänna regler

Artikel 1 Innehåll och tillämpningsområde

Artikel 2 Definitioner

Artikel 3 Beräkning av tidsfrister för kommissionens åtgärder

Artikel 4 Behandling och skydd av personuppgifter

Kapitel II Politiska mål och principer för stöd från fonderna

Artikel 5 Politiska mål

Artikel 6 Klimatmål och klimatanpassningsmekanism

Artikel 7 Delad förvaltning

Artikel 8 Partnerskap och flernivåstyre

Artikel 9 Övergripande principer

AVDELNING II STRATEGI

Kapitel I Partnerskapsöverenskommelse

Artikel 10 Utarbetande och inlämning av partnerskapsöverenskommelsen

Artikel 11 Partnerskapsöverenskommelsens innehåll

Artikel 12 Godkännande av partnerskapsöverenskommelsen

Artikel 13 Ändring av partnerskapsöverenskommelsen

Artikel 14 Användning av Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFVF genom InvestEU-programmet

Kapitel II Nödvändiga villkor och prestationsram

Artikel 15 Nödvändiga villkor

Artikel 16 Prestationsram

Artikel 17 Metod för att fastställa prestationsramen

Artikel 18 Halvtidsöversyn och flexibilitetsbelopp

Kapitel III Åtgärder kopplade till sund ekonomisk styrning och till exceptionella eller ovanliga omständigheter

Artikel 19 Åtgärder som kopplar fondernas ändamålsenlighet till en sund ekonomisk styrning

Artikel 20 Tillfälliga åtgärder för användning av fonderna för att hantera exceptionella eller ovanliga omständigheter

AVDELNING III PROGRAMPLANERING

Kapitel I Allmänna bestämmelser för fonderna

Artikel 21 Utarbetande och inlämnande av program

Artikel 22 Programmens innehåll

Artikel 23 Godkännande av program

Artikel 24 Ändring av program

Artikel 25 Gemensamt stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO

Artikel 26 Överföring av medel

Artikel 27 Överföring av medel från Eruf och ESF+ till FRO

Kapitel II Territoriell utveckling

Artikel 28 Integrerad territoriell utveckling

Artikel 29 Territoriella strategier

Artikel 30 Integrerad territoriell investering

Artikel 31 Lokalt ledd utveckling

Artikel 32 Lokalt ledda utvecklingsstrategier

Artikel 33 Lokala aktionsgrupper

Artikel 34 Stöd från fonderna till lokalt ledd utveckling

Kapitel III Tekniskt bistånd

Artikel 35 Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Artikel 36 Medlemsstaternas tekniska bistånd

Artikel 37 Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för medlemsstaternas tekniska bistånd

AVDELNING IV ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING, KOMMUNIKATION OCH SYNLIGHET

Kapitel I Övervakning

Artikel 38 Övervakningskommitté

Artikel 39 Övervakningskommitténs sammansättning

Artikel 40 Övervakningskommitténs uppgifter

Artikel 41 Årlig prestationsöversyn

Artikel 42 Överföring av uppgifter

Artikel 43 Slutlig prestationsrapport

Kapitel II Utvärdering

Artikel 44 Medlemsstatens utvärderingar

Artikel 45 Kommissionens utvärdering

Kapitel III Synlighet, öppenhet och kommunikation

Avsnitt I Synlighet för stödet från fonderna

Artikel 46 Synlighet

Artikel 47 Unionens emblem

Artikel 48 Kommunikationsansvariga och kommunikationsnätverk

Avsnitt II Öppenhet i genomförandet av fonderna och kommunikation om programmen

Artikel 49 Den förvaltande myndighetens ansvar

Artikel 50 Stödmottagarnas ansvar

AVDELNING V EKONOMISKT STÖD FRÅN FONDERNA

Kapitel I Former av bidrag från unionen

Artikel 51 Former av bidrag från unionen till programmen

Kapitel II Former av stöd från medlemsstaterna

Artikel 52 Former av stöd

Avsnitt I Bidragsformer
Artikel 53 Bidragsformer
Artikel 54 Finansiering till en schablonsats för indirekta kostnader avseende bidrag
Artikel 55 Direkta personalkostnader avseende bidrag
Artikel 56 Finansiering till en schablonsats för andra stödberättigande kostnader än direkta personalkostnader avseende bidrag
Artikel 57 Villkorade bidrag
Avsnitt II Finansieringsinstrument
Artikel 58 Finansieringsinstrument
Artikel 59 Genomförande av finansieringsinstrument
Artikel 60 Ränta och andra vinster som genereras av stöd från fonderna till finansieringsinstrument
Artikel 61 Differentierad behandling av investerare
Artikel 62 Återanvändning av medel som kan härledas från stödet från fonderna
Kapitel III Stödberättiganderegler
Artikel 63 Stödberättigande
Artikel 64 Icke stödberättigande kostnader
Artikel 65 Insatsernas varaktighet
Artikel 66 Omlokalisering
Artikel 67 Särskilda stödberättiganderegler för bidrag
Artikel 68 Särskilda stödberättiganderegler för finansieringsinstrument
AVDELNING VI FÖRVALTNING OCH KONTROLL
Kapitel I Allmänna bestämmelser om förvaltning och kontroll
Artikel 69 Medlemsstaternas ansvar
Artikel 70 Kommissionens befogenheter och ansvar
Artikel 71 Programmyndigheter
Kapitel II Standardmässiga förvaltnings- och kontrollsystem
Artikel 72 Den förvaltande myndighetens uppgifter
Artikel 73 Den förvaltande myndighetens urval av insatser
Artikel 74 Programförvaltning vid den förvaltande myndigheten
Artikel 75 Den förvaltande myndighetens stöd till övervakningskommitténs arbete
Artikel 76 Redovisningsfunktionen
Artikel 77 Revisionsmyndighetens uppgifter
Artikel 78 Revisionsstrategi
Artikel 79 Insatsrevisioner
Artikel 80 Rutiner för samordnad granskning
Artikel 81 Förvaltningskontroller och revisioner av finansieringsinstrument
Artikel 82 Handlingars tillgänglighet
Kapitel III Användning av nationella förvaltningssystem
Artikel 83 Förbättrade proportionella åtgärder
Artikel 84 Villkor för tillämpningen av förbättrade proportionella åtgärder
Artikel 85 Justeringar under programperioden

AVDELNING VII EKONOMISK FÖRVALTNING, INLÄMNING OCH GRANSKNING AV RÄKENSKAPER SAMT FINANSIELLA KORRIGERINGAR

Kapitel I Ekonomisk förvaltning

Avsnitt I Allmänna redovisningsregler

Artikel 86 Budgetåtaganden

Artikel 87 Användning av euro

Artikel 88 Återbetalning

Avsnitt II Regler för betalningar till medlemsstater

Artikel 89 Typer av betalningar

Artikel 90 Förfinansiering

Artikel 91 Betalningsansökningar

Artikel 92 Särskilda komponenter för finansieringsinstrument i betalningsansökningar

Artikel 93 Gemensamma regler för betalningar

Artikel 94 Bidrag från unionen på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

Artikel 95 Bidrag från unionen på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Avsnitt III Avbrott och innehållanden

Artikel 96 Avbrott i betalningsfristen

Artikel 97 Innehållande av betalningar

Kapitel II Inlämning och granskning av räkenskaper

Artikel 98 Innehåll i och inlämning av räkenskaper

Artikel 99 Granskning av räkenskaperna

Artikel 100 Beräkning av saldot

Artikel 101 Förfarande för granskning av räkenskaperna

Artikel 102 Kontradiktoriskt förfarande för granskning av räkenskaperna

Kapitel III Finansiella korrigeringar

Artikel 103 Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Artikel 104 Kommissionens finansiella korrigeringar

Kapitel IV Tillbakadragande

Artikel 105 Principer och regler för tillbakadragande

Artikel 106 Undantag från reglerna om tillbakadragande

Artikel 107 Tillbakadragandeförfarande

AVDELNING VIII BUDGETRAM

Artikel 108 Geografiskt tillämpningsområde för stöd till målet Investering för sysselsättning och tillväxt

Artikel 109 Medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Artikel 110 Medel för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

Artikel 111 Möjligheter att föra över medel

Artikel 112 Fastställande av medfinansieringsgrader

AVDELNING IX DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Kapitel I Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 113 Delegering av befogenhet rörande vissa bilagor

Artikel 114 Utövande av delegeringen

Artikel 115 Kommittéförfarande

Kapitel II Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 116 Översyn

Artikel 117 Övergångsbestämmelser

Artikel 118 Villkor för insatser som genomförs i etapper

Artikel 119 Ikraftträdande

BILAGA I DIMENSIONER OCH KODER FÖR INTERVENTIONSTYPER INOM Eruf, ESF+, SAMMANHÅLLNINGSFONDEN OCH FRO – ARTIKEL 22.5

BILAGA II MALL FÖR PARTNERSKAPSÖVERENSKOMMELSE – ARTIKEL 10.6

BILAGA III ÖVERGRIPANDE NÖDVÄNDIGA VILLKOR – ARTIKEL 15.1

BILAGA IV TEMATISKA NÖDVÄNDIGA VILLKOR SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ Eruf, ESF+ OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN – ARTIKEL 15.1

BILAGA V MALL FÖR PROGRAM SOM FÅR STÖD FRÅN Eruf (MÅLET INVESTERING FÖR SYSSELSÄTTNING OCH TILLVÄXT), ESF+, FRO, SAMMANHÅLLNINGSFONDEN OCH EHFVF – ARTIKEL 21.3

BILAGA VI MALL FÖR PROGRAM FÖR AMIF, FONDEN FÖR INRE SÄKERHET OCH INSTRUMENTET FÖR EKOMISKT STÖD FÖR GRÄNSFÖRVALTNING OCH VISERINGSPOLITIK – ARTIKEL 21.3

BILAGA VII MALL FÖR ÖVERFÖRING AV UPPGIFTER – ARTIKEL 42

BILAGA VIII PROGNOS ÖVER DET BELOPP FÖR VILKET MEDLEMSSTATEN VÄNTAS LÄMNA IN BETALNINGSANSÖKNINGAR FÖR INNEVARANDE OCH EFTERFÖLJANDE KALENDERÅR – ARTIKEL 69.10

BILAGA IX KOMMUNIKATION OCH SYNLIGHET – ARTIKLARNA 47, 49 OCH 50

BILAGA X DELAR I FINANSIERINGSAVTAL OCH STRATEGIDOKUMENT – ARTIKEL 59.1 OCH 59.5

BILAGA XI NYCKELKRAV PÅ FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLSYSTEM OCH KLASSIFICERING AV DESSA SYSTEM – ARTIKEL 69.1

BILAGA XII NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH MALL FÖR RAPPORTERING AV ORIKTIGHETER – ARTIKEL 69.2

BILAGA XIII DELAR I VERIFIERINGSKEDJAN – ARTIKEL 69.6

BILAGA XIV ELEKTRONISKA SYSTEM FÖR DATAUTBYTE MELLAN PROGRAMMYNDIGHETER OCH STÖDMOTTAGARE – ARTIKEL 69.8

BILAGA XV SFC2021: ELEKTRONISKT SYSTEM FÖR DATAUTBYTE MELLAN MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN – ARTIKEL 69.9

BILAGA XVI MALL FÖR BESKRIVNINGEN AV FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLSYSTEMET – ARTIKEL 69.11

BILAGA XVII UPPGIFTER SOM SKA REGISTRERAS OCH LAGRAS ELEKTRONISKT OM VARJE INSATS – ARTIKEL 72.1 e

BILAGA XVIII MALL FÖR FÖRVALTNINGSFÖRKLARINGEN – ARTIKEL 74.1 f

BILAGA XIX MALL FÖR DET ÅRLIGA REVISIONSUTTALANDET – ARTIKEL 77.3 a

BILAGA XX MALL FÖR DEN ÅRLIGA KONTROLLRAPPORTEN – ARTIKEL 77.3 b

BILAGA XXI MALL FÖR DEN ÅRLIGA REVISIONSRAPPORTEN – ARTIKEL 81.5

BILAGA XXII MALL FÖR REVISIONSSTRATEGIN – ARTIKEL 78

BILAGA XXIII MALL FÖR BETALNINGSANSÖKNINGAR – ARTIKEL 91.3

BILAGA XXIV MALL FÖR RÄKENSKAPERNA – ARTIKEL 98.1 a

BILAGA XXV FASTSTÄLLANDE AV NIVÅN PÅ DE FINANSIELLA KORRIGERINGARNA: SCHABLONMÄSSIGA OCH EXTRAPOLERADE FINANSIELLA KORRIGERINGAR – ARTIKEL 104.1

BILAGA XXVI METOD FÖR FÖRDELNING AV SAMLADE MEDEL PER MEDLEMSSTAT – ARTIKEL 109.2

AVDELNING I

MÅL OCH ALLMÄNNA REGLER FÖR STÖD

KAPITEL I

Innehåll, definitioner och allmänna regler

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs följande:

a) Finansiella regler för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning (FRO), Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF), Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (tillsammans kallade *fonderna*).

b) Gemensamma bestämmelser för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF.

2. Denna förordning gäller inte för delen för sysselsättning och social innovation i ESF+ eller för de komponenter i EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik som genomförs med direkt eller indirekt förvaltning, utom tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

3. Artiklarna 5, 14, 19, 28–34 och 108–112 gäller inte för Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

4. Artiklarna 108–112 gäller inte för EHFVF.

5. Artiklarna 14, 15, 18, 19, 21–27, 37–42, 43.1–43.4, 44, 50, 55.1, 73, 77, 80 och 83–85 gäller inte för Interregprogram.

6. I de fondspecifika förordningar som förtecknas nedan kan kompletterande regler till den här förordningen fastställas, och dessa får inte strida mot den här förordningen:

a) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([33]) (*förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden*).

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([34]) (*ESF+-förordningen*).

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([35]) (*Interreg-förordningen*).

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([36]) (*FRO-förordningen*).

e) Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 (*EHFVF-förordningen*).

f) Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (*Amif-förordningen*).

g) Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet (*förordningen om Fonden för inre säkerhet*).

h) Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (*förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik*).

Vid tvekan om tillämpningen mellan den här förordningen och de fondspecifika förordningarna har den här förordningen företräde.

([33]) Förordning (EU) 2021/1060 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).
([34]) Förordning (EU) 2021/1060 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).
([35]) Förordning (EU) 2021/1060 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).
([36]) Förordning (EU) 2021/1060 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *relevanta landsspecifika rekommendationer*: rådets rekommendationer om strukturella utmaningar som antas i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt kompletterande rekommendationer från kommissionen som utfärdas i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2018/1999, vilka bör hanteras genom fleråriga investeringar som omfattas av fondernas tillämpningsområde enligt vad som anges i de fondspecifika förordningarna.

2. *nödvändigt villkor*: en förutsättning som måste föreligga för att de specifika målen ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

3. *tillämplig rätt*: unionsrätt och nationell rätt som avser denna förordnings tillämpning.

4. *insats*:

   a) ett projekt, ett kontrakt, en åtgärd eller en grupp projekt som valts ut inom de berörda programmen,

   b) när det gäller finansieringsinstrument, ett programbidrag till ett finansieringsinstrument och det ekonomiska stöd som sedan ges till slutmottagare genom det finansieringsinstrumentet.

5. *insats av strategisk betydelse*: en insats som på ett betydande sätt bidrar till att ett programs mål kan uppnås och som omfattas av särskilda övervaknings- och kommunikationsåtgärder.

6. *prioritering*: ett specifikt mål när det gäller Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

7. *prioritering*: ett specifikt mål när det gäller EHFVF, dock endast vid tillämpning av avdelning VII.

8. *förmedlande organ*: ett offentligt eller privat organ som en förvaltande myndighet ansvarar för eller som har funktioner eller utför uppgifter för en sådan myndighets räkning.

9. *stödmottagare*:

   a) ett offentligt eller privat organ, en enhet med eller utan ställning som juridisk person, eller en fysisk person, med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser,

   b) när det gäller offentlig-privata partnerskap, det offentliga organ som inleder en insats inom ett offentlig-privat partnerskap eller den privata partner som valts ut för att genomföra den,

   c) när det gäller ordningar för statligt stöd, det företag som tar emot stödet,

   d) när det gäller stöd av mindre betydelse i enlighet med kommissionens förordningar (EU) nr 1407/2013 ([37]) eller (EU) nr 717/2014 ([38]) kan medlemsstaten besluta att stödmottagaren vid tillämpning av den här förordningen är det organ som beviljar stödet, om det organet ansvarar för att inleda eller både för att inleda och genomföra insatsen,

   e) när det gäller finansieringsinstrument, det organ som genomför holdingfonden eller, när det inte finns någon holdingfondstruktur, det organ som genomför den särskilda fonden eller, när den förvaltande myndigheten förvaltar finansieringsinstrumentet, den förvaltande myndigheten.

10. *småprojektsfond*: en insats inom ett Interregprogram som syftar till att välja ut och genomföra projekt, inbegripet åtgärder som främjar kontakter mellan människor, av begränsad finansiell volym.

11. *mål*: ett på förhand överenskommet värde som ska uppnås senast vid slutet av stödberättigandeperioden för en indikator som ingår i ett specifikt mål.

12. *delmål*: ett mellanliggande värde som ska uppnås vid en viss tidpunkt under stödberättigandeperioden för en outputindikator som ingår i ett specifikt mål.

13. *outputindikator*: en indikator som mäter interventionens särskilda resultat.

([37]) Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

([38]) Kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45).

14. *resultatindikator*: en indikator som mäter effekterna av de interventioner som stöds, med särskild hänvisning till direkta mottagare, målgrupp eller infrastrukturanvändare.

15. *insats inom ett offentlig-privat partnerskap*: en insats som genomförs i partnerskap mellan offentliga organ och den privata sektorn i enlighet med ett avtal om offentlig-privat partnerskap, och som syftar till att tillhandahålla offentliga tjänster genom riskdelning via sammanförande av antingen sakkunskap från den privata sektorn eller ytterligare kapitalkällor eller både och.

16. *finansieringsinstrument*: stöd som tillhandahålls via en struktur genom vilken finansiella produkter tillhandahålls till slutmottagare.

17. *finansiell produkt*: kapitalinvestering eller investering i form av kapital likställt med eget kapital, lån och garantier enligt definitionen i artikel 2 i budgetförordningen.

18. *slutmottagare*: en juridisk eller fysisk person som tar emot stöd från fonderna genom en mottagare av stöd från en småprojektsfond eller från ett finansieringsinstrument.

19. *programbidrag*: stöd från fonderna, med eventuell nationell privat och offentlig medfinansiering till ett finansieringsinstrument.

20. *holdingfond*: en fond som inrättats på en förvaltande myndighets ansvar inom ramen för ett eller flera program, för att genomföra en eller flera särskilda fonder.

21. *särskild fond*: en fond genom vilken en förvaltande myndighet eller en holdingfond tillhandahåller finansiella produkter till slutmottagare.

22. *organ som genomför ett finansieringsinstrument*: ett offentligrättsligt eller privaträttsligt organ som fungerar som holdingfond eller särskild fond.

23. *hävstångseffekt*: det belopp som slutmottagare får i form ersättningsberättigande finansiering, dividerat med fondernas bidrag.

24. *multiplikatorförhållande*: när det gäller garantiinstrument, förhållandet – fastställt genom en försiktig förhandsbedömning av riskerna för varje garantiprodukt som ska erbjudas – mellan värdet på de underliggande nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital som betalats ut och det programbidrag som avsatts för garantiavtal för att täcka förväntade och oförutsedda förluster från dessa nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.

25. *förvaltningskostnader*: direkta eller indirekta kostnader, för vilka verifierade utgifter i samband med genomförandet av finansieringsinstrument ersätts.

26. *förvaltningsavgifter*: ett pris för utförda tjänster som fastställs i finansieringsavtalet mellan den förvaltande myndigheten och det organ som genomför en holdingfond eller en särskild fond; och, i tillämpliga fall, mellan det organ som genomför en holdingfond och det organ som genomför en särskild fond.

27. *omlokalisering*: överföring av samma eller liknande verksamhet eller del av denna i den mening som avses i artikel 2.61a i förordning (EU) nr 651/2014.

28. *offentligt bidrag*: bidrag till finansiering av insatser från nationella, regionala eller lokala myndigheters budget, från budgeten för en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ([39]), från unionens budget för fonderna, från offentligrättsliga organs budget eller från budgeten för sammanslutningar av myndigheter eller offentligrättsliga organ, vilket, när det gäller att fastställa medfinansieringsgraden för ESF+-program eller ESF+-prioriteringar, kan omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare bidrar gemensamt.

29. *räkenskapsår*: perioden 1 juli–30 juni följande år, utom programperiodens första räkenskapsår som omfattar perioden från den första dagen då utgifterna är stödberättigande till den 30 juni 2022; det sista räkenskapsåret omfattar perioden 1 juli 2029–30 juni 2030.

30. *ekonomisk aktör*: fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av fonderna, med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.

([39]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

31. *oriktighet*: överträdelse av tillämplig rätt, genom handling eller underlåtenhet av en ekonomisk aktör, som har lett eller skulle ha lett till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att den belastas med en oberättigad utgift.

32. *allvarlig brist*: en brist i ett programs förvaltnings- och kontrollsystems effektiva funktion, som innebär att förvaltnings- och kontrollsystemen behöver förbättras avsevärt och att något eller några av nyckelkraven 2, 4, 5, 9, 12, 13 och 15 i bilaga XI eller minst två av de övriga nyckelkraven bedöms höra till kategorierna 3 och 4 i den bilagan.

33. *systembetingad oriktighet*: oriktighet, som kan vara av återkommande slag, som med stor sannolikhet förekommer inom liknande typer av insatser och som är följden av allvarliga brister, inbegripet underlåtenhet att inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med denna förordning och de fondspecifika reglerna.

34. *sammanlagda fel*: summan av beräknade slumpmässiga fel och, i tillämpliga fall, avgränsade systemrelaterade fel och okorrigerade anomalier.

35. *sammanlagd felprocent*: sammanlagda fel dividerat med revisionspopulationen.

36. *kvarstående felprocent*: sammanlagda fel minus de finansiella korrigeringar som medlemsstaten gjort för att minska de risker som revisionsmyndigheten identifierat, dividerat med de utgifter som ska deklareras i räkenskaperna.

37. *genomförd insats*: en insats som har slutförts fysiskt eller genomförts fullt ut, och för vilken stödmottagarna har genomfört alla relaterade betalningar och mottagit motsvarande offentliga bidrag.

38. *urvalsenhet*: en av de enheter, som kan vara en insats, ett projekt inom en insats eller en betalningsansökan från en stödmottagare, som en revisionspopulation delas in i så att ett urval kan göras.

39. *spärrkonto*: när det gäller en insats inom ett offentlig-privat partnerskap, ett bankkonto som omfattas av ett skriftligt avtal mellan ett offentligt organ som är stödmottagare och den privata partner som godkänts av den förvaltande myndigheten eller ett förmedlande organ och som används för betalningar under eller efter stödberättigandeperioden.

40. *deltagare*: en fysisk person som drar direkt nytta av en insats utan att vara ansvarig för att inleda eller både inleda och genomföra insatsen och som, när det gäller EHFVF, inte får ekonomiskt stöd.

41. *energieffektivitet först*: att inom energiplanering, samt i politiska beslut och investeringsbeslut, ta största möjliga hänsyn till alternativa kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder till förmån för effektivare energiefterfrågan och energiförsörjning, särskilt med hjälp av kostnadseffektiva energibesparingar i slutanvändningsledet, initiativ till efterfrågeflexibilitet samt effektivare omvandling, överföring och distribution av energi, samtidigt som målen för dessa beslut fortfarande uppnås.

42. *klimatsäkring*: en process för att förhindra att infrastruktur är sårbar för potentiella klimateffekter på lång sikt samtidigt som det säkerställs att principen om *energieffektivitet först* respekteras och att de växthusgasutsläpp som projektet ger upphov till är förenliga med klimatneutralitetsmålet 2050.

43. *villkorade bidrag*: en kategori av bidrag som är förenade med villkor kopplade till återbetalningen av stöd.

44. *EIB*: Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden eller ett dotterbolag till Europeiska investeringsbanken.

45. *spetskompetensstämpel*: vid tillämpning av denna förordning, den kvalitetsmärkning som kommissionen tilldelar med avseende på ett förslag och som visar att det förslag som har bedömts i en ansökningsomgång inom ramen för ett unionsinstrument anses uppfylla minimikvalitetskraven för det unionsinstrumentet, men inte kan finansieras på grund av brist på budgetmedel för den ansökningsomgången och skulle kunna få stöd från andra unionsfinansieringskällor eller nationella finansieringskällor.

Artikel 3

Beräkning av tidsfrister för kommissionens åtgärder

Om en tidsfrist fastställs för en åtgärd som kommissionen vidtar ska den tidsfristen börja löpa den dag då medlemsstaten har lämnat in alla de uppgifter som krävs enligt denna förordning eller enligt de fondspecifika förordningarna.

Den tidsfristen ska tillfälligt upphöra att löpa från och med dagen efter den dag då kommissionen skickar sina synpunkter eller en begäran om reviderade handlingar till medlemsstaten till det att medlemsstaten svarar kommissionen.

Artikel 4

Behandling och skydd av personuppgifter

Medlemsstaterna och kommissionen får endast behandla personuppgifter om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning, särskilt när det gäller övervakning, rapportering, kommunikation, offentliggörande, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroll och revision samt, i tillämpliga fall, fastställande av deltagarnas stödberättigande. Personuppgifterna ska behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679 eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([40]), beroende på vilken som är tillämplig.

KAPITEL II

Politiska mål och principer för stöd från fonderna

Artikel 5

Politiska mål

1. Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFVF ska stödja följande politiska mål:

a) Ett konkurrenskraftigare och smartare Europa genom främjande av innovativ och smart ekonomisk omvandling och regional IKT-konnektivitet.

b) En grönare och koldioxidsnål övergång till en ekonomi med noll nettoutsläpp och ett motståndskraftigt Europa genom främjande av en ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, riskförebyggande, riskhantering och hållbar mobilitet i städer.

c) Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet.

d) Ett mer socialt och inkluderande Europa genom genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

e) Ett Europa närmare medborgarna genom främjande av hållbar och integrerad utveckling av alla typer av territorier och lokala initiativ.

FRO ska stödja det specifika målet att göra det möjligt för regioner och människor att hantera de sociala, sysselsättningsrelaterade, ekonomiska och miljömässiga effekterna av omställningen i riktning mot unionens klimat- och energimål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, med utgångspunkt i Parisavtalet.

Punkt 1 första stycket i denna artikel ska inte tillämpas på de medel från Eruf och ESF+ som överförs till FRO i enlighet med artikel 27.

2. Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO ska bidra till unionens åtgärder för att stärka dess ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget, genom att eftersträva följande mål:

a) Målet Investering för sysselsättning och tillväxt i medlemsstater och regioner, som ska stödjas av Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO.

b) Målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), som ska stödjas av Eruf.

([40]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska främja samordning, komplementaritet och samstämmighet mellan fonderna och andra unionsinstrument och unionsfonder. De ska optimera samordningsmekanismerna för de ansvariga, för att undvika dubbelarbete under programplaneringen och vid genomförandet. Medlemsstaterna och kommissionen ska följaktligen också ta hänsyn till relevanta landsspecifika rekommendationer i programplaneringen och i genomförandet av fonderna.

Artikel 6

Klimatmål och klimatanpassningsmekanism

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla information om stödet till miljö- och klimatmålen, med användning av en metod som bygger på interventionstyperna för var och en av fonderna. Den metoden ska bestå i att det tillhandahållna stödet viktas på ett särskilt sätt som avspeglar i vilken omfattning det bidrar till miljö- och klimatmålen. När det gäller Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska viktningen knytas till dimensioner och koder för de interventionstyper som fastställs i bilaga I. Eruf och Sammanhållningsfonden ska bidra med 30 % respektive 37 % av unionens bidrag till de utgifter som får stöd för att uppnå de klimatmål som fastställts för unionens budget.

2. Klimatbidragsmålet för varje medlemsstat ska fastställas som en procentandel av dess totala anslag från Eruf och Sammanhållningsfonden och ingå i programmen som ett resultat av interventionstyperna och den preliminära finansiella fördelningen enligt artikel 22.3 d viii. Enligt artikel 11.1 ska det preliminära klimatbidragsmålet fastställas i partnerskapsöverenskommelsen.

3. Medlemsstaten och kommissionen ska regelbundet övervaka efterlevnaden av klimatbidragsmålen, på grundval av de totala stödberättigande utgifter som stödmottagarna deklarerat till den förvaltande myndigheten, uppdelade efter interventionstyper i enlighet med artikel 42 och på grundval av uppgifter som lämnats in av medlemsstaten. Om övervakningen visar att det inte gjorts tillräckliga framsteg med att uppnå klimatbidragsmålet ska medlemsstaten och kommissionen komma överens om korrigerande åtgärder vid det årliga översynsmötet.

4. Om framstegen med att uppnå klimatbidragsmålet på nationell nivå senast den 31 december 2024 är otillräckliga ska medlemsstaten beakta detta i sin halvtidsöversyn i enlighet med artikel 18.1.

Artikel 7

Delad förvaltning

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska genomföra den del av unionens budget som anslagits till fonderna inom ramen för delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen. Medlemsstaterna ska utarbeta och genomföra program på lämplig territoriell nivå i överensstämmelse med sin institutionella, rättsliga och finansiella ram.

2. Kommissionen ska genomföra det stödbelopp från Sammanhållningsfonden som förs över till Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), Europeiska stadsinitiativet och interregionala innovationsinvesteringar, det stödbelopp som förs över från ESF+ till transnationellt samarbete samt bidragsbeloppen till InvestEU-programmet och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 första stycket a och c i budgetförordningen.

3. Kommissionen får, efter överenskommelse med den berörda medlemsstaten och de berörda regionerna, genomföra samarbetet mellan de yttersta randområdena inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) inom ramen för indirekt förvaltning.

Artikel 8

Partnerskap och flernivåstyre

1. För partnerskapsöverenskommelsen och för varje program ska varje medlemsstat organisera och genomföra ett omfattande partnerskap i enlighet med sin institutionella och rättsliga ram och med beaktande av fondernas särdrag. Det partnerskapet ska åtminstone inkludera följande partner:

a) Regionala och lokala myndigheter, stadsmyndigheter och andra offentliga myndigheter.

b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter.

c) Relevanta organ som företräder civilsamhället, såsom miljöorganisationer, icke-statliga organisationer samt organ som ansvarar för främjande av social inkludering, grundläggande rättigheter, rättigheter för personer med funktionsnedsättning, jämställdhet och icke-diskriminering.

d) Forskningsorganisationer och universitet, i tillämpliga fall.

2. Det partnerskap som har inrättats enligt punkt 1 i denna artikel ska verka i enlighet med principen om flernivåstyre och med en nedifrån och upp-strategi. Medlemsstaten ska samverka med de partner som avses i punkt 1 i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och vid utformningen, genomförandet och utvärderingen av program, inbegripet genom deltagande i övervakningskommittéer i enlighet med artikel 39.

I detta sammanhang ska medlemsstaterna vid behov avsätta en lämplig procentandel av medlen från fonderna för uppbyggnad av administrativ kapacitet hos arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället.

3. För Interregprogram ska partner från alla deltagande medlemsstater ingå i partnerskapet.

4. Arbetet med att organisera och genomföra partnerskap ska utföras i enlighet med den europeiska uppförandekoden för partnerskap som fastställts genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014.

5. Minst en gång om året ska kommissionen samråda med organisationer som företräder partner på unionsnivå om genomförandet av programmen, och rapportera om resultatet till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 9

Övergripande principer

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa respekt för de grundläggande rättigheterna och efterlevnad av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna vid genomförandet av fonderna.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att jämställdhet mellan könen, jämställdhetsintegrering och integreringen av ett jämställdhetsperspektiv genomgående beaktas och främjas vid utformning, genomförande, övervakning, rapportering och utvärdering av program.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning i samband med utformning, genomförande, övervakning, rapportering och utvärdering av program. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska särskilt beaktas under utformningen och genomförandet av program.

4. Fondernas mål ska eftersträvas i överensstämmelse med målet att främja en hållbar utveckling i enlighet med artikel 11 i EUF-fördraget, med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, Parisavtalet och principen om att inte orsaka betydande skada.

Fondernas mål ska eftersträvas med full respekt för unionens miljölagstiftning.

AVDELNING II

STRATEGI

KAPITEL I

Partnerskapsöverenskommelse

Artikel 10

Utarbetande och inlämning av partnerskapsöverenskommelsen

1. Varje medlemsstat ska utarbeta en partnerskapsöverenskommelse i vilken den strategiska inriktningen för programplaneringen och arrangemangen för hur Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF ska kunna användas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 fastställs.

2. Partnerskapsöverenskommelsen ska utarbetas i enlighet med den europeiska uppförandekoden för partnerskap. Om en medlemsstat redan tillhandahåller ett omfattande partnerskap under utarbetandet av sina program ska detta krav betraktas som uppfyllt.

3. Medlemsstaten ska lämna in partnerskapsöverenskommelsen till kommissionen innan eller samtidigt som den lämnar in det första programmet.

4. Partnerskapsöverenskommelsen får lämnas in tillsammans med relevant årligt nationellt reformprogram och den integrerade nationella energi- och klimatplanen

5. Partnerskapsöverenskommelsen ska vara ett strategiskt och kortfattat dokument. Det ska vara högst 35 sidor långt, om inte medlemsstaten på eget initiativ beslutar att öka dokumentets längd.

6. Medlemsstaten ska utarbeta partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med mallen i bilaga II. Partnerskapsöverenskommelsen får ingå i ett av medlemsstatens program.

7. Interregprogram får lämnas in till kommissionen innan partnerskapsöverenskommelsen lämnas in.

8. EIB får, på den berörda medlemsstatens begäran, delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen samt i förberedelserna av insatser, finansieringsinstrument och offentlig-privata partnerskap.

Artikel 11

Partnerskapsöverenskommelsens innehåll

1. Partnerskapsöverenskommelsen ska innehålla följande delar:

a) De valda politiska målen och FRO:s specifika mål, med uppgift om vilka av de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen och vilka program som ska användas för att uppnå dessa mål och en motivering för detta, med beaktande av relevanta landsspecifika rekommendationer, den integrerade nationella energi- och klimatplanen, principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och vid behov regionala utmaningar.

b) För vart och ett av de valda politiska målen och FRO:s specifika mål,

   i) en sammanfattning av valen av politikområden och av de viktigaste resultat som förväntas för var och en av de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen,

   ii) samordning, avgränsning och komplementaritet mellan fonderna och, i förekommande fall, samordning mellan nationella och regionala program,

   iii) komplementaritet och synergier mellan de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen, Amif, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, och andra unionsinstrument, inklusive Lifes strategiska integrerade projekt och strategiska naturprojekt och, i tillämpliga fall, projekt som finansieras genom Horisont Europa.

c) Det preliminära anslaget från var och en av de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen, uppdelat per politiskt mål på nationell nivå och vid behov på regional nivå, med beaktande av de fondspecifika reglerna om tematisk koncentration och det preliminära anslaget för FRO:s specifika mål, inbegripet eventuella Eruf- och ESF+-medel som ska överföras till FRO i enlighet med artikel 27.

d) Det preliminära klimatbidragsmålet i enlighet med artikel 6.2.

e) I tillämpliga fall, fördelningen av medel per regionkategori i enlighet med artikel 108.2 och de anslagsbelopp som det föreslås en överföring av enligt artiklarna 26 och 111, inklusive en motivering för sådana överföringar.

f) För tekniskt bistånd, medlemsstatens val av form av unionsbidrag enligt artikel 36.3 och, i tillämpliga fall, det preliminära anslaget från var och en av de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen på nationell nivå och uppdelningen av medel per program och regionkategori.

g) De belopp som ska ges som bidrag till InvestEU-programmet, per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall.

h) Förteckningen över planerade program inom de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen, med respektive preliminära anslag per fond och motsvarande nationella bidrag per regionkategori, i tillämpliga fall.

i) En sammanfattning av de åtgärder som den berörda medlemsstaten planerar att vidta för att stärka sin administrativa kapacitet att genomföra de fonder som ingår i partnerskapsöverenskommelsen.

j) Där så är relevant, ett integrerat tillvägagångssätt för att ta itu med demografiska utmaningar eller särskilda behov i regioner och områden.

Avseende målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska partnerskapsöverenskommelsen endast innehålla en förteckning över planerade program.

2. Partnerskapsöverenskommelsen kan också innehålla en sammanfattning av bedömningen av huruvida relevanta nödvändiga villkor enligt artikel 15 och bilagorna III och IV uppfyllts.

Artikel 12

Godkännande av partnerskapsöverenskommelsen

1. Kommissionen ska bedöma partnerskapsöverenskommelsen och dess överensstämmelse med denna förordning och med de fondspecifika reglerna, under iakttagande av proportionalitetsprincipen och med beaktande av dokumentets strategiska karaktär, antalet program som omfattas och de medel som tilldelats den berörda medlemsstaten totalt. Vid sin bedömning ska kommissionen särskilt beakta hur medlemsstaten avser att hantera relevanta landsspecifika rekommendationer, sin integrerade nationella energi- och klimatplan samt den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att medlemsstaten har lämnat in partnerskapsöverenskommelsen.

3. Medlemsstaten ska se över partnerskapsöverenskommelsen med beaktande av kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen senast fyra månader efter dagen för den berörda medlemsstatens första inlämning av den partnerskapsöverenskommelsen.

5. Om partnerskapsöverenskommelsen ingår i ett program i enlighet med artikel 10.6 ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett enda beslut om godkännande av både partnerskapsöverenskommelsen och programmet senast sex månader efter dagen för den berörda medlemsstatens första inlämning av programmet.

Artikel 13

Ändring av partnerskapsöverenskommelsen

1. Senast den 31 mars 2025 får en medlemsstat till kommissionen lämna in en ändrad partnerskapsöverenskommelse, med beaktande av resultatet av halvtidsöversynen.

2. Kommissionen ska bedöma ändringen och får lämna synpunkter inom tre månader från inlämningen av den ändrade partnerskapsöverenskommelsen.

3. Medlemsstaten ska se över den ändrade partnerskapsöverenskommelsen med beaktande av kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska godkänna ändringen av en partnerskapsöverenskommelse inom sex månader efter det att den först lämnats in av medlemsstaten.

Artikel 14

Användning av Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFVF genom InvestEU-programmet

1. Medlemsstaterna får i partnerskapsöverenskommelsen anslå ett belopp på upp till 2 % av det ursprungliga nationella anslaget till Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden respektive EHFVF, vilket ska tillföras InvestEU-programmet och tillhandahållas genom EU-garantin och InvestEU:s rådgivningscentrum i enlighet med artikel 10 i InvestEU-förordningen. Medlemsstaterna får med den berörda förvaltande myndighetens samtycke anslå ett ytterligare belopp på upp till 3 % av det ursprungliga nationella anslaget för var och en av dessa fonder efter den 1 januari 2023 genom en eller flera begäranden om ändringar av program.

Sådana belopp ska bidra till uppnåendet av de politiska mål som valts ut i partnerskapsöverenskommelsen eller programmet, och ska huvudsakligen stödja investeringar i kategorin bidragande regioner.

Sådana bidrag ska genomföras i överensstämmelse med de regler som fastställs i InvestEU-förordningen och ska inte utgöra överföringar av medel enligt artikel 26.

2. Medlemsstaterna ska fastställa det totala tillförda beloppet för varje år per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall. För partnerskapsöverenskommelsen får medel från innevarande och kommande kalenderår anslås. Om en medlemsstat begär en ändring av ett program får endast medel från kommande kalenderår anslås.

3. De belopp som avses i punkt 1 i denna artikel ska användas för den del av EU-garantin som ingår i medlemsstatens avdelning och för InvestEU:s rådgivningscentrum efter det att överenskommelsen om medverkan i enlighet med artikel 10.3 i InvestEU-förordningen har ingåtts. Unionens budgetåtaganden för varje överenskommelse om medverkan får göras av kommissionen i årliga delbetalningar mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.

4. Utan hinder av artikel 12 i budgetförordningen ska – om en överenskommelse om medverkan enligt artikel 10.2 i InvestEU-förordningen inte har ingåtts inom fyra månader från dagen för kommissionens beslut om antagande av partnerskapsöverenskommelsen, för ett belopp i enlighet med punkt 1 i den här artikeln som anslagits i partnerskapsöverenskommelsen – motsvarande belopp anslås till ett eller flera program inom den bidragande fonden och regionkategorin, i förekommande fall och efter en begäran från medlemsstaten.

Överenskommelsen om medverkan för de belopp som avses i punkt 1 som anslagits i ansökan om ändring av ett program ska ingås samtidigt som beslutet om ändring av programmet antas.

5. I enlighet med artikel 10.4 andra stycket i InvestEU-förordningen ska, om ett garantiavtal inte har ingåtts inom nio månader efter det att överenskommelsen om medverkan har ingåtts, överenskommelsen om medverkan avslutas eller förlängas genom ömsesidig överenskommelse.

Om en medlemsstats medverkan i InvestEU-fonden avbryts, ska de berörda belopp som betalats till den gemensamma avsättningsfonden som en avsättning återkrävas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.5 i budgetförordningen. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en ansökan om en eller flera programändringar för att använda de återkrävda beloppen och de belopp som anslagits för kommande kalenderår enligt punkt 2 i den här artikeln. Avslutandet eller ändringen av överenskommelsen om medverkan ska göras samtidigt som beslutet om ändring av det eller de berörda programmen antas.

6. I enlighet med artikel 10.4 tredje stycket i InvestEU-förordningen ska, om ett garantiavtal inte har genomförts korrekt inom fyra år efter det att det ingicks, överenskommelsen om medverkan ändras. Medlemsstaten får begära att belopp som tillförts EU-garantin enligt punkt 1 i den här artikeln och som anslagits i garantiavtalet men som inte täcker underliggande lån, kapitalinvesteringar eller andra riskbärande instrument behandlas i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

7. Medel som genererats av eller som kan härledas från belopp som anslagits till EU-garantin ska göras tillgängliga för medlemsstaten i enlighet med artikel 10.5 a i InvestEU-förordningen och användas till stöd inom samma mål i form av finansieringsinstrument eller budgetgarantier.

8. För de belopp som ska återanvändas i ett program i enlighet med punkterna 4, 5 och 6 i denna artikel ska den tidsfrist för tillbakadragande som fastställs i artikel 105.1 börja löpa det år då motsvarande budgetåtaganden görs.

KAPITEL II

Nödvändiga villkor och prestationsram

Artikel 15

Nödvändiga villkor

1. I denna förordning fastställs nödvändiga villkor för de specifika målen.

Bilaga III innehåller övergripande nödvändiga villkor som gäller för alla de specifika målen samt de kriterier som behövs för att bedöma om de är uppfyllda.

Bilaga IV innehåller tematiska nödvändiga villkor för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden samt de kriterier som behövs för att bedöma om de är uppfyllda.

Det nödvändiga villkoret avseende verktyg och kapacitet för en effektiv tillämpning av reglerna för statligt stöd ska inte vara tillämpligt på program som stöds av Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

2. När medlemsstaten utarbetar ett program eller inför ett nytt specifikt mål i samband med en ändring av ett program ska den bedöma om de nödvändiga villkor som är kopplade till det valda specifika målet är uppfyllda. Ett nödvändigt villkor är uppfyllt om alla relevanta kriterier är uppfyllda. Medlemsstaten ska i varje program eller i programändringen ange vilka nödvändiga villkor som är uppfyllda och vilka som inte är det, och ska tillhandahålla en motivering när den anser att ett nödvändigt villkor är uppfyllt.

3. Om ett nödvändigt villkor inte är uppfyllt då programmet eller ändringen av det godkänns ska medlemsstaten informera kommissionen så snart den anser att det nödvändiga villkoret är uppfyllt och motivera uppfyllelsen.

4. Kommissionen ska så snart som möjligt och senast tre månader efter det att den mottagit den information som avses i punkt 3 göra en bedömning och informera medlemsstaten huruvida den håller med medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt.

Om kommissionen inte håller med medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt ska den informera medlemsstaten och ange sin bedömning.

Om medlemsstaten inte håller med om kommissionens bedömning ska den lägga fram sina synpunkter inom en månad och kommissionen ska agera i enlighet med första stycket.

Om medlemsstaten godtar kommissionens bedömning ska kommissionen agera i enlighet med punkt 3.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 105 får utgifter för insatser som är kopplade till det specifika målet inkluderas i betalningsansökningar men kommissionen ska inte ersätta dem förrän den har informerat medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt i enlighet med punkt 4 första stycket i den här artikeln.

Första stycket ska inte gälla insatser som bidrar till att motsvarande nödvändigt villkor uppfylls.

6. Medlemsstaten ska säkerställa att de nödvändiga villkoren är uppfyllda och respekteras under hela programperioden. Den ska informera kommissionen om eventuella ändringar som påverkar uppfyllandet av de nödvändiga villkoren.

Om kommissionen anser att ett nödvändigt villkor inte längre är uppfyllt ska den informera medlemsstaten med angivande av sin bedömning. Därefter ska det förfarande som anges i punkt 4 andra och tredje stycket följas.

Om kommissionen anser att det nödvändiga villkoret fortfarande inte är uppfyllt och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 105, baserat på medlemsstaternas synpunkter, får utgifter som är kopplade till det specifika målet inkluderas i betalningsansökningar men kommissionen ska inte ersätta dem förrän den har informerat medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt enligt punkt 4 första stycket i den här artikeln.

7. Bilaga IV ska inte gälla prioriteringar som stöds av FRO eller sådana medel som överförs från Eruf och ESF+ till FRO i enlighet med artikel 27.

Artikel 16

Prestationsram

1. Varje medlemsstat ska fastställa en prestationsram för att möjliggöra övervakning av, rapportering om och utvärdering av programprestationerna under genomförandet av programmet och för att bidra till att mäta fondernas övergripande prestation.

Prestationsramen ska bestå av

a) output- och resultatindikatorer som är kopplade till specifika mål som anges i de fondspecifika förordningar som valts för programmet,

b) delmål som ska uppnås till slutet av 2024 för outputindikatorer, och

c) mål som ska uppnås till slutet av 2029 för output- och resultatindikatorer.

2. Delmål och mål ska fastställas för varje specifikt mål inom ett program, med undantag för tekniskt bistånd och för det specifika målet för materiell fattigdom som fastställs i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

3. Delmål och mål ska göra det möjligt för kommissionen och medlemsstaten att mäta framstegen med uppnåendet av de specifika målen. De ska uppfylla kraven i artikel 33.3 i budgetförordningen.

Artikel 17

Metod för att fastställa prestationsramen

1. Följande ska ingå i metoden för att fastställa prestationsramen:

a) Medlemsstatens kriterier för att välja indikatorer.

b) Data eller underlag som används, datakvalitetssäkring och beräkningsmetod.

c) Faktorer som kan påverka uppnåendet av delmålen och målen och hur de har beaktats.

2. Medlemsstaten ska på begäran göra metoden för att fastställa prestationsramen tillgänglig för kommissionen.

Artikel 18

Halvtidsöversyn och flexibilitetsbelopp

1. När det gäller program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO ska medlemsstaten se över varje program, med beaktande av följande:

a) De nya utmaningar som identifieras i de relevanta landsspecifika rekommendationer som antas 2024.

b) Framstegen med genomförandet av den integrerade nationella energi- och klimatplanen, i förekommande fall.

c) Framstegen med genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

d) Den socioekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten eller regionen, med särskild tonvikt på territoriella behov, med beaktande av eventuell betydande negativ utveckling på det finansiella, ekonomiska eller sociala området.

e) De viktigaste resultaten av relevanta utvärderingar.

f) Framstegen med att uppnå delmålen, med beaktande av större svårigheter under genomförandet av programmet.

g) När det gäller program som stöds av FRO, kommissionens utvärdering enligt artikel 29.1 b i förordning (EU) 2018/1999.

2. Senast den 31 mars 2025 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en bedömning för varje program om resultatet av halvtidsöversynen, inbegripet ett förslag om slutgiltig tilldelning av det flexibilitetsbelopp som avses i artikel 86.1 andra stycket.

3. Om så bedöms vara nödvändigt ska medlemsstaten, efter halvtidsöversynen av programmet eller om nya utmaningar identifierats enligt punkt 1 a, lämna den bedömning som avses i punkt 2 tillsammans med det ändrade programmet till kommissionen.

Revideringarna ska omfatta följande:

a) De tilldelade medlen per prioritering.

b) De reviderade eller nya målen.

c) De belopp som ska ges som bidrag till InvestEU-programmet per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall.

Kommissionen ska godkänna det reviderade programmet i enlighet med artikel 24, inbegripet en slutgiltig tilldelning av flexibilitetsbeloppet.

4. Om medlemsstaten, till följd av halvtidsöversynen, anser att programmet inte behöver ändras ska kommissionen antingen

a) inom tre månader efter det att den bedömning som avses i punkt 2 lämnats in anta ett beslut som bekräftar den slutgiltiga tilldelningen av flexibilitetsbeloppet, eller

b) begära att medlemsstaten inom två månader efter det att den bedömning som avses i punkt 2 i denna artikel lämnats in lämnar in ett ändrat program i enlighet med artikel 24.

5. Flexibilitetsbeloppet ska inte vara tillgängligt för val av insatser förrän kommissionens beslut som bekräftar den slutgiltiga tilldelningen av beloppet har antagits.

6. Kommissionen ska utarbeta en rapport om resultatet av halvtidsöversynen och överlämna den till Europaparlamentet och till rådet före utgången av 2026.

KAPITEL III

Åtgärder kopplade till sund ekonomisk styrning och till exceptionella eller ovanliga omständigheter

Artikel 19

Åtgärder som kopplar fondernas ändamålsenlighet till en sund ekonomisk styrning

1. Kommissionen får begära att en medlemsstat ser över och föreslår ändringar av relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rådsrekommendationer.

En sådan begäran får göras i följande syften:

a) För att stödja genomförandet av en relevant landsspecifik rekommendation antagen i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och en relevant rådsrekommendation antagen i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, som riktar sig till den berörda medlemsstaten.

b) För att stödja genomförandet av relevanta rådsrekommendationer som riktar sig till den berörda medlemsstaten och som antagits i enlighet med artikel 7.2 eller 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ([41]) under förutsättning att dessa ändringar anses nödvändiga för att korrigera de makroekonomiska obalanserna.

2. En begäran från kommissionen till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska motiveras, med hänvisning till behovet av att stödja genomförandet av de relevanta rekommendationerna, och i den ska de program eller de prioriteringar som den anser berörs samt vilken typ av ändringar som förväntas anges. En sådan begäran får inte göras före 2023 eller efter 2026, och inte heller för samma program under två på varandra följande år.

3. Medlemsstaten ska svara på den begäran som avses i punkt 1 inom två månader efter det att den mottagit begäran och ange de ändringar som den anser är nödvändiga i de relevanta programmen, orsakerna till sådana ändringar, vilka program som berörs och vilken typ av ändringar som föreslås och hur de förväntas påverka genomförandet av rekommendationerna och av fonderna. Kommissionen ska vid behov lämna synpunkter inom en månad efter mottagandet av det svaret.

4. Medlemsstaten ska lämna in ett förslag om ändring av de relevanta programmen inom två månader från den dag då det svar som avses i punkt 3 lämnades in.

5. Om kommissionen inte har lämnat några synpunkter eller om den finner att eventuella inlämnade synpunkter vederbörligen har beaktats ska den anta ett beslut om godkännande av ändringarna av de relevanta programmen senast fyra månader efter det att de lämnades in av medlemsstaten.

6. Om medlemsstaten underlåter att vidta effektiva åtgärder som svar på en begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom de tidsfrister som fastställs i punkterna 3 och 4, får kommissionen, inom tre månader efter det att den har lämnat sina synpunkter enligt punkt 3 eller efter det att medlemsstaten lämnat in sitt förslag enligt punkt 4, lägga fram ett förslag för rådet om att helt eller delvis hålla inne utbetalningarna till de berörda programmen eller prioriteringarna. I sitt förslag ska kommissionen ange skälen för slutsatsen att medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder. Då kommissionen lägger fram sitt förslag ska den beakta all relevant information och ta vederbörlig hänsyn till alla delar som ingår i och åsikter som uttryckts under den strukturerade dialog som avses i punkt 14.

([41]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

Rådet ska besluta om det förslaget genom en genomförandeakt. Den genomförandeakten ska endast tillämpas med avseende på betalningsansökningar som lämnats in efter den dag då genomförandeakten antogs.

7. Kommissionen ska lägga fram ett förslag för rådet om att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna för ett eller flera av en medlemsstats program om rådet i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i EUF-fördraget beslutar att en medlemsstat inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott, om inte rådet har fastställt att euroområdet eller unionen som helhet befinner sig i en allvarlig konjunkturnedgång i den mening som avses i artiklarna 3.5 och 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1467/97 ([42]).

8. Kommissionen får lägga fram ett förslag för rådet om att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna för ett eller flera av en medlemsstats program i följande fall:

a) Rådet antar två på varandra följande rekommendationer i samma förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 på grund av att en medlemsstat har lämnat in en otillräcklig plan för korrigerande åtgärder.

b) Rådet antar två på varandra följande beslut i samma förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011 som fastställer bristande efterlevnad från en medlemsstats sida på grund av att den inte har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna.

c) Kommissionen finner att en medlemsstat inte har vidtagit sådana åtgärder som avses i rådets förordning (EG) nr 332/2002 ([43]) och beslutar därför att inte godkänna utbetalningen av det ekonomiska stöd som beviljats medlemsstaten.

d) Rådet beslutar att en medlemsstat inte följer det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 ([44]) eller de åtgärder som har begärts i ett rådsbeslut antaget i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

9. I första hand ska innehållande av åtaganden tillämpas. Utbetalningar ska hållas inne endast när omedelbara åtgärder begärs och i fall av betydande bristande efterlevnad. Innehållande av betalningar ska tillämpas för betalningsansökningar som lämnats in för de berörda programmen efter dagen för beslutet om innehållande.

10. Ett förslag från kommissionen till beslut om att hålla inne åtaganden ska anses vara antaget av rådet om inte rådet genom en genomförandeakt beslutar att förkasta förslaget med kvalificerad majoritet inom en månad från det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Innehållandet av åtaganden ska tillämpas på åtaganden från fonderna för den berörda medlemsstaten från och med den 1 januari året efter antagande av beslutet om innehållande.

Rådet ska, genom en genomförandeakt, på det förslag från kommissionen som avses i punkterna 7 och 8, anta ett beslut avseende innehållandet av betalningar.

11. Omfattningen av och nivån på det innehållande av åtaganden eller betalningar som ska göras ska vara proportionella, respektera principen om likabehandling av medlemsstater samt ta hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, särskilt nivån av arbetslöshet, fattigdom eller social utestängning i den berörda medlemsstaten jämfört med unionens genomsnitt och konsekvenserna av innehållandet för den berörda medlemsstatens ekonomi. Särskild hänsyn ska tas till konsekvenserna av innehållandet för program som är mycket viktiga för att åtgärda negativa ekonomiska eller sociala förhållanden.

([42]) Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

([43]) Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

([44]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

12. Innehållandet av åtaganden ska begränsas till högst 25 % av åtagandena för följande kalenderår för fonderna eller 0,25 % av nominell BNP, beroende på vilket som är lägst, i vart och ett av följande fall:

a) Vid det första fallet av bristande efterlevnad av ett förfarande vid alltför stora underskott enligt vad som avses i punkt 7.

b) Vid det första fallet av bristande efterlevnad av en plan för korrigerande åtgärder inom ett förfarande vid alltför stora obalanser enligt vad som avses i punkt 8 a.

c) Vid bristande efterlevnad av den rekommenderade korrigerande åtgärden inom ett förfarande vid alltför stora obalanser enligt vad som avses i punkt 8 b.

d) Vid det första fallet av bristande efterlevnad enligt vad som avses i punkt 8 c och d.

Vid fortsatt bristande efterlevnad får innehållandet av åtaganden överskrida de maximala procentsatser som anges i första stycket.

13. Rådet ska häva innehållandet av åtaganden på förslag från kommissionen i följande fall:

a) Om förfarandet vid alltför stora underskott lämnas vilande i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1467/97 eller om rådet i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget har beslutat att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.

b) Om rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011, eller om förfarandet vid alltför stora obalanser lämnas vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen, eller om rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.

c) Om kommissionen finner att den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga åtgärder enligt vad som avses i rådets förordning (EG) nr 332/2002.

d) Om kommissionen finner att den berörda medlemsstaten har vidtagit lämpliga åtgärder för att genomföra det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som har begärts i ett rådsbeslut antaget i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Efter att rådet har upphävt innehållandet av åtaganden ska kommissionen ombudgetera de innehållna åtagandena i enlighet med artikel 6 i förordning (EU, Euratom) 2020/2093.

Innehållna åtaganden får inte ombudgeteras efter år 2027.

Tidsfristen för tillbakadragande av det ombudgeterade beloppet i enlighet med artikel 105 ska börja löpa från och med det år då det innehållna åtagandet har ombudgeterats.

Ett beslut om upphävande av innehållandet av utbetalningar ska fattas av rådet på förslag från kommissionen, om de tillämpliga villkoren i första stycket är uppfyllda. Ett förslag från kommissionen till beslut om att upphäva innehållandet av åtaganden ska anses vara antaget av rådet om inte rådet genom en genomförandeakt beslutar att förkasta förslaget med kvalificerad majoritet inom en månad från det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

14. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet informerat om genomförandet av denna artikel. I synnerhet ska kommissionen, om ett av villkoren i punkt 6, 7 eller 8 är uppfyllt för en medlemsstat, omedelbart informera Europaparlamentet och lämna uppgifter om de fonder och program som skulle kunna bli föremål för innehållande.

Europaparlamentet får inbjuda kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av denna artikel, med beaktande av överföringen av den information som avses i första stycket.

Kommissionen ska översända förslaget om innehållande eller förslaget om att häva ett sådant innehållande till Europaparlamentet och rådet utan dröjsmål efter det att det har antagits. Europaparlamentet får uppmana kommissionen att redogöra för skälen till förslaget.

15. Senast den 31 december 2025 ska kommissionen göra en översyn av tillämpningen av denna artikel. Kommissionen ska i det syftet utarbeta en rapport som den ska översända till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

16. Vid större ändringar i unionens sociala och ekonomiska situation får kommissionen lägga fram ett förslag om översyn av tillämpningen av denna artikel, eller så får Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 225 respektive artikel 241 i EUF-fördraget, anmoda kommissionen att lägga fram ett sådant förslag.

17. Denna artikel ska inte gälla för ESF+, Amif, Fonden för inre säkerhet, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik eller för Interregprogram.

Artikel 20

Tillfälliga åtgärder för användning av fonderna för att hantera exceptionella eller ovanliga omständigheter

1. Om rådet efter den 1 juli 2021 har konstaterat att det har inträffat en ovanlig händelse utanför en eller flera medlemsstaters kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller en allvarlig konjunkturnedgång för euroområdet eller unionen som helhet enligt vad som avses i artikel 5.1 tionde stycket, artikel 6.3 fjärde stycket, artikel 9.1 tionde stycket och artikel 10.3 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1466/97 ([45]) eller att det har inträffat oförutsedda negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna enligt vad som avses i artiklarna 3.5 och 5.2 i förordning (EG) nr 1467/97, får kommissionen, genom ett genomförandebeslut och för en period på högst 18 månader, anta en eller flera av följande åtgärder, under förutsättning att de är absolut nödvändiga för att hantera sådana exceptionella eller ovanliga omständigheter:

a) På begäran av en eller flera berörda medlemsstater, öka de mellanliggande betalningarna med tio procentenheter över den tillämpliga medfinansieringsgraden, till högst 100 %, genom undantag från artikel 112.3 och 112.4 i denna förordning samt från artikel 40 i EHFVF-förordningen, artikel 15 i Amif-förordningen, artikel 12 i förordningen om Fonden för inre säkerhet och artikel 12 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

b) Genom undantag från artikel 63.6, tillåta att insatser som har slutförts fysiskt eller genomförts fullt ut innan ansökan om finansiering inom programmet lämnades in i vederbörlig ordning till den förvaltande myndigheten väljs ut för stöd av en medlemsstats myndigheter, under förutsättning att insatsen föranleds av de exceptionella omständigheterna.

c) Föreskriva att utgifterna för insatser till följd av sådana omständigheter får vara stödberättigande från och med den dag då rådet godkände att omständigheterna föreligger, genom undantag från artikel 63.7.

d) Senarelägga fristerna för inlämning av handlingar och uppgifter till kommissionen med upp till tre månader, genom undantag från artiklarna 41.6, 42.1, 44.2 och artikel 49.3 första stycket.

2. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet och rådet informerade om genomförandet av denna artikel. När ett av villkoren i punkt 1 är uppfyllt ska kommissionen omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om sin bedömning av situationen och om den planerade uppföljningen.

3. Europaparlamentet eller rådet får bjuda in kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av denna artikel. När kommissionen bedömer situationen och planerar en uppföljning ska den ta vederbörlig hänsyn till de ståndpunkter som intagits och de åsikter som uttryckts under den strukturerade dialogen.

4. Om de särskilda omständigheter som ledde till antagandet av dessa tillfälliga åtgärder kvarstår efter den period på högst 18 månader som avses i punkt 1 ska kommissionen på nytt bedöma situationen och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning som ger den flexibilitet som krävs för att hantera dessa omständigheter.

([45]) Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

5. Kommissionen ska utan dröjsmål och senast inom två arbetsdagar efter antagandet informera Europaparlamentet och rådet om det genomförandebeslut som antagits enligt punkt 1.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser för fonderna

Artikel 21

Utarbetande och inlämnande av program

1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med de partner som avses i artikel 8.1, utarbeta program för genomförande av fonderna för perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

2. Medlemsstaterna ska lämna in program till kommissionen senast tre månader efter det att de lämnat in partnerskapsöverenskommelsen. För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska medlemsstaterna lämna in program till kommissionen senast tre månader efter det att denna förordning eller den tillämpliga fondspecifika förordningen trätt i kraft, beroende på vilket som inträffar sist.

3. Medlemsstaterna ska utarbeta program i enlighet med mallen för program i bilaga V.

För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska medlemsstaterna utarbeta program i enlighet med mallen för program i bilaga VI.

4. Om en miljörapport utarbetas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ([46]) ska den offentliggöras på den webbplats för programmet som avses i artikel 49.1 i denna förordning.

Artikel 22

Programmens innehåll

1. Varje program ska innehålla en strategi för hur programmet ska bidra till de politiska målen eller till FRO:s specifika mål och hur information ska tillhandahållas om dess resultat.

2. Ett program ska bestå av en eller flera prioriteringar. Varje prioritering ska motsvara ett enda politiskt mål, FRO:s specifika mål, eller tekniskt bistånd som genomförs enligt artikel 36.4 eller 37. En prioritering får nyttja stöd från en eller flera fonder såvida den inte får stöd från FRO eller avser tekniskt bistånd som genomförs enligt artikel 36.4 eller 37. En prioritering som motsvarar ett politiskt mål ska bestå av ett eller flera specifika mål. Flera prioriteringar får motsvara samma politiska mål eller FRO:s specifika mål.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska ett program nyttja stöd från en fond och bestå av specifika mål och specifika mål för tekniskt bistånd.

3. Varje program ska innehålla följande:

a) En sammanfattning av de viktigaste utmaningarna, med beaktande av

   i) ekonomiska, sociala och territoriella skillnader samt ojämlikheter, utom för program som får stöd från EHFVF,

   ii) marknadsmisslyckanden,

   iii) investeringsbehov, komplementaritet och synergier med andra former av stöd,

   iv) utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer, relevanta nationella eller regionala strategier i den medlemsstaten, inbegripet dess integrerade nationella energi- och klimatplan och vad avser principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och, för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, andra relevanta rekommendationer från unionen till medlemsstaten,

([46]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

v) utmaningar i fråga om administrativ kapacitet och styrning samt förenklingsåtgärder,

vi) en integrerad strategi för att vid behov ta itu med demografiska utmaningar,

vii) lärdomar från tidigare erfarenheter,

viii) makroregionala strategier och havsområdesstrategier, i de fall medlemsstaterna och regionerna deltar i sådana strategier,

ix) för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, framstegen i genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och åtgärdsplaner och en motivering till valet av specifika mål,

x) för program som stöds av FRO, omställningsproblem som identifierats i de territoriella planerna för en rättvis omställning.

Leden i, ii och viii ska inte gälla för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

b) En motivering för de valda politiska målen, motsvarande prioriteringar, specifika mål och formerna av stöd.

c) För varje prioritering, utom för tekniskt bistånd, specifika mål.

d) För varje specifikt mål

i) relaterade typer av åtgärder och deras förväntade bidrag till dessa specifika mål, de makroregionala strategierna, havsområdesstrategierna och de territoriella planer för en rättvis omställning som får stöd från FRO, i förekommande fall,

ii) output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål,

iii) huvudsakliga målgrupper,

iv) åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering,

v) angivande av särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg,

vi) interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder, där stödmottagarna finns i minst en annan medlemsstat eller utanför unionen, om så är relevant,

vii) planerad användning av finansieringsinstrument,

viii) interventionstyper och en preliminär fördelning av de anslagna medlen efter interventionstyp,

ix) för FRO:s specifika mål, en motivering av eventuella belopp som överförs från Eruf-medel och ESF+-medel i enlighet med artikel 27 samt fördelningen per regionkategori, med hänsyn tagen till de interventionstyper som planeras i enlighet med de territoriella planerna för en rättvis omställning.

e) För varje prioritering avseende tekniskt bistånd som genomförs i enlighet med artikel 36.4

i) relaterade typer av åtgärder,

ii) outputindikatorer med motsvarande delmål och mål,

iii) huvudsakliga målgrupper,

iv) interventionstyper och en preliminär fördelning av de anslagna medlen efter interventionstyp.

f) Planerad användning av tekniskt bistånd enligt artikel 37, i förekommande fall, och relevanta interventionstyper.

g) En finansieringsplan som innehåller

i) en tabell med de totala anslagen för var och en av fonderna och, i förekommande fall, för varje regionkategori, för hela programperioden och per år, inklusive eventuella belopp som förs över enligt artikel 26 eller 27,

ii) för program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO, en tabell med de totala anslagen för varje prioritering per fond och regionkategori, i tillämpliga fall, samt det nationella bidraget med uppgift om huruvida det består av offentliga eller privata medel, eller både och,

iii) för program som får stöd från EHFVF, en tabell som för varje specifikt mål anger de totala anslagen från fonden och det nationella bidraget,

iv) för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, en tabell som för varje specifikt mål anger de totala anslagen per typ av åtgärd samt det nationella bidraget med uppgift om huruvida det består av offentliga eller privata medel, eller både och.

h) De åtgärder som vidtas för att involvera de relevanta partner som avses i artikel 8.1 i utformningen av programmet och dessa partner roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmet.

i) För varje nödvändigt villkor som är kopplat till det valda specifika målet och som fastställs i enlighet med artikel 15 samt bilagorna III och IV, en bedömning av huruvida det nödvändiga villkoret är uppfyllt den dag då programmet lämnas in.

j) Det tillvägagångssätt som planeras för att informera om och göra programmet synligt genom att fastställa programmets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, inbegripet användning av sociala medier när så är lämpligt, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering.

k) Programmyndigheterna och det organ eller, om det gäller tekniskt bistånd enligt artikel 36.5, i förekommande fall, de organ som tar emot betalningar från kommissionen.

Leden a i, ii och viii i denna punkt ska inte gälla för program som är begränsade till att stödja det specifika mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen. Led d i den här punkten ska inte gälla för det specifika mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

För Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF+, FRO och EHFVF ska programmet i informationssyfte åtföljas av en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse, med en tidplan.

Om fler än ett organ fastställs i enlighet med led k för att ta emot betalningar från kommissionen ska medlemsstaten ange hur stor del av de ersatta beloppen som varje organ får.

4. Genom undantag från punkt 3 b–e ska följande finnas med för varje specifikt mål för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik:

a) En beskrivning av den ursprungliga situationen samt de utmaningar och åtgärder som fonden stöder.

b) Uppgifter om genomförandeåtgärderna.

c) En vägledande förteckning över åtgärder och hur åtgärderna förväntas bidra till de specifika målen.

d) I tillämpliga fall, en motivering till driftsstödet, de särskilda åtgärderna, nödhjälpen och de åtgärder som avses i artiklarna 19 och 20 i Amif-förordningen.

e) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.

f) En preliminär fördelning av de anslagna medlen efter interventionstyp.

5. Interventionstyperna ska bygga på en nomenklatur som anges i bilaga I. För program som får stöd från EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska interventionstyperna bygga på en nomenklatur som anges i de fondspecifika förordningarna.

6. För Eruf-, ESF+-, Sammanhållningsfonds- och FRO-program ska den tabell som avses i punkt 3 g ii innehålla beloppen för åren 2021–2027, inklusive flexibilitetsbeloppet.

7. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar av den information som avses i punkt 3 första stycket k, utan att detta kräver en programändring.

8. För program som får stöd från FRO ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna de territoriella planerna för en rättvis omställning som en del av programmet eller programmen, eller av en begäran om ändring.

Artikel 23

Godkännande av program

1. Kommissionen ska bedöma programmet och dess överensstämmelse med denna förordning och med de fondspecifika förordningarna, samt, för Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF, samstämmigheten med relevant partnerskapsöverenskommelse. Vid sin bedömning ska kommissionen särskilt beakta relevanta landsspecifika rekommendationer, relevanta utmaningar som identifierats i den integrerade nationella energi- och klimatplanen samt principerna för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och hur dessa har hanterats.

2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter den dag då programmet lämnades in av medlemsstaten.

3. Medlemsstaten ska se över programmet med beaktande av kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av programmet senast fem månader efter den dag då programmet först lämnades in av medlemsstaten.

Artikel 24

Ändring av program

1. Medlemsstaten får lämna in en motiverad begäran om ändring av ett program tillsammans med det ändrade programmet och med uppgift om hur ändringen förväntas påverka uppnåendet av målen.

2. Kommissionen ska bedöma ändringen och dess överensstämmelse med denna förordning och de fondspecifika förordningarna, inklusive kraven på nationell nivå, och får lämna synpunkter inom två månader från inlämningen av det ändrade programmet.

3. Medlemsstaten ska se över det ändrade programmet och beakta kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska anta ett beslut om godkännande av ändringen av programmet inom fyra månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten.

5. För program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och ESF+ får medlemsstaten under programperioden föra över ett belopp på upp till 8 % av det ursprungliga anslaget för en prioritering och högst 4 % av programbudgeten till en annan prioritering för samma fond inom samma program. För program som får stöd från Eruf, ESF+ och FRO får överföringen endast avse anslag för samma regionkategori.

För program som får stöd från EHFVF får medlemsstaten under programperioden föra över ett belopp på upp till 8 % av det ursprungliga anslaget för ett specifikt mål till ett annat specifikt mål, inbegripet tekniskt bistånd som genomförs enligt artikel 36.4.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik får medlemsstaten under programperioden föra över anslag mellan olika typer av åtgärder inom samma prioritering och dessutom ett belopp på upp till 15 % av det ursprungliga anslaget för en prioritering till en annan prioritering inom samma fond.

Sådana överföringar ska inte påverka föregående år. Överföringarna och de därmed förknippade ändringarna ska anses vara av mindre betydelse och ska inte kräva något beslut av kommissionen om godkännande av ändringen av programmet. De ska dock uppfylla alla rättsliga krav och ska godkännas på förhand av övervakningskommittén enligt artikel 40.2 d. Medlemsstaten ska till kommissionen lämna in den ändrade tabell som avses i artikel 22.3 g ii, iii eller iv, beroende på vad som är tillämpligt, tillsammans med eventuella därmed förknippade ändringar av programmet.

6. Kommissionens godkännande ska inte krävas för rättelser som är rena skrivfel eller redaktionella och som inte påverkar programmets genomförande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana rättelser.

7. För program som får stöd från EHFVF ska ändringar av programmen som rör införandet av indikatorer inte kräva kommissionens godkännande.

Artikel 25

Gemensamt stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO

1. Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO får gemensamt stödja program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

2. Eruf och ESF+ får, på ett kompletterande sätt och inom en gräns på 15 % av stödet från de fonderna för varje prioritering inom ett program, finansiera hela eller en del av en insats där kostnaderna berättigar till stöd från den andra fonden enligt de stödberättiganderegler som gäller för den fonden, under förutsättning att sådana kostnader är nödvändiga för genomförandet. Denna möjlighet får inte tillämpas på medel från Eruf och ESF+ som överförs till FRO i enlighet med artikel 27.

Artikel 26

Överföring av medel

1. Medlemsstaterna får, i partnerskapsöverenskommelsen eller i en begäran om ändring av ett program om övervakningskommittén för programmet har godkänt detta enligt artikel 40.2 d, begära en överföring av upp till 5 % av varje fonds ursprungliga nationella anslag till ett annat instrument med direkt eller indirekt förvaltning, om en sådan möjlighet föreskrivs i den grundläggande rättsakten för ett sådant instrument.

Summan av de överföringar som avses i första stycket i denna punkt och bidragen i enlighet med artikel 14.1 första stycket får inte överstiga 5 % av varje fonds ursprungliga nationella anslag.

Medlemsstaterna får också, i partnerskapsöverenskommelsen eller i begäran om ändring av ett program, begära en överföring av upp till 5 % av varje fonds ursprungliga nationella anslag till en eller flera andra fonder, med undantag för sådana överföringar som avses i fjärde stycket.

Medlemsstaterna får också, i partnerskapsöverenskommelsen eller i begäran om ändring av ett program, begära en ytterligare överföring på upp till 20 % av det ursprungliga nationella anslaget per fond mellan Eruf, ESF+ eller Sammanhållningsfonden inom ramen för medlemsstatens samlade medel inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt. De medlemsstater vars genomsnittliga totala arbetslöshet under perioden 2017–2019 är lägre än 3 % får begära en sådan ytterligare överföring på upp till 25 % av det ursprungliga nationella anslaget.

2. Överförda medel ska användas i enlighet med reglerna för den fond eller det instrument som medlen överförs till, och när det gäller överföringar till instrument inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning ska de användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

3. Begäranden om ändring av ett program ska ange det totala belopp som överförs för varje år per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall, vara vederbörligen motiverad med avseende på komplementaritet och den verkan som ska uppnås och åtföljas av det eller de ändrade programmen i enlighet med artikel 24.

4. Kommissionen ska, efter samråd med den berörda medlemsstaten, invända mot en begäran om överföring i den relaterade ändringen av programmet om en sådan överföring skulle innebära en risk att målen för det program som medlen skulle överföras från inte längre kan uppnås.

Kommissionen ska också invända mot en begäran om den anser att medlemsstaten inte har gett en tillräcklig motivering för överföringen med avseende på de resultat som ska uppnås eller det bidrag som ska ges till målen för den mottagande fonden eller det mottagande instrumentet med direkt eller indirekt förvaltning.

5. Om begäran om överföring gäller en ändring av ett program får endast medel för kommande kalenderår överföras.

6. FRO-medel, inbegripet eventuella medel som överförs från Eruf och ESF+ i enlighet med artikel 27, får inte överföras till andra fonder eller instrument enligt punkterna 1–5 i den här artikeln.

FRO får inte ta emot överföringar enligt punkterna 1–5.

7. Om kommissionen inte har ingått något rättsligt åtagande inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning för medel som överförs i enlighet med punkt 1 får de motsvarande outnyttjade medlen föras tillbaka till den fond från vilken de ursprungligen överfördes och anslås till ett eller flera program.

För detta ändamål ska medlemsstaten lämna in en begäran om ändring av ett program i enlighet med artikel 24.1 senast fyra månader före den tidsfrist för åtaganden som fastställs i artikel 114.2 första stycket i budgetförordningen.

8. Medel som förs tillbaka till den fond från vilken de ursprungligen överfördes och anslås till ett eller flera program ska genomföras i enlighet med reglerna i denna förordning och de fondspecifika förordningarna från och med den dag då begäran om ändring av ett program lämnas in.

9. För de medel som förs tillbaka till den fond från vilken de ursprungligen överfördes och anslås till ett program i enlighet med punkt 7 i denna artikel ska tidsfristen för tillbakadragande enligt artikel 105.1 börja löpa det år då motsvarande budgetåtaganden görs.

Artikel 27

Överföring av medel från Eruf och ESF+ till FRO

1. Medlemsstaterna får på frivillig basis begära att de tillgängliga medlen för FRO inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt i enlighet med artikel 3 i FRO-förordningen kompletteras med medel från Eruf, ESF+ eller en kombination av dessa, för den regionkategori där det berörda territoriet är beläget. Summan av de Eruf-medel och de ESF +-medel som överförs till FRO får inte vara mer än tre gånger högre än beloppet för det FRO-anslag som avses i artikel 110.1 g. De medel som överförs från antingen Eruf eller ESF+ får inte överstiga 15 % av Eruf-anslaget respektive ESF +-anslaget till den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna ska i dessa begäranden ange det totala belopp som överförts för varje år per regionkategori.

2. Överföringarna av medel från Eruf respektive ESF+ till den eller de prioriteringar som stöds av FRO ska återspegla interventionstyperna i överensstämmelse med den information som anges i programmet enligt artikel 22.3 d ix. Sådana överföringar ska betraktas som slutgiltiga.

3. FRO-medlen, inbegripet de medel som överförs från Eruf och ESF+, ska genomföras i enlighet med reglerna i denna förordning och i FRO-förordningen. Reglerna i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden och i ESF +-förordningen ska inte tillämpas på de Eruf-medel och ESF+-medel som överförs i enlighet med punkt 1.

KAPITEL II

Territoriell utveckling

Artikel 28

Integrerad territoriell utveckling

Om medlemsstaten stödjer integrerad territoriell utveckling ska den göra det genom strategier för territoriell eller lokal utveckling i någon av följande former:

a) Integrerade territoriella investeringar.

b) Lokalt ledd utveckling.

c) Något annat territoriellt verktyg för att stödja initiativ som medlemsstaten utformar.

Vid genomförandet av territoriella eller lokala utvecklingsstrategier som omfattas av flera fonder ska medlemsstaterna säkerställa samstämmighet och samordning mellan de berörda fonderna.

Artikel 29

Territoriella strategier

1. Territoriella strategier som genomförs enligt artikel 28 a eller c ska innehålla följande:

a) Det geografiska område som omfattas av strategin.

b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter, inbegripet kopplingar av ekonomisk, social och miljömässig karaktär.

c) En beskrivning av en integrerad strategi för att hantera områdets konstaterade utvecklingsbehov och möjligheter.

d) En beskrivning av partnernas deltagande i enlighet med artikel 8 vid utarbetandet och genomförandet av strategin.

De får också innehålla en förteckning över insatser som ska stödjas.

2. De berörda myndigheterna eller organen på territoriell nivå ska ansvara för de territoriella strategierna. Befintliga strategidokument som rör de berörda områdena får användas som territoriella strategier.

3. Om den territoriella strategin inte innehåller någon förteckning över insatser som ska stödjas ska de berörda myndigheterna eller organen på territoriell nivå välja ut eller delta i urvalet av insatser.

4. När de territoriella strategierna utarbetas ska de myndigheter eller organ som avses i punkt 2 samarbeta med berörda förvaltande myndigheter, för att fastställa omfattningen av de insatser som ska stödjas inom det berörda programmet.

De utvalda insatserna ska överensstämma med den territoriella strategin.

5. Om en myndighet eller ett organ på territoriell nivå utför andra uppgifter som faller under den förvaltande myndighetens ansvar utöver urvalet av insatser ska den förvaltande myndigheten ange att myndigheten är ett förmedlande organ.

6. Stöd får ges till utarbetandet och utformningen av territoriella strategier.

Artikel 30

Integrerad territoriell investering

Om en territoriell strategi som avses i artikel 29 omfattar investeringar som får stöd från en eller flera fonder, från fler än ett program eller från fler än en prioritering inom samma program får åtgärderna genomföras i form av en integrerad territoriell investering.

Artikel 31

Lokalt ledd utveckling

1. Om en medlemsstat anser att det är lämpligt enligt artikel 28 ska Eruf, ESF+, FRO och EHFVF stödja lokalt ledd utveckling.

2. Medlemsstaten ska säkerställa att lokalt ledd utveckling

a) inriktas på subregionala områden,

b) leds av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressen och där ingen enskild intressegrupp styr beslutsfattandet,

c) genomförs genom strategier i enlighet med artikel 32,

d) stöder nätverksarbete, tillgänglighet, innovativa inslag i det lokala sammanhanget och, när så är lämpligt, samarbete med andra territoriella aktörer.

3. Om stöd till de strategier som avses i punkt 2 c är tillgängligt från mer än en fond ska de berörda förvaltande myndigheterna genomföra ett gemensamt urvalsförfarande för dessa strategier samt inrätta en gemensam kommitté för alla berörda fonder för att övervaka genomförandet av dessa strategier. De berörda förvaltande myndigheterna får välja en av de berörda fonderna som ska stå för alla de kostnader för förberedelser, förvaltning och ledning som avses i artikel 34.1 a och c i samband med de strategierna.

4. Om genomförandet av en sådan strategi omfattar stöd från mer än en fond får de berörda förvaltande myndigheterna utse en av fonderna till samordnande fond.

5. Den samordnande fondens bestämmelser ska gälla för strategin, med respekt för tillämpningsområdet och stödberättigandereglerna för varje fond som strategin omfattas av. Myndigheterna för de andra fonderna ska förlita sig på beslut och förvaltningskontroller som genomförs av den behöriga myndigheten för den samordnande fonden.

6. Myndigheten för den samordnande fonden ska förse myndigheterna för de andra fonderna med den information som behövs för att de ska kunna övervaka och göra betalningar i enlighet med reglerna i de fondspecifika förordningarna.

Artikel 32

Lokalt ledda utvecklingsstrategier

1. De berörda förvaltande myndigheterna ska säkerställa att varje strategi som avses i artikel 31.2 c innehåller följande:

a) Det geografiska område och den befolkning som omfattas av strategin.

b) Lokalsamhällets delaktighet i utvecklingen av strategin.

c) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter.

d) Strategins mål, inklusive mätbara mål för resultat och relaterade planerade åtgärder.

e) Förvaltnings-, övervaknings- och utvärderingsarrangemang, som visar den lokala aktionsgruppens kapacitet att genomföra strategin.

f) En finansieringsplan, inklusive det planerade anslaget från varje fond, och i förekommande fall det planerade anslaget från Ejflu och varje program som berörs.

Den kan även innehålla typer av åtgärder och insatser som ska finansieras av respektive berörd fond.

2. De berörda förvaltande myndigheterna ska fastställa kriterier för urvalet av strategierna, inrätta en kommitté som ska göra urvalet och godkänna de strategier som kommittén valt ut.

3. De berörda förvaltande myndigheterna ska färdigställa den första omgången av urvalet av strategier och säkerställa att de lokala aktionsgrupper som valts ut kan fullgöra sina uppgifter i enlighet med artikel 33.3 inom tolv månader från beslutet om godkännande av programmet eller, när det gäller strategier som får stöd från mer än en fond, inom tolv månader från beslutet om godkännande av det sista berörda programmet.

4. Beslutet om godkännande av en strategi ska fastställa tilldelningen för varje fond och program som berörs samt ansvarsfördelningen för förvaltning och kontroll inom programmet eller programmen.

Artikel 33

Lokala aktionsgrupper

1. Lokala aktionsgrupper ska utforma och genomföra de strategier som avses i artikel 31.2 c.

2. De förvaltande myndigheterna ska säkerställa att de lokala aktionsgrupperna är inkluderande och att de antingen väljer en partner inom gruppen som samordnande partner i administrativa och ekonomiska frågor eller att de tillsammans bildar en lagligt etablerad gemensam struktur.

3. Det är uteslutande de lokala aktionsgrupperna som ska utföra följande uppgifter:

a) Bygga upp de lokala aktörernas kapacitet att utveckla och genomföra insatser.

b) Införa ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande och kriterier som inte leder till intressekonflikter och som säkerställer att ingen enskild intressegrupp styr besluten om urval.

c) Förbereda och offentliggöra ansökningsomgångar.

d) Välja ut insatser och fastställa stödbeloppet samt lägga fram förslagen för det organ som är ansvarigt för slutkontrollen av stödberättigande innan de godkänns.

e) Övervaka framstegen med att uppnå strategins mål.

f) Utvärdera genomförandet av strategin.

4. Om lokala aktionsgrupper utför uppgifter som inte omfattas av punkt 3 och som faller inom ansvarsområdet för den förvaltande myndigheten eller det utbetalande organet om Ejflu har utsetts till samordnande fond, ska den förvaltande myndigheten utse de lokala aktionsgrupperna till förmedlande organ i enlighet med de fondspecifika reglerna.

5. Den lokala aktionsgruppen får vara stödmottagare och genomföra insatser i enlighet med strategin, förutsatt att den lokala aktionsgruppen säkerställer att principen om åtskillnad av funktioner respekteras.

Artikel 34

Stöd från fonderna till lokalt ledd utveckling

1. Medlemsstaten ska säkerställa att stöd från fonderna till lokalt ledd utveckling omfattar följande:

a) Kapacitetsuppbyggnad och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av strategin.

b) Genomförande av insatser, inklusive samarbetsverksamhet och förberedelser av den, som väljs ut inom strategin.

c) Förvaltning, övervakning och utvärdering av strategin och ledning av den, inbegripet underlättande av utbyte mellan berörda parter.

2. Det stöd som avses i punkt 1 a ska vara stödberättigande oavsett om strategin senare väljs ut för finansiering.

Det stöd som avses i punkt 1 c får inte överstiga 25 % av det totala offentliga bidraget till strategin.

KAPITEL III

Tekniskt bistånd

Artikel 35

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ får fonderna stödja åtgärder för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering, kommunikation, inklusive strategisk kommunikation om unionens politiska prioriteringar, synlighet och alla andra åtgärder för administrativt och tekniskt bistånd som krävs för att genomföra denna förordning, när så är lämpligt tillsammans med tredjeländer.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får i synnerhet omfatta följande:

a) Bistånd till projektens utformning och bedömning.

b) Stöd till institutionell förstärkning och uppbyggnad av administrativ kapacitet för en effektiv förvaltning av fonderna.

c) Studier kopplade till kommissionens rapporter om fonderna och sammanhållningsrapporten.

d) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av fonderna, samt åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystem och tekniskt och administrativt bistånd.

e) Utvärderingar, expertutlåtanden, statistik och studier, även av allmän art, som hänför sig till fondernas nuvarande och framtida verksamhet.

f) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete när så är lämpligt, utföra kommunikationsverksamhet och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt resultaten och mervärdet av stödet från fonderna, och för att öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer.

g) Inrättande, drift och sammanlänkning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.

h) Åtgärder för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.

i) Åtgärder rörande revision.

j) Förstärkning av nationell och regional kapacitet avseende investeringsplanering, finansieringsbehov, förberedelser inför och utformning och genomförande av finansieringsinstrument, gemensamma handlingsplaner och större projekt.

k) Spridning av god praxis för att hjälpa medlemsstaterna att stärka kapaciteten hos de relevanta partner som avses i artikel 8.1 och deras paraplyorganisationer.

3. Kommissionen ska avsätta minst 15 % av medlen för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ till att göra kommunikationen med allmänheten effektivare och stärka synergierna mellan de kommunikationsverksamheter som sker på kommissionens initiativ, genom att öka kunskapen om resultat, i synnerhet med hjälp av effektivare datainsamling och dataspridning, utvärderingar och rapporter, och särskilt genom att lyfta fram hur fonderna bidrar till att förbättra medborgarnas liv och göra stödet från fonderna synligare samt öka medvetenheten om stödets resultat och mervärde. Informations-, kommunikations- och synlighetsåtgärder avseende resultaten och mervärdet av stödet från fonderna, med särskilt fokus på insatser, ska när så är lämpligt fortsätta efter det att programmen avslutats. Sådana åtgärder ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar i den mån de har anknytning till de allmänna målen i denna förordning.

4. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta tidigare och framtida programperioder.

5. Kommissionen ska lägga fram sina planer när ett bidrag från fonderna planeras i enlighet med artikel 110 i budgetförordningen.

6. Beroende på syftet får de åtgärder som avses i denna artikel finansieras antingen som driftsutgifter eller administrativa utgifter.

7. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket a i budgetförordningen får åtgärder för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ som stöds inom ramen för den här förordningen med direkt förvaltning och de underliggande kostnaderna, i vederbörligen motiverade fall som anges i finansieringsbeslutet och för en begränsad tidsperiod, anses vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021 även om dessa åtgärder genomfördes och kostnaderna ådrogs innan bidragsansökan lämnades in.

Artikel 36

Medlemsstaternas tekniska bistånd

1. På en medlemsstats initiativ får fonderna stödja åtgärder, som kan omfatta tidigare och framtida programperioder, som är nödvändiga för att fonderna ska kunna förvaltas och användas på ett ändamålsenligt sätt, inbegripet för den kapacitetsuppbyggnad för partnerna som avses i artikel 8.1, samt för att tillhandahålla finansiering för utförandet av, bland annat, funktioner såsom förberedelse, utbildning, förvaltning, övervakning, utvärdering, synlighet och kommunikation.

Beloppen för tekniskt bistånd enligt denna artikel och artikel 37 ska inte beaktas vid tematisk koncentration i enlighet med de fondspecifika reglerna.

2. Varje fond får bidra till åtgärder för tekniskt bistånd som är stödberättigande inom någon av de andra fonderna.

3. Unionens bidrag för tekniskt bistånd i en medlemsstat ska ges antingen enligt artikel 51 b eller e.

Medlemsstaten ska ange sitt val av form av unionsbidrag för tekniskt bistånd i partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med bilaga II. Det valet ska gälla alla program i den berörda medlemsstaten under hela programperioden och får inte ändras senare.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och för Interregprogram ska unionens bidrag för tekniskt bistånd endast ges enligt artikel 51 e.

4. Om unionens bidrag för tekniskt bistånd i en medlemsstat ersätts enligt artikel 51 b ska följande gälla:

a) Tekniskt bistånd ges i form av en prioritering som avser en enda fond i ett eller flera program, eller ett särskilt program eller en kombination av dessa.

b) Det belopp från fonderna som anslås för tekniskt bistånd begränsas till följande:

i) För stöd från Eruf inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt: 3,5 %.

ii) För stöd från Sammanhållningsfonden: 2,5 %.

iii) För stöd från ESF+: 4 % och för program enligt artikel 4.1 m i ESF+-förordningen: 5 %.

iv) För stöd från FRO: 4 %.

v) För stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, om det totala belopp som tilldelats en medlemsstat inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt inte överstiger 1 miljard EUR totalt: 6 %.

vi) För stöd från EHFVF: 6 %.

vii) För program inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt som endast avser de yttersta randområdena ska procentsatsen ökas med en procentenhet.

5. Om unionens bidrag för tekniskt bistånd ersätts enligt artikel 51 e ska följande gälla:

a) Det belopp från fonderna som anslås för tekniskt bistånd fastställs som en del av anslagen för varje prioritering inom programmet i enlighet med artikel 22.3 g ii och, för EHFVF, för varje specifikt mål i enlighet med led g iii i den punkten; det utgör inte en separat prioritering eller ett särskilt program utom för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, för vilka det utgörs av ett specifikt mål.

b) Ersättning ges genom att de procentsatser som anges i leden i–vii tillämpas på de stödberättigande utgifter som ingår i varje betalningsansökan enligt artikel 91.3 a eller c, beroende på vad som är tillämpligt, och från samma fond som den stödberättigade utgiften ersätts genom, till ett eller flera organ som tar emot betalningar från kommissionen i enlighet med artikel 22.3 k.

i) För stöd från Eruf inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt: 3,5 %.

ii) För stöd från Sammanhållningsfonden: 2,5 %.

iii) För stöd från ESF+: 4 % och för program enligt artikel 4.1 m i ESF+-förordningen: 5 %.

iv) För stöd från FRO: 4 %.

v) För stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden, om det totala belopp som tilldelats en medlemsstat inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt inte överstiger 1 miljard EUR totalt, den procentsats som ersätts för tekniskt bistånd: 6 %.

vi) För stöd från EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik: 6 %.

vii) För program inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt som endast avser de yttersta randområdena ska procentsatsen ökas med en procentenhet.

c) De belopp som anslås för tekniskt bistånd i enlighet med programmet motsvarar de procentsatser som anges i led b i–vi för varje prioritering och fond.

6. Särskilda regler för tekniskt bistånd för Interregprogram ska fastställas i Interreg-förordningen.

Artikel 37

Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för medlemsstaternas tekniska bistånd

Utöver vad som anges i artikel 36 får medlemsstaten föreslå att ytterligare åtgärder för tekniskt bistånd vidtas för att stärka kapaciteten och effektiviteten hos offentliga myndigheter och organ, stödmottagare och relevanta partner som behövs för att fonderna ska kunna förvaltas och användas på ett ändamålsenligt sätt.

Stöd till sådana åtgärder ska genomföras med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 95. Sådant stöd får också utgöras av ett särskilt program.

AVDELNING IV

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING, KOMMUNIKATION OCH SYNLIGHET

KAPITEL I

Övervakning

Artikel 38

Övervakningskommitté

1. Varje medlemsstat ska inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av programmet (*övervakningskommittén*), efter samråd med förvaltningsmyndigheten, inom tre månader efter det att den berörda medlemsstaten underrättats om beslutet om godkännande av programmet.

Medlemsstaten får inrätta en enda övervakningskommitté som ska omfatta fler än ett program.

2. Varje övervakningskommitté ska själv anta sin arbetsordning, inbegripet bestämmelser om förebyggande av intressekonflikter och tillämpning av principen om öppenhet.

3. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar programmets framsteg med uppnåendet av dess mål.

4. Övervakningskommitténs arbetsordning och de uppgifter och den information som delats med övervakningskommittén ska offentliggöras på den webbplats som avses i artikel 49.1, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 69.5.

5. Punkterna 1–4 i denna artikel ska inte gälla för program som är begränsade till det specifika mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen och därmed sammanhängande tekniskt bistånd.

Artikel 39

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Varje medlemsstat ska fastställa övervakningskommitténs sammansättning och ska genom en öppen process säkerställa en balanserad representation av medlemsstatens berörda myndigheter och förmedlande organ och av företrädare för de partner som avses i artikel 8.1.

Varje medlem av övervakningskommittén ska ha en röst. Arbetsordningen ska reglera utövandet av rösträtten och de närmare bestämmelserna om förfarandet i övervakningskommittén, i enlighet med den berörda medlemsstatens institutionella, rättsliga och finansiella ram.

Arbetsordningen får ge möjlighet för icke-medlemmar, däribland EIB, att delta i övervakningskommitténs arbete.

Övervakningskommitténs ordförande ska vara en företrädare för medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten.

Förteckningen över övervakningskommitténs medlemmar ska offentliggöras på den webbplats som avses i artikel 49.1.

2. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av övervakare och rådgivare.

3. För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik får relevanta decentraliserade byråer delta i övervakningskommitténs arbete.

Artikel 40

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska granska

a) framstegen med att genomföra programmet och uppnå delmålen och målen,

b) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,

c) i förekommande fall, programmets bidrag till hanteringen av de utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer som är kopplade till programmets genomförande,

d) de aspekter av förhandsbedömningen som förtecknas i artikel 58.3 och det strategidokument som avses i artikel 59.1,

e) framstegen med att genomföra utvärderingar, sammanfatta utvärderingarna och följa upp resultaten,

f) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,

g) i tillämpliga fall, framstegen med att genomföra insatser av strategisk betydelse,

h) uppfyllandet av nödvändiga villkor och tillämpningen av dem under hela programperioden,

i) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner, partner och stödmottagare, om det är relevant,

j) information om genomförandet av programmets bidrag till InvestEU-programmet i enlighet med artikel 14 eller, i förekommande fall, av de medel som överförts i enlighet med artikel 26.

När det gäller program som får stöd från EHFVF ska övervakningskommittén rådfrågas och ska, om den anser att det är lämpligt, avge ett yttrande om eventuella ändringar av programmet som föreslås av den förvaltande myndigheten.

2. Övervakningskommittén ska godkänna

a) de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive eventuella ändringar av dessa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33.3 b, c och d; på kommissionens begäran ska de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive eventuella ändringar av dessa, överlämnas till kommissionen senast 15 arbetsdagar innan de överlämnas till övervakningskommittén.

b) de årliga prestationsrapporterna för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik samt den slutliga prestationsrapporten för program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF,

c) utvärderingsplanen och eventuella ändringar av den,

d) eventuella förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av ett program, inklusive om överföringar i enlighet med artiklarna 24.5 och 26, med undantag för program som får stöd genom EHFVF.

3. Övervakningskommittén får ge den förvaltande myndigheten rekommendationer, inbegripet om åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

Artikel 41

Årlig prestationsöversyn

1. Översynsmöten ska en gång om året anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat, för att granska prestationen för varje program. Berörda förvaltande myndigheter ska delta i översynsmötena.

Översynsmötet får omfatta fler än ett program.

Kommissionen eller, om medlemsstaten begär detta, medlemsstaten och kommissionen ska vara ordförande vid översynsmötet.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket ska översynsmötet anordnas minst två gånger under programperioden, för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

3. För program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF ska medlemsstaten senast en månad före översynsmötet förse kommissionen med kortfattad information om de aspekter som förtecknas i artikel 40.1. Den informationen ska vara baserad på de mest aktuella uppgifter som är tillgängliga för medlemsstaten.

För program som begränsas till det specifika mål som fastställs i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen ska den information som ska lämnas på grundval av de mest aktuella uppgifter som är tillgängliga begränsas till artikel 40.1 a, b, e, f och h i den här förordningen.

4. Medlemsstaten och kommissionen får komma överens om att inte anordna något översynsmöte. I så fall får översynen äga rum skriftligen.

5. Resultaten av översynsmötet ska dokumenteras i godkända protokoll.

6. Medlemsstaten ska följa upp de frågor som tagits upp under översynsmötet och som påverkar genomförandet av programmet och inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.

7. För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska medlemsstaten lämna in en årlig prestationsrapport i enlighet med de fondspecifika förordningarna.

Artikel 42

Överföring av uppgifter

1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska senast den 31 januari, 30 april, 31 juli, 30 september och 30 november varje år på elektronisk väg överföra kumulativa uppgifter för varje program till kommissionen, med undantag för de uppgifter som krävs i punkterna 2 b och 3, som ska överföras på elektronisk väg senast den 31 januari och den 31 juli varje år, i enlighet med mallen i bilaga VII.

Den första överföringen ska göras senast den 31 januari 2022 och den sista överföringen senast den 31 januari 2030.

För prioriteringar som stöder det specifika mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen ska uppgifter föras över varje år senast den 31 januari.

ESF+-förordningen får innehålla särskilda regler för hur ofta de mer långsiktiga resultatindikatorerna ska samlas in och överföras.

2. Uppgifterna ska för varje prioritering delas upp per specifikt mål och, i tillämpliga fall, per regionkategori, och ska avse

a) antalet utvalda insatser, insatsernas totala stödberättigande kostnad, bidraget från fonderna och de totala stödberättigande utgifter som stödmottagarna deklarerat för den förvaltande myndigheten, allt uppdelat per interventionstyp,

b) värdena för output- och resultatindikatorerna för de utvalda insatserna och de värden som uppnåtts genom insatserna.

3. För finansieringsinstrument ska uppgifter även lämnas om följande:

a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.

b) Belopp för de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som deklarerats som stödberättigande utgifter.

c) Belopp, per typ av finansiell produkt, för de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver fonderna.

d) Ränta och andra vinster som genererats genom stödet från fonderna till de finansieringsinstrument som avses i artikel 60 och återförda medel som hänför sig till det stöd från fonderna som avses i artikel 62.

e) Totalt värde av lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital i slutmottagare som garanterats genom programresurser och som faktiskt betalats ut till slutmottagare.

4. De uppgifter som lämnas in i enlighet med denna artikel ska vara tillförlitliga och återspegla de uppgifter som lagrats elektroniskt i enlighet med artikel 72.1 e vid slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.

5. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska offentliggöra eller tillhandahålla en länk till alla uppgifter som överförs till kommissionen på den webbportal som avses i artikel 46 b eller på den webbplats som avses i artikel 49.1.

Artikel 43

Slutlig prestationsrapport

1. För program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF ska varje förvaltande myndighet senast den 15 februari 2031 lämna in en slutlig prestationsrapport för programmet till kommissionen.

2. Den slutliga prestationsrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning programmålen har uppnåtts på grundval av de aspekter som förtecknas i artikel 40.1, med undantag av den information som lämnas i enlighet med led d i den punkten.

3. Kommissionen ska granska den slutliga prestationsrapporten och informera den förvaltande myndigheten om eventuella synpunkter inom fem månader efter det att den har mottagit den slutliga prestationsrapporten. Om sådana synpunkter lämnas ska den förvaltande myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, vid behov, inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska inom två månader efter det att den har mottagit all nödvändig information underrätta den förvaltande myndigheten om godtagandet av rapporten. Om kommissionen inte underrättar den förvaltande myndigheten inom dessa tidsfrister, ska rapporten anses ha godtagits.

4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra de slutliga prestationsrapporterna på den webbplats som avses i artikel 49.1.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt med avseende på fastställande av mallen för den slutliga prestationsrapporten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 115.2.

KAPITEL II

Utvärdering

Artikel 44

Medlemsstatens utvärderingar

1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska utvärdera programmen mot ett eller flera av följande kriterier: ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och mervärde för unionen, i syfte att förbättra kvaliteten när det gäller utformning och genomförande av program. Utvärderingarna får också omfatta andra relevanta kriterier, såsom inkludering, icke-diskriminering och synlighet, och får omfatta fler än ett program.

2. En utvärdering av varje program för att bedöma dess genomslag ska dessutom göras senast den 30 juni 2029.

3. Utvärderingarna ska utföras av interna eller externa experter som är funktionellt oberoende.

4. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska säkerställa att nödvändiga förfaranden har inrättats för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.

5. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska upprätta en utvärderingsplan som kan omfatta fler än ett program. För Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska planen inbegripa en halvtidsutvärdering som ska vara genomförd senast den 31 mars 2024.

6. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter beslutet om godkännande av programmet.

7. Alla utvärderingar ska offentliggöras på den webbplats som avses i artikel 49.1.

Artikel 45

Kommissionens utvärdering

1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering för att granska ändamålsenligheten, effektiviteten, relevansen, samstämmigheten och mervärdet för unionen för varje fond senast i slutet av 2024. Kommissionen får använda all relevant information som redan finns tillgänglig i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

2. Kommissionen ska genomföra en efterhandsutvärdering för att granska ändamålsenligheten, effektiviteten, relevansen, samstämmigheten och mervärdet för unionen för varje fond senast den 31 december 2031. När det gäller Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och EHFVF ska denna utvärdering särskilt inriktas på de sociala, ekonomiska och territoriella konsekvenserna av dessa fonder i förhållande till de politiska mål som avses i artikel 5.1.

3. Kommissionen ska offentliggöra resultaten från dessa efterhandsutvärderingar på sin webbplats och överlämna dessa resultat till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

KAPITEL III

Synlighet, öppenhet och kommunikation

Avsnitt I

Synlighet för stödet från fonderna

Artikel 46

Synlighet

Varje medlemsstat ska säkerställa följande:

a) Synlighet för stödet i all verksamhet som rör insatser som får stöd från fonderna och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt insatser av strategisk betydelse.

b) Kommunikation till unionsmedborgarna om den roll fonderna spelar och resultatet av dem, genom en gemensam webbportal som ger åtkomst till alla program där medlemsstaten deltar.

Artikel 47

Unionens emblem

Medlemsstaterna, de förvaltande myndigheterna och stödmottagarna ska använda unionens emblem i enlighet med bilaga IX när de genomför synlighets-, öppenhets- och kommunikationsverksamhet.

Artikel 48

Kommunikationsansvariga och kommunikationsnätverk

1. Varje medlemsstat ska utse en kommunikationssamordnare med ansvar för synlighets-, öppenhets- och kommunikationsverksamhet i samband med stödet från fonderna, inklusive programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), om den förvaltande myndigheten finns i den medlemsstaten. Kommunikationssamordnaren får utses av det organ som avses i artikel 71.6 och ska samordna kommunikations- och synlighetsåtgärderna mellan programmen.

Kommunikationssamordnaren ska delta i synlighets-, öppenhets- och kommunikationsverksamhet i följande organ:

a) Europeiska kommissionens representationskontor och Europaparlamentets förbindelsekontor i medlemsstaterna samt Europa direkt-kontor och andra relevanta nätverk och utbildnings- och forskningsorganisationer.

b) Andra relevanta partner som avses i artikel 8.1.

2. Varje förvaltande myndighet ska utse en kommunikationsansvarig för varje program. En kommunikationsansvarig kan vara ansvarig för fler än ett program.

3. Kommissionen ska upprätthålla nätverket bestående av kommunikationssamordnarna, de kommunikationsansvariga och kommissionens företrädare, för att utbyta information om synlighets-, öppenhets- och kommunikationsverksamhet.

Avsnitt II

Öppenhet i genomförandet av fonderna och kommunikation om programmen

Artikel 49

Den förvaltande myndighetens ansvar

1. Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från beslutet om godkännande av programmet säkerställa att det finns en webbplats med information om mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat för de program som den ansvarar för.

2. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att en tidsplan över planerade ansökningsomgångar offentliggörs på den webbplats som avses i punkt 1 eller den gemensamma webbportal som avses i artikel 46 b, som uppdateras minst tre gånger per år och innehåller följande vägledande uppgifter:

a) Det geografiska område som ansökningsomgången omfattar.

b) Det politiska eller specifika mål som berörs.

c) Typ av stödberättigade sökande.

d) Totalt stödbelopp för ansökningsomgången.

e) Start- och slutdatum för ansökningsomgången.

3. Den förvaltande myndigheten ska på webbplatsen offentliggöra en förteckning över de insatser som valts ut för att få stöd från fonderna på minst ett av unionens institutioners officiella språk och ska uppdatera den förteckningen åtminstone var fjärde månad. Varje insats ska ha en unik beteckning. Förteckningen ska innehålla följande uppgifter:

a) För rättsliga enheter, stödmottagarens namn, och, när det gäller offentlig upphandling, uppdragstagarens namn.

b) Om stödmottagaren är en fysisk person, förnamn och efternamn.

c) För EHFVF-insatser kopplade till ett fiskefartyg, numret i registret över unionens fiskeflotta enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 ([47]).

d) Namnet på insatsen.

e) Insatsens syfte och vad som förväntas uppnås eller faktiska resultat.

f) Startdatum för insatsen.

g) Förväntat eller faktiskt datum för insatsens slutförande.

h) Total kostnad för insatsen.

i) Berörd fond.

j) Det specifika mål som berörs.

k) Unionens medfinansieringsgrad.

l) Platsindikator eller geolokalisering för den insats och det land som berörs.

m) För mobila insatser eller insatser som omfattar flera platser, stödmottagarens plats om stödmottagaren är en rättslig enhet; eller regionen på Nuts 2-nivå om stödmottagaren är en fysisk person.

n) Interventionstyp för insatsen i enlighet med artikel 73.2 g.

För de uppgifter som avses i första stycket b och c ska uppgifterna tas bort två år efter den dag då de först offentliggjordes på webbplatsen.

4. De uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska offentliggöras på den webbplats som avses i punkt 1, eller på den gemensamma webbplats som avses i artikel 46 b i denna förordning, i ett öppet maskinläsbart format i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 ([48]), som gör det möjligt att sortera, söka i, extrahera, jämföra och vidareutnyttja uppgifterna.

([47]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 av den 6 februari 2017 om registret över unionens fiskeflotta (EUT L 34, 9.2.2017, s. 9).

([48]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

5. Den förvaltande myndigheten ska informera stödmottagarna om att uppgifterna kommer att offentliggöras innan offentliggörandet äger rum i enlighet med denna artikel.

6. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att kommunikations- och synlighetsmaterial, även på stödmottagarnivå, görs tillgängligt på begäran av unionens institutioner, organ eller byråer, och att det finns ett icke-exklusivt, oåterkalleligt och avgiftsfritt tillstånd att använda sådant material samt att eventuella befintliga rättigheter till materialet ges till unionen i enlighet med bilaga IX. Detta får inte medföra några betydande ytterligare kostnader eller någon betydande administrativ börda vare sig för stödmottagarna eller för den förvaltande myndigheten.

Artikel 50

Stödmottagarnas ansvar

1. Stödmottagarna och de organ som genomför finansieringsinstrumenten ska informera om stöd från fonderna, inklusive medel som återanvänds i enlighet med artikel 62, till insatsen genom att

a) på stödmottagarens officiella webbplats, om sådan finns, och på sidor på sociala medier tillhandahålla en kort beskrivning av insatsen, i proportion till stödnivån, inklusive dess syfte och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs,

b) på ett synligt sätt redogöra för stödet från unionen i de dokument och i det kommunikationsmaterial som rör genomförandet av insatsen och som är avsett för allmänheten eller deltagarna,

c) sätta upp hållbara skyltar eller anslagstavlor som är tydligt synbara för allmänheten och som visar unionens emblem i enlighet med de tekniska egenskaper som fastställs i bilaga IX, så snart det fysiska genomförandet av insatserna, vilket omfattar fysiska investeringar, inleds eller inköpt utrustning installeras för

   i) insatser som får stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden om den totala kostnaden överstiger 500 000 EUR,

   ii) insatser som får stöd från ESF+, FRO, EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik om den totala kostnaden överstiger 100 000 EUR,

d) för insatser som inte omfattas av led c, på en plats som är tydligt synbar för allmänheten sätta upp minst en affisch i minst A3-format eller en motsvarande elektronisk bildskärm med information om insatsen, där stödet från fonderna framhävs; om stödmottagaren är en fysisk person ska stödmottagaren i möjligaste mån säkerställa att det finns lämplig information där stödet från fonderna framhävs, på en plats som är synbar för allmänheten eller genom en elektronisk bildskärm,

e) för insatser av strategisk betydelse och insatser för vilka den totala kostnaden överstiger 10 000 000 EUR, anordna ett kommunikationsevenemang eller en kommunikationsverksamhet, beroende på vad som är lämpligt, och i god tid involvera kommissionen och den ansvariga förvaltande myndigheten.

Det krav som fastställs i första stycket d ska inte gälla om en ESF+-bidragsmottagare är en fysisk person eller för insatser som får stöd inom det specifika mål som fastställs i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

För insatser som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik får det dokument som anger villkoren för stödet, genom undantag från punkt 1 c och d, fastställa särskilda krav för den offentliga visningen av information om stödet från fonderna, om detta är motiverat av skäl som rör säkerhet och allmän ordning i enlighet med artikel 69.5.

2. För småprojektsfonder ska stödmottagaren fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 36.5 i Interreg-förordningen.

För finansieringsinstrument ska stödmottagaren genom kontraktsvillkoren säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i punkt 1 c.

3. Om stödmottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 47 eller punkterna 1 och 2 i den här artikeln och om korrigerande åtgärder inte har införts ska den förvaltande myndigheten vidta åtgärder med beaktande av proportionalitetsprincipen genom att dra tillbaka högst 3 % av stödet från fonderna till den berörda insatsen.

AVDELNING V

EKONOMISKT STÖD FRÅN FONDERNA

KAPITEL I

Former av bidrag från unionen

Artikel 51

Former av bidrag från unionen till programmen

Unionens bidrag kan utgöras av något av följande:

a) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för relevanta insatser i enlighet med artikel 95 och som baseras på antingen

   i) att villkoren är uppfyllda, eller

   ii) att resultaten uppnåtts.

b) Ersättning för stöd som stödmottagare har fått i enlighet med kapitlen II och III i denna avdelning.

c) Enhetskostnader i enlighet med artikel 94, som täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader, som tydligt identifieras i förväg, på grundval av ett belopp per enhet.

d) Enhetsbelopp i enlighet med artikel 94, som på ett övergripande sätt täcker samtliga eller vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader, som tydligt identifieras i förväg.

e) Finansiering till en schablonsats i enlighet med artikel 94 eller 36.5, som täcker vissa specifika kategorier av stödberättigande kostnader, som tydligt identifieras i förväg, genom tillämpning av en viss procentsats.

f) En kombination av de former som avses i leden a–e.

KAPITEL II

Former av stöd från medlemsstaterna

Artikel 52

Former av stöd

Medlemsstaterna ska använda bidraget från fonderna för att tillhandahålla stöd till stödmottagarna i form av bidrag, finansieringsinstrument eller priser eller en kombination därav.

Avsnitt I

Bidragsformer

Artikel 53

Bidragsformer

1. Bidrag som medlemsstaterna ger till stödmottagarna får utgöras av något av följande:

a) Ersättning av stödberättigande kostnader som faktiskt ådragits av en stödmottagare eller den privata partnern för insatser inom ett offentlig-privat partnerskap och som betalats i samband med genomförandet av insatser, naturabidrag och avskrivningar.

b) Enhetskostnader.

c) Enhetsbelopp.

d) Finansiering till en schablonsats.

e) En kombination av de former som avses i leden a–d, under förutsättning att varje form omfattar olika kostnadskategorier eller att de används för olika projekt som ingår i en insats eller för på varandra följande etapper i en insats.

f) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, under förutsättning att sådana bidrag omfattas av ersättning genom unionsbidrag enligt artikel 95.

2. Om den totala kostnaden för en insats inte överstiger 200 000 EUR ska bidraget till stödmottagaren från Eruf, ESF+, FRO, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ges i form av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser, utom för insatser som får stöd i form av statligt stöd. När finansiering till en schablonsats används ska endast de kostnadskategorier för vilka schablonsatserna gäller ersättas i enlighet med punkt 1 a.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får den förvaltande myndigheten samtycka till att undanta vissa insatser på området forskning och innovation från den skyldighet som avses i det stycket, förutsatt att övervakningskommittén i förväg har godkänt ett sådant undantag. Dessutom får tillägg och löner till deltagarna ersättas i enlighet med punkt 1 a.

3. Beloppen för de former av bidrag som avses i punkt 1 b, c och d ska fastställas på något av följande sätt:

a) En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på

   i) statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning,

   ii) kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare,

   iii) tillämpning av sedvanlig praxis för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.

b) Budgetförslag som fastställs från fall till fall och som godkänns på förhand av det organ som väljer ut insatsen, om den totala kostnaden för insatsen inte överskrider 200 000 EUR.

c) I enlighet med reglerna för tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom unionens politik för en liknande insatstyp.

d) I enlighet med reglerna för tillämpning av motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för en liknande insatstyp.

e) Schablonsatser och särskilda metoder som inrättas genom eller på grundval av denna förordning eller de fondspecifika förordningarna.

Artikel 54

Finansiering till en schablonsats för indirekta kostnader avseende bidrag

Om en schablonsats används för att täcka indirekta kostnader för en insats får den grunda sig på något av följande:

a) Upp till 7 % av de stödberättigande direkta kostnaderna, i vilket fall medlemsstaten inte ska vara skyldig att göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

b) Upp till 15 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna, i vilket fall medlemsstaten inte ska vara skyldig att göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

c) Upp till 25 % av de stödberättigande direkta kostnaderna, förutsatt att satsen beräknas i enlighet med artikel 53.3 a.

Om en medlemsstat har beräknat en schablonsats i enlighet med artikel 67.5 a i förordning (EU) nr 1303/2013 får den schablonsatsen användas för en liknande insats vid tillämpning av led c i den här artikeln.

Artikel 55

Direkta personalkostnader avseende bidrag

1. De direkta personalkostnaderna för en insats får beräknas utifrån en schablonsats på upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen, förutsatt att insatsens direkta kostnader inte inbegriper offentliga byggentreprenadkontrakt eller varu- eller tjänstekontrakt som i värde överstiger de tröskelvärden som fastställs i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ([49]) eller i artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ([50]).

([49]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

([50]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Om en schablonsats tillämpas i enlighet med första stycket för Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska den schablonsatsen endast tillämpas på de direkta kostnader för insatsen som inte omfattas av offentlig upphandling.

2. För att fastställa de direkta personalkostnaderna får en timsats beräknas på något av följande sätt:

a) Genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar för personer som arbetar heltid eller med motsvarande proportionell andel av 1 720 timmar för personer som arbetar deltid.

b) Genom att de senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaderna per månad divideras med den genomsnittliga arbetstiden per månad för den berörda personen i enlighet med de tillämpliga nationella regler som det hänvisas till i anställningsavtalet eller utnämningsbeslutet (båda benämns anställningshandling).

3. När den timsats som beräknas i enlighet med punkt 2 tillämpas får det totala antalet timmar som deklareras per person för ett visst år eller en viss månad inte överstiga det antal timmar som används för beräkningen av den timsatsen.

4. Om de årliga bruttopersonalkostnaderna inte är tillgängliga får de härledas från de tillgängliga dokumenterade bruttopersonalkostnaderna eller från anställningshandlingen, efter vederbörlig anpassning till en tolvmånadersperiod.

5. Personalkostnaderna för personer som arbetar med insatsen på deltid får beräknas som en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna motsvarande en fast procentandel av den arbetstid som ägnas åt insatsen per månad, utan skyldighet att införa ett separat tidsregistreringssystem. Arbetsgivaren ska utfärda ett dokument för anställda och i det ange denna fasta procentandel.

Artikel 56

Finansiering till en schablonsats för andra stödberättigande kostnader än direkta personalkostnader avseende bidrag

1. En schablonsats på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna får användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats. Medlemsstaten ska inte vara skyldig att göra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

2. För insatser som stöds av Eruf, ESF+, FRO, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska löner och tillägg till deltagarna betraktas som ytterligare stödberättigande kostnader som inte omfattas av schablonsatsen.

3. Den schablonsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på personalkostnader som har beräknats på grundval av en schablonsats enligt vad som avses i artikel 55.1.

Artikel 57

Villkorade bidrag

1. Medlemsstaterna får ge stödmottagare villkorade bidrag som är helt eller delvis återbetalningspliktiga i enlighet med vad som anges i det dokument som fastställer stödvillkoren.

2. Stödmottagaren ska göra återbetalningar i enlighet med de villkor som den förvaltande myndigheten och stödmottagaren enas om.

3. Medlemsstaterna ska återanvända de medel som stödmottagaren har återbetalat för samma syfte eller i enlighet med det berörda programmets mål senast den 31 december 2030, i form av villkorade bidrag eller finansieringsinstrument eller annan form av stöd. De belopp som återbetalas och uppgifter om deras återanvändning ska ingå i den slutliga prestationsrapporten.

4. Medlemsstaterna ska anta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det förs separata räkenskaper för medlen eller att de placeras under lämpliga redovisningskoder.

5. Unionsmedel som återbetalats av stödmottagarna vid någon tidpunkt, men som inte återanvänds senast den 31 december 2030, ska återbetalas till unionens budget i enlighet med artikel 88.

Avsnitt II

Finansieringsinstrument

Artikel 58

Finansieringsinstrument

1. De förvaltande myndigheterna får tillhandahålla ett programbidrag, från ett eller flera program, till befintliga eller nyligen inrättade finansieringsinstrument som inrättas på nationell, regional, transnationell eller gränsöverskridande nivå och genomförs direkt av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar och som bidrar till att uppnå specifika mål.

2. Finansieringsinstrumenten ska ge stöd till slutmottagare endast för investeringar i såväl materiella som immateriella tillgångar samt rörelsekapital som förväntas ha ekonomisk bärkraft och som inte får tillräcklig finansiering från marknadskällor. Sådant stöd ska vara förenligt med unionens tillämpliga regler för statligt stöd.

Sådant stöd ska endast ges för de delar av investeringarna som inte har slutförts fysiskt eller genomförts fullt ut då investeringsbeslutet fattas.

3. Lämpligt stöd från fonderna genom finansieringsinstrument ska bygga på en förhandsbedömning som ska göras på den förvaltande myndighetens ansvar. Förhandsbedömningen ska slutföras innan den förvaltande myndigheten ger programbidrag till finansieringsinstrument.

Förhandsbedömningen ska omfatta åtminstone följande delar:

a) Det belopp som finansieringsinstrumentet enligt förslaget ska få i programbidrag och den uppskattade hävstångseffekten med en kort motivering.

b) De finansiella produkter som ska erbjudas enligt förslaget, inklusive det eventuella behovet av differentierad behandling av investerare.

c) Slutmottagarna i den föreslagna målgruppen.

d) Finansieringsinstrumentets förväntade bidrag till uppnåendet av specifika mål.

Förhandsbedömningen får ses över eller uppdateras, omfatta hela eller delar av medlemsstatens territorium och bygga på befintliga eller uppdaterade förhandsbedömningar.

4. Stöd till slutmottagare får kombineras med stöd från någon fond eller något annat unionsinstrument, och får omfatta samma utgiftspost. I ett sådant fall ska fondens stöd genom finansieringsinstrumentet, som ingår i en insats med finansieringsinstrument, inte redovisas till kommissionen för stöd i någon annan form, inom någon annan fond eller inom något annat unionsinstrument.

5. Finansieringsinstrument får kombineras med programstöd i form av bidrag i en insats med ett enda finansieringsinstrument, inom ett enda finansieringsavtal, där de båda separata formerna av stöd ska ges av det organ som genomför finansieringsinstrumentet. I ett sådant fall ska de regler som gäller för finansieringsinstrument tillämpas på den insatsen med ett enda finansieringsinstrument. Programstödet i form av bidrag ska vara direkt kopplat till och nödvändigt för finansieringsinstrumentet och får inte överstiga värdet på de investeringar som får stöd av den finansiella produkten.

6. Om stöd enligt punkterna 4 och 5 kombineras ska varje stödkälla bokföras separat.

7. Summan av alla former av kombinerat stöd får inte överstiga det totala beloppet för utgiftsposten i fråga. Bidrag får inte användas som ersättning för stöd från finansieringsinstrument. Finansieringsinstrument får inte användas för att förfinansiera bidrag.

Artikel 59

Genomförande av finansieringsinstrument

1. Finansieringsinstrument som genomförs direkt av den förvaltande myndigheten får endast ge lån eller garantier. Den förvaltande myndigheten ska fastställa villkoren för programbidraget till finansieringsinstrumentet i ett strategidokument som ska omfatta alla de delar som anges i bilaga X.

2. Finansieringsinstrument som genomförs på den förvaltande myndighetens ansvar får vara något av följande:

a) En investering av programmedel i en rättslig enhets kapital.

b) Separata ekonomiska enheter eller förvaltningskonton.

Den förvaltande myndigheten ska välja ut det organ som genomför ett finansieringsinstrument.

3. Den förvaltande myndigheten får direkt tilldela ett kontrakt för genomförandet av ett finansieringsinstrument till följande enheter:

a) EIB.

b) Internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare.

c) En statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som etablerats som en rättslig enhet som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig basis och som uppfyller samtliga följande villkor:

   i) Det finns inga direkta privata kapitalandelar, med undantag för icke-kontrollerande och icke-blockerande former av privata kapitalandelar som krävs enligt bestämmelser i nationell lagstiftning, i överensstämmelse med fördragen, och som inte utövar ett avgörande inflytande över banken eller institutet i fråga och med undantag för former av privata kapitalandelar som inte ger något inflytande på beslut som avser den löpande förvaltningen av de finansieringsinstrument som får stöd från fonderna.

   ii) Den är verksam inom ramen för ett offentligrättsligt mandat som den fått av en medlemsstats behöriga myndighet på nationell eller regional nivå, vilket omfattar bedrivande, som all eller en del av dess verksamhet, av verksamhet för ekonomisk utveckling som bidrar till fondernas mål.

   iii) Den bedriver, som all eller en del av sin verksamhet, verksamhet för ekonomisk utveckling som bidrar till fondernas mål i regioner, inom politikområden eller sektorer för vilka tillgång till finansiering från marknadskällor inte är allmänt tillgänglig eller tillräcklig.

   iv) Den är verksam utan att i första hand vara inriktad på vinstmaximering men säkerställer långsiktig finansiell hållbarhet för sin verksamhet.

   v) Den säkerställer att den direkta kontraktstilldelning som avses i led b inte ger någon direkt eller indirekt fördel för kommersiell verksamhet genom lämpliga åtgärder i enlighet med tillämplig rätt.

   vi) Den är föremål för tillsyn av en oberoende myndighet i enlighet med tillämplig rätt.

d) Andra organ som också omfattas av artikel 12 i direktiv 2014/24/EU.

4. När det organ som valts ut av den förvaltande myndigheten genomför en holdingfond får det organet välja ut andra organ som ska genomföra särskilda fonder.

5. Villkoren för programbidrag till finansieringsinstrument som genomförs i enlighet med punkt 2 ska fastställas i finansieringsavtal mellan

a) den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför en holdingfond, i tillämpliga fall,

b) den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare eller, i tillämpliga fall, det organ som genomför en holdingfond och det organ som genomför en särskild fond.

Finansieringsavtalen ska omfatta alla de delar som anges i bilaga X.

6. Den förvaltande myndighetens ekonomiska ansvar ska inte överstiga det belopp som den förvaltande myndigheten har anslagit till finansieringsinstrumentet enligt de relevanta finansieringsavtalen.

7. De organ som genomför finansieringsinstrumenten i fråga eller, när det gäller garantier, det organ som tillhandahåller de underliggande lånen ska ge stöd till slutmottagare, med vederbörligt beaktande av programmålen och investeringens potentiella ekonomiska bärkraft, enligt motiveringen i affärsplanen eller en motsvarande handling. Urvalet av slutmottagare ska ske transparent och får inte ge upphov till en intressekonflikt.

8. Nationell medfinansiering av ett program får tillhandahållas antingen av den förvaltande myndigheten eller genom holdingfonder eller särskilda fonder eller i form av investeringar i slutmottagare, i enlighet med de fondspecifika reglerna. Om den nationella medfinansieringen tillhandahålls i form av investeringar i slutmottagare ska det organ som genomför finansieringsinstrument bevara styrkande dokument som visar att de underliggande utgifterna är stödberättigande.

9. Den förvaltande myndigheten, när den genomför finansieringsinstrumentet direkt enligt punkt 1 i denna artikel, eller det organ som genomför finansieringsinstrumentet enligt punkt 2 i denna artikel, ska föra separata räkenskaper eller använda en redovisningskod för varje prioritering eller, för EHFVF, för varje specifikt mål och, i förekommande fall, varje regionkategori för varje programbidrag, och separat för de medel som avses i artikel 60 respektive artikel 62.

Artikel 60

Ränta och andra vinster som genereras av stöd från fonderna till finansieringsinstrument

1. Stöd som betalas från fonderna till finansieringsinstrument ska sättas in på konton i finansinstitut som har sitt säte i medlemsstaterna och förvaltas enligt principerna om aktiv likviditetsförvaltning och principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Ränta och andra vinster som kan härledas från stöd som betalas från fonderna till finansieringsinstrument ska användas inom samma mål som det ursprungliga stödet från fonderna, inklusive för betalningar av förvaltningsavgifter och ersättning av förvaltningskostnader som uppkommit för de organ som genomför finansieringsinstrumentet i enlighet med artikel 68.1 d, antingen inom samma finansieringsinstrument; eller, om finansieringsinstrumentet har avvecklats, i andra finansieringsinstrument eller andra former av stöd för ytterligare investeringar i slutmottagare, fram till stödberättigandeperiodens slut.

3. Ränta och andra vinster som avses i punkt 2 och som inte används i enlighet med den bestämmelsen ska dras av från de räkenskaper som lämnats in för det sista räkenskapsåret.

Artikel 61

Differentierad behandling av investerare

1. Stöd från fonderna till finansieringsinstrument som investerats i slutmottagare och andra inkomster från dessa investeringar, inbegripet återbetalade medel, som kan härledas från stöd från fonderna, får användas för differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi genom lämplig risk- och vinstdelning, med beaktande av principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Nivån på sådan differentierad behandling får inte överstiga vad som är nödvändigt för att skapa incitament för att attrahera privata medel, och den ska fastställas genom antingen ett konkurrensutsatt förfarande eller en oberoende bedömning.

Artikel 62

Återanvändning av medel som kan härledas från stödet från fonderna

1. Medel som före stödberättigandeperiodens slut betalas tillbaka till finansieringsinstrument från investeringar i slutmottagare eller från frisläppta medel som avsatts för garantiavtal, inklusive återbetalningar av kapital och andra typer av genererade inkomster som kan härledas från stödet från fonderna, ska återanvändas inom samma eller andra finansieringsinstrument för ytterligare investeringar i slutmottagare, för att täcka förlusterna i det nominella beloppet för fondernas bidrag till finansieringsinstrumentet till följd av negativ ränta, om sådana förluster uppstår trots aktiv likviditetsförvaltning, eller för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter i samband med sådana ytterligare investeringar, med beaktande av principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Medlemsstaterna ska anta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de medel som avses i punkt 1 och som återbetalas till finansieringsinstrument under en period på minst åtta år efter stödberättigandeperiodens slut, återanvänds i enlighet med de politiska målen för det eller de program inom vilka de inrättades, antingen inom samma finansieringsinstrument eller, efter det att dessa medel tagits ut från finansieringsinstrumentet, i andra finansieringsinstrument eller former av stöd.

KAPITEL III

Stödberättiganderegler

Artikel 63

Stödberättigande

1. Utgifters stödberättigande ska fastställas utifrån nationella regler, utom när särskilda regler har fastställts i eller på grundval av denna förordning eller de fondspecifika förordningarna.

2. Utgifter ska berättiga till bidrag från fonderna om de har belastat en stödmottagare eller en privat partner i en insats inom ett offentlig-privat partnerskap och betalats i samband med genomförandet av insatser mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller från och med den 1 januari 2021, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2029.

När det gäller kostnader som ersätts enligt artikel 53.1 b, c och f ska de åtgärder som ligger till grund för ersättningen genomföras mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller från och med den 1 januari 2021, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2029.

3. För Eruf ska utgifter som rör insatser som omfattar fler än en regionkategori enligt artikel 108.2 inom en medlemsstat anslås till de berörda regionkategorierna proportionellt på grundval av objektiva kriterier.

För ESF+ får utgifter som rör insatser anslås till alla regionkategorier inom programmet på villkor att insatsen bidrar till programmets specifika mål.

För FRO ska utgifter som rör insatser bidra till genomförandet av den relevanta territoriella planen för en rättvis omställning.

4. Hela eller delar av en insats får genomföras utanför en medlemsstat, inbegripet utanför unionen, förutsatt att insatsen bidrar till programmets mål.

5. För bidrag i de former som avses i artikel 53.1 b, c och d ska utgifter som berättigar till bidrag från fonderna motsvara de belopp som beräknas i enlighet med artikel 53.3.

6. Insatser får inte väljas ut för stöd från fonderna om de har slutförts fysiskt eller genomförts fullt ut innan ansökan om finansiering inom programmet lämnats in, oavsett om alla relaterade betalningar har gjorts. Denna punkt ska inte gälla för ersättning från EHFVF för extrakostnader i de yttersta randområdena enligt artikel 24 i EHFVF-förordningen och för stöd från tilläggsfinansieringen för de yttersta randområdena enligt artikel 110.1 e i den här förordningen.

7. Utgifter som blir stödberättigande till följd av en ändring av ett program ska berättiga till stöd från och med den dag då motsvarande begäran lämnas in till kommissionen.

För Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO blir utgifter stödberättigande till följd av en ändring av ett program när en ny interventionstyp som anges i tabell 1 i bilaga I eller, för EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, i de fondspecifika förordningarna, läggs till i programmet.

Om ett program ändras för att möjliggöra insatser vid naturkatastrofer får det föreskrivas i programmet att utgifterna som rör en sådan ändring berättigar till stöd från och med den dag då naturkatastrofen inträffade.

8. Om ett nytt program godkänns ska utgifterna berättiga till stöd från och med den dag då motsvarande ansökan lämnas in till kommissionen.

9. En insats får erhålla stöd från en eller flera fonder eller från ett eller flera program och från andra unionsinstrument. I sådana fall ska utgifter som deklareras i en betalningsansökan för en av fonderna inte deklareras för något av följande:

a) Stöd från en annan fond eller ett annat unionsinstrument.

b) Stöd från samma fond inom ett annat program.

Det utgiftsbelopp som ska föras in i en betalningsansökan för en fond får beräknas proportionellt för varje fond och för det eller de program som berörs i enlighet med det dokument som fastställer stödvillkoren.

Artikel 64

Icke stödberättigande kostnader

1. Följande kostnader ska inte berättiga till bidrag från fonderna:

a) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.

b) Förvärv av mark till ett belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för den berörda insatsen; för övergivna tomter och tomter som tidigare använts för industriellt bruk där det finns byggnader ska denna gräns höjas till 15 %; för finansieringsinstrument ska procentsatserna gälla det programbidrag som betalats ut till slutmottagaren eller, för garantier, det underliggande lånets belopp.

c) Mervärdesskatt (*moms*) utom

   i) för insatser vars totala kostnad understiger 5 000 000 EUR (inklusive moms),

   ii) för insatser vars totala kostnad uppgår till minst 5 000 000 EUR (inklusive moms) när den inte kan återkrävas enligt nationell momslagstiftning,

   iii) för investeringar som görs av slutmottagare inom ramen för finansieringsinstrument; om dessa investeringar stöds av finansieringsinstrument i kombination med programstöd i form av ett bidrag enligt artikel 58.5, ska momsen inte vara stödberättigande för den del av investeringskostnaden som motsvarar programstödet i form av ett bidrag, såvida inte momsen för investeringskostnaden inte kan återkrävas enligt nationell momslagstiftning eller om den del av investeringskostnaden som motsvarar programstödet i form av bidraget understiger 5 000 000 EUR (inklusive moms),

   iv) för småprojektsfonder och investeringar som görs av slutmottagare i samband med småprojektsfonder inom ramen för Interreg.

Första stycket b ska inte gälla för miljöbevarande insatser.

2. I de fondspecifika förordningarna får ytterligare kostnader som inte berättigar till bidrag från varje fond identifieras.

Artikel 65

Insatsernas varaktighet

1. Medlemsstaten ska återbetala bidraget från fonderna till en insats som omfattar en investering i infrastruktur eller en produktiv investering, om insatsen inom fem år efter slutbetalningen till stödmottagaren eller inom den tidsfrist som föreskrivs i reglerna för statligt stöd, i tillämpliga fall, blir föremål för något av följande:

a) Ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför den Nuts 2-region där den fått stöd.

b) En förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en otillbörlig fördel.

c) En väsentlig förändring som påverkar dess karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande och som skulle resultera i att dess ursprungliga mål undermineras.

Medlemsstaten får förkorta tidsfristen i första stycket till tre år när det gäller upprätthållande av små och medelstora företags investeringar eller bevarande av arbetstillfällen som dessa företag skapat.

Medlemsstatens återbetalning på grund av att den inte uppfyllt kraven i denna artikel ska stå i proportion till den period under vilken medlemsstaten inte uppfyllt kraven.

2. Insatser som får stöd från ESF+ eller från FRO i enlighet med artikel 8.2 k, l och m i FRO-förordningen ska återbetala det stödet om de är skyldiga att upprätthålla investeringarna enligt reglerna för statligt stöd.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla programbidrag till eller från finansieringsinstrument eller till en insats som berörs av ett upphörande av en produktionsverksamhet på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri.

Artikel 66

Omlokalisering

1. Utgifter för stöd till omlokalisering ska inte berättiga till bidrag från fonderna.

2. Om ett bidrag från fonderna utgör statligt stöd ska den förvaltande myndigheten försäkra sig om att bidraget inte stöder omlokalisering i enlighet med artikel 14.16 i förordning (EU) nr 651/2014.

Artikel 67

Särskilda stödberättiganderegler för bidrag

1. Naturabidrag i form av tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka det inte erlagts någon betalning verifierad genom fakturor eller andra dokument med motsvarande tillförlitlighet, får vara stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:

a) Det offentliga stöd som betalas till insatsen och som omfattar naturabidrag överskrider inte de totala stödberättigande utgifterna, exklusive naturabidragen, när insatsen avslutas.

b) Det värde som tillskrivs naturabidragen överskrider inte de kostnader som vanligtvis godtas på marknaden i fråga.

c) Värdet på och genomförandet av naturabidraget kan bli föremål för oberoende bedömning och kontroll.

d) När det gäller tillhandahållande av mark eller fastigheter kan en betalning ske i enlighet med ett leasingavtal med ett nominellt årligt belopp som inte överstiger en enhet av medlemsstatens valuta.

e) När det gäller naturabidrag i form av oavlönat arbete, ska värdet av det arbetet bestämmas med beaktande av den kontrollerade nedlagda tiden och lönenivån för likvärdigt arbete.

Värdet av mark eller fastigheter som avses i första stycket d i denna punkt ska intygas av en oberoende kvalificerad expert eller ett vederbörligen auktoriserat officiellt organ, och får inte överskrida den gräns som anges i artikel 64.1 b.

2. Kostnader för värdeminskning för vilka det inte erlagts någon betalning verifierad genom fakturor får anses vara stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:

a) Programmets stödberättiganderegler tillåter det.

b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts med verifikationer vars tillförlitlighet motsvarar fakturor för stödberättigande kostnader om kostnaderna ersattes i den form som avses i artikel 53.1 a.

c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken insatsen får stöd.

d) Offentliga bidrag har inte bidragit till förvärvet av de värdeminskade tillgångarna.

Artikel 68

Särskilda stödberättiganderegler för finansieringsinstrument

1. Stödberättigande utgifter för ett finansieringsinstrument ska vara det totala beloppet av programbidrag som betalats ut eller, när det gäller garantier, avsatts för garantiavtal av finansieringsinstrumentet under stödberättigandeperioden, om beloppet motsvarar följande:

a) Betalningar till slutmottagare när det gäller lån, kapitalinvesteringar och investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.

b) Medel som avsatts för garantiavtal, vare sig de är utestående eller redan förfallna, för att uppfylla eventuella åberopanden av garantier vid förluster, beräknade utifrån ett multiplikatorförhållande som fastställts för respektive underliggande utbetalade nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital i slutmottagare.

c) Betalningar till eller till förmån för slutmottagare, om finansieringsinstrumenten kombineras med andra unionsbidrag i en insats med ett enda finansieringsinstrument i enlighet med artikel 58.5.

d) Betalningar av förvaltningsavgifter och ersättningar för förvaltningskostnader som uppkommit för de organ som genomför finansieringsinstrumentet.

2. Om ett finansieringsinstrument genomförs under flera på varandra följande programperioder får stöd tillhandahållas till eller till förmån för slutmottagare, inklusive för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter, på grundval av överenskommelser som gjorts under föregående programperiod, under förutsättning att sådant stöd uppfyller stödberättigandereglerna för följande programperiod. I sådana fall ska stödberättigande för utgifter som lämnats in i betalningsansökningar fastställas i enlighet med reglerna för respektive programperiod.

3. För punkt 1 b ska de stödberättigande utgifterna minskas proportionellt om den enhet som omfattas av garantierna inte har betalat ut det planerade beloppet för nya lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital till slutmottagare i enlighet med multiplikatorförhållandet. Multiplikatorförhållandet kan ses över om det är motiverat på grund av senare förändringar i marknadsförhållandena. En sådan översyn ska inte ha retroaktiv verkan.

4. För punkt 1 d ska förvaltningsavgifterna vara prestationsbaserade.

Om organ som genomför en holdingfond väljs ut genom direkt kontraktstilldelning enligt artikel 59.3 ska det belopp för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som betalas till dessa organ och som kan redovisas som stödberättigande utgifter omfattas av ett tröskelvärde på upp till 5 % av de totala programbidrag som betalas ut till slutmottagare i form av lån eller som avsätts för garantiavtal, och upp till 7 % av de totala programbidrag som betalas ut till slutmottagare i form av kapitalinvesteringar och investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.

Om organ som genomför en särskild fond väljs ut genom direkt kontraktstilldelning enligt artikel 59.3 ska det belopp för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som betalas till dessa organ och som kan redovisas som stödberättigande utgifter omfattas av ett tröskelvärde på upp till 7 % av de totala programbidrag som betalas ut till slutmottagare i form av lån eller som avsätts enligt garantiavtal, och upp till 15 % av de totala programbidrag som betalas ut till slutmottagare i form av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital.

Om organ som genomför en holdingfond eller särskilda fonder, eller både och, väljs ut genom en konkurrensutsatt upphandling i enlighet med tillämplig rätt, ska beloppet för förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter fastställas i finansieringsavtalet och avspegla resultatet av den konkurrensutsatta upphandlingen.

5. När arrangemangsavgifter eller någon del av dessa belastar slutmottagare ska de inte deklareras som stödberättigande utgifter.

6. De stödberättigande utgifter som deklareras i enlighet med punkt 1 får inte överstiga summan av det totala stödbelopp från fonderna som betalats ut vid tillämpning av den punkten och motsvarande nationell medfinansiering.

AVDELNING VI

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser om förvaltning och kontroll

Artikel 69

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska ha förvaltnings- och kontrollsystem för sina program i enlighet med denna avdelning och säkerställa att de fungerar i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och de nyckelkrav som förtecknas i bilaga XI.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa lagligheten och korrektheten för utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnas in till kommissionen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga, upptäcka och korrigera samt rapportera oriktigheter, inklusive bedrägerier. Till dessa åtgärder hör insamlingen av uppgifter om de verkliga huvudmännen för mottagarna av unionsfinansiering i enlighet med bilaga XVII. Reglerna för insamling och behandling av sådana uppgifter ska vara förenliga med gällande dataskyddsregler. Kommissionen, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och revisionsrätten ska ha nödvändig åtkomst till denna information.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska skyldigheterna avseende insamlingen av uppgifter om de verkliga huvudmännen för mottagarna av unionsfinansiering i enlighet med bilaga XVII enligt första stycket gälla från och med den 1 januari 2023.

3. Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att de utgifter som lämnats in till kommissionen är lagliga och korrekta. Om en sådan åtgärd är en revision får kommissionens tjänstemän eller deras bemyndigade företrädare delta.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorerna är tillförlitliga, exakta och av god kvalitet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att information offentliggörs i enlighet med kraven i denna förordning och i de fondspecifika förordningarna, förutom när unionsrätten eller nationell rätt utesluter sådant offentliggörande av skäl som rör säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar eller skydd av personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

6. Medlemsstaterna ska ha system och förfaranden för att säkerställa att alla dokument som behövs för verifieringskedjan enligt vad som anges i bilaga XIII bevaras i enlighet med de krav som fastställs i artikel 82.

7. Medlemsstaterna ska införa rutiner för att säkerställa att klagomål som rör fonderna granskas effektivt. Omfattningen av samt reglerna och förfarandena för dessa rutiner ska vara medlemsstaternas ansvar i enlighet med deras institutionella och rättsliga ramar. Detta ska inte påverka den allmänna möjligheten för medborgare och berörda parter att rikta klagomål till kommissionen. Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran granska de klagomål som lämnats in till kommissionen och som faller inom tillämpningsområdet för deras program samt informera kommissionen om resultaten av dessa granskningar.

Vid tillämpning av denna artikel ska klagomål omfatta eventuella tvister mellan potentiella och utvalda stödmottagare när det gäller föreslagna eller utvalda insatser och eventuella tvister med tredje parter rörande genomförandet av programmet eller insatser inom programmet, oberoende av de möjligheter till rättslig prövning som finns enligt nationell rätt.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att allt informationsutbyte mellan stödmottagarna och programmyndigheterna sker genom elektroniska system för datautbyte i enlighet med bilaga XIV.

Medlemsstaterna ska lyfta fram fördelarna med elektroniskt datautbyte och tillhandahålla allt nödvändigt stöd till stödmottagarna i detta avseende.

Genom undantag från första stycket får förvaltningsmyndigheten, på uttrycklig begäran av en stödmottagare, undantagsvis godta informationsutbyte i pappersformat, utan att det påverkar skyldigheten att registrera och lagra uppgifter i enlighet med artikel 72.1 e.

För program som får stöd från EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska första stycket tillämpas från och med den 1 januari 2023.

Första stycket ska inte gälla för program eller prioriteringar enligt artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att allt officiellt informationsutbyte med kommissionen sker genom ett elektroniskt system för datautbyte i enlighet med bilaga XV.

10. Medlemsstaterna ska tillhandahålla, eller säkerställa att de förvaltande myndigheterna tillhandahåller, prognoser över beloppet för betalningsansökningar som ska lämnas in senast den 31 januari och den 31 juli för innevarande och efterföljande kalenderår, i enlighet med bilaga VIII.

11. Varje medlemsstat ska, när den slutliga betalningsansökan för det första räkenskapsåret lämnats in och senast den 30 juni 2023, ha upprättat en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet i enlighet med mallen i bilaga XVI. Medlemsstaten ska hålla beskrivningen uppdaterad, så att senare ändringar avspeglas i dokumentet.

12. Medlemsstaterna ska rapportera oriktigheter i enlighet med kriterierna för att avgöra vilka fall av oriktigheter som ska rapporteras, de uppgifter som ska lämnas och det format för rapporteringen som anges i bilaga XII.

Artikel 70

Kommissionens befogenheter och ansvar

1. Kommissionen ska försäkra sig om att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med denna förordning och att dessa system fungerar ändamålsenligt och effektivt under genomförandet av programmen. Kommissionen ska, för sitt eget revisionsarbete, upprätta en revisionsstrategi och en revisionsplan som ska bygga på en riskbedömning.

Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska samordna sina revisionsplaner.

2. Kommissionen ska genomföra revisioner inom tre kalenderår efter det att de räkenskaper som innefattar de berörda utgifterna har godtagits. Den tidsfristen ska inte gälla för insatser där det finns misstanke om bedrägerier.

3. För sina revisioner ska kommissionens tjänstemän eller deras bemyndigade företrädare ha tillgång till alla nödvändiga register, handlingar och metadata, oberoende av vilket lagringsmedium som används, avseende insatser som får stöd från fonderna eller förvaltnings- och kontrollsystem, och de ska erhålla kopior i det format som de begär.

4. För revisioner på plats ska även följande gälla:

a) Kommissionen ska informera den behöriga programmyndigheten om revisionen minst 15 arbetsdagar i förväg, utom i brådskande fall; tjänstemän eller bemyndigade företrädare från medlemsstaten får delta i sådana revisioner.

b) Om tillämpningen av nationella bestämmelser reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare ha åtkomst till den information som erhålls på det sättet, utan att det påverkar de nationella domstolarnas behörighet och med full respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.

c) Kommissionen ska överlämna de preliminära revisionsresultaten till medlemsstatens behöriga myndighet inom tre månader efter revisionens sista dag.

d) Kommissionen ska överlämna revisionsrapporten inom tre månader efter det att den har tagit emot ett fullständigt svar från medlemsstatens behöriga myndighet angående de preliminära revisionsresultaten; medlemsstatens svar ska anses vara fullständigt om kommissionen inom två månader efter det att medlemsstatens svar har mottagits inte har begärt ytterligare information eller att ett reviderat dokument ska lämnas in.

För att följa tidsfristerna i första stycket c och d i denna punkt ska kommissionen tillhandahålla de preliminära revisionsresultaten och revisionsrapporten på minst ett av unionsinstitutionernas officiella språk.

De tidsfrister som avses i först stycket c och d i denna punkt får vid behov förlängas efter överenskommelse mellan kommissionen och medlemsstatens behöriga myndighet.

Om en tidsfrist fastställts för ett svar från medlemsstaten avseende de preliminära revisionsresultat eller den revisionsrapport som avses i första stycket c och d i denna punkt ska den tidsfristen börja löpa när medlemsstatens behöriga myndighet mottar dem på minst ett av den berörda medlemsstatens officiella språk.

Artikel 71

Programmyndigheter

1. Vid tillämpning av artikel 63.3 i budgetförordningen ska medlemsstaten för varje program ange en förvaltande myndighet och en revisionsmyndighet. Om en medlemsstat anförtror redovisningsfunktionen till ett annat organ än den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 72.2 i den här förordningen ska det berörda organet också anges som programmyndighet. Dessa myndigheter får vara ansvariga för fler än ett program.

2. Revisionsmyndigheten ska vara en offentlig myndighet. Revisionsarbete får på revisionsmyndighetens ansvar utföras av ett annat offentligt eller privat organ. Revisionsmyndigheten och varje sådant organ som utför revisionsarbete på revisionsmyndighetens ansvar ska vara funktionellt oberoende av revisionsobjekten.

3. Den förvaltande myndigheten får ange ett eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa uppgifter under myndighetens ansvar. Överenskommelser mellan den förvaltande myndigheten och de förmedlande organen ska dokumenteras skriftligen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom programmyndigheterna respekteras.

5. Om ett program, i överensstämmelse med sina mål, tillhandahåller stöd från Eruf eller ESF+ till ett program som medfinansieras genom Horisont Europa, i enlighet med artikel 10.1 b i Horisont Europa-förordningen ska det organ som genomför det program som medfinansieras genom Horisont Europa anges som förmedlande organ av det berörda programmets förvaltande myndighet, i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

6. Medlemsstaten får på eget initiativ inrätta ett samordnande organ som ska stå i nära kontakt med och lämna information till kommissionen och samordna verksamheter vid programmyndigheterna i den medlemsstaten.

KAPITEL II

Standardmässiga förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 72

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för förvaltningen av programmet, med syftet att programmets mål ska uppnås. Den ska särskilt ha följande uppgifter:

a) Välja ut insatser i enlighet med artikel 73, med undantag för insatser som avses i artikel 33.3 d.

b) Utföra programförvaltningsuppgifter i enlighet med artikel 74.

c) Stödja övervakningskommitténs arbete i enlighet med artikel 75.

d) Övervaka förmedlande organ.

e) Elektroniskt registrera och lagra de uppgifter om varje insats som behövs för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner i enlighet med bilaga XVII samt säkerställa uppgifternas säkerhet, integritet och konfidentialitet och autentisering av användare.

2. Medlemsstaten får anförtro den redovisningsfunktion som avses i artikel 76 till den förvaltande myndigheten eller till ett annat organ.

3. För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska redovisningsfunktionen utföras av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar.

Artikel 73

Den förvaltande myndighetens urval av insatser

1. För urvalet av insatser ska den förvaltande myndigheten fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och transparenta kriterier och förfaranden som säkerställer såväl tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning som jämställdhet och beaktar Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om hållbar utveckling och unionens miljöpolitik i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget.

Kriterierna och förfarandena ska säkerställa att de insatser som ska väljas ut prioriteras så att unionsfinansieringen bidrar maximalt till att programmets mål uppnås.

2. När den förvaltande myndigheten väljer ut insatser ska den

a) säkerställa att de utvalda insatserna är förenliga med programmet, inbegripet deras överensstämmelse med relevanta underliggande strategier för programmet, och att de faktiskt bidrar till att programmets specifika mål uppnås,

b) säkerställa att utvalda insatser som omfattas av ett nödvändigt villkor överensstämmer med motsvarande strategier och planeringsdokument som utarbetats för att uppfylla det nödvändiga villkoret,

c) säkerställa att de utvalda insatserna innebär det bästa förhållandet mellan stödbeloppet, den verksamhet som genomförs och förverkligandet av målen,

d) kontrollera att stödmottagaren har de ekonomiska resurser och de mekanismer som krävs för att kunna täcka drifts- och underhållskostnaderna för insatser som innebär investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar, i syfte att säkerställa deras finansiella hållbarhet,

e) säkerställa att utvalda insatser som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ([51]) är föremål för en miljökonsekvensbedömning eller ett screeningförfarande och att bedömningen av alternativa lösningar vederbörligen har beaktats på grundval av kraven i det direktivet,

f) kontrollera att tillämplig rätt har följs, om insatserna har påbörjats innan en ansökan om finansiering har lämnats in till den förvaltande myndigheten,

g) säkerställa att de utvalda insatserna omfattas av den berörda fondens tillämpningsområde och kan hänföras till en interventionstyp,

h) säkerställa att insatserna inte omfattar verksamhet som ingick i en insats som omlokaliserats i enlighet med artikel 66 eller som skulle innebära en överföring av produktiv verksamhet i enlighet med artikel 65.1 a,

i) säkerställa att de utvalda insatserna inte påverkas direkt av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av insatserna,

j) säkerställa klimatsäkring av investeringar i infrastruktur som har en förväntad livslängd på minst fem år.

När det gäller led b i denna punkt, för politiskt mål 1, enligt artikel 3.1 a i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden, gäller att endast insatser som motsvarar de specifika mål som avses i led a i och iv i den punkten ska överensstämma med motsvarande strategier för smart specialisering.

3. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att stödmottagaren förses med ett dokument med en beskrivning av alla stödvillkor för varje insats, inklusive de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras, finansieringsplanen, tidsfristen för genomförandet och, i förekommande fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalningen av stödet.

4. För insatser som har tilldelats en spetskompetensstämpel, eller valts ut inom ramen för ett program som medfinansieras genom Horisont Europa, får den förvaltande myndigheten besluta att bevilja stöd direkt från Eruf eller ESF +, förutsatt att sådana insatser uppfyller kraven i punkt 2 a, b och g.

För de insatser som avses i första stycket får de förvaltande myndigheterna dessutom tillämpa de kategorier, högsta belopp och metoder för beräkning av stödberättigande kostnader som fastställs i det relevanta unionsinstrumentet. Dessa inslag ska anges i det dokument som avses i punkt 3.

5. När den förvaltande myndigheten väljer ut en insats av strategisk betydelse ska den inom en månad underrätta kommissionen och förse kommissionen med all relevant information om den insatsen.

([51]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

Artikel 74

Programförvaltning vid den förvaltande myndigheten

1. Den förvaltande myndigheten ska

a) genomföra förvaltningskontroller för att kontrollera att de medfinansierade varorna och tjänsterna har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig rätt, med programmet och med stödvillkoren samt

   i) om kostnader ska ersättas enligt artikel 53.1 a, att det utgiftsbelopp som stödmottagarna ansökt om ersättning för beträffande dessa kostnader har betalats och att stödmottagarna för separata räkenskaper eller använder lämpliga redovisningskoder för alla transaktioner som rör insatsen,

   ii) om kostnader ska ersättas enligt artikel 53.1 b, c och d, att villkoren för ersättning av utgifter till stödmottagaren har uppfyllts,

b) säkerställa, om medel finns tillgängliga, att stödmottagaren får hela det belopp som ska betalas inom 80 dagar från den dag då stödmottagaren lämnar in sin betalningsansökan; tidsfristen får avbrytas om den förvaltande myndigheten inte kan fastställa huruvida beloppet ska betalas på grundval av den information som lämnats av stödmottagaren,

c) ha infört effektiva och proportionella åtgärder och förfaranden för bedrägeribekämpning, med beaktande av de risker som identifierats,

d) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter,

e) bekräfta att de bokförda utgifterna är lagliga och korrekta,

f) utarbeta förvaltningsförklaringen i enlighet med mallen i bilaga XVIII.

För första stycket b får inga belopp dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som skulle minska beloppet till stödmottagarna tas ut.

För insatser inom offentlig-privata partnerskap ska den förvaltande myndigheten göra betalningar till ett spärrkonto som inrättats för det syftet i stödmottagarens namn, för användning i enlighet med avtalet om offentlig-privat partnerskap.

2. De förvaltningskontroller som avses i punkt 1 första stycket a ska vara riskbaserade och stå i proportion till de på förhand och skriftligen fastställda riskerna.

Förvaltningskontrollerna ska omfatta administrativa kontroller av stödmottagarnas betalningsansökningar och kontroller på plats av insatserna. Dessa kontroller ska genomföras före inlämningen av räkenskaperna i enlighet med artikel 98.

3. Om den förvaltande myndigheten också är stödmottagare inom programmet ska arrangemangen för förvaltningskontroller säkerställa att funktionerna hålls isär.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får det i Interreg-förordningen fastställas särskilda regler om förvaltningskontroller för Interregprogram. I förordningarna om Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik får särskilda regler fastställas för förvaltningskontroller som är tillämpliga när en internationell organisation är stödmottagare.

Artikel 75

Den förvaltande myndighetens stöd till övervakningskommitténs arbete

Den förvaltande myndigheten ska

a) i god tid förse övervakningskommittén med all den information som den behöver för att fullgöra sina uppgifter,

b) säkerställa att övervakningskommitténs beslut och rekommendationer följs upp.

Artikel 76

Redovisningsfunktionen

1. Redovisningsfunktionen ska omfatta följande uppgifter:

a) Utarbetande och inlämning av betalningsansökningar till kommissionen i enlighet med artiklarna 91 och 92.

b) Upprättande och inlämning av räkenskaperna och kontroll av räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet i enlighet med artikel 98, och elektronisk registrering av alla delar av räkenskaperna, inbegripet betalningsansökningar.

c) Omräkning till euro av utgifter som ådragits i en annan valuta, med användning av kommissionens månatliga växelkurs för den månad då utgiften registrerades i redovisningssystemen hos det organ som ansvarar för att utföra de uppgifter som fastställs i denna artikel.

2. Redovisningsfunktionen ska inte omfatta kontroller på stödmottagarnivå.

3. Genom undantag från punkt 1 c får det i Interreg-förordningen fastställas en annan metod för omräkning till euro av utgifter som ådragits i en annan valuta.

Artikel 77

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten ska ha ansvaret för att utföra systemrevisioner, insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.

2. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.

3. Revisionsmyndigheten ska upprätta och överlämna följande till kommissionen:

a) Ett årligt revisionsuttalande i enlighet med artikel 63.7 i budgetförordningen och mallen i bilaga XIX till den här förordningen, som bygger på allt revisionsarbete som utförts och som omfattar följande separata komponenter:

   i) Räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet.

   ii) Lagligheten och korrektheten hos de utgifter som redovisats i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.

   iii) Förvaltnings- och kontrollsystemets effektiva funktion.

b) En årlig kontrollrapport som uppfyller kraven i artikel 63.5 b i budgetförordningen, i enlighet med mallen i bilaga XX till den här förordningen, som stöder det årliga revisionsuttalande som avses i led a i den här punkten och som innehåller en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts samt den resulterande sammanlagda felprocenten och den kvarstående felprocenten för de utgifter som tagits upp i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.

4. Om program har grupperats för insatsrevision enligt artikel 79.2 andra stycket får den information som krävs enligt punkt 3 b i den här artikeln grupperas i en enda rapport.

5. Revisionsmyndigheten ska överlämna rapporterna om systemrevisioner till kommissionen så snart det kontradiktoriska förfarandet med berörda revisionsobjekt har avslutats.

6. Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska sammanträda regelbundet och, om de inte kommit överens om något annat, minst en gång om året för att granska revisionsstrategin, den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, samordna sina revisionsplaner och revisionsmetoder och diskutera hur förvaltnings- och kontrollsystemen kan förbättras.

Artikel 78

Revisionsstrategi

1. Revisionsmyndigheten ska, efter samråd med den förvaltande myndigheten, utarbeta en revisionsstrategi som bygger på en riskbedömning, med beaktande av beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemen enligt artikel 69.11, och som omfattar systemrevisioner och insatsrevisioner. Revisionsstrategin ska omfatta systemrevisioner av nyligen utsedda förvaltande myndigheter och myndigheter som sköter redovisningsfunktionen. Sådana revisioner ska genomföras inom 21 månader efter beslutet att godkänna det program eller den ändring av programmet som utser en sådan myndighet. Revisionsstrategin ska utarbetas i enlighet med mallen i bilaga XXII och uppdateras årligen efter den första årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, som lämnats till kommissionen. Den får omfatta ett eller flera program.

2. Revisionsstrategin ska lämnas till kommissionen på begäran.

Artikel 79

Insatsrevisioner

1. Insatsrevisionerna ska omfatta utgifter som deklarerats till kommissionen under räkenskapsåret och bygga på ett urval. Det urvalet ska vara representativt och bygga på statistiska urvalsmetoder.

2. Om populationen består av färre än 300 urvalsenheter får en icke-statistisk urvalsmetod användas, efter en yrkesmässig bedömning av revisionsmyndigheten. I sådana fall ska urvalets storlek vara tillräckligt för att revisionsmyndigheten ska kunna utarbeta ett giltigt revisionsuttalande. Den icke-statistiska urvalsmetoden ska omfatta minst 10 % av urvalsenheterna i populationen för räkenskapsåret, vilka väljs ut slumpmässigt.

Det statistiska urvalet får omfatta ett eller flera program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO och, efter stratifiering när så är lämpligt, en eller flera programperioder enligt revisionsmyndighetens yrkesmässiga bedömning.

Urvalet av insatser som får stöd från EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska omfatta insatser som får stöd från varje fond separat.

3. Insatsrevisionerna ska endast omfatta kontroller på plats av insatsens fysiska genomförande om så krävs för den typ av insats som berörs.

I ESF+-förordningen får särskilda bestämmelser fastställas för program eller prioriteringar enligt artikel 4.1 m i den förordningen. I förordningarna om Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik får särskilda bestämmelser fastställas för insatsrevision när en internationell organisation är stödmottagare. Interreg-förordningen får fastställa särskilda regler om insatsrevisioner som gäller för Interregprogram.

Revisionerna ska genomföras på grundval av de regler som gällde vid den tidpunkt då verksamheterna inom ramen för insatsen utfördes.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 114 med avseende på att komplettera den här artikeln genom att fastställa standardiserade urvalsmetoder och villkor som ska omfatta en eller flera programperioder.

Artikel 80

Rutiner för samordnad granskning

1. När kommissionen och revisionsmyndigheterna genomför revisioner ska de vederbörligen beakta principen om samordnad granskning och proportionalitetsprincipen i förhållande till risknivån för unionsbudgeten. Detta är i synnerhet för att undvika att samma utgifter som deklarerats till kommissionen blir föremål för revisioner och förvaltningskontroller flera gånger i syfte att minimera kostnaderna för förvaltningskontroller och revisioner och den administrativa bördan för stödmottagare.

Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska först använda all den information och alla de register som avses i artikel 72.1 e, inklusive resultaten av förvaltningskontrollerna, och de ska enbart begära och erhålla ytterligare handlingar och revisionsbevis från de berörda stödmottagarna om de efter en yrkesmässig bedömning anser att så krävs för att dra välgrundade revisionsslutsatser.

2. För program där kommissionen konstaterar att revisionsmyndighetens yttrande är tillförlitligt och där den berörda medlemsstaten deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten ska kommissionens egna revisioner begränsas till en granskning av revisionsmyndighetens arbete.

3. Före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs ska kommissionen eller revisionsmyndigheten inte utföra mer än en revision avseende insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 400 000 EUR för Eruf eller Sammanhållningsfonden, 350 000 EUR för FRO, 300 000 EUR för ESF+ eller 200 000 EUR för EHFVF, Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

Andra insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatserna ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om revisionsrätten redan har genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av revisionsrättens revision av sådana insatser kan användas av revisionsmyndigheten eller kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter.

4. Utan hinder av punkt 3 får en insats omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte är möjligt att utarbeta ett giltigt revisionsuttalande.

5. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas om

a) det finns en särskild risk för oriktigheter eller en misstanke om bedrägeri,

b) det finns ett behov av att göra om revisionsmyndighetens arbete för att få garantier för att det fungerar effektivt,

c) det finns bevis på allvarliga brister i revisionsmyndighetens arbete.

Artikel 81

Förvaltningskontroller och revisioner av finansieringsinstrument

1. Den förvaltande myndigheten ska endast göra förvaltningskontroller på plats i enlighet med artikel 74.1 hos organ som genomför finansieringsinstrumentet och, när det gäller garantifonder, hos organ som beviljar de underliggande nya lånen. Den förvaltande myndigheten får förlita sig på kontroller som utförs av externa organ och inte göra förvaltningskontroller på plats, förutsatt att myndigheten kan styrka de externa organens kvalifikationer.

2. Den förvaltande myndigheten ska inte göra kontroller på plats hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare.

EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska dock lämna kontrollrapporter som stöder betalningsansökningarna till den förvaltande myndigheten.

3. Revisionsmyndigheten ska genomföra systemrevisioner och insatsrevisioner i enlighet med artikel 77, 79 eller 83, beroende på vad som är tillämpligt, hos organ som genomför finansieringsinstrumentet och, när det gäller garantifonder, hos organ som beviljar de underliggande nya lånen. Revisionsmyndigheten får vad avser en övergripande försäkran beakta resultaten av externa revisorers revision av organ som genomför finansieringsinstrumentet, och får på grundval av dessa besluta att begränsa sitt eget revisionsarbete.

4. När det gäller garantifonder får de organ som ansvarar för programrevisionen endast utföra revision av de organ som tillhandahåller nya underliggande lån när en eller flera av följande situationer uppstår:

a) Verifikationer avseende stöd från finansieringsinstrumentet till slutmottagare finns inte tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller hos de organ som genomför finansieringsinstrumentet.

b) Det finns bevis för att de handlingar som finns tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller de organ som genomför finansieringsinstrumentet inte ger en sanningsenlig och korrekt bild av stödet.

5. Revisionsmyndigheten ska inte utföra revisioner hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare för finansieringsinstrument som genomförs av dem.

EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska dock förse kommissionen och revisionsmyndigheten med en årlig revisionsrapport som upprättats av deras externa revisorer vid slutet av varje kalenderår. Rapporten ska omfatta de delar som ingår i bilaga XXI och utgöra grunden för revisionsmyndighetens arbete.

6. EIB eller andra internationella finansinstitut ska förse programmyndigheterna med alla de handlingar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Artikel 82

Handlingars tillgänglighet

1. Utan att det påverkar reglerna för statligt stöd ska den förvaltande myndigheten säkerställa att alla verifikationer som rör en insats som får stöd av fonderna bevaras på lämplig nivå under fem år räknat från den 31 december det år då den förvaltande myndigheten gjorde den sista utbetalningen till stödmottagaren.

2. Den tidsperiod som avses i punkt 1 ska avbrytas vid rättsliga förfaranden eller på begäran av kommissionen.

KAPITEL III

Användning av nationella förvaltningssystem

Artikel 83

Förbättrade proportionella åtgärder

Om villkoren i artikel 84 är uppfyllda får medlemsstaten tillämpa följande förbättrade proportionella åtgärder för ett programs förvaltnings- och kontrollsystem:

a) Genom undantag från artikel 74.1 a och 74.2 får den förvaltande myndigheten tillämpa endast nationella förfaranden för förvaltningskontroller.

b) Genom undantag från artikel 77.1 när det gäller systemrevisioner och artikel 79.1 och 79.3 när det gäller insatsrevisioner får revisionsmyndigheten begränsa sin revisionsverksamhet till insatsrevisioner som omfattar ett urval baserat på ett statistiskt val av 30 urvalsenheter för det berörda programmet eller den berörda programgruppen.

När det gäller de förvaltningskontroller som avses i första stycket a får den förvaltande myndigheten förlita sig på kontroller som utförs av externa organ, förutsatt att den kan styrka organens kvalifikationer.

För första stycket b får revisionsmyndigheten, när populationen består av färre än 300 urvalsenheter, tillämpa en icke-statistisk urvalsmetod i enlighet med artikel 79.2.

Kommissionen ska begränsa sina egna revisioner till en granskning av revisionsmyndighetens arbete genom att arbetet görs om endast på dess nivå, om inte tillgänglig information visar på allvarliga brister i revisionsmyndighetens arbete.

Artikel 84

Villkor för tillämpningen av förbättrade proportionella åtgärder

1. Medlemsstaten får tillämpa de förbättrade proportionella åtgärder som avses i artikel 83 när som helst under programperioden, om kommissionen i sina offentliggjorda årliga verksamhetsrapporter för de två år som föregår ett sådant beslut av medlemsstaten har bekräftat att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att den sammanlagda felprocenten för varje år är högst 2 %. När kommissionen bedömer om programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt ska den beakta den berörda medlemsstatens deltagande i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

Om en medlemsstat beslutar att tillämpa de förbättrade proportionella åtgärder som avses i artikel 83 ska den underrätta kommissionen om tillämpningen av sådana arrangemang. I ett sådant fall ska arrangemangen tillämpas från följande räkenskapsårs början.

2. Medlemsstaten får tillämpa de förbättrade proportionella åtgärder som avses i artikel 83 i början av programperioden, om de villkor som fastställs i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda med avseende på ett liknande program som genomfördes 2014–2020 och om de förvaltnings- och kontrollarrangemang som inrättats för programperioden 2021–2027 i stor utsträckning bygger på arrangemangen från det tidigare programmet. I ett sådant fall ska åtgärderna tillämpas från programmets början.

3. Medlemsstaten ska utarbeta eller uppdatera beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet och revisionsstrategin i artiklarna 69.11 och 78 i enlighet med detta.

Artikel 85

Justeringar under programperioden

1. Om kommissionen eller revisionsmyndigheten, på grundval av de genomförda revisionerna och den årliga kontrollrapporten, konstaterar att villkoren i artikel 84 inte längre är uppfyllda ska kommissionen begära att revisionsmyndigheten utför ytterligare revisionsarbete i enlighet med artikel 69.3 samt försäkra sig om att korrigerande åtgärder vidtas.

2. Om det i den följande årliga kontrollrapporten bekräftas att villkoren fortfarande inte är uppfyllda, och kommissionen därmed bara får en begränsad försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna är lagliga och korrekta, ska kommissionen begära att revisionsmyndigheten genomför systemrevisioner.

3. Kommissionen får, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter, informera medlemsstaten om att de förbättrade proportionella åtgärderna enligt artikel 83 inte längre ska tillämpas från och med efterföljande räkenskapsårs början.

AVDELNING VII

EKONOMISK FÖRVALTNING, INLÄMNING OCH GRANSKNING AV RÄKENSKAPER SAMT FINANSIELLA KORRIGERINGAR

KAPITEL I

Ekonomisk förvaltning

Avsnitt I

Allmänna redovisningsregler

Artikel 86

Budgetåtaganden

1. Beslutet om godkännande av programmet i enlighet med artikel 23 ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110.1 i budgetförordningen och när beslutet anmälts till den berörda medlemsstaten ska det utgöra ett rättsligt åtagande.

I det beslutet ska unionens totala bidrag per fond och per år anges. För program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska dock ett belopp som motsvarar 50 % av bidraget för åren 2026 och 2027 (*flexibilitetsbelopp*) per program i varje medlemsstat behållas och ska inte slutgiltigt tilldelas programmet förrän efter antagandet av kommissionsbeslutet efter halvtidsöversynen i enlighet med artikel 18.

2. Unionens budgetåtaganden för varje program ska göras av kommissionen i årliga delbetalningar för varje fond mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.

3. Genom undantag från artikel 111.2 i budgetförordningen ska budgetåtagandena för den första delbetalningen göras när kommissionen har antagit programmet.

Artikel 87

Användning av euro

Belopp som fastställs i program eller som rapporteras eller deklareras till kommissionen av medlemsstaterna ska anges i euro.

Artikel 88

Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i det betalningskrav som upprättats i enlighet med artikel 98 i budgetförordningen. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalningen sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga återfinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

Avsnitt II

Regler för betalningar till medlemsstater

Artikel 89

Typer av betalningar

Betalningar ska ske i form av förfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalningar av saldot för räkenskapsåret.

Artikel 90

Förfinansiering

1. Kommissionens förfinansiering ska baseras på det totala stödet från fonderna som fastställs i beslutet om godkännande av programmet.

2. Förfinansieringen för varje fond ska, om medel finns tillgängliga, betalas i årliga delbetalningar före den 1 juli varje år enligt följande:

a) 2021: 0,5 %.

b) 2022: 0,5 %.

c) 2023: 0,5 %.

d) 2024: 0,5 %.

e) 2025: 0,5 %.

f) 2026: 0,5 %.

Om ett program antas efter den 1 juli 2021 ska de första delbetalningarna utbetalas det år då programmet antas.

3. Genom undantag från punkt 2 ska särskilda regler om förfinansiering för Interregprogram fastställas i Interregförordningen.

4. Genom undantag från punkt 2 ska särskilda regler om förfinansiering för program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik fastställas i de fondspecifika förordningarna.

5. Det belopp som betalats ut som förfinansiering för åren 2021 och 2022 ska räknas av i kommissionens räkenskaper varje år, och för åren 2023–2026 senast under det sista räkenskapsåret, i enlighet med artikel 100.

För program som får stöd från Amif, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ska det belopp som betalats ut som förfinansiering räknas av i kommissionens räkenskaper senast under det sista räkenskapsåret.

6. Om förfinansieringen genererar ränta ska denna användas för det berörda programmet på samma sätt som fondmedlen och tas med i redovisningen för det sista räkenskapsåret.

Artikel 91

Betalningsansökningar

1. Medlemsstaten ska lämna in högst sex betalningsansökningar per program, per fond och per räkenskapsår. Varje år får en betalningsansökan lämnas in när som helst under varje tidsperiod mellan följande datum: 28 februari, 31 maj, 31 juli, 31 oktober, 30 november och 31 december.

Den sista betalningsansökan som lämnas in senast den 31 juli ska anses vara den sista betalningsansökan för det räkenskapsår som avslutades den 30 juni.

Första stycket ska inte gälla för Interregprogram.

2. Betalningsansökningarna ska endast godtas om det senaste garantipaketet, enligt vad som avses i artikel 98, vederbörligen har lämnats in.

3. Betalningsansökningarna ska lämnas in till kommissionen i enlighet med mallen i bilaga XXIII och ska för varje prioritering och, i tillämpliga fall, för varje regionkategori omfatta följande:

a) Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor är uppfyllda och insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda men som bidrar till att nödvändiga villkor uppfylls, enligt vad som bokförts i systemet hos det organ som sköter redovisningsfunktionen.

b) Beloppet för tekniskt bistånd, beräknat i enlighet med artikel 36.5 b, i tillämpliga fall.

c) Det totala beloppet av offentliga bidrag som lämnats eller ska lämnas och som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor är uppfyllda och insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda men som bidrar till att nödvändiga villkor uppfylls, enligt vad som bokförts i systemet hos det organ som sköter redovisningsfunktionen.

d) Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda, med undantag av insatser som bidrar till att de nödvändiga villkoren uppfylls, enligt vad som bokförts i systemet hos det organ som sköter redovisningsfunktionen.

4. Genom undantag från punkt 3 a ska följande gälla:

a) Om unionens bidrag ges enligt artikel 51 a är beloppen i betalningsansökan de belopp som motiveras av framstegen när det gäller att uppfylla villkoren eller att uppnå resultat, i enlighet med det beslut som avses i artikel 95.2 eller den delegerade akt som avses i artikel 95.4.

b) Om unionens bidrag ges enligt artikel 51 c, d och e är beloppen i en betalningsansökan de belopp som fastställs i enlighet med det beslut som avses i artikel 94.3 eller den delegerade akt som avses i artikel 94.4.

c) För de former av bidrag som förtecknas i artikel 53.1 första stycket b, c och d är beloppen i en betalningsansökan de kostnader som beräknas på tillämpliga grunder.

5. Genom undantag från punkt 3 får betalningsansökan, om det är fråga om statligt stöd, omfatta förskott som det organ som beviljar stödet betalar ut till stödmottagarna om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

a) Förskotten omfattas av en garanti som tillhandahålls av en bank eller något annat finansinstitut som är etablerat i medlemsstaten eller av ett system som tillhandahålls som en garanti av en offentlig enhet eller medlemsstaten.

b) Förskotten överstiger inte 40 % av det totala stödbelopp som ska beviljas en stödmottagare för en viss insats.

c) Förskotten täcks av utgifter som stödmottagarna betalat i samband med genomförandet av insatsen och styrks med kvitterade fakturor eller bokföringsunderlag med motsvarande tillförlitlighet senast inom tre år från det år förskottet betalats ut eller den 31 december 2029, beroende på vilket som infaller först, och om detta inte sker ska nästa betalningsansökan korrigeras i enlighet därmed.

I varje betalningsansökan som innefattar förskott av denna typ ska det totala belopp som betalats ut från programmet i form av förskott, det belopp som täckts med utgifter som stödmottagarna betalat inom en period på tre år från det att förskottet betalades ut i enlighet med led c samt det belopp som inte har täckts med utgifter som stödmottagarna betalat under en period på tre år som ännu inte löpt ut redovisas separat.

6. Genom undantag från punkt 3 c i denna artikel, när det gäller stödsystem enligt artikel 107 i EUF-fördraget, ska det offentliga bidrag som motsvarar utgifterna i en betalningsansökan ha betalats ut till stödmottagarna av det organ som beviljar stödet.

Artikel 92

Särskilda komponenter för finansieringsinstrument i betalningsansökningar

1. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 59.1 ska betalningsansökningar som lämnas in i enlighet med bilaga XXIII omfatta de totala belopp som har betalats ut eller, när det gäller garantier, de belopp som avsatts för garantiavtal av den förvaltande myndigheten till slutmottagare i enlighet med artikel 68.1 a, b och c.

2. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 59.2 ska betalningsansökningar som omfattar utgifter för finansieringsinstrument lämnas in i enlighet med följande villkor:

a) Det belopp som ingår i den första betalningsansökan ska ha betalats ut till finansieringsinstrumenten och får vara upp till 30 % av de totala programbidrag som anslagits för finansieringsinstrumenten enligt finansieringsavtalet i fråga, i enlighet med relevant prioritering och regionkategori, om tillämpligt.

b) Det belopp som ingår i de följande betalningsansökningar som lämnas in under stödberättigandeperioden ska omfatta de stödberättigande utgifterna enligt artikel 68.1.

3. Det belopp som ingår i den första betalningsansökan i enlighet med punkt 2 a ska räknas av i kommissionens räkenskaper senast under det sista räkenskapsåret.

Det ska anges separat i betalningsansökningarna.

Artikel 93

Gemensamma regler för betalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15.5 och 15.6 och under förutsättning att det finns medel tillgängliga ska kommissionen göra mellanliggande betalningar inom 60 dagar från den dag då den tagit emot en betalningsansökan.

2. Varje betalning ska hänföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden och regionkategorin. Kommissionen ska med mellanliggande betalningar ersätta 95 % av de belopp som ingår i betalningsansökan, vilket blir resultatet av att medfinansieringsgraden för varje prioritering tillämpas på de totala stödberättigande utgifterna eller på det offentliga bidraget, beroende på vad som är tillämpligt. Kommissionen ska fastställa de återstående belopp som ska ersättas eller återkrävas när kontonas saldo beräknas i enlighet med artikel 100.

3. Stödet från fonderna till en prioritering i form av mellanliggande betalningar ska inte överstiga stödbeloppet från fonderna till den prioritering som fastställs i beslutet om godkännande av programmet.

4. Om unionsbidrag ges i någon av de former som förtecknas i artikel 51 ska kommissionen inte betala mer än det belopp som medlemsstaten begär.

5. Stödet från fonderna till en prioritering i form av slutbetalning för det sista räkenskapsåret får inte överstiga något av följande belopp:

a) Det offentliga bidrag som deklarerats i betalningsansökningarna.

b) Det stöd från fonderna som betalats ut eller ska betalas ut till stödmottagarna.

c) Det belopp som medlemsstaten begär.

Belopp som ersätts enligt artikel 36.5 ska inte beaktas vid beräkningen av det tak som anges i första stycket b i den här artikeln.

6. På begäran av en medlemsstat får de mellanliggande betalningarna ökas med 10 % över den medfinansieringsgrad som gäller för varje prioritering för fonderna, om medlemsstaten uppfyller något av följande villkor efter den 1 juli 2021.

a) Medlemsstaten får ett lån från unionen enligt rådets förordning (EU) nr 407/2010 ([52]).

b) Medlemsstaten får medelfristigt ekonomiskt stöd genom Europeiska stabilitetsmekanismen, i enlighet med fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen av den 2 februari 2012 eller förordning (EG) nr 332/2002, på villkor att ett makroekonomiskt anpassningsprogram genomförs.

c) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd på villkor att den genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram enligt förordning (EU) nr 472/2013.

Den höjda medfinansieringsgraden, som inte får överstiga 100 %, ska tillämpas för betalningsansökningar fram till slutet av det kalenderår då det ekonomiska stödet upphör.

7. Punkt 6 ska inte gälla Interregprogram.

Artikel 94

Bidrag från unionen på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

1. Kommissionen får betala ut unionens bidrag till ett program på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser i enlighet med artikel 51, på grundval av de belopp och satser som godkänts genom ett beslut i enlighet med punkt 3 i den här artikeln eller fastställts i den delegerade akt som avses i punkt 4 i den här artikeln.

2. För att använda ett unionsbidrag till programmet på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser ska medlemsstaterna lämna in ett förslag till kommissionen i enlighet med mallarna i bilagorna V och VI, som en del av inlämningen av programmet eller av en begäran om ändring av programmet.

De belopp och satser som medlemsstaten föreslår ska fastställas på grundval av följande och bedömas av revisionsmyndigheten:

a) En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på något av följande:

   i) statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning,

   ii) Kontrollerade historiska uppgifter.

   iii) Tillämpning av sedvanlig praxis för kostnadsredovisning.

b) Budgetförslag.

c) De regler om motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom unionens politik för en liknande insatstyp.

d) De regler om motsvarande enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för en liknande insatstyp.

3. I beslutet om godkännande av programmet eller av en ändring av det ska det fastställas vilka typer av insatser som omfattas av ersättningen på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser, vad och vilka belopp som ska omfattas av dessa enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser samt vilka metoder som ska användas för att justera beloppen.

Medlemsstaterna ska ersätta stödmottagarna i enlighet med denna artikel. Ersättningen får utgöras av vilken form av stöd som helst.

Kommissionens och medlemsstaternas revisioner, och förvaltningskontroller som utförs av medlemsstaterna, ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning från kommissionen är uppfyllda.

([52]) Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

4. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 114 med avseende på att komplettera den här artikeln genom att på unionsnivå fastställa enhetskostnaderna, enhetsbeloppen, schablonsatserna, beloppen för dem och metoderna för att justera dem på de sätt som avses i punkt 2 andra stycket a–d i den här artikeln.

5. Denna artikel ska inte gälla för bidrag från unionen för tekniskt bistånd som ersätts enligt artikel 51 e.

Artikel 95

Bidrag från unionen på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

1. Kommissionen får betala ut unionens bidrag till hela eller delar av en prioritering i programmen på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 51, på grundval av de belopp som godkänts genom det beslut som avses i punkt 2 i den här artikeln eller som fastställts i den delegerade akt som avses i punkt 4 i den här artikeln. För att använda ett unionsbidrag till programmet på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna ska medlemsstaterna lämna in ett förslag till kommissionen i enlighet med mallarna i bilagorna V och VI, som en del av programmet eller av en begäran om ändring av programmet. Förslaget ska innehålla följande uppgifter:

a) Den prioritering som berörs och det totala belopp som täcks av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna.

b) En beskrivning av den del av programmet och den typ av insatser som täcks av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna.

c) En beskrivning av de villkor som ska vara uppfyllda eller de resultat som ska uppnås, med en tidsplan.

d) Mellanliggande resultat som leder till ersättning från kommissionen.

e) Måttenheter.

f) Schemat för kommissionens ersättning och relaterade belopp som är kopplade till framstegen när det gäller att uppfylla villkoren eller att uppnå resultat.

g) Arrangemangen för kontroll av de mellanliggande resultaten och av att villkoren har uppfyllts eller att resultaten har uppnåtts.

h) Metoderna för justering av beloppen, i tillämpliga fall.

i) Arrangemangen för att säkerställa en verifieringskedja i enlighet med bilaga XIII, som visar att villkoren har uppfyllts eller att resultaten har uppnåtts.

j) Den planerade typ av ersättningsmetod som används för att ersätta stödmottagaren eller stödmottagarna inom den prioritering eller de delar av en prioritering i programmen som berörs av den här artikeln.

2. Beslutet om godkännande av programmet eller ansökan om ändring av det ska innehålla alla de delar som förtecknas i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska ersätta stödmottagarna i enlighet med denna artikel. Ersättningen får utgöras av vilken form av stöd som helst.

Kommissionens och medlemsstaternas revisioner, och förvaltningskontroller som utförs av medlemsstaterna, ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning från kommissionen är uppfyllda eller att resultaten har uppnåtts.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 114 med avseende på att komplettera den här artikeln genom att fastställa beloppen för finansiering på unionsnivå som inte är kopplad till kostnaderna per typ av insats, metoderna för justering av beloppen och de villkor som ska uppfyllas eller de resultat som ska uppnås.

Avsnitt III

Avbrott och innehållanden

Artikel 96

Avbrott i betalningsfristen

1. Kommissionen får avbryta betalningsfristen, utom för förfinansiering, i högst sex månader om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Det finns bevis som tyder på en allvarlig brist för vilken inga korrigerande åtgärder har vidtagits.

b) Kommissionen måste genomföra ytterligare kontroller efter att ha fått information om att utgifter i en betalningsansökan kan vara kopplade till en oriktighet.

2. Medlemsstaten får samtycka till att avbrottsperioden förlängs med tre månader.

3. Kommissionen ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som påverkas av de omständigheter som avses i punkt 1, om det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Kommissionen ska skriftligen informera medlemsstaten och den förvaltande myndigheten om anledningen till avbrottet och begära att de åtgärdar situationen. Kommissionen ska avsluta avbrottet så snart åtgärder som korrigerar de omständigheter som avses i punkt 1 har vidtagits.

4. I de fondspecifika reglerna för EHFVF får särskilda grunder för att avbryta betalningar som är kopplade till bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken fastställas.

Artikel 97

Innehållande av betalningar

1. Kommissionen får besluta att hålla inne alla eller delar av betalningarna, utom för förfinansiering, efter det att medlemsstaten har fått möjlighet att lämna sina synpunkter, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Medlemsstaten har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har lett till ett avbrott enligt artikel 96.

b) Det finns en allvarlig brist.

c) Utgifterna i betalningsansökan är kopplade till en oriktighet som inte har korrigerats.

d) Det finns ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på ett överträdelseförfarande enligt artikel 258 i EUF-fördraget som rör en fråga som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet.

2. Kommissionen ska häva innehållandet av alla eller delar av betalningarna om medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att korrigera de omständigheter som avses i punkt 1.

3. I de fondspecifika reglerna för EHFVF får särskilda grunder för att hålla inne betalningar som är kopplade till bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken fastställas.

KAPITEL II

Inlämning och granskning av räkenskaper

Artikel 98

Innehåll i och inlämning av räkenskaper

1. För varje räkenskapsår för vilket betalningsansökningar har lämnats in ska medlemsstaten senast den 15 februari lämna in följande handlingar till kommissionen (*garantipaketet*) som ska omfatta det föregående räkenskapsåret:

a) Räkenskaperna i enlighet med mallen i bilaga XXIV.

b) Den förvaltningsförklaring som avses i artikel 74.1 f, i enlighet med mallen i bilaga XVIII.

c) Det årliga revisionsuttalande som avses i artikel 77.3 a, i enlighet med mallen i bilaga XIX.

d) Den årliga kontrollrapport som avses i artikel 77.3 b, i enlighet med mallen i bilaga XX.

2. Den tidsfrist som avses i punkt 1 får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars, efter ett meddelande från den berörda medlemsstaten.

3. Räkenskaperna ska för varje prioritering och, i förekommande fall, för varje fond och för varje regionkategori omfatta följande:

a) Det totala beloppet av stödberättigande utgifter som bokförts i redovisningssystemet hos det organ som sköter redovisningsfunktionen och som har tagits med i den slutliga betalningsansökningen för räkenskapsåret och det totala beloppet för motsvarande offentliga bidrag som lämnats eller ska lämnas, kopplat till specifika mål för vilka nödvändiga villkor är uppfyllda och insatser som är kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda men som bidrar till att nödvändiga villkor uppfylls.

b) De belopp som dragits tillbaka under räkenskapsåret.

c) De belopp av offentliga bidrag som betalats till finansieringsinstrument.

d) För varje prioritering, en förklaring av eventuella skillnader mellan de belopp som deklarerats enligt led a och de belopp som deklarerats i betalningsansökningar för samma räkenskapsår.

4. Garantipaketet ska inte avse det totala beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatserna eller motsvarande offentliga bidrag som gjorts eller kommer att göras, kopplade till specifika mål för vilka nödvändiga villkor inte är uppfyllda, med undantag för insatser som bidrar till uppfyllandet av nödvändiga villkor.

5. Räkenskaperna ska inte godtas om inte medlemsstaterna har gjort nödvändiga korrigeringar för att minska den kvarstående felprocenten i fråga om lagligheten och korrektheten för de utgifter som ingår i räkenskaperna till högst 2 %.

6. Medlemsstaterna ska särskilt dra av följande i räkenskaperna:

a) De oriktiga utgifter som har varit föremål för finansiella korrigeringar i enlighet med artikel 103.

b) Utgifter som är föremål för en pågående bedömning avseende laglighet och korrekthet.

c) Andra belopp enligt vad som krävs för att minska den kvarstående felprocenten för de utgifter som ingår i räkenskaperna till högst 2 %.

Medlemsstaten får låta utgifter enligt första stycket b ingå i en betalningsansökan under följande räkenskapsår när deras laglighet och korrekthet har bekräftats.

7. Medlemsstaten får korrigera oriktiga belopp som den har upptäckt efter det att de räkenskaper där beloppen ingick har lämnats in, genom att göra motsvarande justeringar för det räkenskapsår då oriktigheten upptäcktes, utan att det påverkar artikel 104.

8. Som en del i garantipaketet ska medlemsstaten för det sista räkenskapsåret lämna in den slutliga prestationsrapport som avses i artikel 43 eller den sista årliga prestationsrapporten för Amif, Fonden för inre säkerhet eller instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

Artikel 99

Granskning av räkenskaperna

Kommissionen ska försäkra sig om att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga senast den 31 maj året efter räkenskapsårets slut, om inte artikel 102 är tillämplig.

Artikel 100

Beräkning av saldot

1. När kommissionen fastställer det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret och de därav följande justeringarna av betalningarna till medlemsstaten ska den beakta följande:

a) De belopp i räkenskaperna som avses i artikel 98.3 a och som medfinansieringsgraden för varje prioritering ska tillämpas på.

b) Det totala belopp som kommissionen betalat ut i form av mellanliggande betalningar under det räkenskapsåret.

c) För Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF, förfinansieringsbeloppet för åren 2021 och 2022.

2. Om ett belopp kan återkrävas från medlemsstaten ska det omfattas av ett betalningskrav som utfärdas av kommissionen och som om möjligt ska verkställas genom avräkning från de belopp som ska betalas ut till medlemsstaten i senare utbetalningar till samma program. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna till programmet. Det återkrävda beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.3 i budgetförordningen.

Artikel 101

Förfarande för granskning av räkenskaperna

1. Det förfarande som fastställs i artikel 102 ska tillämpas i något av följande fall:

a) Om revisionsmyndigheten har lämnat ett revisionsuttalande med reservation eller med avvikande mening, av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet.

b) Om kommissionen har bevis som gör att tillförlitligheten hos ett revisionsuttalande utan reservation kan ifrågasättas.

2. I alla övriga fall ska kommissionen beräkna de belopp som ska belasta fonderna i enlighet med artikel 100 och göra motsvarande betalningar eller återkrav senast den 1 juli. Betalningen eller återkravet ska utgöra ett godkännande av räkenskaperna.

Artikel 102

Kontradiktoriskt förfarande för granskning av räkenskaperna

1. Om revisionsmyndigheten lämnar ett revisionsuttalande med reservation eller med avvikande mening av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet ska kommissionen begära att medlemsstaten reviderar räkenskaperna och att den inom en månad på nytt lämnar in de handlingar som avses i artikel 98.1.

Följande gäller vid den tidsfrist som anges i första stycket:

a) Om ett revisionsuttalande utan reservation lämnas ska artikel 100 tillämpas och kommissionen ska betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav inom två månader.

b) Om revisionsuttalandet alltjämt lämnas med reservation eller om handlingarna inte lämnats in på nytt av medlemsstaten ska punkterna 2, 3 och 4 tillämpas.

2. Om revisionsuttalandet alltjämt lämnas med reservation av anledningar som rör räkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet eller om revisionsuttalandet fortfarande är otillförlitligt ska kommissionen informera medlemsstaten om det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret.

3. Om medlemsstaten godkänner det belopp som avses i punkt 2 i denna artikel inom en månad ska kommissionen inom två månader betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav i enlighet med artikel 100.

4. Om medlemsstaten inte godtar det belopp som avses i punkt 2 i denna artikel ska kommissionen fastställa det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret. En sådan akt ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna till programmet. Kommissionen ska inom två månader betala eventuella utestående belopp eller göra återkrav i enlighet med artikel 100.

5. När det gäller det sista räkenskapsåret ska kommissionen betala eller återkräva årssaldot för program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF senast två månader efter det att den slutliga prestationsrapporten godtogs i enlighet med artikel 43.

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Artikel 103

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Medlemsstaterna ska skydda unionens budget och tillämpa finansiella korrigeringar genom att dra tillbaka hela eller delar av stödet från fonderna till en insats eller ett program, om det visar sig att utgifter som deklarerats till kommissionen är oriktiga.

2. Finansiella korrigeringar ska bokföras för det räkenskapsår då beslutet om tillbakadragandet fattas.

3. Det stöd från fonderna som dragits tillbaka får återanvändas av medlemsstaten inom det berörda programmet, utom för en insats som omfattades av korrigeringen eller, om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet, för en insats som påverkades av den systembetingade oriktigheten.

4. I de fondspecifika reglerna för EHFVF får särskilda grunder för medlemsstaternas finansiella korrigeringar som är kopplade till bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken fastställas.

5. För insatser som omfattar finansieringsinstrument får, genom undantag från punkterna 1, 2 och 3, ett bidrag som dragits tillbaka i enlighet med denna artikel på grund av en enskild oriktighet återanvändas inom samma insats på följande villkor:

a) Om den oriktighet som ger upphov till att bidraget dras tillbaka upptäcks hos slutmottagaren får det endast återanvändas för andra slutmottagare inom samma finansieringsinstrument.

b) Om den oriktighet som ger upphov till att bidraget dras tillbaka upptäcks hos det organ som genomför en särskild fond, om ett finansieringsinstrument genomförs genom en holdingfondstruktur, får det endast återanvändas för andra organ som genomför särskilda fonder.

Om den oriktighet som ger upphov till att bidraget dras tillbaka upptäcks hos det organ som genomför holdingfonden, eller hos det organ som genomför den särskilda fonden om ett finansieringsinstrument genomförs genom en struktur utan holdingfond, får det tillbakadragna bidraget inte återanvändas inom samma insats.

Om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet får det tillbakadragna bidraget inte återanvändas för insatser som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

6. De organ som genomför finansieringsinstrument ska till medlemsstaterna återbetala programbidrag som påverkas av oriktigheter, tillsammans med ränta och eventuella andra vinster som dessa bidrag gett upphov till.

De organ som genomför finansieringsinstrument ska inte återbetala de belopp som avses i första stycket till medlemsstaterna, om de organen för en viss oriktighet visar att följande kumulativa villkor är uppfyllda:

a) Oriktigheten förekom hos slutmottagarna eller, om det gäller en holdingfond, hos de organ som genomför särskilda fonder eller slutmottagarna.

b) De organ som genomför finansieringsinstrumenten fullgjorde sina skyldigheter när det gäller de programbidrag som påverkas av oriktigheten i enlighet med tillämplig rätt och de agerade så yrkesmässigt, öppet och skyndsamt som kan förväntas av ett organ med yrkesmässig erfarenhet av att genomföra finansieringsinstrument.

c) De belopp som påverkades av oriktigheten kunde inte återkrävas trots att de organ som genomför finansieringsinstrument vidtog alla tillämpliga avtalsmässiga och rättsliga åtgärder med vederbörlig omsorg.

Artikel 104

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom att minska stödet från fonderna till ett program om den konstaterar följande:

a) Att det finns en allvarlig brist som hotar det stöd från fonderna som redan betalats ut till programmet.

b) Att utgifter som ingår i godtagna räkenskaper är oriktiga och att medlemsstaten inte har upptäckt och rapporterat detta.

c) Att medlemsstaten inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 97 innan kommissionen inledde sitt finansiella korrigeringsförfarande.

Om kommissionen gör schablonmässiga eller extrapolerade finansiella korrigeringar ska detta ske i enlighet med bilaga XXV.

2. Innan kommissionen fattar ett beslut om en finansiell korrigering, ska den underrätta medlemsstaten om sina slutsatser och ge medlemsstaten möjlighet att inom två månader lämna synpunkter och visa att oriktighetens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen bedömt. Tidsfristen kan förlängas efter överenskommelse.

3. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens slutsatser ska medlemsstaten inbjudas till en utfrågning hos kommissionen, för att säkerställa att alla relevanta uppgifter och synpunkter finns tillgängliga så att de kan ligga till grund för kommissionens slutsatser om tillämpningen av den finansiella korrigeringen.

4. Kommissionen ska, genom en genomförandeakt och med beaktande av oriktigheternas eller de allvarliga bristernas omfattning, frekvens och ekonomiska konsekvenser, besluta om en finansiell korrigering inom tio månader efter det att utfrågningen har ägt rum eller kompletterande uppgifter som kommissionen begärt har lämnats in.

När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering ska den beakta alla uppgifter och synpunkter som lämnats in.

Om medlemsstaten godtar den finansiella korrigeringen i de fall som avses i punkt 1 första stycket a och c innan det beslut som avses i första stycket i den här punkten antas får medlemsstaten återanvända de berörda beloppen. Den möjligheten gäller inte finansiella korrigeringar enligt punkt 1 första stycket b.

5. I de fondspecifika reglerna för EHFVF får särskilda grunder för kommissionens finansiella korrigeringar som är kopplade till bristande efterlevnad av de tillämpliga reglerna inom den gemensamma fiskeripolitiken fastställas.

6. I de fondspecifika reglerna för FRO får särskilda grunder för kommissionens finansiella korrigeringar som är kopplade till att de mål som fastställts för FRO inte uppnås fastställas.

KAPITEL IV

Tillbakadragande

Artikel 105

Principer och regler för tillbakadragande

1. Kommissionen ska dra tillbaka alla belopp i ett program som inte har använts för förfinansiering i enlighet med artikel 90 eller för vilka en betalningsansökan inte har lämnats in i enlighet med artiklarna 91 och 92 senast den 31 december det tredje kalenderåret efter det år då budgetåtagandena gjordes för åren 2021–2026.

2. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen den 31 december 2029 ska dras tillbaka om garantipaketet och den slutliga prestationsrapporten för program som får stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF inte har lämnats in till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 43.1.

Artikel 106

Undantag från reglerna om tillbakadragande

1. Det belopp som berörs av tillbakadragandet ska minskas med de belopp som motsvarar den del av budgetåtagandet

a) som berör insatser som ställts in genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med suspensiv verkan, eller

b) för vilken det inte har varit möjligt att göra en betalningsansökan på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av hela eller delar av programmet.

De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa dess direkta följder för genomförandet av hela eller delar av programmet.

2. Senast den 31 januari ska medlemsstaten ge kommissionen information om de undantag som avses i punkt 1 första stycket a och b, för det belopp som ska deklareras senast den 31 december föregående år.

Artikel 107

Tillbakadragandeförfarande

1. På grundval av den information som kommissionen mottagit till och med den 31 januari ska den informera medlemsstaten om beloppet för det tillbakadragande som görs på grund av den informationen.

2. Medlemsstaten ska inom två månader godta det belopp som ska dras tillbaka eller lämna sina synpunkter.

3. Senast den 30 juni ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en ändrad finansieringsplan som för det berörda kalenderåret avspeglar det minskade stödbeloppet för en eller flera av programmets prioriteringar. För program som får stöd från fler än en fond ska stödbeloppet per fond minska i proportion till de belopp som berörs av tillbakadragandet och som inte använts under det berörda kalenderåret.

Om ingen sådan ändrad finansieringsplan lämnas in ska kommissionen ändra finansieringsplanen genom att minska bidraget från fonderna för det berörda kalenderåret. Den minskningen ska fördelas mellan de olika prioriteringarna i proportion till de belopp som berörs av tillbakadragandet och som inte använts under det berörda kalenderåret.

4. Kommissionen ska ändra beslutet om godkännande av programmet senast den 31 oktober.

AVDELNING VIII

BUDGETRAM

Artikel 108

Geografiskt tillämpningsområde för stöd till målet Investering för sysselsättning och tillväxt

1. Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden ska stödja målet Investering för sysselsättning och tillväxt i alla regioner som motsvarar nivå 2 i den gemensamma nomenklatur för statistiska territoriella enheter (*Nuts 2-regioner*) som inrättats genom förordning (EG) nr 1059/2003, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2016/2066.

2. Medlen från Eruf och ESF+ för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska fördelas mellan följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:

a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP per capita i EU-27 (*mindre utvecklade regioner*).

b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 100 % av genomsnittlig BNP per capita i EU-27 (*övergångs-rgångsregioner*).

c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är mer än 100 % av genomsnittlig BNP per capita i EU-27 (*mer utvecklade regioner*).

Klassificeringen av regioner i en av de tre regionkategorierna ska fastställas utifrån hur varje regions BNP per capita, mätt i köpkraftsstandarder och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2015–2017, förhåller sig till genomsnittlig BNP per capita i EU-27 för samma referensperiod.

3. Sammanhållningsfonden ska stödja de medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita, mätt i köpkrafts-standarder och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2015–2017, är lägre än 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 för samma referensperiod.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut med en förteckning över de regioner som uppfyller kriterierna för en av de tre regionkategorierna och de medlemsstater som uppfyller kriterierna i punkt 3. Den förteckningen ska gälla under perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

Artikel 109

Medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

1. De medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som är tillgängliga för budgetåtaganden för perioden 2021–2027 inom ramen för den fleråriga budgetramen ska uppgå till 330 234 776 621 EUR i 2018 års priser för Eruf, ESF + och Sammanhållningsfonden och 7 500 000 000 EUR i 2018 års priser för FRO.

De medel som avses i första stycket ska kompletteras med ett belopp på 10 000 000 000 EUR i 2018 års priser för de åtgärder som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EU) 2020/2094 ([53]) vid tillämpning av FRO-förordningen. Detta belopp ska utgöra en extern inkomst avsatt för särskilda ändamål vid tillämpning av artikel 21.5 i budgetförordningen.

De belopp som avses i första och andra stycket ska indexregleras med 2 % per år för programplanering och senare upptagande i unionens budget.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om den årliga fördelningen per medlemsstat av de samlade medlen för Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt och, i tillämpliga fall, per regionkategori, i enlighet med de metoder som anges i bilaga XXVI.

I det beslutet ska även den årliga fördelningen per medlemsstat av de samlade medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) fastställas.

3. Av de medel som avses i punkt 1 första och andra stycket efter det avdrag för stödet till FSE som avses i artikel 110.3 ska 0,35 % anslås för tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

Artikel 110

Medel för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

1. Medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt inom ramen för den fleråriga budgetramen ska uppgå till 97,6 % av de samlade medlen (dvs. totalt 329 684 776 621 EUR) och ska fördelas på följande sätt:

a) 61,3 % (dvs. totalt 202 226 984 629 EUR) till mindre utvecklade regioner.

b) 14,5 % (dvs. totalt 47 771 802 082 EUR) till övergångsregioner.

c) 8,3 % (dvs. totalt 27 202 682 372 EUR) till mer utvecklade regioner.

d) 12,9 % (dvs. totalt 42 555 570 217 EUR) till medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden.

e) 0,6 % (dvs. totalt 1 927 737 321 EUR) som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som anges i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

f) 0,2 % (dvs. totalt 500 000 000 EUR) för interregionala investeringar i innovation.

g) 2,3 % (dvs. totalt 7 500 000 000 EUR) till Fonden för en rättvis omställning.

2. Beloppet tillgängliga medel för ESF+ inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska vara 87 319 331 844 EUR.

Den tilläggsfinansiering för de regioner som avses i punkt 1 e och som tilldelats ESF+ ska uppgå till 472 980 447 EUR.

3. Det stödbelopp från Sammanhållningsfonden som ska överföras till FSE ska uppgå till 10 000 000 000 EUR. Det ska, med hänsyn till medlemsstaternas och regionernas behov av infrastrukturinvesteringar, användas till transportinfrastrukturprojekt som genomförs genom särskilda ansökningsomgångar i enlighet med FSE-förordningen i enbart de medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt där den fastställer det belopp som ska överföras från varje medlemsstats anslag från Sammanhållningsfonden till FSE och som beräknas proportionellt för hela perioden.

Sammanhållningsfondens anslag för varje medlemsstat ska minskas i motsvarande grad.

([53]) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).

De årliga anslag som motsvarar det stöd från Sammanhållningsfonden som avses i första stycket ska föras in i de relevanta budgetposterna för FSE från och med 2021 års budgetförfarande.

30 % av de medel som överförts till FSE ska vara tillgängliga omedelbart efter överföringen för alla medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med FSE-förordningen.

De regler som gäller för transportsektorn enligt FSE-förordningen ska tillämpas i de särskilda ansökningsomgångar som avses i första stycket. Fram till den 31 december 2023 ska urvalet av de projekt som är berättigade till finansiering respektera de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden när det gäller 70 % av de medel som förts över till FSE.

Från och med den 1 januari 2024 ska medel som förts över till FSE och som inte har anslagits för ett transportinfrastrukturprojekt göras tillgängliga för alla medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med FSE-förordningen.

För att stödja medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden och som kan ha svårt att utforma projekt med tillräcklig mognad, kvalitet, eller både och, och med tillräckligt mervärde för unionen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt tekniskt bistånd som syftar till att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster i samband med utveckling och genomförande av sådana projekt som förtecknas i FSE-förordningen.

Kommissionen ska göra sitt yttersta för att ge de medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden möjlighet att före utgången av perioden 2021–2027 uppnå högsta möjliga utnyttjande av det belopp som överförts till FSE, bland annat genom att anordna ytterligare ansökningsomgångar.

Särskild uppmärksamhet och särskilt stöd enligt åttonde och nionde stycket ska ges till de medlemsstater vilkas BNI per capita, mätt i köpkraftsstandard för perioden 2015–2017, är lägre än 60 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27.

Vad gäller medlemsstater vars BNI per capita, mätt i köpkraftsstandard för perioden 2015–2017, är lägre än 60 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 ska 70 % av 70 % av det belopp som dessa medlemsstater har överfört till FSE garanteras till och med den 31 december 2024.

4. Av medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska 400 000 000 EUR anslås till Europeiska stadsinitiativet, under kommissionens direkta eller indirekta förvaltning.

5. Av ESF+-medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska 175 000 000 EUR anslås till transnationellt samarbete som stöder innovativa lösningar med direkt eller indirekt förvaltning.

6. Det belopp som avses i punkt 1 f ska tilldelas från Eruf-medlen inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt till interregionala investeringar i innovation med direkt eller indirekt förvaltning.

7. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska uppgå till 2,4 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna för åren 2021–2027 (dvs. totalt 8 050 000 000 EUR).

8. Det belopp som avses i artikel 109.1 andra stycket ska ingå i medlen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

Artikel 111

Möjligheter att föra över medel

1. Kommissionen får godta ett förslag från en medlemsstat vid inlämningen av partnerskapsöverenskommelsen eller vid halvtidsöversynen om att göra en överföring

a) motsvarande högst 5 % av de ursprungliga anslagen för mindre utvecklade regioner till övergångsregioner eller till mer utvecklade regioner samt från övergångsregioner till mer utvecklade regioner,

b) från anslagen för mer utvecklade regioner eller övergångsregioner till mindre utvecklade regioner och från mer utvecklade regioner till övergångsregioner.

Genom undantag från första stycket a får kommissionen godta en ytterligare överföring på upp till 10 % av de totala anslagen för mindre utvecklade regioner till övergångsregioner eller mer utvecklade regioner inom de medlemsstater vars BNI per capita, mätt i köpkraftsstandard för perioden 2015–2017, är lägre än 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27. Medel från ytterligare överföringar ska användas för att bidra till de politiska mål som avses i artikel 5.1 a och b.

2. De totala anslagen för varje medlemsstat för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) får inte föras över mellan dessa mål.

3. I syfte att upprätthålla effektiva bidrag från fonderna till de åtgärder som avses i artikel 5.2, och genom undantag från punkt 2 i den här artikeln, får kommissionen, i vederbörligen motiverade fall, och med förbehåll för villkoren i punkt 4 i den här artikeln, genom en genomförandeakt godta ett förslag från en medlemsstat när den först lämnar in partnerskapsöverenskommelsen om att överföra en del av dess anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) till målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

4. Andelen av målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) i den medlemsstat som lägger fram det förslag som avses i punkt 3 ska utgöra minst 35 % av de samlade anslagen till den medlemsstaten för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), och den ska efter överföringen utgöra minst 25 % av de samlade anslagen.

Artikel 112

Fastställande av medfinansieringsgrader

1. I beslutet om godkännande av ett program ska medfinansieringsgraden och det maximala stödbeloppet från fonderna fastställas för varje prioritering.

2. För varje prioritering ska det i kommissionens beslut fastställas om medfinansieringsgraden för prioriteringen ska tillämpas på

a) det totala bidraget, inklusive offentliga och privata bidrag, eller

b) det offentliga bidraget.

3. Medfinansieringsgraden för målet Investering för sysselsättning och tillväxt får för varje prioritering inte överskrida

a) 85 % för mindre utvecklade regioner,

b) 70 % för övergångsregioner som klassificerades som mindre utvecklade regioner för perioden 2014–2020,

c) 60 % för övergångsregioner,

d) 50 % för mer utvecklade regioner, som klassificerades som övergångsregioner eller hade en BNP per capita som var lägre än 100 % under perioden 2014–2020,

e) 40 % för mindre utvecklade regioner,

De medfinansieringsgrader som fastställs i första stycket a ska även gälla för de yttersta randområdena, inbegripet tilläggsanslaget för de yttersta randområdena.

Medfinansieringsgraden för Sammanhållningsfonden får för varje prioritering inte överskrida 85 %.

I ESF+-förordningen får en högre medfinansieringsgrad fastställas i enlighet med artiklarna 10 och 14 i den förordningen.

Den medfinansieringsgrad som är tillämplig på den region där det territorium eller de territorier som anges i de territoriella planerna för en rättvis omställning är belägna, för den prioritering som får stöd från FRO får inte överstiga

a) 85 % för mindre utvecklade regioner,

b) 70 % för övergångsregioner,

c) 50 % för mer utvecklade regioner.

4. Medfinansieringsgraden för Interregprogram får inte överstiga 80 %, utom i fall där Interreg-förordningen fastställer högre medfinansieringsgrader för del D av Interreg och för programmen för externt gränsöverskridande samarbete.

5. De högsta medfinansieringsgrader som förtecknas i punkterna 3 och 4 ska höjas med tio procentenheter för prioriteringar som genomförs helt och hållet genom lokalt ledd utveckling.

6. Tekniska biståndsåtgärder som genomförs på kommissionens initiativ, eller på dess vägnar, får finansieras till 100 %.

AVDELNING IX

DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 113

Delegering av befogenhet rörande vissa bilagor

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 114 med avseende på att ändra bilagorna till denna förordning, utom bilagorna III, IV, XI, XIII, XIV, XVII och XXVI, i syfte att anpassa dem till förändringar som sker under programperioden.

Artikel 114

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 79.4, 94.4, 95.4 och 113 ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 juli 2021.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 79.4, 94.4, 95.4, 113 och 117.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 79.4, 94.4, 95.4, 113 och 117.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 115

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL II

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 116

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2027 i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 117

Övergångsbestämmelser

1. Förordning (EU) nr 1303/2013 eller varje annan akt som är tillämplig på programperioden 2014–2020 ska fortsätta att tillämpas endast på operativa program och insatser som får stöd från Eruf, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden under den perioden.

2. Den befogenhet som enligt artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ges kommissionen att anta en delegerad akt för att föreskriva en europeisk uppförandekod för partnerskap ska fortsätta att gälla för programperioden 2021–2027. Delegeringen av befogenhet ska utövas i enlighet med artikel 114 i den här förordningen.

Artikel 118

Villkor för insatser som genomförs i etapper

1. Den förvaltande myndigheten får välja ut en insats som utgör den andra etappen av en insats som valts ut för stöd och inletts enligt förordning (EU) nr 1303/2013, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

a) Den insats som valts ut för stöd enligt förordning (EU) nr 1303/2013 omfattar två etapper som går att identifiera ur ekonomisk synvinkel med separata verifieringskedjor.

b) Den totala kostnaden för den insats som avses i led a överstiger 5 000 000 EUR.

c) Utgifter som ingår i en betalningsansökan som gäller den första etappen ingår inte i någon betalningsansökan som gäller den andra etappen.

d) Insatsens andra etapp överensstämmer med tillämplig rätt och berättigar till stöd från Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden eller EHFVF enligt bestämmelserna i denna förordning eller de fondspecifika förordningarna.

e) Medlemsstaten förbinder sig att under programperioden slutföra och göra den andra och slutliga etappen operativ i den slutliga genomföranderapporten, eller när det gäller Europeiska havs- och fiskerifonden, i den sista årliga genomförande-rapporten, som lämnas in i enlighet med artikel 141 i förordning (EU) nr 1303/2013.

2. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på insatsens andra etapp.

Artikel 119

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel 24 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*

L 231/60 SV Europeiska unionens officiella tidning 30.6.2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1058

av den 24 juni 2021

om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 177 andra stycket samt artiklarna 178 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är Europeiska regionala utvecklingsfondens (Eruf) syfte att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje styckena i EUF-fördraget ska Eruf bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild hänsyn ska tas till regioner som påverkas av allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, däribland framför allt nackdelar till följd av demografisk nedgång, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

(2) Sammanhållningsfonden inrättades för att bidra till det övergripande målet att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen genom att bidra ekonomiskt till miljöområdet och till transeuropeiska nät inom området transportinfrastruktur (TEN-T) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 ([4]).

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([5]) fastställs de gemensamma bestämmelserna för Eruf, Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF), Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, som verkar inom en gemensam ram.

(4) I syfte att förenkla de bestämmelser som var tillämpliga på både Eruf och Sammanhållningsfonden för programperioden 2014–2020 bör tillämpliga bestämmelser för båda fonderna fastställas i en enda förordning.

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 90.
([2]) EUT C 86, 7.3.2019, s. 115.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 mars 2019 (EUT C 108, 26.3.2021, s. 566) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 27 maj 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning, och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

(5) De övergripande principerna i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och i artikel 10 i EUF-fördraget, inklusive subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i EU-fördraget, bör respekteras vid genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden, med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör även respektera de skyldigheter som anges i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter och i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, liksom principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen 2017, och säkerställa tillgänglighet i enlighet med artikel 9 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och den unionsrätt som harmoniserar tillgänglighetskraven för produkter och tjänster. I detta sammanhang bör Eruf och Sammanhållningsfonden, i synergi med ESF+, genomföras på ett sätt som främjar övergången från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård och fondernas mål bör eftersträvas i syfte att bidra till att skapa arbetstillfällen av god kvalitet, utrota fattigdom och främja social delaktighet. Medlemsstaterna och kommissionen bör sträva efter att undanröja ojämlikhet och främja jämställdhet mellan kvinnor och män, integrera ett genusperspektiv samt bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Ingendera av fonderna bör stödja åtgärder som bidrar till någon form av segregering eller utestängning och båda bör, vid finansiering av infrastruktur, säkerställa tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

(6) Målen för Eruf och Sammanhållningsfonden bör eftersträvas inom ramen för hållbar utveckling och unionens arbete för att bevara, skydda och förbättra miljön i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med beaktande av principen att förorenaren betalar. För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar, som följde på den 21:a partskonferensen och som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring, och att uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling (nedan kallat *FN:s mål för hållbar utveckling*), kommer båda fonderna att bidra till integreringen av klimatåtgärder och uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionens budget ska stödja klimatmål. Insatser som rör klimatmål inom ramen för Eruf förväntas därför utgöra 30 % av Erufs totala finansieringsram. Insatser som rör klimatmål inom ramen för Sammanhållningsfonden förväntas utgöra 37 % av Sammanhållningsfondens totala finansieringsram. Vidare bör åtgärderna inom ramen för denna förordning bidra till ambitionen att 7,5 % av de årliga utgifterna i den fleråriga budgetramen ska gå till mål som rör biologisk mångfald under 2024 och 10 % av de årliga utgifterna till mål som rör biologisk mångfald under 2026 och 2027, samtidigt som befintliga överlappningar mellan klimatmål och mål för biologisk mångfald beaktas.

Båda fonderna bör stödja verksamheter som respekterar unionens normer och prioriteringar i fråga om klimat och miljö och inte orsakar betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([6]) och som säkerställer övergången till en koldioxidsnål ekonomi på väg mot klimatneutralitet senast 2050. Programmen inom ramen för Eruf och Sammanhållningsfonden bör ta hänsyn till innehållet i de integrerade nationella energi- och klimatplaner som antagits inom ramen för styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ([7]).

(7) För att skydda den inre marknadens integritet ska insatser inom ramen för Eruf och Sammanhållningsfonden som gynnar företag följa unionens regler om statligt stöd som anges i artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.

(8) Principen om partnerskap är en viktig del i genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden och bygger på flernivåstyre och säkerställande av delaktighet från regionala, och lokala myndigheter samt myndigheter på urban nivå och andra offentliga myndigheter, det civila samhället, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer och, i tillämpliga fall, forskningsorganisationer och universitet. Genomförandet av båda fonderna bör säkerställa samordning och komplementaritet med ESF+, Fonden för en rättvis omställning, EHFVF och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

(9) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser avseende Erufs stöd inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

(10) För att identifiera de typer av verksamhet som kan få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden bör specifika politiska mål för stöd från båda fonderna fastställas för att säkerställa att de bidrar till ett eller flera av de gemensamma politiska mål som fastställts i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060.

(11) De små och medelstora företagen (SMF) utgör ryggraden i den europeiska ekonomin och Eruf bör därför fortsätta att stödja deras utveckling genom att förbättra deras hållbara tillväxt och konkurrenskraft. Med beaktande av de potentiellt långtgående konsekvenserna av covid-19-pandemin eller varje annan potentiell krissituation som uppstår i framtiden som påverkar företagen och sysselsättningen bör Eruf dessutom stödja återhämtningen från sådana krissituationer genom att stödja skapandet av arbetstillfällen i SMF, inbegripet genom produktiva investeringar.

(12) Investeringar genom Eruf bör bidra till att utveckla en heltäckande digital infrastruktur för höghastighetsnät och främja föroreningsfri och hållbar multimodal mobilitet med fokus på kollektivtrafik, delad rörlighet, gångtrafik och cykling, som en del av övergången till en ekonomi med noll nettoutsläpp.

(13) För att man ska kunna utnyttja den digitala tidsålderns möjligheter bör Eruf bidra till utveckling av ett inkluderande digitalt samhälle där medborgare, forskningsorganisationer, företag och offentliga förvaltningar fullt ut utnyttjar de möjligheter som digitaliseringen erbjuder. En effektiv e-förvaltning på nationell, regional och lokal nivå omfattar både utveckling av verktyg och en omprövning av organisation och processer, för att enklare, snabbare, billigare och mer effektivt tillhandahålla offentliga tjänster. Framför allt bör digital teknik och telekommunikationsteknik användas för att förstärka traditionella nät och tjänster till nytta för lokalsamhällen genom att man utvecklar projekt såsom smarta städer och byar.

(14) Stöd från Eruf inom ramen för politiskt mål 1 bör grundas på kapacitetsuppbyggnad för strategier för smart specialisering med prioriteringar på nationell eller regional nivå, eller båda, för att öka deras konkurrensfördelar genom att man utvecklar och matchar forsknings- och innovationsfördelar med företagens behov och nödvändiga färdigheter genom en entreprenörsprocess. Processen bör göra det möjligt för företagsaktörer, bl.a. näringslivet, utbildnings- och forskningsorganisationer, offentliga förvaltningar och det civila samhället, att identifiera de mest lovande områdena för hållbar ekonomisk utveckling på grundval av en regions specifika strukturer och kunskapsbas. Styrningsprocessen för smart specialisering är avgörande för strategins kvalitet och Eruf bör därför tillhandahålla stöd för utveckling och förstärkning av den kapacitet som krävs för en effektiv entreprenörsprocess och utarbetande eller uppdatering av strategier för smart specialisering.

(15) För att främja uppnåendet av en klimatneutral union senast 2050, med vederbörlig hänsyn till de sociala och ekonomiska konsekvenserna, bör Eruf och Sammanhållningsfonden bidra till att utsläppen av växthusgaser minskar och energifattigdomen åtgärdas. I detta sammanhang är det särskilt viktigt med investeringar i energieffektivitet, bl.a. energibesparingsprogram, i hållbar förnybar energi i enlighet med de hållbarhetskriterier som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([8]) och i smarta energisystem samt investeringar för att förebygga katastrofer och för att främja biologisk mångfald och grön infrastruktur, även bevarande, tillvaratagande och framhävande av skyddade naturområden, och andra åtgärder för att minska växthusgasutsläppen, såsom bevarande och återställande av naturområden med stor potential för upptag och lagring av koldioxid, inklusive genom restaurering av våtmarker, insamling av deponigas eller utsläppsminskningar vid industriprocesser eller industriproduktion. Dessutom bör investeringar för att minska alla former av föroreningar, såsom luft-, vatten-, mark-, buller- och ljusföroreningar, stödjas.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

(16) Integrerade nationella energi- och klimatplaner som beskriver politiken och åtgärderna mot energifattigdom och växthusgasutsläpp behöver beaktas vid utarbetandet av program som medfinansieras av Eruf och Sammanhållningsfonden. För att bidra till att uppnå de nationella mål för att minska energifattigdomen som anges i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna bör Eruf stödja framför allt energieffektiviseringar när det gäller bostäder och byggnader i linje med Europaparlamentets och rådets ändrade direktiv (EU) 2018/844 ([9]) för att bidra till att uppnå ett byggnadsbestånd där fossila bränslen fasas ut senast 2050 för att på så sätt minska energiförbrukningen och skapa besparingar för hushåll som påverkas av energifattigdom.

(17) För att förbättra transportförbindelserna bör Eruf och Sammanhållningsfonden främja utvecklingen av ett transeuropeiskt transportnät, som avses i förordning (EU) nr 1315/2013, genom investeringar i infrastruktur för järnvägstransporter, transporter på inre vattenvägar, vägtransporter, sjötransporter och multimodala transporter, inklusive åtgärder för att minska buller. Eruf och Sammanhållningsfonden bör också stödja nationell, regional och lokal mobilitet samt gränsöverskridande mobilitet och urban mobilitet. Båda fonderna bör därvid sträva efter att förbättra säkerheten i synnerhet för befintliga broar och tunnlar.

(18) I en allt mer sammanlänkad värld och med tanke på den demografiska utvecklingen och migrationsdynamiken är det tydligt att unionens migrationspolitik kräver en gemensam strategi som vilar på synergier och komplementaritet mellan olika finansieringsinstrument. Eruf bör därför ta hänsyn till demografiska utmaningar när programmen utarbetas och genomförs. För att säkerställa ett sammanhängande, starkt och enhetligt stöd för solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna när det gäller att hantera migrationen bör Eruf ge stöd på den lämpligaste territoriella nivån för att underlätta en långsiktig, inkluderande integrering av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter, till nytta för den sociala och ekonomiska utvecklingen, genom att inta ett förhållningssätt som syftar till att skydda deras värdighet och rättigheter.

(19) För att främja social innovation och inkluderande tillgång till högkvalitativ sysselsättning bör Eruf stödja enheter inom den sociala ekonomin, t.ex. kooperativ, ömsesidiga företag, ideella föreningar och sociala företag.

(20) För att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom, särskilt bland marginaliserade grupper, är det nödvändigt att förbättra tillgången, inklusive genom infrastruktur, till sociala tjänster, utbildningstjänster samt tjänster inom kultur- och rekreationsområdet, även idrott, med beaktande av de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning, barn och äldre.

(21) Eruf och Sammanhållningsfonden bör främja den socioekonomiska inkluderingen av marginaliserade grupper, med särskild hänsyn till den nationella strategiska politiska ramen för integrering av romer som avses i bilaga IV till förordning (EU) 2021/1060 som anger integrationsåtgärder, låginkomsthushåll, däribland hushåll som löper risk för fattigdom och social utestängning, och missgynnade grupper, inklusive personer med särskilda behov. Eruf och Sammanhållningsfonden bör särskilt ha möjlighet att, i linje med princip 19 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, stödja tillhandahållandet av subventionerat boende. Med hänsyn till utmaningarna för marginaliserade romska befolkningsgrupper när det gäller tillgång till grundläggande tjänster bör Eruf och Sammanhållningsfonden bidra till att förbättra deras levnadsvillkor och utvecklingsmöjligheter.

(22) För att stärka beredskapen för distansutbildning och nätbaserad utbildning på ett socialt inkluderande sätt bör Eruf, i samband med sitt uppdrag att förbättra lika tillgång till inkluderande tjänster av god kvalitet inom utbildning och livslångt lärande, särskilt bidra till att främja resiliens för distansstudier och nätbaserat lärande. Arbetet med att säkerställa kontinuitet i utbildningen under covid-19-pandemin har avslöjat stora brister i tillgången till nödvändig utrustning för informations- och kommunikationsteknik (IKT) och konnektivitet för studerande med en missgynnad bakgrund och i avlägsna regioner. I det sammanhanget bör Eruf stödja tillhandahållandet av nödvändig IKT-utrustning och konnektivitet och på så sätt främja resiliens i utbildningssystemen för distansstudier och nätbaserat lärande.

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

(23) För att stärka de offentliga hälso- och sjukvårdssystemens förmåga att förebygga, snabbt reagera på och återhämta sig från hälsokriser bör Eruf också bidra till hälso- och sjukvårdssystemens resiliens. Covid-19-pandemin är exceptionell och har gjort det tydligt hur viktigt det är med omedelbar tillgång till viktiga förnödenheter för att man effektivt ska kunna hantera en nödsituation, och därför bör också tillämpningsområdet för stödet från Eruf utvidgas för att möjliggöra inköp av förnödenheter som behövs för att stärka katastrofresiliensen och resiliensen hos hälso- och sjukvårdssystemen, inbegripet primärvården, och främja övergången från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård. Vid inköp av förnödenheter för att stärka hälso- och sjukvårdssystemens resiliens bör dessa vara förenliga med och inte gå utöver den nationella hälso- och sjukvårdsstrategin och säkerställa komplementaritet med programmet EU för hälsa, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 ([10]), samt med rescEU-kapaciteten inom unionens civilskyddsmekanism, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU ([11]).

(24) Eruf bör stödja och främja övergången från institutionsvård till familjebaserad eller samhällsbaserad vård genom att stödja inrättningar som strävar efter att förhindra avskildhet från samhället, underlätta integreringen av människor i samhället och säkerställa självständiga levnadsförhållanden.

(25) Ett särskilt specifikt mål bör föreskrivas till stöd för de regionala ekonomier som är starkt beroende av turism- och kultursektorerna. På så sätt skulle man kunna utnyttja kulturens och den hållbara turismens fulla potential för ekonomisk återhämtning, social delaktighet och social innovation, utan att det påverkar möjligheterna att tillhandahålla stöd från Eruf till dessa sektorer inom andra specifika mål.

(26) Investeringar till stöd för de kulturella och kreativa näringarna, kulturella tjänster och kulturarvsplatser skulle kunna finansieras inom ramen för valfritt politiskt mål, under förutsättning att de bidrar till de specifika målen och omfattas av tillämpningsområdet för stöd från Eruf.

(27) För hållbar turism krävs en avvägning mellan ekonomisk, social, kulturell och miljömässig hållbarhet. Tillvägagångssättet för att stödja hållbar turism bör överensstämma med kommissionens meddelande av den 19 oktober 2007 med titeln *Agenda för en hållbar och konkurrenskraftig europeisk turism*. Framför allt bör hänsyn tas till turisternas välbefinnande, natur- och kulturmiljön bör respekteras och den socioekonomiska utvecklingen och konkurrenskraften hos resmål och företag säkerställas genom en integrerad strategi med ett helhetsperspektiv.

(28) För att stödja medlemsstaternas och regionernas ansträngningar att möta nya utmaningar och säkerställa en hög säkerhetsnivå för sina invånare och förebygga marginalisering och radikalisering med avstamp i synergier och komplementaritet med andra av unionens politikområden bör investeringar inom ramen för Eruf bidra till säkerhet inom områden där det finns ett behov av att säkerställa säkerhet och trygghet i fråga om offentliga platser och kritisk infrastruktur, såsom transport och energi och därmed bidra till att bygga samhällen som är mer inkluderande och säkrare.

(29) Eruf bör tillhandahålla stöd inom ramen för politiskt mål 5 på ett integrerat sätt till den ekonomiska, sociala och miljömässiga utvecklingen, på grundval av sektorsöverskridande territoriella strategier och med hjälp av verktyg för integrerad territoriell utveckling för att säkerställa en harmonisk utveckling av både urbana och icke-urbana områden. Dessutom bör man vid utvecklingen av urbana områden särskilt uppmärksamma stödjandet av funktionella urbana områden på grund av deras betydelse för stimuleringen av samarbete mellan lokala myndigheter och partner över administrativa gränser och förstärkningen av kopplingarna mellan urbana områden och landsbygd.

(30) Eruf bör stödja hållbar turism på ett integrerat sätt, särskilt genom att stärka samarbetet inom funktionella territorier. För att stimulera en hållbar turisms effekter på ekonomin bör företag och offentliga myndigheter samarbeta systematiskt för att på ett mer effektivt sätt tillhandahålla tjänster av hög kvalitet i områden med en stor turismpotential, med vederbörligt beaktande av inrättandet av en stabil rättslig och administrativ miljö som främjar hållbar tillväxt i sådana områden. Åtgärder som får stöd inom området hållbar turism kan ta hänsyn till bästa praxis på området, såsom turistområdesstrategin.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 av den 24 mars 2021 om inrättande av ett program för unionens åtgärder på hälsoområdet (*programmet EU för hälsa*) för perioden 2021–2027 och om upphävande av förordning (EU) nr 282/2014 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 1).

([11]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

(31) På grundval av det övergripande målet för Sammanhållningsfonden i EUF-fördraget är det nödvändigt att fastställa och avgränsa de politiska mål som fonden ska stödja.

(32) För att förbättra institutionernas samlade administrativa kapacitet och styrningen i de medlemsstater som genomför program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt är det nödvändigt att möjliggöra stödåtgärder för programmyndigheter och sektoriella eller territoriella aktörer med ansvar för att bedriva verksamhet som är relevant för genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden inom ramen för alla de specifika mål som eftersträvas, med beaktande av de övergripande principerna i förordning (EU) 2021/1060, inbegripet FN:s mål för hållbar utveckling.

(33) För att främja och stimulera samarbetsåtgärder som ingår i program som genomförs inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt är det nödvändigt att stärka samarbetet med partner, även på lokal och regional nivå, inom en given medlemsstat eller mellan olika medlemsstater vad gäller stöd inom ramen för alla specifika mål. Detta stärkta samarbete sker utöver samarbetet inom ramen för Interreg och bör framför allt stödja samarbete inom strukturerade partnerskap i syfte att genomföra de regionala strategier som avses i kommissionens meddelande av den 18 juli 2017 med titeln *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*. Partner kan därför komma från alla regioner i unionen, men kan också inkludera gränsöverskridande regioner och regioner som omfattas av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ([12]), en makroregional strategi eller havsområdesstrategi eller en kombination av dessa två typer av strategier.

(34) Eruf bör bidra till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen och till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, inklusive i dem som står inför utmaningar till följd av åtagandena om minskade koldioxidutsläpp, och därigenom främja regional resiliens. Erufs stöd inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt bör därför koncentreras till unionens viktigaste prioriteringar i linje med de politiska mål som fastställts i förordning (EU) 2021/1060. Stöd från Eruf bör därför koncentreras till de politiska målen om ett konkurrenskraftigare och smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling och regional IKT-konnektivitet och en grönare och koldioxidsnål övergång på väg mot en ekonomi med noll nettoutsläpp och ett motståndskraftigare Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, riskförebyggande, riskhantering och hållbar urban mobilitet. De resurser som avsätts för hållbar urban rörlighet och bredbandsinvesteringar kan delvis beaktas vid beräkningen av uppfyllandet av kraven på tematisk koncentration. Medlemsstaterna bör i sina partnerskapsöverenskommelser besluta om de ska uppfylla kraven på tematisk koncentration på regionkategorinivå eller nationell nivå för hela programperioden. Tematisk koncentration på nationell nivå bör inrättas mellan de tre grupperna av medlemsstater som bildats utgående från deras respektive bruttonationalinkomst och det bör finnas utrymme för flexibilitet på de enskilda programmens nivå. Eftersom stödet från Sammanhållningsfonden också kan bidra till den tematiska koncentrationen bör villkoren för ett sådant bidrag fastställas. Metoden för att klassificera medlemsstaterna bör dessutom fastställas i detalj, med beaktande av den särskilda situationen i de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena.

(35) För att koncentrera stödet till unionens viktigaste prioriteringar är det även lämpligt att kraven på tematisk koncentration respekteras under hela programperioden, inklusive vid överföringar mellan prioriteringar i ett program eller mellan program.

(36) För att Eruf inom ramen för Interreg ska kunna stödja investeringar i infrastruktur och investeringar i anslutning till dessa, samt utbildning och integration behöver det fastställas att Eruf också bör ha möjlighet att stödja verksamhet inom de specifika målen i ESF+ som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 ([13]).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (se sidan 21 i detta nummer av EUT).

(37) För att på bästa sätt koncentrera användningen av begränsade resurser bör stöd från Eruf till produktiva investeringar inom relevant specifikt mål endast ges till mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([14]), förutom för särskilda investeringar som anges i den här förordningen.

(38) I samband med stöd från Eruf för produktiva investeringar är det lämpligt att klargöra att produktiva investeringar bör förstås som investeringar i företags anläggningstillgångar eller immateriella tillgångar i syfte att producera varor och tjänster och på så sätt bidra till bruttoinvesteringar och sysselsättning. Det bör också föreskrivas att Eruf och Sammanhållningsfonden, på vissa villkor, får stödja investeringar i andra företag än SMF. Vidare bör Eruf och Sammanhållningsfonden också, på grundval av erfarenheterna från tidigare programperioder, stödja investeringar i andra företag än SMF, inklusive i synnerhet allmännyttiga företag, när det handlar om investeringar i infrastruktur som säkerställer tillgång till tjänster för allmänheten på områdena energi, miljö och biologisk mångfald, transport och digital konnektivitet.

(39) I denna förordning bör det fastställas vilka olika typer av verksamhet som bör ha möjlighet att få stöd för sina kostnader i form av investeringar från Eruf och Sammanhållningsfonden inom ramen för sina respektive mål i EUF-fördraget, inbegripet gräsrotsfinansiering. Sammanhållningsfonden bör kunna stödja investeringar i TEN-T och miljö, inklusive investeringar som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar. I det sammanhanget bör Sammanhållningsfonden även kunna stödja kombinerad energi- och jordbävningssäkring. När det gäller Eruf bör förteckningen över verksamheter ta hänsyn till särskilda nationella och regionala utvecklingsbehov samt platsspecifik potential och bör också förenklas. Eruf bör ha möjlighet att stödja investeringar i infrastruktur, inklusive forsknings- och innovationsinfrastruktur för SMF, bostäder för marginaliserade och missgynnade grupper, låginkomsthushåll och migranter, kultur och kulturarvet, hållbar turism och tjänster till företag, investeringar i tillgång till tjänster med särskild inriktning på missgynnade, marginaliserade och segregerade samhällsgrupper, produktiva investeringar i SMF, utrustning, mjukvara och immateriella tillgångar, åtgärder med avseende på information, kommunikation, studier, nätverkande, samarbete, utbyte av erfarenheter mellan partner och verksamhet som hänför sig till kluster. För att stödja genomförandet av ett program bör båda fonderna också kunna understödja tekniskt stöd. För att stödja fler typer av interventioner för Interregprogram bör tillämpningsområdet slutligen utvidgas till att även omfatta gemensam användning av olika slags anläggningar, mänskliga resurser samt delning av kostnader som hänger samman med åtgärder inom tillämpningsområdet för ESF+.

(40) Transeuropeiska transportnät enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ([15]) ska även i fortsättningen finansieras med medel från Sammanhållningsfonden genom såväl delad som direkt förvaltning inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa som inrättats genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa (nedan kallad *FSE-förordningen för 2021–2027*).

(41) Samtidigt är det viktigt att förtydliga vilken typ av verksamhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för Eruf och Sammanhållningsfonden, t.ex. investeringar för att uppnå en minskning av växthusgasutsläpp från verksamhet som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([16]), i syfte att undvika överlappning med befintlig finansiering inom ramen för det direktivet, och investeringar i företag i svårigheter enligt definitionen i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ([17]), om det inte tillåts inom ramen för stöd av mindre betydelse eller tillfälliga regler för statligt stöd som inrättats för att hantera exceptionella omständigheter. Eruf och Sammanhållningsfonden bör inte heller stödja vissa investeringar i flygplatser, anläggningar för deponering och behandling av restavfall eller fossila bränslen. Därför bör Eruf kunna stödja riktade åtgärder för begränsning av miljöpåverkan och för säkerhet på regionala flygplatser i den mån investeringarnas primära mål tydligt identifieras med avseende på unionens miljö- eller säkerhetsstandarder och är förenliga med reglerna för statligt stöd.

([14]) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

([16]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

([17]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

Vid investeringar för att öka kapaciteten vid anläggningar för hantering av restavfall bör restavfall förstås som primärt osorterat kommunalt avfall och avfall som inte kan behandlas. Modernisering av fjärrvärmenät skulle kunna stödjas i syfte att förbättra energieffektiviteten hos effektiva system för fjärrvärme enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ([18]), i enlighet med mål som fastställs i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. I syfte att främja förnybar energi skulle stöd kunna ges för fjärrvärmepannor som drivs med en kombination av gas och förnybara energikällor. Stödet från båda fonderna bör i sådana fall vara proportionellt mot andelen förnybar energi som används i sådana pannor. Dessutom bör det uttryckligen fastställas att de utomeuropeiska länder och territorier som förtecknas i bilaga II till EUF-fördraget inte är berättigade till stöd från Eruf eller Sammanhållningsfonden.

(42) Medlemsstaterna bör med hjälp av de gemensamma output- och resultatindikatorerna i bilaga I regelbundet informera kommissionen om de framsteg som gjorts. De gemensamma output- och resultatindikatorerna får, i relevanta fall, kompletteras med programspecifika output- och resultatindikatorer. Informationen från medlemsstaterna bör utgöra den grund som kommissionen bör använda för att med hjälp av de centrala indikatorer som fastställts i bilaga II rapportera om de framsteg som gjorts för att uppnå de specifika målen under hela programperioden.

(43) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([19]) bör Eruf och Sammanhållningsfonden utvärderas på grundval av den information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av båda fondernas faktiska konsekvenser.

(44) Inom ramen för de relevanta reglerna enligt stabilitets- och tillväxtpakten, såsom de förtydligats i uppförandekoden, bör medlemsstaterna kunna lägga fram en vederbörligen motiverad begäran om ytterligare flexibilitet för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder som bekostas av den offentliga förvaltningen genom medfinansiering av investeringar som aktiverats som en del av Eruf och Sammanhållningsfonden. Kommissionen bör utvärdera en sådan begäran i enlighet med stabilitets- och tillväxtpakten och uppförandekoden.

(45) Eruf bör ta itu med problemen i missgynnade områden, särskilt landsbygdsområden och områden med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar, däribland demografisk nedgång, när det gäller tillgången till grundläggande tjänster, bl.a. digitala tjänster, genom att de blir mer attraktiva för investeringar, även genom företagsinvesteringar och förbindelser med stora marknader. Eruf bör därvid uppmärksamma särskilda utvecklingsutmaningar för vissa öregioner, gränsregioner och bergsregioner. Dessutom bör Eruf särskilt uppmärksamma de specifika problemen i områden på Nuts 3-nivå och på lokala administrativa enheters nivå, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([20]), som är glesbefolkade i enlighet med kriterierna i punkt 161 i Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020, dvs. områden med en befolkningstäthet på högst 12,5 invånare per kvadratkilometer eller områden med en genomsnittlig årlig befolkningsminskning på minst 1 % av invånarna under perioden 2007–2017. Medlemsstaterna bör överväga att utarbeta särskilda frivilliga handlingsplaner på lokal nivå för sådana områden för att möta dessa befolkningsmässiga utmaningar.

(46) För att maximera bidraget till en mer effektiv hantering av de ekonomiska, demografiska, miljömässiga och samhälleliga utmaningarna, särskilt i områden med naturbetingade och demografiska nackdelar, enligt artikel 174 i EUF-fördraget, bör åtgärder inom territoriell utveckling grunda sig på integrerade territoriella strategier, inklusive i urbana områden och landsbygdsområden och med hänsyn till kopplingarna mellan urbana områden och

([18]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

([19]) Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

landsbygd. Stöd från Eruf bör därför ges i någon av de former som fastställs i artikel 28 i förordning (EU) 2021/1060, samtidigt som det säkerställs att lokala och regionala myndigheter samt myndigheter på urban nivå liksom näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, företrädare för civilsamhället och icke-statliga organisationer deltar på lämpligt sätt. Territoriella strategier bör också kunna dra nytta av en flerfondsstrategi och en integrerad strategi för Eruf, ESF+, EHFVF och Ejflu.

(47) För att förbättra resiliensen för samhällen i landsbygdsområden och deras ekonomiska, sociala och miljömässiga förhållanden bör stöd från Eruf användas för att utveckla sådana projekt som smarta byar, i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 3 oktober 2018 om att hantera de särskilda behoven i landsbygdsområden, bergsområden och avlägsna områden, särskilt genom att man utvecklar nya möjligheter, t.ex. decentraliserade tjänster och energilösningar, digital teknik och digitala innovationer.

(48) Inom ramen för en hållbar urban utveckling anses det nödvändigt att stödja integrerad territoriell utveckling för att mer effektivt tackla de såväl ekonomiska, miljö- och klimatmässiga som demografiska och samhälleliga utmaningar som påverkar urbana områden, inbegripet funktionella urbana områden, samtidigt som behovet av att främja kopplingar mellan urbana områden och landsbygd beaktas. Stöd som är inriktat på urbana områden kan vara utformat som ett separat program eller en separat prioritering och bör kunna dra nytta av en flerfondsstrategi. Kriterier för urval av urbana områden där integrerade åtgärder för hållbar urban utveckling ska genomföras, och vägledande belopp för dessa åtgärder, bör fastställas i programmen inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt, och ett minimimål på 8 % av Eruf-medlen som tilldelas på nationell nivå bör gå till detta ändamål. Det bör även fastställas att denna procentandel bör respekteras under hela programperioden när anslag överförs mellan prioriteringar i ett program eller mellan program, inklusive vid halvtidsöversynen.

(49) För att kartlägga eller tillhandahålla lösningar för att hantera frågor som rör hållbar urban utveckling på unionsnivå, bör innovativa urbana åtgärder på området hållbar urban utveckling ersättas med ett europeiskt stadsinitiativ, under direkt eller indirekt förvaltning. Detta initiativ bör omfatta alla urbana områden, inklusive funktionella urbana områden, och stödja EU-agendan för städer. För att stimulera lokala myndigheters deltagande i de tematiska partnerskapen inom EU-agendan för städer bör Eruf tillhandahålla stöd till organisatoriska kostnader i samband med deltagandet. Initiativet kan omfatta mellanstatligt samarbete i urbana frågor, framför allt samarbete för kapacitetsuppbyggnad på lokal nivå för att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling. Medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna bör aktivt medverka vid förvaltningen och genomförandet av Europeiska stadsinitiativet. Åtgärder som godkänts inom ramen för en sådan förvaltningsmodell kan omfatta utbyte för regionala och lokala företrädare. Åtgärder som vidtas inom ramen för Europeiska stadsinitiativet bör främja kopplingar mellan urbana områden och landsbygd i funktionella urbana områden. Samarbete med det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling är särskilt betydelsefullt i detta avseende.

(50) Kommersialisering och utökning av interregionala innovationsprojekt bör främjas i hela unionens territorium genom de nya interregionala innovationsinvesteringar som ska förvaltas av kommissionen. Genom stöd till innovationsprojekt i områden för smart specialisering, även pilotprojekt och kapacitetsuppbyggnadsåtgärder, kommer de i synnerhet att gagna mindre utvecklade regioner samt stärka deras innovationsekosystem och deras kapacitet att integreras i unionens mer omfattande värdekedjor. De bör också bidra till genomförandet av kommissionens meddelande av den 18 juli 2017 med titeln *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*, särskilt till att stödja tematiska plattformar för smart specialisering inom viktiga områden.

(51) De yttersta randområdena bör ägnas särskild uppmärksamhet genom att åtgärder antas enligt artikel 349 i EUF-fördraget och genom att de tilldelas ytterligare anslag för att kompensera för ytterligare kostnader i dessa områden som är en följd av en eller flera av de permanenta hämmande faktorer som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, dvs. avlägsen belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiskt beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling. Det anslaget bör kunna täcka investeringar, driftskostnader och allmännyttiga skyldigheter

som syftar till att kompensera för ytterligare kostnader som förorsakas av sådana hämmande faktorer. Driftsstöd bör kunna täcka utgifter för godstransporter och startstöd för transporttjänster samt utgifter för insatser rörande begränsade lagringsmöjligheter, en överdimensionerad produktionsapparat och underhåll av denna samt arbetskraftsbrist på den lokala marknaden. Det anslaget bör inte omfattas av kraven på tematisk koncentration. För att skydda den inre marknadens integritet, och såsom är fallet med alla insatser som medfinansieras av Eruf och Sammanhållningsfonden bör allt stöd från Eruf för att finansiera drifts- och investeringsstöd i de yttersta randområdena följa bestämmelserna om statligt stöd i artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.

(52) För att möjliggöra en snabb reaktion på sådana exceptionella och ovanliga omständigheter enligt stabilitets- och tillväxtpakten som kan uppstå under programperioden bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta tillfälliga åtgärder i syfte att underlätta användningen av stöd från Eruf för att hantera sådana omständigheter. Kommissionen bör anta de åtgärder som är mest lämpliga mot bakgrund av de exceptionella eller ovanliga omständigheter som en medlemsstat står inför samtidigt som fondens mål bibehålls. Dessutom bör de genomförandebeslut som avser en tillfällig åtgärd för användning av Eruf för att hantera exceptionella eller ovanliga omständigheter antas utan kommittéförfarande, eftersom tillämpningsområdet fastställs av stabilitets- och tillväxtpakten och är begränsat till den åtgärd som anges i denna förordning. Kommissionen bör också övervaka genomförandet och göra en bedömning av åtgärdernas lämplighet.

(53) I syfte att ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på justeringar, i tillämpliga fall, av bilaga II där det fastställs en förteckning över indikatorer som ska användas som grund för att informera Europaparlamentet och rådet om programprestationerna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(54) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(55) Med hänsyn till att denna förordning kommer att antas efter det att programperioden inletts och till behovet av att genomföra både Eruf och Sammanhållningsfonden på ett samordnat och harmoniserat sätt, och i syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande, bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

KAPITEL I GEMENSAMMA BESTÄMMELSER 71
Artikel 1 Innehåll 71
Artikel 2 Uppgifter för Eruf och Sammanhållningsfonden 71
Artikel 3 Specifika mål för Eruf och Sammanhållningsfonden 71
Artikel 4 Tematisk koncentration av stödet från Eruf 73
Artikel 5 Tillämpningsområde för stödet från Eruf 75
Artikel 6 Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden 76
Artikel 7 Undantag från tillämpningsområdet för Eruf och Sammanhållningsfonden 76
Artikel 8 Indikatorer 78
KAPITEL II SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM BEHANDLING AV TERRITORIELLA SÄRDRAG OCH INTERREGIONALA INNOVATIONSINVESTERINGAR 78
Artikel 9 Integrerad territoriell utveckling 78
Artikel 10 Stöd till missgynnade områden 78
Artikel 11 Hållbar urban utveckling 79
Artikel 12 Europeiska stadsinitiativet 79
Artikel 13 Interregionala innovationsinvesteringar 80
Artikel 14 De yttersta randområdena 80
KAPITEL III ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER 81
Artikel 15 Övergångsbestämmelser 81
Artikel 16 Utövande av delegeringen 81
Artikel 17 Översyn 82
Artikel 18 Ikraftträdande 82
BILAGA I GEMENSAMMA OUTPUT- OCH RESULTATINDIKATORER FÖR ERUF OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN – ARTIKEL 8.1 83
BILAGA II CENTRALA PRESTATIONSINDIKATORER FÖR ERUF OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN SOM AVSES I ARTIKEL 8.3 OCH SOM SKA ANVÄNDAS AV KOMMISSIONEN I ENLIGHET MED RAPPORTERINGSKRAVET I ARTIKEL 41.3 H III I BUDGETFÖRORDNINGEN 32

KAPITEL I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs de specifika målen och tillämpningsområdet för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt och målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) som avses i artikel 5.2 i förordning (EU) 2021/1060.

2. I denna förordning fastställs också de specifika målen och tillämpningsområdet för stöd från Sammanhållningsfonden vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt som avses i artikel 5.2 a i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 2

Uppgifter för Eruf och Sammanhållningsfonden

1. Eruf och Sammanhållningsfonden ska bidra till det övergripande målet att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen.

2. Eruf ska bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer i unionen och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, genom att delta i den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare och i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång, även genom att främja hållbar utveckling och ta itu med utmaningar på miljöområdet.

3. Sammanhållningsfonden ska bidra till projekt på miljöområdet och till transeuropeiska nät inom området transportinfrastruktur (TEN-T).

Artikel 3

Specifika mål för Eruf och Sammanhållningsfonden

1. I enlighet med de politiska målen i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060 ska Eruf stödja följande specifika mål:

a) Ett konkurrenskraftigare och smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling och regional IKT-konnektivitet (nedan kallat *politiskt mål 1*) genom att

   i) utveckla och förbättra forsknings- och innovationskapaciteten och användningen av avancerad teknik,

   ii) dra nytta av digitaliseringens fördelar för invånare, företag, forskningsorganisationer och offentliga myndigheter,

   iii) förbättra de små och medelstora företagens hållbara tillväxt och konkurrenskraft och skapandet av arbetstillfällen i dessa företag, inbegripet genom produktiva investeringar,

   iv) utveckla färdigheter för smart specialisering, strukturomvandling och entreprenörskap,

   v) förbättra den digitala konnektiviteten.

b) En grönare och koldioxidsnål övergång till en ekonomi med noll nettoutsläpp och ett motståndskraftigt Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, riskförebyggande, riskhantering och hållbar urban mobilitet (nedan kallat *politiskt mål 2*) genom att

   i) främja energieffektivitet och minska utsläppen av växthusgaser,

   ii) främja förnybar energi i enlighet med direktiv (EU) 2018/2001, inbegripet de hållbarhetskriterier som anges där,

   iii) utveckla smarta energisystem, smarta nät och smart lagring utanför det transeuropeiska energinätet (TEN-E),

iv) främja klimatanpassning, förebyggande av katastrofrisker och motståndskraft, med beaktande av ekosystembaserade tillvägagångssätt,

v) främja tillgång till vatten och en hållbar vattenförvaltning,

vi) främja övergången till en cirkulär och resurseffektiv ekonomi,

vii) stärka skyddet och bevarandet av naturen, den biologiska mångfalden och den gröna infrastrukturen, även i urbana områden, samt minska alla former av föroreningar,

viii) främja hållbar multimodal urban mobilitet, som en del av övergången till en ekonomi med noll nettoutsläpp.

c) Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet (nedan kallat *politiskt mål 3)* genom att

i) utveckla ett klimatresilient, intelligent, säkert, hållbart och intermodalt TEN-T,

ii) utveckla och förbättra hållbar, klimatresilient, intelligent och intermodal nationell, regional och lokal mobilitet, inklusive förbättrad tillgång till TEN-T samt gränsöverskridande mobilitet.

d) Ett mer socialt och inkluderande Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter (nedan kallat *politiskt mål 4*) genom att

i) stärka arbetsmarknadens effektivitet och inkluderande samt förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom att utveckla social infrastruktur och främja den sociala ekonomin,

ii) förbättra lika tillgång till inkluderande tjänster av god kvalitet inom utbildning och livslångt lärande genom att utveckla tillgänglig infrastruktur, även genom att främja resiliens för distansutbildning och nätbaserad utbildning,

iii) främja den socioekonomiska inkluderingen av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper, inklusive personer med särskilda behov, genom integrerade åtgärder, bl.a. bostäder och sociala tjänster,

iv) främja den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter, genom integrerade åtgärder, bl.a. bostäder och sociala tjänster,

v) säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård och stödja resiliensen hos hälso- och sjukvårdssystemen, inklusive primärvården, och främja övergången från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård,

vi) främja kulturens och den hållbara turismens roll i ekonomisk utveckling, social delaktighet och social innovation.

e) Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av alla typer av territorier och lokala initiativ (nedan kallat *politiskt mål 5*) genom att

i) främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet i urbana områden,

ii) främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig lokal utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet i andra områden än urbana områden.

Stöd inom ramen för politiskt mål 5 ska tillhandahållas genom strategier för territoriell och lokal utveckling, i de former som anges i artikel 28 a, b och c i förordning (EU) 2021/1060.

2. Inom ramen för de två specifika målen i led e i punkt 1 får medlemsstaterna även stödja insatser som kan finansieras inom ramen för de specifika målen i leden a–d i den punkten.

3. Sammanhållningsfonden ska stödja de politiska målen 2 och 3.

4. Inom ramen för de specifika målen i punkt 1 får Eruf eller Sammanhållningsfonden, i tillämpliga fall, även stödja verksamhet inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt om den

a) förbättrar kapaciteten för programmyndigheter,

b) förbättrar kapaciteten för sektoriella eller territoriella aktörer med ansvar för att utföra verksamheter som är relevanta för genomförandet av Eruf och Sammanhållningsfonden, under förutsättning att det bidrar till programmets mål, eller

c) stärker samarbetet med partner inom och utanför en viss medlemsstat.

Det samarbete som avses i led c ska innefatta samarbete med partner från gränsöverskridande regioner, regioner som inte gränsar till varandra eller regioner i ett territorium som omfattas av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, en makroregional strategi, havsområdesstrategi eller en kombination av dessa.

Artikel 4

Tematisk koncentration av stödet från Eruf

1. När det gäller program som genomförs inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt ska de totala Eruf-medlen för andra prioriteringar än tekniskt stöd i varje medlemsstat koncentreras på nationell nivå eller på regionkategorinivå i enlighet med punkterna 3–9.

2. När det gäller den tematiska koncentrationen av stöd till medlemsstater med yttersta randområden ska Eruf-medel som uttryckligen tilldelats program för de yttersta randområdena och Eruf-medel som tilldelats alla andra regioner behandlas separat.

3. Medlemsstaterna får besluta att följa den tematiska koncentrationen på nationell nivå eller på regionkategorinivå. Varje medlemsstat ska ange sitt val i den partnerskapsöverenskommelse som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2021/1060. Det valet ska tillämpas på den medlemsstatens totala Eruf-medel enligt punkt 1 i den här artikeln under hela programperioden.

4. Vid tillämpning av tematisk koncentration på nationell nivå ska medlemsstaterna, på basis av sin bruttonationalinkomstkvot (BNI-kvot), indelas på följande sätt:

a) De vars BNI-kvot är minst 100 % av EU-genomsnittet (nedan kallat *grupp 1*).

b) De vars BNI-kvot är minst 75 % och lägre än 100 % av EU-genomsnittet (nedan kallat *grupp 2*).

c) De vars BNI-kvot är lägre än 75 % av EU-genomsnittet (nedan kallat *grupp 3*).

Vid tillämpning av denna artikel avses med BNI-kvot kvoten mellan en medlemsstats BNI per capita, mätt i köpkraftsstandard och beräknad på basis av unionssiffror under perioden 2015–2017, och de 27 medlemsstaternas genomsnittliga BNI per capita mätt i köpkraftsstandard för samma referensperiod.

När det gäller program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt för de yttersta randområdena ska de anses ingå i grupp 3.

När det gäller program inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt för ömedlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden ska de anses ingå i grupp 3.

5. Vid tillämpning av tematisk koncentration på regionkategorinivå ska regionerna indelas i regionkategorier i enlighet med artikel 108.2 i förordning (EU) 2021/1060 enligt följande:

a) Mer utvecklade regioner.

b) Övergångsregioner.

c) Mindre utvecklade regioner.

6. Medlemsstaterna ska på nationell nivå uppfylla följande krav på tematisk koncentration:

a) Medlemsstater i grupp 1 eller mer utvecklade regioner ska tilldela de politiska målen 1 och 2 minst 85 % av sina Eruf-medel enligt punkt 1 och politiskt mål 2 minst 30 %.

b) Medlemsstater i grupp 2 eller övergångsregioner ska tilldela politiskt mål 1 minst 40 % av sina Eruf-medel enligt punkt 1 och politiskt mål 2 minst 30 %.

c) Medlemsstater i grupp 3 eller mindre utvecklade regioner ska tilldela politiskt mål 1 minst 25 % av sina Eruf-medel enligt punkt 1 och politiskt mål 2 minst 30 %.

Om en medlemsstat beslutar att uppfylla kraven på tematisk koncentration på regionkategorinivå ska de tröskelvärden som anges i första stycket i denna punkt tillämpas på de Eruf-medel som avses i punkt 1 aggregerat tillsammans för alla regioner som ingår i respektive regionkategori.

7. Om en medlemsstat tilldelar politiskt mål 2 mer än 50 % av sina totala medel från Sammanhållningsfonden för andra prioriteringar än tekniskt stöd enligt beräkning efter den överföring som anges i artikel 110.4 i förordning (EU) 2021/1060, exklusive medel inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.1 första stycket b viii i den här förordningen, får den tilldelning som överstiger 50 % beaktas vid beräkningen av uppfyllandet av kraven på tematisk koncentration som anges i punkt 6 i den här artikeln.

Om en medlemsstat beslutar att följa kraven på tematisk koncentration på regionkategorinivå ska de medel från Sammanhållningsfonden som beaktas för kraven på tematisk koncentration i enlighet med första stycket tilldelas proportionellt till de olika regionkategorierna på grundval av deras relativa andel av den totala befolkningen i den berörda medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska i den partnerskapsöverenskommelse som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2021/1060 ange huruvida medlen från Sammanhållningsfonden kommer att beaktas för kraven på tematisk koncentration för politiskt mål 2.

8. Medlen inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.1 första stycket a v ska programplaneras enligt en särskild prioritering.

Genom undantag från punkt 6 ska 40 % av dessa medel beaktas vid beräkningen av uppfyllandet av de krav på tematisk koncentration för politiskt mål 1 som anges i punkt 6.

De medel som beaktas för kraven på tematisk koncentration i enlighet med andra stycket i denna punkt får inte överstiga 40 % av de minimikrav på tematisk koncentration för politiskt mål 1 som anges i punkt 6.

9. Medlen inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.1 första stycket b viii ska programplaneras enligt en särskild prioritering.

Genom undantag från punkt 6 ska 50 % av dessa Eruf-medel beaktas vid beräkningen av uppfyllandet av de krav på tematisk koncentration för politiskt mål 2 som anges i punkt 6.

De medel som beaktas för kraven på tematisk koncentration i enlighet med andra stycket i denna punkt får inte överstiga 50 % av de minimikrav på tematisk koncentration för politiskt mål 2 som anges i punkt 6.

10. Kraven på tematisk koncentration i punkt 6 i denna artikel ska vara uppfyllda under hela programperioden, även när Eruf-anslag överförs mellan prioriteringar i ett program eller mellan program samt vid halvtidsöversynen i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2021/1060.

11. När Eruf-anslag med avseende på politiskt mål 1 eller 2, eller båda, för ett givet program minskar på grund av ett tillbakadragande i enlighet med artikel 105 i förordning (EU) 2021/1060 eller på grund av finansiella korrigeringar av kommissionen i enlighet med artikel 104 i den förordningen ska uppfyllandet av kraven på tematisk koncentration i punkt 6 i den här artikeln inte bedömas på nytt.

12. Denna artikel är inte tillämplig på den tilläggsfinansiering för de nordliga glesbefolkade områdena som avses i artikel 110.1 e i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 5

Tillämpningsområde för stödet från Eruf

1. Eruf ska stödja följande:

a) Investeringar i infrastruktur.

b) Verksamhet för tillämpad forskning och innovation, inklusive industriforskning, experimentell utveckling och genomförbarhetsstudier.

c) Investeringar i tillgång till tjänster.

d) Produktiva investeringar i SMF och investeringar som syftar till att bibehålla befintliga arbetstillfällen och skapa nya sådana.

e) Utrustning, programvara och immateriella tillgångar.

f) Nätverkande, samarbete, utbyte av erfarenheter och verksamhet som involverar innovationskluster, inbegripet mellan företag, forskningsorganisationer och offentliga myndigheter.

g) Information, kommunikation och studier.

h) Tekniskt stöd.

2. Produktiva investeringar i andra företag än SMF kan få stöd

a) om de innebär samarbete med SMF inom ramen för forsknings- och innovationsverksamhet som får stöd i enlighet med artikel 3.1 första stycket a i,

b) om de primärt stödjer energieffektivitetsåtgärder och förnybar energi i enlighet med artikel 3.1 första stycket b i och ii,

c) om de görs genom finansiella instrument, i små och medelstora börsnoterade företag enligt definitionerna i artikel 2.6 och 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ([21]), eller

d) om de görs i små börsnoterade företag inom ramen för forskning och innovation som får stöd i enlighet med artikel 3.1 första stycket a i.

3. För att bidra till det specifika mål som sorterar under politiskt mål 1 i artikel 3.1 första stycket a iv ska Eruf också stödja utbildning, livslångt lärande och omskolning.

4. För att bidra till de specifika mål som sorterar under politiskt mål 2 i artikel 3.1 första stycket b iv och under politiskt mål 4 i led d v i det stycket ska Eruf också stödja inköp av förnödenheter som behövs för att stärka hälso- och sjukvårdssystemens resiliens och katastrofresiliensen.

5. Inom Interreg får Eruf också ge stöd till

a) gemensam användning av anläggningar och mänskliga resurser, och

b) mjuka investeringar i anslutning till dessa samt annan verksamhet i samband med politiskt mål 4 inom ramen för Europeiska socialfonden+ i enlighet med förordning (EU) 2021/1057.

6. Eruf får stödja finansieringen av rörelsekapital i SMF i form av bidrag, där så är strikt nödvändigt som en tillfällig åtgärd för att hantera sådana exceptionella eller ovanliga omständigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) 2021/1060.

7. Om kommissionen, på begäran av de berörda medlemsstaterna, konstaterar att kraven i punkt 6 är uppfyllda, ska den anta ett genomförandebeslut med angivande av den period under vilken det tillfälliga ytterligare stödet från Eruf är tillåtet.

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015. s. 1).

8. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet och rådet underrättade om genomförandet av punkt 6 och bedöma huruvida det tillfälliga ytterligare stödet från Eruf är tillräckligt för att underlätta användningen av fonden för att hantera de exceptionella eller ovanliga omständigheterna. Kommissionen ska, på grundval av sin bedömning, där så anses vara lämpligt föreslå ändringar av denna förordning, inklusive avseende kraven på tematisk koncentration i artikel 4.

9. Europaparlamentet och rådet får bjuda in kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av punkterna 6, 7 och 8 i den här artikeln i enlighet med artikel 20.3 i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 6

Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden

1. Sammanhållningsfonden ska stödja följande:

a) Miljöinvesteringar, inklusive investeringar som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar, med särskild inriktning på förnybar energi.

b) Investeringar i TEN-T.

c) Tekniskt stöd.

d) Information, kommunikation och studier.

Medlemsstaterna ska säkerställa en lämplig balans mellan investeringarna enligt leden a och b, på grundval av de särskilda investerings- och infrastrukturbehoven i varje medlemsstat.

2. Det belopp som överförs från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa ska användas till TEN-T-projekt.

Artikel 7

Undantag från tillämpningsområdet för Eruf och Sammanhållningsfonden

1. Eruf och Sammanhållningsfonden får inte stödja följande:

a) Avveckling eller anläggande av kärnkraftverk.

b) Investeringar för att minska växthusgasutsläpp från sådan verksamhet som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.

c) Tillverkning, bearbetning och marknadsföring av tobak och tobaksvaror.

d) Ett företag i svårigheter enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) nr 651/2014, om det inte tillåts inom ramen för stöd av mindre betydelse eller tillfälliga regler för statligt stöd som inrättats för att hantera exceptionella omständigheter.

e) Investeringar i flygplatsinfrastruktur, med undantag för de yttersta randområdena, eller i befintliga regionala flygplatser enligt definitionen i artikel 2.153 i förordning (EU) nr 651/2014 i något av följande fall:

   i) Begränsningsåtgärder för miljöpåverkan.

   ii) Säkerhetssystem och system för flygledningstjänst, som följer av forskningsprojektet om flygledningstjänster i det gemensamma europeiska luftrummet.

f) Investeringar i deponering av avfall, med undantag för

   i) de yttersta randområdena, endast i vederbörligen motiverade fall, eller

   ii) investeringar för avveckling, omställning eller sanering av befintliga deponier, under förutsättning att investeringarna inte ökar deras kapacitet.

g) Investeringar för att öka kapaciteten vid anläggningar för hantering av restavfall, med undantag för

   i) de yttersta randområdena, endast i vederbörligen motiverade fall,

   ii) investeringar i teknik för att återvinna material från restavfall med tanke på den cirkulära ekonomin.

h) Investeringar som rör produktion, bearbetning, transport, distribution, lagring eller förbränning av fossila bränslen, med undantag för följande:

i) Utbyte av värmesystem med fasta fossila bränslen, dvs. stenkol, torv, brunkol och oljeskiffer, mot gasbaserade värmesystem i syfte att

— uppgradera system för fjärrvärme och fjärrkyla till *effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla* enligt definitionen i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU,

— uppgradera kombinerade kraftvärmeverk till *högeffektiv kraftvärme* enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU,

— investera i naturgaseldade värmepannor och värmesystem i bostäder och byggnader och ersätta stenkols-, torv-, brunkols- och oljeskifferbaserade anläggningar.

ii) Investeringar i expansion och ändrad användning, omställning eller eftermodifiering av näten för gasöverföring och gasdistribution förutsatt att sådana investeringar förbereder näten för tillförsel av förnybar och koldioxidsnål gas, såsom vätgas, biometan och syntesgas, i systemen och gör det möjligt att byta ut anläggningar med fasta fossila bränslen.

iii) Investeringar i

— rena fordon enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG ([22]) för offentliga ändamål, och

— fordon, luftfartyg och fartyg som är konstruerade och tillverkade eller anpassade för civilskydd och brandförsvar.

2. Det totala unionsstödet till unionsinvesteringar enligt punkt 1 h i och ii får inte överstiga följande gränser i förhållande till de totala programanslagen från Eruf och Sammanhållningsfonden inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt för den berörda medlemsstaten:

a) För medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är lägre än 60 % av EU:s genomsnittliga BNI per capita, eller för medlemsstater vars BNI per capita är lägre än 90 % av EU:s genomsnittliga BNI per capita och vars andel av fasta fossila bränslen i den inhemska bruttoenergiförbrukningen är lika med eller högre än 25 %, ska gränsen vara 1,55 %.

b) För andra medlemsstater än de i led a vars BNI per capita är lägre än 90 % av EU:s genomsnittliga BNI per capita ska gränsen vara 1 %.

c) För medlemsstater vars BNI per capita är lika med eller högre än 90 % av EU:s genomsnittliga BNI per capita ska gränsen vara 0,2 %.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska en viss medlemsstats bruttonationalinkomst per capita mätas i köpkraftsstandard och beräknad på basis av unionssiffror under perioden 2015-2017, och uttryckas som en procentandel av de 27 medlemsstaternas nationalinkomst per capita mätt i köpkraftsstandard för samma referensperiod.

I denna artikel avses med andelen fasta fossila bränslen i energiförbrukningen den andel stenkol, brunkol, torv och oljeskiffer som uppmätts 2018.

4. Insatser som stöds av Eruf och Sammanhållningsfonden enligt punkt 1 h i och ii ska väljas ut av den förvaltande myndigheten senast den 31 december 2025. Sådana insatser får inte sträcka sig in i nästa programperiod.

5. Sammanhållningsfonden får inte stödja investeringar i bostäder, utom för att främja energieffektivitet och användning av förnybar energi.

6. Utomeuropeiska länder och territorier ska inte vara berättigade till stöd från Eruf eller Sammanhållningsfonden, men de får delta i Interregprogram i enlighet med de villkor som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 ([23]).

([22]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5).

([23]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder (se sidan 94 i detta nummer av EUT).

Artikel 8

Indikatorer

1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga I med avseende på Eruf och Sammanhållningsfonden och, i relevanta fall, programspecifika output- och resultatindikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 16.1 andra stycket a, 22.3 d ii och 42.2 b, i förordning (EU) 2021/1060.

2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.

3. I enlighet med rapporteringskravet i artikel 41.3 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([24]) (nedan kallad *budgetförordningen*) ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga II.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga II i syfte att göra relevanta justeringar av den information om prestationerna som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.

5. Kommissionen ska bedöma hur den strategiska betydelsen av de investeringar som medfinansieras av Eruf och Sammanhållningsfonden beaktas i samband med genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM BEHANDLING AV TERRITORIELLA SÄRDRAG OCH INTERREGIONALA INNOVATIONSINVESTERINGAR

Artikel 9

Integrerad territoriell utveckling

1. Eruf får stödja integrerad territoriell utveckling som ingår i program inom båda de mål som anges i artikel 5.2 i förordning (EU) 2021/1060 i enlighet med avdelning III kapitel II i den förordningen.

2. Medlemsstaterna ska genomföra integrerad territoriell utveckling med stöd av Eruf endast genom de former som anges i artikel 28 i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 10

Stöd till missgynnade områden

I enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget ska Eruf ägna särskild uppmärksamhet åt utmaningarna för missgynnade regioner och områden, särskilt landsbygdsområden och områden med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar. Medlemsstaterna ska, där så är lämpligt, fastställa ett integrerat tillvägagångssätt för att ta itu med sådana regioners och områdens demografiska utmaningar eller särskilda behov i sina partnerskapsöverenskommelser i enlighet med artikel 11 första stycket i) i förordning (EU) 2021/1060. Ett sådant integrerat tillvägagångssätt kan inbegripa ett åtagande om särskild finansiering för detta ändamål.

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

Artikel 11

Hållbar urban utveckling

1. För att ta itu med de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, demografiska och sociala utmaningarna ska Eruf stödja integrerad territoriell utveckling som grundar sig på de territoriella strategierna eller lokalt ledda utvecklingsstrategierna i enlighet med artikel 29 respektive 32 i förordning (EU) 2021/1060, som är inriktade på urbana områden, inklusive funktionella urbana områden (nedan kallad *hållbar urban utveckling*) som ingår i program inom de båda mål som anges i artikel 5.2 i den förordningen.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att hantera miljö- och klimatutmaningar, särskilt övergången till en klimatneutral ekonomi senast 2050, att tillvarata potentialen hos digital teknik för innovationsändamål och att stödja utvecklingen av funktionella urbana områden. I detta sammanhang ska medel för hållbar urban utveckling inom ramen för prioriteringar som motsvarar de politiska målen 1 och 2 räknas in med avseende på kraven på tematisk koncentration i artikel 4.

2. Minst 8 % av Eruf-medlen på nationell nivå inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt för annat än tekniskt stöd ska tilldelas hållbar urban utveckling i en eller flera av de former som avses i artikel 28 i förordning (EU) 2021/1060.

De berörda territoriella myndigheterna eller organen ska välja ut eller delta i urvalet av insatser i enlighet med artiklarna 29.3 och 32.3 d i förordning (EU) 2021/1060.

I de berörda programmen ska de belopp som planerats för det ändamålet enligt artikel 22.3 d viii i förordning (EU) 2021/1060 fastställas.

3. Den procentandel som tilldelats hållbar urban utveckling i punkt 2 i denna artikel ska vara uppfylld under hela programperioden, även när Eruf-anslag överförs mellan prioriteringar i ett program eller mellan program, inklusive vid halvtidsöversynen i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2021/1060.

4. När Eruf-anslag skärs ned på grund av ett tillbakadragande i enlighet med artikel 105 i förordning (EU) 2021/1060, eller på grund av finansiella korrigeringar av kommissionen i enlighet med artikel 104 i den förordningen, ska uppfyllandet av punkt 2 i den här artikeln inte omvärderas.

Artikel 12

Europeiska stadsinitiativet

1. Eruf ska stödja Europeiska stadsinitiativet som ska genomföras av kommissionen under direkt och indirekt förvaltning.

Detta initiativ ska omfatta alla urbana områden inbegripet funktionella urbana områden, och ska stödja EU-agendan för städer, inklusive stöd till lokala myndigheters deltagande i de tematiska partnerskap som utarbetats inom ramen för EU-agendan för städer.

2. Europeiska stadsinitiativet ska, med avseende på hållbar urban utveckling, bestå av följande två områden:

a) Stöd till innovativa åtgärder.

b) Stöd till kapacitetsuppbyggnad och kunskapsuppbyggnad, territoriella konsekvensanalyser, politisk utveckling och kommunikation.

På begäran av en eller flera medlemsstater får Europeiska stadsinitiativet också stödja mellanstatligt urbant samarbete. Särskild uppmärksamhet bör ägnas det samarbete som syftar till kapacitetsuppbyggnad på lokal nivå för att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om utvecklingen i samband med Europeiska stadsinitiativet.

3. Styrningsmodellen för Europeiska stadsinitiativet ska inbegripa deltagande från medlemsstaternas, regionala och lokala myndigheters och städernas sida och ska säkerställa lämplig samordning och komplementaritet med det särskilda programmet enligt artikel 3.3 b i förordning (EU) 2021/1059 som avser hållbar urban utveckling.

Artikel 13

Interregionala innovationsinvesteringar

1. Eruf ska stödja instrumentet för interregionala innovationsinvesteringar.

2. Instrumentet för interregionala innovationsinvesteringar ska stödja kommersialisering och utökning av interregionala innovationsprojekt som kan stimulera utveckling av europeiska värdekedjor.

3. Instrumentet för interregionala innovationsinvesteringar ska bestå av följande två områden, som båda stöder:

a) Ekonomiskt stöd och rådgivningsstöd för investeringar i interregionala innovationsprojekt inom gemensamma områden för smart specialisering.

b) Ekonomiskt stöd och rådgivningsstöd samt kapacitetsuppbyggnad för utvecklingen av värdekedjor i mindre utvecklade regioner.

4. Upp till 2 % av medlen får avsättas för lärande och utvärdering, i syfte att dra nytta av och sprida resultaten av projekt som fått stöd inom de båda områdena.

5. Kommissionen ska genomföra dessa investeringar inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning.

6. Kommissionen ska stödjas i sitt arbete av en grupp av experter.

Expertgruppen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna, regionala myndigheter och städer samt företrädare för näringslivsorganisationer, forskningsorgan och civilsamhällets organisationer. Vid sammansättningen av expertgruppen ska en jämn könsfördelning eftersträvas.

Expertgruppen ska bistå kommissionen när det gäller att fastställa ett långsiktigt arbetsprogram och i utarbetandet av ansökningsomgångar.

7. Vid genomförandet av detta instrument ska kommissionen säkerställa samordning och synergier med andra av unionens finansieringsprogram och finansieringsinstrument, i synnerhet med samarbetsområde *Interreg C* enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EU) 2021/1059.

8. Instrumentet för interregionala innovationsinvesteringar ska täcka unionens hela territorium.

Tredjeländer kan delta i detta instrument i enlighet med de arrangemang som fastställs i artiklarna 16 och 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 ([25]) (nedan kallad *förordningen om Horisont Europa*).

Artikel 14

De yttersta randområdena

1. Artikel 4 är inte tillämplig på de särskilda tilläggsanslagen för regionerna i de yttersta randområdena. Dessa särskilda tilläggsanslag för de yttersta randområdena ska användas för att kompensera för ytterligare kostnader i dessa områden som är en följd av en eller flera av de permanenta nackdelar för deras utveckling som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, och om dess regler för deltagande och spridning samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

2. De anslag som avses i punkt 1 i denna artikel ska stödja

a) verksamhet inom det tillämpningsområde som fastställs i artikel 5 i denna förordning,

b) genom undantag från artikel 5 i denna förordning, åtgärder för att täcka driftskostnader för att kompensera för ytterligare kostnader i de yttersta randområdena som är en följd av en eller flera av de permanenta nackdelar för deras utveckling som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

De anslag som avses i punkt 1 i denna artikel får också stödja utgifter för att kompensera för tillhandahållande av allmännyttiga skyldigheter och avtal i de yttersta randområdena.

3. De anslag som avses i punkt 1 i denna artikel år inte stödja

a) insatser som rör sådana varor som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget,

b) stöd för transport av personer enligt artikel 107.2 a i EUF-fördraget,

c) undantag från skatteplikt och undantag från sociala avgifter,

d) allmännyttiga skyldigheter som företag inte fullgjort och där staten agerar genom myndighetsutövning.

4. Genom undantag från artikel 5.1 c får Eruf stödja produktiv investering i företag i de yttersta randområdena, oavsett storleken på dessa företag.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Övergångsbestämmelser

Förordningarna (EU) nr 1300/2013 och (EU) nr 1301/2013 och varje akt som antagits i enlighet med dessa ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden under programperioden 2014–2020.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.4 ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 juli 2021.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2027 i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

GEMENSAMMA OUTPUT- OCH RESULTATINDIKATORER FÖR ERUF OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN – ARTIKEL 8.1 [1]

Tabell 1

Gemensamma output- och resultatindikatorer för Eruf (Investering för sysselsättning och tillväxt samt Interreg) och Sammanhållningsfonden **

Politiskt mål	Specifikt mål	Output	Resultat
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Ett konkurrenskraftigare och smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling och regional IKT-konnektivitet (politiskt mål 1)	i) Utveckla och förbättra forsknings- och innovationskapaciteten och användningen av avancerad teknik	RCO [1] 01 – Företag som får stöd (fördelade per mikroföretag, små, medelstora, stora företag)* [2] RCO 02 – Företag som får stöd genom bidrag*	RCR [3] 01 – Antal skapade arbetstillfällen i enheter som får stöd* RCR 102 – Antalet skapade arbetstillfällen inom forskning vid enheter som får stöd*
		RCO 03 – Företag som får stöd genom finansiella instrument* RCO 04 – Företag som får icke-ekonomiskt stöd* RCO 05 – Nya företag som får stöd* RCO 06 – Forskare som arbetar vid forskningsanläggningar som får stöd RCO 07 – Forskningsorganisationer som deltar i gemensamma forskningsprojekt	RCR 02 – Privata investeringar som matchar offentligt stöd (fördelade per: bidrag, finansiella instrument)* [2] RCR 03 – Små och medelstora företag (SMF) som inför produkt- eller processinnovationer* RCR 04 – SMF som inför marknadsförings- eller organisationsinnovationer*
		RCO 08 – Nominellt värde på forsknings- och innovationsutrustningen RCO 10 – Företag som samarbetar med forskningsorganisationer RCO 96 – Interregionala investeringar för innovation inom ramen för unionsprojekt*	RCR 05 – SMF som gör innovationer inom företaget* RCR 06 – Inlämnade patentansökningar* RCR 07 – Varumärkes- och designansökningar* RCR 08 – Publikationer från projekt som får stöd
	ii) Dra nytta av digitaliseringens fördelar för invånare, företag, forskningsorganisationer och offentliga myndigheter	RCO 13 – Värdet av digitala tjänster, produkter och processer som utvecklats för företag*	RCR 11 – Användare av nya och uppgraderade offentliga digitala tjänster, produkter och processer*

[1] Ska användas för Investering för sysselsättning och tillväxt samt Interreg i enlighet med artikel 16.1 andra stycket a och artikel 41.2 b i förordning (EU) 2021/1060 (CPR) och för Investering för sysselsättning och tillväxt i enlighet med artikel 22.3 d ii i förordningen (EU) 2021/1060 (CPR) samt för Interreg i enlighet med artikel 22.4 e ii i förordning (EU) 2021/1059 (Interreg).

		RCO 14 – Offentliga institutioner som får stöd att digitalisera tjänster, produkter och processer*	RCR 12 – Användare av nya och uppgraderade digitala tjänster, produkter och processer som utvecklats av företag* RCR 13 – Företag som når en hög digital intensitet*
	iii) Förbättra de små och medelstora företagens hållbara tillväxt och konkurrenskraft och skapandet av arbetstillfällen i dessa företag, inbegripet genom produktiva investeringar	RCO 15 – Skapad kapacitet för företagsinkubation* RCO 103 – Högtillväxtföretag som får stöd*	RCR 17 – Nya företag som överlever på marknaden* RCR 18 – Små och medelstora företag som använder inkubationstjänster efter att inkubatorn skapats* RCR 19 – Företag med högre omsättning* RCR 25 – Små och medelstora företag med ökat mervärde per anställd*
	iv) Utveckla färdigheter för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap	RCO 16 – Deltaganden av institutionella intressenter i entreprenörsprocessen RCO 101 – SMF som investerar i kompetens för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap*	RCR 97 – Antal lärlingsutbildningar som fått stöd i SMF RCR 98 – Personal i SMF som avslutar kompetensutveckling för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap (per färdighet: teknik, förvaltning, entreprenörskap, grön kompetens, annan) (*)*
	v) Förbättra den digitala konnektiviteten	RCO 41 – Ytterligare bostäder med bredband med mycket hög kapacitet RCO 42 – Ytterligare företag med bredband med mycket hög kapacitet	RCR 53 – Bostäder med abonnemang på bredband med mycket hög kapacitet RCR 54 – Företag som abonnerar på bredband med mycket hög kapacitet
2. En grönare och koldioxidsnål övergång till en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid och ett motståndskraftigt Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, riskförebyggande, riskhantering och hållbar urban mobilitet (politiskt mål 2)	i) Främja energieffektivitet och minska utsläppen av växthusgaser	RCO 18 – Bostäder med förbättrad energiprestanda RCO 19 – Offentliga byggnader med förbättrad energiprestanda RCO 20 – Ledningar för fjärrvärmenät och fjärrkylenät som nyligen byggts eller förbättrats RCO 104 – Antalet högeffektiva kraftvärmepannor RCO 123 – Bostäder med naturgaseldade värmepannor och värmesystem som ersätter anläggningar baserade på fasta fossila bränslen	RCR 26 – Årlig förbrukning av primärenergi (fördelad per: bostäder, offentliga byggnader, företag, andra) (*) RCR 29 – Uppskattade växthusgasutsläpp* RCR 105 – Uppskattade växthusgasutsläpp från värmepannor och värmesystem som konverterats från fasta fossila bränslen till gas
	ii) Främja förnybar energi i enlighet med direktiv (EU) 2018/2001, inbegripet de hållbarhetskriterier som anges där	RCO 22 – Ytterligare produktionskapacitet för förnybar energi (fördelad per el, värme) (*)* RCO 97 – Gemenskaper med förnybar energi som får stöd*	RCR 31 – Total mängd förnybar energi som producerats (fördelad per el, värme) (*)*

				RCR 32 – Ytterligare operativ kapacitet installerad för förnybar energi*
iii)	Utveckla smarta energisystem, smarta nät och smart lagring utanför det transeuropeiska energinätet (TEN-E)	RCO 23 – Digitala förvaltningssystem för smarta energisystem RCO 105 – Lösningar för ellagring RCO 124 – Ledningar i gasöverförings- och gasdistributionsnät som nyligen byggts eller förbättrats	RCR 33 – Användare som anslutits till smarta energisystem RCR 34 – Lansering av projekt för smarta energisystem	
iv)	Främja klimatanpassning, förebyggande av katastrofrisker och resiliens, med beaktande av ekosystembaserade tillvägagångssätt	RCO 24 – Investeringar i ny eller uppgraderad övervakning av, beredskap för, varning för och insatser vid naturkatastrofer* RCO 122 – Investeringar i ny eller uppgraderad övervakning av, beredskap för, varning för och insatser vid icke-klimatrelaterade naturrisker och risker i samband med mänsklig verksamhet RCO 25 – Översvämningsskydd vid kustremsor, flodbankar och insjöstränder som nyligen byggts eller förstärkts RCO 106 – Jordskredsskydd som nyligen byggts eller förstärkts RCO 26 – Grön infrastruktur för anpassning till klimatförändringarna som byggts eller uppgraderats* RCO 27 – Nationella och subnationella strategier för anpassning till klimatförändringarna* RCO 28 – Område som omfattas av skyddsåtgärder mot okontrollerade skogsbränder RCR 121 – Område som omfattas av åtgärder för skydd mot klimatrelaterade naturkatastrofer (andra än översvämningar och okontrollerade skogsbränder)	RCR 35 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning RCR 36 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot okontrollerade skogsbränder RCR 37 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot klimatrelaterade naturkatastrofer (andra än översvämningar eller okontrollerade skogsbränder) RCR 96 – Antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot icke- klimatrelaterade naturrisker och risker i samband med mänsklig verksamhet*	
v)	Främja tillgång till vatten och en hållbar vattenförvaltning	RCO 30 – Längd på nya eller uppgraderade vattenledningar inom den allmänna vattenförsörjningens distributionssystem	RCR 41 – Antal människor som är anslutna till förbättrad allmän vattenförsörjning RCR 42 – Antal människor som åtminstone är anslutna till sekundär allmän avloppsrening	

		RCO 31 – Längd på nya eller uppgraderade vattenledningar för det allmänna nätet för uppsamling av avloppsvatten RCO 32 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avloppsvattenrening		RCR 43 – Vattenförluster inom distributionssystem för den allmänna vattenförsörjningen
vi)	Främja övergången till en cirkulär och resurseffektiv ekonomi	RCO 34 – Ytterligare kapacitet för avfallsåtervinning RCO 107 – Investeringar i anläggningar för separat avfallsinsamling RCO 119 – Avfall som förberetts för återanvändning	RCR 103 – Avfall som samlas in separat RCR 47 – Avfall som återvinns RCR 48 – Avfall som används som råmaterial	
vii)	Stärka skyddet och bevarandet av naturen, den biologiska mångfalden och den gröna infrastrukturen, även i urbana områden, samt minska alla former av föroreningar	RCO 36 – Grön infrastruktur som får stöd i andra syften än anpassning till klimatförändringarna RCO 37 – Yta Natura 2000-områden som omfattas av skydds- och återställandeåtgärder RCO 38 – Återställd markyta som får stöd RCO 39 – Yta täckt av installerade system för övervakning av luftförorening	RCR 50 – Antal människor som omfattas av åtgärder för luftkvalitet* RCR 95 – Antal människor som har tillgång till ny eller förbättrad grön infrastruktur* RCR 52 – Återställd mark som används för grönområden, subventionerade bostäder, ekonomisk eller annan verksamhet	
viii)	Främja hållbar multimodal urban mobilitet, som en del av övergången till en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid	RCO 55 – Längd på nya spårvagns- och tunnelbanelinjer RCO 56 – Längd på ombyggda eller moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer RCO 57 – Kapacitet hos miljövänlig rullande materiel för kollektivtrafik* RCO 58 – Särskild cykelinfrastruktur som får stöd* RCO 59 – Alternativ bränsleinfrastruktur (påfyllnings- och laddningspunkter)* RCO 60 – Städer med nya eller moderniserade digitaliserade urbana transportsystem	RCR 62 – Användare av ny eller moderniserad kollektivtrafik per år RCR 63 – Användare av nya eller moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer per år RCR 64 – Användare av särskild cykelinfrastruktur per år	

3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet (politiskt mål 3)	i) Utveckla ett klimattåligt, intelligent, säkert, hållbart och intermodalt TEN-T	RCO 43 – Längd på nya eller uppgraderade vägar – TEN-T (4)	RCR 55 – Användare av nyligen byggda, ombyggda, uppgraderade eller moderniserade vägar per år
		RCO 45 – Längd på ombyggda eller moderniserade vägar – TEN-T	RCR 56 – Tidsbesparingar till följd av förbättrad väginfrastruktur
		RCO 108 – Längd av vägar med nya eller moderniserade trafikledningssystem – TEN-T	RCR 101 – Tidsbesparingar till följd av förbättrad järnvägsinfrastruktur
		RCO 47 – Längd på ny eller uppgraderad järnväg – TEN-T	RCR 58 – Användare av nyligen byggda, uppgraderade, ombyggda eller moderniserade järnvägar per år
		RCO 49 – Längd på ombyggd eller moderniserad järnväg – TEN-T	RCR 59 – Godstransport på järnväg
		RCO 51 – Längd på nya, uppgraderade eller moderniserade inre vattenvägar – TEN-T	RCR 60 – Godstransport på inre vattenvägar
		RCO 109 – Längd på järnväg i drift som styrs av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg – TEN-T	
	ii) Utveckla och förbättra hållbar, klimatresilient, intelligent och intermodal nationell, regional och lokal mobilitet, inklusive förbättrad tillgång till TEN-T samt gränsöverskridande mobilitet	RCO 44 – Längd av nya eller uppgraderade vägar – utanför TEN-T	
		RCO 46 – Längd av ombyggda eller moderniserade vägar – utanför TEN-T	
		RCO 110 – Längd av vägar med nya eller moderniserade trafikledningssystem – utanför TEN-T	
		RCO 48 – Längd av ny eller uppgraderad järnväg – utanför TEN-T	
		RCO 50 – Längd av ombyggd eller moderniserad järnväg – utanför TEN-T	
		RCR 111 – Längd av järnväg i drift som styrs av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg – utanför TEN-T	
		RCO 52 – Längd av nya eller moderniserade inre vattenvägar – utanför TEN-T	
		RCO 53 – Nya eller moderniserade järnvägsstationer och hållplatser*	
		RCO 54 – Nya eller moderniserade intermodala förbindelser*	

4. Ett mer socialt och inkluderande Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter (politiskt mål 4)	i) Stärka arbetsmarknadens effektivitet och inkluderande samt förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom att utveckla social infrastruktur och främja den sociala ekonomin	RCO 61 – Yta av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster	RCR 65 – Användare av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster per år
	ii) Förbättra lika tillgång till inkluderande tjänster av god kvalitet inom utbildning och livslångt lärande genom att utveckla tillgänglig infrastruktur, även genom att främja resiliens för distansutbildning och onlinekurser	RCO 66 – Klassrumskapacitet hos nya eller moderniserade barnomsorgsinrättningar RCO 67 – Klassrumskapacitet hos nya eller moderniserade utbildningsinrättningar	RCR 70 – Användare av nya eller moderniserade barnomsorgsinrättningar per år RCR 71 – Användare av nya eller moderniserade utbildningsinrättningar per år
	iii) Främja den socioekonomiska inkluderingen av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper, inklusive personer med särskilda behov, genom integrerade åtgärder, bl. a. bostäder och sociala tjänster	RCO 65 – Kapacitet hos nya eller moderniserade subventionerade bostäder* RCO 113 – Antal människor som omfattas av projekt inom ramen för integrerade åtgärder för socioekonomisk inkludering av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper*	RCR 67 – Användare av nya eller moderniserade subventionerade bostäder per år
	iv) Främja den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter, genom integrerade åtgärder, bl. a. bostäder och sociala tjänster	RCO 63 – Kapacitet hos nya eller moderniserade tillfälliga mottagningsanläggningar	RCR 66 – Användare av nya eller moderniserade tillfälliga mottagningsanläggningar per år
	v) Säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård och stödja resiliensen hos hälso- och sjukvårdssystemen, inklusive primärvården, och främja övergången från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård	RCO 69 – Kapacitet hos nya eller moderniserade hälso- och sjukvårdsinrättningar	RCR 72 – Antal användare av nya eller moderniserade e-hälsotjänster per år RCR 73 – Antal användare av nya eller moderniserade hälso- och sjukvårdsinrättningar per år

			RCO 70 – Kapacitet hos nya eller moderniserade socialvårdsinrättningar (andra än bostäder)	RCR 74 – Antal användare av nya eller moderniserade socialvårdsinrättningar per år	
	vi)	Främja kulturens och den hållbara turismens roll i ekonomisk utveckling, social delaktighet och social innovation	RCO 77 – Antal kulturplatser och turistmål som får stöd*	RCO 77 – Besökare av kulturplatser och turistmål som får stöd*	
5. Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av alla typer av territorier och lokala initiativ (politiskt mål 5)	i)	Främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet i urbana områden	RCO 74 – Antal människor som omfattas av projekt inom ramen för strategier för integrerad territoriell utveckling* RCO 75 – Strategier för integrerad territoriell utveckling som får stöd*		
	ii)	Främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet i andra områden än urbana områden	RCO 76 – Integrerade projekt för territoriell utveckling RCO 80 – Strategier för lokalt ledd utveckling som får stöd* RCO 112 – Intressenter som deltar i förberedelserna och genomförandet av strategier för integrerad territoriell utveckling RCO 114 – Nyskapade eller återställda grönområden i urbana områden*		

** För att göra framställningen tydligare har gemensamma output- och resultatindikatorer samlats under, men inte begränsats till, ett specifikt mål inom ramen för ett politiskt mål. För politiskt mål 5 får man i synnerhet använda relevanta gemensamma indikatorer som förtecknas för de politiska målen 1–4. För att få en fullständig bild av programmens förväntade och faktiska prestationer får gemensamma indikatorer som markerats med * i tillämpliga fall användas av specifika mål som sorterar under något av de politiska målen 1–4.

(1) RCO: Gemensam outputindikator för REGIO.

(2) Uppdelning begärs inte för programplanering utan endast för rapportering.

(3) RCR: Gemensam resultatindikator för REGIO.

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348 20.12.2013, s. 1).

Tabell 2

Ytterligare gemensamma output- och resultatindikatorer för Eruf – Interreg

Interregspecifika indikatorer	RCO 81 – Deltaganden i gemensamma gränsöverskridande åtgärder RCO 115 – Allmänna gränsöverskridande evenemang som organiseras gemensamt RCO 82 – Deltaganden i gemensamma insatser för jämlikhet, lika möjligheter och social delaktighet RCO 83 – Gemensamt utarbetade strategier och handlingsplaner RCO 84 – Gemensamt utarbetade pilotåtgärder som genomförts inom ramen för projekt	RCR 79 – Gemensamma strategier och handlingsplaner som anammats av organisationer RCR 104 – Lösningar som anammats eller utökats av organisationer

	RCO 116 – Gemensamt utarbetade lösningar	RCR 81 – Slutföranden av gemensamma utbildningsprogram
	RCO 85 – Deltaganden i gemensamma utbildningsprogram	RCR 82 – Gränsöverskridande rättsliga eller administrativa hinder som minskats eller undanröjts
	RCO 117 – Lösningar på gränsöverskridande rättsliga eller administrativa hinder som identifierats	RCR 83 – Personer som omfattas av undertecknade gemensamma administrativa eller rättsliga avtal
	RCO 86 – Gemensamma administrativa eller rättsliga avtal som undertecknats	RCR 84 – Organisationer som samarbetar över gränserna efter avslutat projekt
	RCO 87 – Organisationer som samarbetar över gränserna	RCR 85 – Deltaganden i gränsöverskridande gemensamma åtgärder efter avslutat projekt
	RCO 118 – Organisationer som samarbetar för flernivåstyre i makroregionala strategier	
	RCO 90 – Projekt för gränsöverskridande innovationsnätverk	
	RCO 120 – Projekt som stödjer gränsöverskridande samarbete för utveckling av kopplingar mellan urbana områden och landsbygd	

BILAGA II

CENTRALA PRESTATIONSINDIKATORER FÖR ERUF OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN SOM AVSES I ARTIKEL 8.3 OCH SOM SKA ANVÄNDAS AV KOMMISSIONEN I ENLIGHET MED RAPPORTERINGSKRAVET I ARTIKEL 41.3 H III I BUDGETFÖRORDNINGEN

Politiskt mål	Specifikt mål	Output	Resultat
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Ett konkurrenskraftigare och smartare Europa genom innovativ och smart ekonomisk omvandling och regional IKT-konnektivitet (politiskt mål 1)	i) Utveckla och förbättra forsknings- och innovationskapaciteten och användningen av avancerad teknik	CCO (1) 01 – Företag som får stöd till innovation CCO 02 – Forskare som arbetar vid forskningsanläggningar som får stöd	CCR (2) 01 – Små och medelstora företag (3) (SME) som inför produkt-, process-, marknadsförings- eller organisationsinnovationer
	ii) Dra nytta av digitaliseringens fördelar för invånare, företag, forskningsorganisationer och offentliga myndigheter	CCO 03 – Företag och offentliga institutioner som får stöd för att digitalisera produkter, tjänster och processer	CCR 02 – Antalet användare av nya eller uppgraderade digitala produkter, tjänster och processer per år
	iii) Förbättra de små och medelstora företagens hållbara tillväxt och konkurrenskraft och skapandet av arbetstillfällen i dessa företag, inbegripet genom produktiva investeringar	CCO 04 – SME som får stöd i syfte att förbättra tillväxt och konkurrenskraft	CCR 03 – Antal skapade arbetstillfällen i företag som får stöd
	iv) Utveckla färdigheter för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap	CCO 05 – SME som investerar i kompetens för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap	CCO 04 – Personal vid små och medelstora företag som slutför kompetensutveckling för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap
	v) Förbättra den digitala konnektiviteten	CCO 13 – Ytterligare bostäder och företag med bredband med mycket hög kapacitet	CCR 12 – Ytterligare bostäder och företag som abonnerar på bredband med mycket hög kapacitet
2. En grönare och koldioxidsnål övergång till en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid och ett motståndskraftigt Europa genom ren och rättvis energiomställning, gröna och blå investeringar, den cirkulära ekonomin, begripet de hållbarhetskriterier som anges där	i) Främja energieffektivitetsåtgärder och minska utsläppen av växthusgaser	CCO 06 – Investeringar i åtgärder för att förbättra energiprestanda	CCR 05 – Besparingar i årsförbrukningen av primärenergi
	ii) Främja förnybar energi i enlighet med direktiv (EU) 2018/2001, inbegripet de hållbarhetskriterier som anges där	CCO 07 – Ytterligare produktionskapacitet för förnybar energi	CCR 06 – Ytterligare förnybar energi som producerats
	iii) Utveckla smarta energisystem, smarta nät och smart lagring utanför det transeuropeiska energinätet (TEN-E)	CCO 08 – Digitala förvaltningssystem för smarta energisystem	CCO 07 – Ytterligare användare som är anslutna till smarta nät
	iv) Främja klimatanpassning, förebyggande av katastrofrisker och motståndskraft, med beaktande av ekosystembaserade tillvägagångssätt	CCO 09 – Investeringar i ny eller uppgraderad övervakning av, beredskap för, varning för och insatser vid katastrofer	CCR 08 – Ytterligare antal människor som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämningar, okontrollerade skogsbränder och andra klimatrelaterade naturkatastrofer

gränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, riskförebyggande, riskhantering och hållbar urban mobilitet (politiskt mål 2)	v) Främja tillgång till vatten och en hållbar vattenförvaltning	CCO 10 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avloppsrening	CCR 09 – Ytterligare antal människor som åtminstone är anslutna till sekundär avloppsrening	
	vi) Främja övergången till en cirkulär och resurseffektiv ekonomi	CCO 11 – Ny eller uppgraderad kapacitet för avfallsåtervinning	CCR 10 – Ytterligare avfall som återvunnits	
	vii) Stärka skyddet och bevarandet av naturen, den biologiska mångfalden och den gröna infrastrukturen, även i urbana områden, samt minska alla former av föroreningar	CCO 12 – Markyta grön infrastruktur	CCR 11 – Antal människor som omfattas av åtgärder för luftkvalitet	
	viii) Främja hållbar multimodal urban mobilitet, som en del av övergången till en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid	CCO 16 – Utökning och modernisering av spårvagns- och tunnelbanelinjer	CCR 15 – Användare per år som betjänas av nya och moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer	
3. Ett mer sammanlänkat Europa genom förbättrad mobilitet (politiskt mål 3)	i) Utveckla ett klimatresilient, intelligent, säkert, hållbart och intermodalt TEN-T	CCO 14 – Väg TEN-T: Nya, uppgraderade, ombyggda eller moderniserade vägar CCO 15 – Järnväg TEN-T: Ny, uppgraderad, ombyggd eller moderniserad järnväg	CCR 13 – Tidsbesparingar till följd av förbättrad väginfrastruktur CCR 14 – Antal passagerare per år som betjänas av förbättrad järnvägstransport	
	ii) Utveckla och förbättra hållbar, klimatresilient, intelligent och intermodal nationell, regional och lokal mobilitet, inklusive förbättrad tillgång till TEN-T samt gränsöverskridande mobilitet	CCO 22 – Vägar utanför TEN-T: Nya, uppgraderade, ombyggda eller moderniserade vägar CCO 23 – Järnväg utanför TEN-T: Ny, uppgraderad, ombyggd eller moderniserad järnväg		
4. Ett mer socialt och inkluderande Europa genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter (politiskt mål 4)	i) Stärka arbetsmarknadens effektivitet och inkluderande samt förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet genom att utveckla social infrastruktur och främja den sociala ekonomin	CCO 17 – Yta av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster	CCR 16 – Användare av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster per år	
	ii) Förbättra lika tillgång till inkluderande tjänster av god kvalitet inom utbildning och livslångt lärande genom att utveckla tillgänglig infrastruktur, även genom att främja resiliens för distansutbildning och onlinekurser	CCO 18 – Ny eller moderniserad kapacitet för barnomsorgs- och utbildningsinfrastruktur	CCR 17 – Användare per år som betjänas av ny eller uppgraderad barnomsorgs- och utbildningsinrättningar	
	iii) Främja den socioekonomiska inkluderingen av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper, inklusive	CCO 19 – Ny eller moderniserad kapacitet hos subventionerade bostäder CCO 113 – Antal människor som omfattas av projekt inom ramen för integrerade åtgärder för socioekonomisk	CCR 18 – Användare av nya eller moderniserade subventionerade bostäder per år	

	personer med särskilda behov, genom integrerade åtgärder, bl. a. bostäder och sociala tjänster	inkludering av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper		
	iv) Främja den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter, genom integrerade åtgärder, bl. a. bostäder och sociala tjänster	CCO 26 – Ny eller moderniserad kapacitet hos tillfälliga mottagningsanläggningar	CCR 20 – Användare av nya eller moderniserade tillfälliga mottagningsanläggningar per år	
	v) Säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård och stödja resiliensen hos hälso- och sjukvårdssystemen, inklusive primärvården, och främja övergången från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård	CCO 20 – Ny eller moderniserad kapacitet för hälso- och sjukvårdsinrättningar	CCR 19 – Antal användare av nya eller moderniserade hälso- och sjukvårdstjänster per år	
	vi) Främja kulturens och den hållbara turismens roll i ekonomisk utveckling, social delaktighet och social innovation	CCO 24 – Kulturplatser och turistmål som får stöd	CCR 21 – Besökare av kulturplatser och turistmål som får stöd	
5. Ett Europa närmare medborgarna genom hållbar och integrerad utveckling av alla typer av territorier och lokala initiativ (politiskt mål 5)	i) Främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet i urbana områden	CCO 21 – Antal människor som omfattas av strategier för integrerad territoriell utveckling		
	ii) Främja en integrerad och inkluderande social, ekonomisk och miljömässig lokal utveckling, kultur, naturarv, hållbar turism och säkerhet, i andra områden än urbana områden			

(1) CCO: Central gemensam output för REGIO.
(2) CCR: Central gemensamt resultat för REGIO.
(3) Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

L 231/94 SV Europeiska unionens officiella tidning 30.6.2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1059

av den 24 juni 2021

om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 178, 209.1, 212.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är Europeiska regionala utvecklingsfondens (Eruf) syfte att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje styckena i EUF-fördraget ska Eruf bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild hänsyn ska tas till vissa kategorier av regioner, inklusive en särskild hänvisning till gränsregioner.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([4]) fastställs gemensamma bestämmelser för Eruf och vissa andra fonder, och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 ([5]) fastställs bestämmelser om Eruf-stödets specifika mål och tillämpningsområde. Det är även nödvändigt att anta särskilda bestämmelser beträffande målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) när en eller flera medlemsstater och deras regioner och, i tillämpliga fall, partnerländer och tredjeländer samarbetar över gränserna med avseende på effektiv programplanering, inklusive bestämmelser om tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning.

([1]) EUT C 440, 6.12.2018, s. 116.
([2]) EUT C 86, 7.3.2019, s. 137.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2019 (EUT C 108, 26.3.2021, s. 247) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 27 maj 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt Instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik (se sidan 159 i detta nummer av EUT).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (se sidan 60 i detta nummer av EUT).

(3) Främjandet av Interreg är en viktig prioritering inom unionens sammanhållningspolitik. Stöd till små och medelstora företag för kostnader som uppstår i samband med projekt inom Europeiskt territoriellt samarbete är enligt kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ([6]) redan gruppundantaget från anmälningsskyldigheten och särskilda bestämmelser om regionalstöd för investeringar som görs av företag av alla storlekar finns också i avsnittet om regionalstöd i den förordningen och i kommissionens riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020. Med beaktande av de erfarenheter som gjorts under 30 år och med tanke dels på projektens låga ekonomiska värde och deras föga sannolika negativa inverkan på handel och konkurrens, dels på det stora mervärde som de befintliga programmen skapar för den territoriella sammanhållningen i Europa, väntas tillämpningsområdet för reglerna för statligt stöd när det gäller den offentliga finansieringen av projekt inom Europeiskt territoriellt samarbete klargöras ytterligare genom en framtida ändring av förordning (EU) nr 651/2014, och den offentliga finansieringen av Interregprojekt därigenom till stor del undantas från skyldigheten till förhandsanmälan samtidigt som genomförandet av dessa projekt i hög grad underlättas.

(4) För att stödja en harmonisk utveckling inom unionens territorium på olika nivåer bör Eruf stödja gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete, interregionalt samarbete och de yttersta randområdenas samarbete inom Interregmål. I denna process bör principerna om partnerskap och flernivåstyrning beaktas, samtidigt som det säkerställs att omfattningen av partnerskapet för ett program förblir effektivt.

(5) För att ge uttryck för att det är viktigt att bekämpa klimatförändringar i enlighet med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling bör fonderna bidra till integrering av klimatåtgärder och till att uppnå det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionens budget ska stödja klimatmålen. I det sammanhanget bör fonderna stödja verksamhet som respekterar normer för klimatet och miljön och som inte orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([7]).

(6) Delen för gränsöverskridande samarbete bör syfta till att angripa gemensamma utmaningar som fastställs gemensamt i gränsregioner och att ta tillvara den outnyttjade tillväxtpotential som beskrivs i kommissionens meddelande av den 20 september 2017 med titeln *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden* (*meddelandet om gränsområden*). Programområden för gränsöverskridande samarbete bör därför fastställas som sådana regioner och områden vid en gräns eller åtskilda av högst 150 km hav där gränsöverskridande interaktion faktiskt kan ske eller funktionella områden kan identifieras utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att säkerställa enhetligheten och kontinuiteten inom samarbetsprogramområdena.

(7) Delen för gränsöverskridande samarbete bör också omfatta samarbete mellan en eller flera medlemsstater eller deras regioner och ett eller flera länder eller en eller flera regioner eller andra territorier utanför unionen. Det faktum att internt och externt gränsöverskridande samarbete ingår i denna förordning bör leda till en betydande förenkling och effektivisering av tillämpliga bestämmelser för programmyndigheterna i medlemsstaterna och för partnermyndigheterna och bidragsmottagarna utanför unionen i förhållande till programperioden 2014–2020.

(8) Delen för transnationellt samarbete bör syfta till att stärka samarbetet genom åtgärder som leder till integrerad territoriell utveckling med koppling till unionens prioriteringar, med full respekt för subsidiaritetsprincipen. Det transnationella samarbetet bör omfatta större territorier på unionens fastland och kring havsområden med maximal flexibilitet för att säkerställa enhetligheten och kontinuiteten i samarbetsprogrammen, inbegripet tidigare externt gränsöverskridande havssamarbete inom ramen för ett bredare havssamarbete, särskilt genom att man definierar det territorium som omfattas, de specifika målen för sådant samarbete, kraven för ett projektpartnerskap och möjligheten att inrätta delprogram och särskilda styrkommittéer.

([6]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

(9) På grundval av erfarenheten med gränsöverskridande och transnationellt samarbete under programperioden 2014–2020 i de yttersta randområdena, där en kombination av de båda delarna inom ett enda program per samarbetsområde inte har utmynnat i tillräcklig förenkling för programmyndigheterna och bidragsmottagarna, bör en särskild del för de yttersta randområdena införas så att de har möjlighet att så effektivt och enkelt som möjligt samarbeta med sina angränsande länder och territorier. Inom den delen kan ansökningsomgångar inledas för kombinerad finansiering inom ramen för Eruf, instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 ([8]) och ULT-beslutet, inrättat genom rådets beslut 2013/755/EU ([9]), genom genomförandemetoder som deltagande medlemsstater, regioner och tredjeländer kommer överens om.

(10) På grundval av erfarenheterna från de interregionala samarbetsprogrammen inom Interreg bör delen för interregionalt samarbete inriktas på att effektivisera sammanhållningspolitiken genom fyra särskilda program: ett program som möjliggör utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad med inriktning på politiska mål och det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning* när det gäller identifiering, spridning och överföring av god praxis till regional utvecklingspolitik, inbegripet programmen Investering för sysselsättning och tillväxt. när det gäller att kartlägga, sprida och överföra god praxis till regional utvecklingspolitik, inbegripet programmen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt, ett program för utbyte av erfarenheter och kapacitetsuppbyggnad när det gäller att kartlägga, överföra och utnyttja god praxis för en integrerad och hållbar stadsutveckling samtidigt som man tar hänsyn till kopplingarna mellan stads- och landsbygdsområden, inbegripet stöd till de åtgärder som utvecklats inom ramen för artikel 11 i förordning (EU) 2021/1058, vilket sker som komplement och i samordning med det initiativ som presenteras i artikel 10 därav, ett program för utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad i syfte att harmonisera och förenkla genomförandet av Interregprogrammen, harmonisera och förenkla de samarbetsåtgärder som avses i artikel 22.3 d vi i förordning (EU) 2021/1060, och för att stödja inrättandet av, funktionen hos och användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete som redan har inrättats eller ska inrättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ([10]) och makroregionala strategier, och ett program som ska förbättra analysen av utvecklingstendenser. De fyra programmen inom delen för interregionalt samarbete bör omfatta hela unionen och bör också vara öppna för tredjeländers deltagande.

(11) Det bör fastställas gemensamma objektiva kriterier för att utse stödberättigade regioner och områden. För detta ändamål bör fastställandet av stödberättigade regioner på unionsnivå grundas på det gemensamma system för klassificering av regioner som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([11]).

(12) Det är nödvändigt att fortsätta att stödja eller, beroende på vad som är lämpligt, upprätta samarbete i alla dess aspekter med tredjeländer som gränsar till unionen, eftersom sådant samarbete är ett viktigt politiskt verktyg för regional utveckling och bör gynna de regioner i medlemsstaterna som gränsar till tredjeländer. För detta ändamål bör Eruf och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III), inrättat genom en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III) (*IPA III-förordningen*), instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI) samt programmet för de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT-programmet) stödja program för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete, interregionalt samarbete och de yttersta randområdenas samarbete. Stödet från Eruf och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder bör grundas på ömsesidighet och proportionalitet. När det gäller IPA III-medel som tilldelats gränsöverskridande samarbete (*IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete*) eller NDICI-medel som tilldelats gränsöverskridande samarbete för det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken (*NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete*) bör dock stödet från Eruf kompletteras med minst motsvarande belopp från IPA III-anslaget för gränsöverskridande samarbete och NDICI-anslaget för gränsöverskridande samarbete, med förbehåll för de högsta belopp som anges i respektive rättsakt.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete - Europa i världen och om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601, och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 (EUT L 209, 14.6.2021, s. 1).

([9]) Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

(13) Stödet från IPA III ska i huvudsak inriktas på att hjälpa IPA III-bidragsmottagarna att stärka de demokratiska institutionerna och rättsstaten, reformera rättsväsendet och den offentliga förvaltningen, respektera de grundläggande rättigheterna och främja jämställdhet, tolerans, social inkludering och icke-diskriminering samt regional och lokal utveckling. Stödet från IPA III ska fortsätta att stödja IPA III-bidragsmottagarnas ansträngningar att främja regionalt, makroregionalt och gränsöverskridande samarbete samt territoriell utveckling, inklusive genom genomförande av unionens makroregionala strategier. Stödet från IPA III ska dessutom inriktas på frågor som rör säkerhet, migration och gränsförvaltning, säkerställande av tillgång till internationellt skydd, utbyte av relevant information, förbättring av gränskontroller samt fortsatta gemensamma ansträngningar att bekämpa irreguljär migration och smuggling av migranter.

(14) När det gäller stöd från NDICI bör unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värden och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete. Denna förordning bör därför stödja de interna och externa aspekterna av relevanta makroregionala strategier. Dessa initiativ är strategiskt viktiga samtidigt som de ger meningsfulla politiska ramar för fördjupade förbindelser med och mellan partnerländer som grundas på principerna om ömsesidig ansvarighet, delat egenansvar och gemensamt ansvarstagande.

(15) Det är viktigt att fortsätta att ta hänsyn till den roll som Europeiska utrikestjänsten, i enlighet med vad som fastställs i rådets beslut 2010/427/EU ([12]), och kommissionen spelar vid utarbetandet av den strategiska programplaneringen och av de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI.

(16) Med hänsyn till den särskilda situationen i unionens yttersta randområden är det nödvändigt att anta bestämmelser om förbättring av de villkor enligt vilka dessa områden kan få tillgång till strukturfonderna. Vissa bestämmelser i denna förordning bör därför anpassas till de särskilda förhållanden som råder i unionens yttersta randområden i syfte att förenkla och främja deras samarbete med utomeuropeiska länder och territorier och tredjeländer, med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 med titeln *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*. Det bör därför vara möjligt för det samarbetet att ske i nära partnerskap med regionala integrations- och samarbetsorganisationer.

(17) I denna förordning bör möjligheten för utomeuropeiska länder och territorier att delta i Interregprogrammen fastställas. De särskilda förhållandena och utmaningarna för utomeuropeiska länder och territorier bör beaktas för att underlätta deras faktiska tillträde och deltagande.

(18) Det är nödvändigt att fastställa de medel som ska tilldelas var och en av de olika delarna av Interreg, inbegripet varje medlemsstats andel av de totala beloppen för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete, de yttersta randområdenas samarbete och medlemsstaternas möjligheter till flexibilitet mellan dessa delar.

(19) För att stödet från Eruf och från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt bör det upprättas en mekanism för att organisera återbetalning av sådant stöd när program för externt samarbete inte kan antas eller måste avbrytas, inklusive med tredjeländer som inte får stöd från något av unionens finansieringsinstrument. Denna mekanism bör användas för att säkerställa att programmen fungerar så bra som möjligt och att maximal samordning mellan dessa instrument uppnås.

(20) Eruf bör genom Interreg bidra till de specifika målen under målen för sammanhållningspolitiken. Förteckningen över specifika mål inom de olika politiska målen bör dock anpassas till de särskilda behoven inom Interreg i syfte att möjliggöra interventioner av ESF-typ, i enlighet med artikel 4.1 a–l i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 ([13]) genom gemensamma åtgärder inom Interregprogrammen.

([12]) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (se sidan 21 i detta nummer av EUT).

(21) Mot bakgrund av de unika och särskilda förhållandena på Irland och i syfte att stödja samarbetet mellan Irland och Nordirland enligt långfredagsavtalet bör ett gränsöverskridande Peace plus-program fortsätta att genomföras på grundval av tidigare samarbetsprogram mellan de irländska och nordirländska grevskap som gränsar till varandra. Med tanke på programmets praktiska betydelse är det nödvändigt att se till att Eruf, när det programmet verkar för att stödja fred och försoning, även bidrar till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet och samarbete i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållning mellan lokalsamhällen. Med hänsyn till det programmets särdrag bör det förvaltas på ett integrerat sätt där Förenade kungarikets bidrag integreras i det programmet som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Vidare bör vissa regler för urval av insatser i denna förordning inte tillämpas på det programmet när det gäller insatser till stöd för fred och försoning.

(22) I denna förordning bör också två Interregspecifika mål läggas till; ett mål till stöd för att stärka den institutionella kapaciteten, förbättra det rättsliga och administrativa samarbetet, särskilt med koppling till genomförandet av meddelandet om gränsområden, intensifiera samarbetet mellan enskilda medborgare och institutioner samt utveckla och samordna makroregionala strategier och havsområdesstrategier, bygga upp ömsesidigt förtroende, särskilt genom projekt som främjar kontakter mellan människor; samt ett andra mål för samarbetsfrågor som rör säkerhet, trygghet, gränspassage och migration.

(23) Den största delen av unionens stöd bör koncentreras till ett begränsat antal politiska mål i syfte att maximera genomslaget för Interreg. Synergieffekter och komplementaritet mellan Interregdelarna bör förstärkas.

(24) Bestämmelserna om utarbetande, godkännande och ändring av Interregprogrammen samt bestämmelserna om territoriell utveckling, urval av insatser, övervakning och utvärdering, programmyndigheter, insatsrevision och om öppenhet och kommunikation bör anpassas till Interregprogrammens särdrag i förhållande till bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060. Dessa särskilda bestämmelser bör vara enkla och tydliga för att undvika överreglering och ytterligare administrativa bördor för medlemsstater och bidragsmottagare.

(25) De bestämmelser om kriterier för att insatser ska anses vara genuint gemensamma och kooperativa, om partnerskap inom en Interreginsats och om den samordnande partnerns skyldigheter som fastställts under programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla. Interregpartnerna bör samarbeta när det gäller såväl utveckling och genomförande som bemanning eller finansiering, eller båda, samt när det gäller de yttersta randområdenas samarbete, i två av fyra av dessa samarbetsaspekter, eftersom det bör vara enklare att kombinera stöd från Eruf med stöd genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, både på program- och på insatsnivå.

(26) Inom gränsöverskridande samarbetsprogram är projekt för kontakter mellan människor (people-to-people) och småskaliga projekt viktiga och framgångsrika verktyg, med stort europeiskt mervärde, som syftar till att övervinna gränsrelaterade och gränsöverskridande hinder och främja lokala kontakter mellan människor och föra gränsområden och deras invånare närmare varandra. Hittills stöds de genom småprojektsfonder eller liknande instrument, som emellertid aldrig har omfattats av några särskilda bestämmelser, varför det är nödvändigt att förtydliga reglerna för småprojektsfonder. I syfte att bevara det mervärde och de fördelar som projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt har, även avseende lokal och regional utveckling, och förenkla den ekonomiska förvaltningen av småskaliga projekt för slutmottagarna, som ofta inte är vana vid att ansöka om unionsmedel, bör det bli obligatoriskt att använda förenklad kostnadsredovisning och enhetsbelopp under en viss gräns.

(27) Eftersom flera medlemsstater deltar och de administrativa kostnaderna därför är högre, bland annat för regionala kontaktpunkter, även kallade *antenner*, som är viktiga kontaktpunkter för dem som ansöker om och genomför projekt och i och med detta fungerar som direktkanaler till det gemensamma sekretariatet och respektive behörig myndighet, men särskilt även för kontroller och översättning, bör utgiftstaket för tekniskt stöd vara högre än det för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”. För att kompensera för de högre administrativa kostnaderna bör medlemsstaterna när så är möjligt uppmuntras att minska den administrativa bördan för genomförandet av gemensamma projekt. Dessutom bör Interregprogram med begränsat stöd från unionen eller externa gränsöverskridande Interregprogram få ett visst minimibelopp för tekniskt stöd i syfte att säkerställa tillräcklig finansiering för ett effektivt tekniskt stöd, inbegripet för regionala filialer till gemensamma sekretariat och kontaktpunkter som inrättats för att finnas närmare potentiella bidragsmottagare och partner.

(28) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([14]) (*det interinstitutionella avtalet*) bör denna förordning utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av finansieringens s faktiska konsekvenser.

(29) På grundval av de erfarenheter som gjorts under programperioden 2014–2020 bör det system genom vilket det infördes en tydlig hierarki i reglerna om utgifternas stödberättigande fortsätta att tillämpas samtidigt som man bibehåller principen om att reglerna för utgifternas stödberättigande ska fastställas på unionsnivå och r för ett Interregprogram som helhet, i syfte att undvika eventuella motsägelser eller inkonsekvenser mellan olika föreskrifter och mellan unionsrätten och nationell rätt. Kompletterande regler som antas av en medlemsstat och som bara gäller bidragsmottagare i den medlemsstaten bör begränsas till ett absolut minimum. Närmare bestämt bör kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 ([15]), som antogs för programperioden 2014–2020, integreras i den här förordningen.

(30) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överlåta den förvaltande myndighetens uppgifter till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller inrätta en sådan gruppering, liksom andra gränsöverskridande rättssubjekt som ansvarar för förvaltningen av ett delprogram, en integrerad territoriell investering eller en eller flera småprojektsfonder, eller att agera som en enda partner. I det sammanhanget bör ett gränsöverskridande rättssubjekt, inbegripet euroregioner, inrättas och ha ställning som juridisk person enligt ett av de deltagande ländernas rätt, och regionala och lokala myndigheter i alla deltagande länder bör få delta.

(31) För att fortsätta med den betalningskedja som fastställdes för programperioden 2014–2020, nämligen från kommissionen till den samordnande partnern via den attesterande myndigheten, bör den betalningskedjan fortsätta att tillämpas inom ramen för bokföringsfunktionen. Stödet från unionen bör utbetalas till den samordnande partnern, förutsatt att detta inte leder till dubbla avgifter vid omräkning till euro och tillbaka till en annan valuta eller vice versa mellan den samordnande partnern och övriga partner. Om inget annat anges bör den samordnande partnern säkerställa att de övriga partnerna får det totala stödbeloppet från respektive unionsfond i dess helhet och inom den tidsfrist som alla partner kommit överens om, enligt samma förfarande som tillämpats för den samordnande partnern.

(32) I enlighet med artikel 63.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]) (*budgetförordningen*) ska sektorspecifika regler beakta behoven inom Interregprogrammen, särskilt när det gäller revisionsfunktionen. Bestämmelserna om det årliga revisionsuttalandet, den årliga kontrollrapporten och insatsrevision bör därför förenklas och anpassas till dessa program som inbegriper flera medlemsstater.

(33) Det bör fastställas en tydlig kedja för betalningsansvaret för återbetalning vid oriktigheter från en enda partner eller andra partner via den samordnande partnern och den förvaltande myndigheten till kommissionen. Det bör fastställas bestämmelser om medlemsstaternas, tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas ansvar för de fall då återbetalning inte kan utverkas från den enda partnern, andra partner eller den samordnande partnern, som innebär att medlemsstaten ersätter den förvaltande myndigheten. Till följd av detta finns det inom Interregprogrammen inget utrymme för belopp som inte kan återkrävas på bidragsmottagarnivå. Det dock är nödvändigt att förtydliga reglerna för de fall då en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte gör en återbetalning till den förvaltande myndigheten. Den samordnande partnerns skyldigheter för återkrav bör också förtydligas.

([14]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

([15]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5.2014, s. 45).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(34) För att så liknande regler som möjligt ska tillämpas både i de deltagande medlemsstaterna och i tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna bör denna förordning också tillämpas på tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas deltagande, om inga särskilda regler anges i något specifikt kapitel i denna förordning. Interregprogrammens myndigheter bör avspeglas i jämförbara myndigheter i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna. Startpunkten för utgifternas stödberättigande bör kopplas till det relevanta tredjelandets, partnerlandets eller utomeuropeiska landets eller territoriets undertecknande av finansieringsavtalet. Upphandling för bidragsmottagare i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna bör följa bestämmelserna om extern upphandling som fastställs i budgetförordningen. Det bör fastställas förfaranden för ingående av finansieringsavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium och av avtalen mellan den förvaltande myndigheten och varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium när det gäller stödet från något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder eller vid överföring av bidrag som komplement till den nationella medfinansieringen från ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium till Interregprogrammet.

(35) Trots att Interregprogram med deltagande av tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier bör genomföras med delad förvaltning bör det vara möjligt att genomföra de yttersta randområdenas samarbete med indirekt förvaltning. Det bör fastställas särskilda regler om hur dessa program helt eller delvis ska genomföras genom indirekt förvaltning.

(36) På grundval av de erfarenheter som gjorts under programperioden 2014–2020 av stora infrastrukturprojekt inom programmen för gränsöverskridande samarbete inom det europeiska grannskapsinstrumentet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ([17]), bör förfarandena förenklas. Kommissionen bör dock behålla vissa rättigheter när det gäller urval av sådana projekt.

(37) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att anta och ändra förteckningarna över Interregprogramområden som ska få stöd och förteckningen över totalbeloppet på unionens stöd till varje Interregprogram. Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter för att anta de fleråriga strategidokument för Interregprogram som får stöd genom ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Dessa genombefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([18]). Trots att dessa akter är av allmän karaktär bör det rådgivande förfarandet tillämpas, eftersom de bara genomför bestämmelserna på ett tekniskt sätt. I tillämpliga fall bör de fleråriga strategidokument för Interregprogram som får stöd genom ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder även iaktta det förfarande som anges i IPA III-förordningen och förordning (EU) 2021/947.

(38) För att säkerställa enhetliga villkor för godkännande av Interregprogrammen och av ändringar av dessa bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Externa gränsöverskridande Interregprogram bör i tillämpliga fall följa de kommittéförfaranden som fastställs genom IPA III-förordningen och förordning (EU) 2021/947 när det gäller det första beslutet om godkännande av dessa program.

(39) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra bilagan. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (EUT L 77, 15.3.2014, s. 27).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(40) Med anledning av antagandet av denna förordning efter det att programperioden har inletts och med beaktande av behovet av att genomföra Interreg på ett samordnat och harmoniserat sätt, samt för att möjliggöra ett snabbt genomförande av förordningen, bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(41) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT I INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH INTERREGDELAR

Artikel 1 Innehåll och tillämpningsområde

Artikel 2 Definitioner

Artikel 3 Interregdelar

AVSNITT II GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 4 Geografiskt tillämpningsområde för det gränsöverskridande samarbetet

Artikel 5 Geografiskt tillämpningsområdet för det transnationella samarbetet

Artikel 6 Geografiskt tillämpningsområde för det interregionala samarbetet

Artikel 7 Geografiskt tillämpningsområde för de yttersta randområdenas samarbete

Artikel 8 Förteckning över Interregprogramområden som ska få stöd

AVSNITT III MEDEL OCH MEDFINANSIERINGSGRAD

Artikel 9 Eruf-medel för Interregprogram

Artikel 10 Bestämmelser som gäller flera fonder

Artikel 11 Förteckning över medel till Interregprogrammen

Artikel 12 Återbetalning av medel och avbrytande

Artikel 13 Medfinansieringsgrad

KAPITEL II INTERREGSPECIFIKA MÅL OCH TEMATISK KONCENTRATION

Artikel 14 Interregspecifika mål

Artikel 15 Tematisk koncentration

KAPITEL III PROGRAMPLANERING

AVSNITT I UTARBETANDE, GODKÄNNANDE OCH ÄNDRING AV INTERREGPROGRAM

Artikel 16 Utarbetande och inlämning av Interregprogram

Artikel 17 Interregprogrammens innehåll

Artikel 18 Godkännande av Interregprogram

Artikel 19 Ändring av Interregprogram

AVSNITT II TERRITORIELL UTVECKLING

Artikel 20 Integrerad territoriell utveckling

Artikel 21 Lokalt ledd utveckling

AVSNITT III INSATSER OCH SMÅPROJEKTSFONDER

Artikel 22 Urval av Interreginsatser

Artikel 23 Partnerskap inom Interreginsatser

Artikel 24 Stöd till projekt av begränsad finansiell volym

Artikel 25 Småprojektsfonder

Artikel 26 Den samordnande partnerns uppgifter

AVSNITT IV TEKNISKT STÖD

Artikel 27 Tekniskt stöd

KAPITEL IV ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KOMMUNIKATION

AVSNITT I ÖVERVAKNING

Artikel 28 Övervakningskommitté

Artikel 29 Övervakningskommitténs sammansättning

Artikel 30 Övervakningskommitténs funktioner

Artikel 31 Översyn

Artikel 32 Dataöverföring

Artikel 33 Slutlig resultatrapport

Artikel 34 Indikatorer för Interregprogrammen

AVSNITT II UTVÄRDERING OCH KOMMUNIKATION

Artikel 35 Utvärdering under programperioden

Artikel 36 Den förvaltande myndighetens och partnernas skyldigheter vad gäller öppenhet och kommunikation

KAPITEL V STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 37 Regler om utgifternas stödberättigande

Artikel 38 Allmänna bestämmelser om kostnadskategoriernas stödberättigande

Artikel 39 Personalkostnader

Artikel 40 Kontorskostnader och administrativa kostnader

Artikel 41 Kostnader för resor och logi

Artikel 42 Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster

Artikel 43 Kostnader för utrustning

Artikel 44 Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten

KAPITEL VI INTERREGPROGRAMMENS MYNDIGHETER, FÖRVALTNING, KONTROLL OCH REVISION

Artikel 45 Interregprogrammens myndigheter

Artikel 46 Den förvaltande myndighetens uppgifter

Artikel 47 Bokföringsfunktionen

Artikel 48 Revisionsmyndighetens uppgifter

Artikel 49 Insatsrevision

KAPITEL VII EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 50 Budgetåtaganden

Artikel 51 Utbetalningar och förfinansiering

Artikel 52 Återkrav

KAPITEL VIII TREDJELÄNDERS, PARTNERLÄNDERS, UTOMEUROPEISKA LÄNDERS OCH TERRITORIERS ELLER REGIONALA INTEGRATIONS- OCH SAMARBETSORGANISATIONERS DELTAGANDE I INTERREGPROGRAM MED DELAD FÖRVALTNING

Artikel 53 Tillämpliga bestämmelser

Artikel 54 Interregprogrammens myndigheter och deras uppgifter

Artikel 55 Förvaltningsmetoder

Artikel 56 Stödberättigande

Artikel 57 Stora infrastrukturprojekt

Artikel 58 Upphandling

Artikel 59 Ingående av finansieringsavtal vid delad förvaltning

Artikel 60 Andra bidrag än medfinansiering från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier

KAPITEL IX SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR INDIREKT FÖRVALTNING
Artikel 61 De yttersta randområdenas samarbete
KAPITEL X SLUTBESTÄMMELSER
Artikel 62 Utövande av delegeringen
Artikel 63 Kommittéförfarande
Artikel 64 Övergångsbestämmelser
Artikel 65 Ikraftträdande
BILAGA Mall för Interregprogram
Karta Karta över programområdet
Tillägg 1 Unionsbidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser
Tillägg 2 Unionsbidrag på grundval av finansiering utan koppling till kostnader
Tillägg 3 Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse med en tidplan

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT I

Innehåll, tillämpningsområde och Interregdelar

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelser om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) i syfte att främja samarbete mellan medlemsstaterna och deras regioner inom unionen och mellan medlemsstaterna, deras regioner och tredjeländer, partnerländer, andra territorier eller utomeuropeiska länder och territorier eller regionala integrations- och samarbetsorganisationer.

I denna förordning fastställs också de bestämmelser som behövs för att säkerställa en effektiv programplanering, inklusive om tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll, samt om den ekonomiska förvaltningen av programmen inom Interreg (*Interregprogram*) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

När det gäller stöd från instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III), instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI) och finansieringen för alla utomeuropeiska länder och territorier för programperioden 2021–2027, som fastställs som ett program genom beslut 2013/755/EU (gemensamt kallade *unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder*) till Interregprogrammen fastställs även i denna förordning ytterligare specifika mål samt bestämmelser om integrering av dessa fonder i Interregprogrammen, kriterier för stödberättigande för tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt vissa särskilda genomförandebestämmelser.

När det gäller stöd till Interregprogrammen från Eruf och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder (gemensamt kallade *Interregfonderna*) fastställs i denna förordning Interregspecifika mål, bestämmelser om organisation av Interreg, kriterier för stödberättigande för medlemsstaterna, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt bestämmelser om finansiella medel och kriterier för fördelningen av dessa.

Förordning (EU) 2021/1060 och förordning (EU) 2021/1058 ska tillämpas på Interregprogrammen, om inget annat särskilt föreskrivs i dessa förordningar och den här förordningen eller om bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060 endast kan tillämpas på målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) 2021/1060. Dessutom gäller följande definitioner:

1. *IPA III-bidragsmottagare*: ett land eller territorium som anges i den relevanta bilagan till IPA III-förordningen.

2. *tredjeland*: ett land som inte är en medlemsstat och som inte får stöd från Interregfonderna eller som bidrar till unionens allmänna budget (*unionens budget*) genom externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.

3. *partnerland*: en IPA III-bidragsmottagare eller ett land eller territorium som vad gäller programmen inom Interreg A och B ingår i det grannskap som anges i bilaga I till förordning (EU) 2021/947 eller Ryska federationen eller, vad gäller programmen inom Interreg C och D, ett land eller territorium som ingår i något geografiskt område inom NDICI och som får stöd från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder.

4. *gränsöverskridande rättssubjekt*: ett rättssubjekt som inrättats enligt rätten i något av de länder som deltar i ett Interregprogram, under förutsättning att det har inrättats av myndigheter på territoriell nivå eller andra organ från minst två deltagarländer.

5. *regional integrations- och samarbetsorganisation*: inom ramen för de yttersta randområdenas samarbete, en grupp tredjeländer eller regioner i samma geografiska område som har för avsikt att samarbeta nära i frågor av gemensamt intresse, i vilken även medlemsstater kan ingå.

Vid tillämpningen av denna förordning ska det, när det i förordning (EU) 2021/1060 hänvisas till ”en medlemsstat”, tolkas som ”den medlemsstat som är värd för den förvaltande myndigheten”, och när den förordningen hänvisar till ”varje medlemsstat” eller ”medlemsstaterna” ska detta tolkas som ”medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett visst Interregprogram”.

Vid tillämpningen av denna förordning ska, när det i förordning (EU) 2021/1060 hänvisas till de ”fonder” som anges i artikel 1.1 a i den förordningen eller till förordning (EU) 2021/1058, detta tolkas som att de även omfattar unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder.

Artikel 3

Interregdelar

Inom Interreg ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder stödja följande delar:

1. Gränsöverskridande samarbete mellan angränsande regioner i syfte att främja integrerad och harmonisk regional utveckling mellan intilliggande land- och sjögränsregioner (*Interreg A*) i form av

   a) internt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande gränsregioner som tillhör två eller flera medlemsstater eller mellan angränsande gränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och ett eller flera tredjeländer som anges i artikel 4.2, eller

   b) externt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande gränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och en eller flera av följande:

      i) IPA III-bidragsmottagare,

      ii) partnerländer som får stöd genom NDICI, eller

      iii) Ryska federationen, i syfte att möjliggöra landets deltagande i det gränsöverskridande samarbete som också stöds genom NDICI.

2. Transnationellt samarbete över större transnationella territorier eller kring havsområden, som involverar nationella, regionala och lokala programpartner i medlemsstater, tredjeländer och partnerländer samt utomeuropeiska länder och territorier, i syfte att uppnå ökad territoriell integration (*Interreg B*).

3. Interregionalt samarbete, i syfte att effektivisera sammanhållningspolitiken (*Interreg C*) genom att främja

   a) utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad med inriktning på de politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060 och det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning* när det gäller att kartlägga, sprida och överföra god praxis till regional utvecklingspolitik, inbegripet programmen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt (*programmet Interreg Europa*),

   b) utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad när det gäller att kartlägga, överföra och utnyttja god praxis rörande integrerad och hållbar stadsutveckling samtidigt som man tar hänsyn till kopplingarna mellan stads- och landsbygdsområden och stöder de åtgärder som utvecklats inom ramen för artikel 11 i förordning (EU) 2021/1058 och även på ett samordnat vis kompletterar det initiativ som presenteras i artikel 12 i den förordningen (*Urbactprogrammet*),

   c) utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad i syfte att (*Interactprogrammet*)

      i) harmonisera och förenkla genomförandet av Interregprogrammen och bidra till nyttjandet av resultatet av dem,

      ii) harmonisera och förenkla de möjliga samarbetsåtgärder som avses i artikel 22.3 d vi i förordning (EU) 2021/1060,

iii) stödja upprättandet och användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och deras funktionssätt,

d) analys av utvecklingstendenser i förhållande till målen för territoriell sammanhållning (*Esponprogrammet*).

4. De yttersta randområdenas samarbete sinsemellan och med angränsande tredjeländer eller partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier eller regionala integrations- och samarbetsorganisationer eller flera av dessa, i syfte att underlätta deras regionala integration och harmoniska utveckling i grannskapet (*Interreg D*).

AVSNITT II

Geografiskt tillämpningsområde

Artikel 4

Geografiskt tillämpningsområde för det gränsöverskridande samarbetet

1. När det gäller gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd från Eruf vara regionerna på Nuts 3-nivå i unionen längs alla inre och yttre landgränser med tredjeländer eller partnerländer samt alla regioner på Nuts 3-nivå i unionen längs sjögränser som är separerade med högst 150 km till sjöss, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att säkerställa enhetligheten och kontinuiteten inom samarbetsprogramområdena, och där gränsöverskridande interaktion kan ske i praktiken.

2. Interregprogrammen för internt gränsöverskridande samarbete får omfatta regioner i Norge, Schweiz och Förenade kungariket som motsvarar regioner på Nuts 3-nivå samt Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino.

3. När det gäller externt gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd genom IPA III eller NDICI vara regioner på Nuts 3-nivå i respektive partnerland eller, om en Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden längs alla land- och sjögränser mellan medlemsstaterna och de partnerländer som är stödberättigade genom IPA III eller NDICI, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att säkerställa enhetligheten och kontinuiteten inom samarbetsprogramområdena.

Artikel 5

Geografiskt tillämpningsområde för det transnationella samarbetet

1. När det gäller transnationellt samarbete ska de regioner som får stöd genom Eruf vara regionerna på Nuts 2-nivå i unionen, inbegripet yttersta randområden, som omfattar större transnationella territorier och som i tillämpliga fall med beaktande av makroregionala strategier eller havsområdesstrategier.

2. På begäran av den eller de medlemsstater som berörs när ett program för transnationellt samarbete lämnas in kan det programmet även omfatta ett eller flera av de yttersta randområdena i den medlemsstat eller de medlemsstater som berörs.

3. Programmen för transnationellt samarbete får omfatta följande territorier oberoende av om de får stöd från unionens budget:

a) Regioner i Island, Norge, Schweiz och Förenade kungariket samt Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino.

b) Utomeuropeiska länder eller territorier.

c) Färöarna.

d) Regioner i partnerländer inom IPA III eller NDICI.

4. De regioner, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder eller territorier som avses i punkt 3 ska vara regioner på Nuts 2-nivå eller, om en Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden.

Artikel 6

Geografiskt tillämpningsområde för det interregionala samarbetet

1. När det gäller interregionalt samarbete ska hela unionens territorium, inbegripet de yttersta randområdena, få stöd genom Eruf.

2. De interregionala samarbetsprogrammen får omfatta hela territoriet av tredjeländer, partnerländer och andra territorier, eller en del därav, eller de utomeuropeiska länder och territorier som avses i artiklarna 4, 5 och 7, oberoende av om de får stöd genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder eller inte.

Artikel 7

Geografiskt tillämpningsområde för de yttersta randområdenas samarbete

1. När det gäller de yttersta randområdenas samarbete ska alla regioner som anges i artikel 349 första stycket i EUF-fördraget få stöd genom Eruf.

2. Interregprogram som inbegriper de yttersta randområdena får omfatta hela eller delar av partnerländer som får stöd genom NDICI eller utomeuropeiska länder och territorier som får stöd genom programmet för utomeuropeiska länder och territorier (*ULT-programmet*), eller bådadera.

Artikel 8

Förteckning över Interregprogramområden som ska få stöd

1. Vid tillämpningen av artiklarna 4–7 ska kommissionen anta genomförandeakter med förteckningen över de Interregprogramområden som ska få stöd, uppdelad efter varje del och varje Interregprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

Externa gränsöverskridande program ska förtecknas som ”Interreg A IPA III-program för gränsöverskridande samarbete” eller ”Interreg A NEXT-program för gränsöverskridande samarbete”.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 första stycket ska också innehålla en förteckning med uppgift om de regioner på Nuts 3-nivå i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Eruf för gränsöverskridande samarbete vid alla inre gränser och de yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder.

3. De regioner i tredjeländer, partnerländer eller territorier utanför unionen som inte får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder eller som bidrar till unionens budget genom externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ska också tas upp i den förteckning som avses i punkt 1 andra stycket.

AVSNITT III

Medel och medfinansieringsgrad

Artikel 9

Eruf-medel för Interregprogram

1. Eruf-medlen för Interregprogram ska uppgå till 8 050 000 000 EUR i 2018 års priser av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden för programperioden 2021–2027 enligt artikel 109.1 i förordning (EU) 2021/1060.

2. De medel som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sätt:

a) 72,2 % (dvs. totalt 5 812 790 000 EUR för gränsöverskridande lands- och havssamarbete (*del A*)).

b) 18,2 % (dvs. totalt 1 466 000 000 EUR för transnationellt samarbete (*del B*)).

c) 6,1 % (dvs. totalt 490 000 000 EUR för interregionalt samarbete (*del C*)).

d) 3,5 % (dvs. totalt 281 210 000 EUR för de yttersta randområdenas samarbete (*del D*)).

3. Kommissionen ska meddela varje medlemsstat dess andel av totalbeloppen för delarna A, B och D, enligt den metod som anges i punkt 8 i bilaga XXVI i förordning (EU) 2021/1060, uppdelat per år.

4. Varje medlemsstat får överföra högst 15 % av sitt anslag för var och en av delarna A, B och D från någon av dessa delar till en eller flera andra delar.

5. Med utgångspunkt i de belopp som meddelats i enlighet med punkt 3 ska varje medlemsstat informera kommissionen om, och på vilket sätt, den har utnyttjat den överföringsmöjlighet som föreskrivs i punkt 4 samt om den därav följande fördelningen av dess andel mellan de Interregprogram i vilka medlemsstaten deltar.

Artikel 10

Bestämmelser som gäller flera fonder

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med de fleråriga strategidokument för de program för externt gränsöverskridande och transnationellt samarbete som får stöd genom Eruf och NDICI, genom Eruf och IPA III eller genom Eruf, NDICI och IPA III. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2 i denna förordning och, i tillämpliga fall, med vederbörlig hänsyn till det förfarande som fastställs i IPA III-förordningen.

När det gäller de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI ska genomförandeakten ange de aspekter som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) 2021/947.

När det gäller de Interregprogram som får stöd genom Eruf och IPA III ska genomförandeakten även, i förekommande fall, omfatta IPA III-bidragsmottagares eller partnerländers deltagande i programmen inom Interreg C och D.

2. Erufs bidrag till externa gränsöverskridande Interregprogram som också ska få stöd från den finansieringsram inom IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete eller från den finansieringsram inom NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete ska fastställas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Det bidrag från Eruf som fastställts för varje medlemsstat får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i ett senare skede.

De respektive bidragen från IPA III och NDICI till programmen inom Interreg B, C och D ska ta hänsyn till sammansättningen av programpartnerskap vad gäller medlemsstater, IPA III-bidragsmottagare och partnerländer. Dessa bidrag kan fastställas i de fleråriga strategidokument som omfattas av punkt 1 första stycket.

3. Stöd från Eruf ska beviljas enskilda externa gränsöverskridande program under förutsättning att åtminstone motsvarande belopp tillhandahålls genom IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete och NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete enligt det relevanta fleråriga strategidokumentet. Detta bidrag ska omfattas av ett maximibelopp som fastställs i IPA III-förordningen eller förordning (EU) 2021/947.

Om översynen av de relevanta strategiska programplaneringsdokumenten för IPA III eller NDICI leder till en minskning av det matchande beloppet för återstående år ska varje berörd medlemsstat välja mellan följande alternativ:

a) Begära att den mekanism som anges i artikel 12.3 tillämpas.

b) Fortsätta att genomföra Interregprogrammet med återstående stöd från Eruf och IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete.

c) Kombinera de alternativ som anges i leden a och b i det här stycket.

4. De årliga anslag till de externa gränsöverskridande Interregprogram som motsvarar stödet från Eruf, IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska tas upp under de relevanta budgetrubrikerna i 2021 års budgetförfarande.

5. Om kommissionen har tagit upp ett särskilt anslag i syfte att bistå partnerländer eller regioner enligt förordning (EU) 2021/947 och utomeuropeiska länder och territorier enligt beslut 2013/755/EU, eller bådadera, för att stärka deras samarbete med regioner som gränsar till unionens yttre randområden i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) 2021/947 eller artikel 87 i beslut 2013/755/EU, eller bådadera, får även Eruf lämna bidrag i enlighet med den här förordningen, om det är lämpligt och på grundval av ömsesidighet och proportionalitet när det gäller finansieringsnivå från NDICI eller ULT-programmet eller bådadera, till åtgärder som genomförs av ett partnerland, en region eller någon annan enhet enligt förordning (EU) 2021/947, av ett land, ett territorium eller någon annan enhet enligt beslut 2013/755/EU eller av något av unionens yttersta randområden, särskilt inom ett eller flera gemensamma program inom Interreg B, C eller D eller när det gäller samarbetsåtgärder enligt artikel 59 i den här förordningen och som fastställs och genomförs i enlighet med den här förordningen.

Artikel 11

Förteckning över medel till Interregprogrammen

1. På grundval av den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 9.5 ska kommissionen anta genomförandeakter med en förteckning över alla Interregprogram och för varje program ange totalbeloppet på Erufs sammanlagda stöd och, i tillämpliga fall, det sammanlagda stödet från vart och ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

2. Dessa genomförandeakter ska också innehålla en förteckning över de belopp som överförts i enlighet med artikel 9.4, uppdelade per medlemsstat.

Artikel 12

Återbetalning av medel och avbrytande

1. Om det för 2022 eller 2023 inte har lämnats in ett externt gränsöverskridande program till kommissionen senast den 31 mars det berörda året, ska Erufs årliga bidrag till det programmet, som inte har omfördelats till något annat program som lämnats in inom samma kategori av externa gränsöverskridande Interregprogram, tilldelas de externa gränsöverskridande Interregprogram i vilka den berörda medlemsstaten deltar.

2. Om det den 31 mars 2024 fortfarande finns externa gränsöverskridande Interregprogram som inte har lämnats in till kommissionen ska det bidrag från Eruf som avses i artikel 9.5 till dessa program för de återstående åren fram till 2027, och som inte har omfördelats till något annat Interregprogram som också får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den berörda medlemsstaten deltar.

3. De externa gränsöverskridande Interregprogram som redan har godkänts av kommissionen ska avbrytas, eller anslaget till det programmet sänkas, i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, i synnerhet om

a) inget av de partnerländerna som omfattas av det berörda Interregprogrammet har undertecknat det relevanta finansieringsavtalet inom de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 59, eller

b) Interregprogrammet inte kan genomföras som planerat på grund av problem i förbindelserna mellan de deltagande länderna.

I sådana fall ska det bidrag från Eruf som avses i punkt 1 motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har tagits i anspråk eller de årliga delbetalningar som tagits i anspråk och helt eller delvis dragits tillbaka under samma budgetår, men som inte har omfördelats till något annat Interregprogram som också får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den berörda medlemsstaten deltar.

4. När det gäller program inom Interreg B som redan har godkänts av kommissionen, ska ett partnerlands eller utomeuropeiskt lands eller territoriums deltagande avbrytas om någon av de situationer som anges i punkt 3 första stycket led a eller b föreligger.

De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de deltagande partnerländer som återstår, ska begära att

a) Interregprogrammet avbryts, särskilt om dess viktigaste gemensamma utmaningar vad gäller utveckling inte kan mötas utan deltagande av det partnerlandet eller utomeuropeiska landet eller territoriet,

b) anslaget till det Interregprogrammet sänks i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, eller

c) Interregprogrammet fortsätter att genomföras utan deltagande av det partnerlandet eller utomeuropeiska landet eller territoriet.

Om anslaget till Interregprogrammet sänks i enlighet med led b ska bidraget från Eruf motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har tagits i anspråk tilldelas något annat program inom Interreg B i vilket en eller flera berörda medlemsstater deltar eller, om en medlemsstat bara deltar i ett program inom Interreg B, ett eller flera Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilket eller vilka den medlemsstaten deltar.

5. Det bidrag från IPA III, NDICI eller ULT-programmet som sänks enligt denna artikel ska användas i enlighet med IPA III-förordningen, förordning (EU) 2021/947 eller beslut 2013/755/EU.

6. Om ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som bidrar till ett Interregprogram med nationella medel som inte utgörs av nationell medfinansiering av stödet från Eruf eller från något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder sänker det bidraget under den tid Interregprogrammet genomförs, antingen övergripande eller med avseende på gemensamma insatser som redan har valts ut, och har fått det dokument som föreskrivs i artikel 22.6, ska den eller de deltagande medlemsstaterna begära att något av de alternativ som anges i punkt 4 andra stycket i den här artikeln tillämpas.

Artikel 13

Medfinansieringsgrad

1. Medfinansieringsgraden för varje Interregprogram får inte överstiga 80 %.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel får inte medfinansieringsgraden för program inom Interreg D överstiga 85 % såvida inte en högre procentsats fastställs i beslut 2013/755/EU eller i någon akt som antagits enligt det beslutet, eller, i tillämpliga fall, enligt förordning (EU) 2021/947, eller varje akt som antagits i enlighet med den förordningen.

3. Om Interregprogram får stöd genom Eruf och IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete och om anslagen från Eruf utgör 50 % eller mindre av de totala anslagen från unionen, får en högre procentsats fastställas i IPA III-förordningen eller i någon akt som antas enligt den förordningen.

4. Om Interregprogram får stöd genom Eruf och NDICI eller genom Eruf, NDICI och IPA III och om anslagen från Eruf utgör 50 % eller mindre av de totala anslagen från unionen, får en högre procentsats fastställas i förordning (EU) 2021/947 eller i någon akt som antas enligt den förordningen.

KAPITEL II

INTERREGSPECIFIKA MÅL OCH TEMATISK KONCENTRATION

Artikel 14

Interregspecifika mål

1. Eruf ska, inom ramen för fondens tillämpningsområde enligt artikel 5 i förordning (EU) 2021/1058 och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, bidra till de politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060 genom gemensamma åtgärder inom Interregprogrammen.

2. När det gäller det gränsöverskridande Peace plus-programmet ska Eruf, när detta program verkar för att stödja fred och försoning, som ett specifikt mål under det fjärde politiska målet, också bidra till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållningen mellan lokalsamhällen. En separat prioritering ska stödja detta specifika mål.

3. Utöver de specifika mål för Eruf som anges i artikel 3 i förordning (EU) 2021/1058 ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, även bidra till de specifika målen i artikel 4.1 a–l i förordning (EU) 2021/1057 genom gemensamma åtgärder inom Interregprogrammen.

4. Inom Interregprogrammen får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, även stödja det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning*, genom en eller flera av följande åtgärder:

a) Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter, särskilt sådana som har fått i uppdrag att förvalta ett visst territorium, och hos berörda parter (alla delar).

b) Effektivisera den offentliga förvaltningen genom att främja rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan enskilda medborgare, aktörer i civilsamhället och institutioner, särskilt i syfte att undanröja rättsliga hinder och andra hinder i gränsregioner (delarna A, C, D och, när det är lämpligt, del B).

c) Bygga upp ömsesidigt förtroende, särskilt genom projekt som främjar kontakter mellan människor (delarna A, D och, när det är lämpligt, del B).

d) Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter i syfte att genomföra makroregionala strategier och havsområdesstrategier, samt andra territoriella strategier (alla delar).

e) Verka för en mer hållbar demokrati och genom att stödja aktörer i civilsamhället och deras roll i reformprocesser och demokratiska omvandlingar (alla delar med deltagande av tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier).

f) Andra åtgärder till stöd för bättre samarbetsstyrning (alla delar).

5. Inom Interregprogrammen får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder även bidra till det Interregspecifika målet *Ett tryggare och säkrare Europa*, i synnerhet genom åtgärder som rör gränspassage, rörlighet över gränser och migrationshantering, inklusive skydd och ekonomisk och social integration av medborgare från tredjeländer, exempelvis migranter och personer som beviljats internationellt skydd.

Artikel 15

Tematisk koncentration

1. Minst 60 % av bidraget från Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till varje program inom Interreg A, B och D ska tilldelas politiskt mål 2 och högst två andra politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning 2021/1060.

Program inom Interreg A längs inre landgränser ska tilldela de politiska målen 2 och 4 och högst två andra politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning 2021/1060 minst 60 % av det tilldelade bidraget från Eruf.

2. Upp till 20 % av bidraget från Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder till varje program inom Interreg A, B och D får tilldelas det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning*, och upp till 5 % får tilldelas det Interregspecifika målet för externa åtgärder *Ett tryggare och säkrare Europa*.

3. Om ett program inom Interreg B stöder en makroregional strategi eller havsområdesstrategi ska minst 80 % av bidraget från Eruf och, i tillämpliga fall, en del av anslagen inom unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd bidra till målen för den strategin.

4. Alla de politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060 och det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning* får väljas för programmen Interreg Europa och Urbact. När det gäller programmen Interact och Espon ska det sammanlagda bidraget från Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder tilldelas det Interregspecifika målet *Bättre samarbetsstyrning*.

KAPITEL III

PROGRAMPLANERING

AVSNITT I

Utarbetande, godkännande och ändring av Interregprogram

Artikel 16

Utarbetande och inlämning av Interregprogram

1. Målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska nås via Interregprogram med delad förvaltning, med undantag av program inom Interreg D, som helt eller delvis får genomföras med indirekt förvaltning, i samförstånd med den eller de medlemsstater som berörs efter samråd med berörda parter.

2. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna, de utomeuropeiska länderna och territorierna eller de regionala integrations- och samarbetsorganisationerna ska utarbeta ett Interregprogram för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 i enlighet med den mall som fastställs i bilagan.

3. De deltagande medlemsstaterna ska utarbeta ett Interregprogram i samarbete med de programpartner som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060. I samband med utarbetandet av program inom Interreg B, som omfattar makroregionala strategier eller havsområdesstrategier, ska medlemsstaterna och programpartnerna beakta de tematiska prioriteringarna för de relevanta makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna och samråda med de relevanta aktörerna samt säkerställa att dessa aktörer på makroregional nivå och havsområdesnivå sammanförs i början av programperioden i enlighet med den artikeln.

De deltagande tredjeländerna eller partnerländerna eller, i tillämpliga fall, utomeuropeiska länderna och territorierna ska också involvera programpartner, inbegripet regionala integrations- och samarbetsorganisationer, motsvarande de partner som avses i den artikeln.

4. Den medlemsstat som ska vara värd för den förvaltande myndigheten ska lämna in ett Interregprogram till kommissionen senast den 2 april 2022 på alla deltagande medlemsstaters och, i tillämpliga fall, tredjeländers, partnerländers, utomeuropeiska länders och territoriers eller regionala integrations- och samarbetsorganisationers vägnar.

Om ett Interregprogram som omfattas av stöd från något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder ska den medlemsstat som ska vara värd för den förvaltande myndigheten överlämna Interregprogrammet till kommissionen senast nio månader efter det att kommissionen antagit det relevanta fleråriga strategidokumentet som avses i artikel 10.1 eller i enlighet med respektive grundläggande lagstiftningsakt för det unionsfinansieringsinstrumentet för externa åtgärder.

5. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska skriftligen bekräfta att de godkänner innehållet i ett Interregprogram innan det läggs fram för kommissionen. Godkännandet ska även innefatta ett åtagande från alla deltagande medlemsstater och, i tillämpliga fall, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier om att tillhandahålla den medfinansiering som krävs för att genomföra Interregprogrammet och, i tillämpliga fall, tredjeländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas åtagande om att bidra till finansieringen.

Genom undantag från första stycket ska de berörda medlemsstaterna, när det gäller Interregprogram som omfattar de yttersta randområdena och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, samråda med respektive tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier innan Interregprogrammen läggs fram för kommissionen. I det fallet får bekräftelserna av Interregprogrammens innehåll och det eventuella ekonomiska bidraget från tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna i stället anges i de formellt godkända protokollen från samrådsmötena med de berörda tredjeländerna, partnerländerna eller utomeuropeiska länderna och territorierna eller från överläggningarna i regionala integrations- och samarbetsorganisationer.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 62 med avseende på att ändra bilagan i syfte att göra anpassningar till förändringar som sker under programperioden i fråga om icke-väsentliga delar av bilagan.

Artikel 17

Interregprogrammens innehåll

1. Varje Interregprogram ska innehålla en gemensam strategi för programmets bidrag till de politiska mål som fastställs i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060 och, i tillämpliga fall, till de Interregspecifika mål som fastställs i artikel 14.4 och 14.5 i den här förordningen, med information om dess resultat.

2. Varje Interregprogram ska bestå av prioriteringar.

Varje prioritering ska motsvara ett enda politiskt mål eller, i tillämpliga fall, ett Interregspecifikt mål eller de båda Interregspecifika målen och ska bestå av ett eller flera specifika mål. Flera prioriteringar kan motsvara samma politiska mål eller Interregspecifika mål.

3. I varje Interregprogram ska följande anges:

a) Programområde, inklusive, när det är möjligt, karta över området som ett separat dokument.

b) En sammanfattning av de viktigaste gemensamma utmaningarna med beaktande av

   i) ekonomiska, sociala och territoriella skillnader samt ojämlikhet,

   ii) gemensamma investeringsbehov och komplementaritet och synergier med andra finansieringsprogram och finansieringsinstrument,

   iii) lärdomar av tidigare erfarenhet,

   iv) makroregionala strategier och havsområdesstrategier i de fall då programområdet helt eller delvis omfattas av en eller flera strategier.

c) En motivering till de utvalda politiska målen och de Interregspecifika målen, motsvarande prioriteringar, specifika mål eller åtgärder enligt de Interregspecifika målen och former av stöd, i tillämpliga fall, med uppgift om förbindelselänkar som saknas i gränsöverskridande infrastruktur.

d) De specifika målen eller åtgärderna enligt de Interregspecifika målen för varje prioritering.

e) Följande för varje specifikt mål eller för åtgärder enligt de Interregspecifika målen:

   i) De typer av åtgärder som hänför sig till detta och deras förväntade bidrag till dessa specifika mål eller åtgärder enligt de Interregspecifika målen och, i tillämpliga fall, till de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna.

   ii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.

   iii) De huvudsakliga målgrupperna.

   iv) Uppgift om särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg.

   v) Planerad användning av finansieringsinstrument.

   vi) En indikativ uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.

f) En finansieringsplan med följande tabeller utan uppdelning per deltagande medlemsstat, tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, om inte annat anges där:

   i) En tabell med uppgift per år om de totala anslagen för Eruf och, i relevanta fall, för vart och ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder för hela programperioden.

   ii) En tabell med uppgift, för varje prioritering, om de totala anslagen från Eruf och, i relevanta fall, från vart och ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder per prioritering samt uppgift om nationell medfinansiering och om huruvida den nationella medfinansieringen utgörs av offentlig och privat medfinansiering.

g) De åtgärder som vidtagits för att involvera de relevanta programpartner som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060 i utformningen av Interregprogrammet och deras roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det programmet.

h) Det tillvägagångssätt som planerats för att informera om Interregprogrammet och göra det synligt, med uppgift om programmets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, inbegripet användning av sociala medier när så är lämpligt, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering.

i) Uppgift om stöd till småskaliga projekt, inbegripet småskaliga projekt inom småprojektsfonder.

När en medlemsstat lämnar in programmet ska den säkerställa att programmet, i informationssyfte, åtföljs av en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse och en tidsplan.

4. När det gäller den information som avses i punkt 3 om stöd från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder i de tabeller som avses i led f i den punkten ska dessa anslag anges på följande sätt:

a) För program inom Interreg A som får stöd genom IPA III och NDICI, som ett enda belopp (IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete eller NEXT-anslag för gränsöverskridande samarbete) som kombinerar bidraget från rubrik 2 "Sammanhållning och värden", underrubriken "Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning" och rubrik 6 "Grannländer och omvärlden".

b) För program inom Interreg B och C som får stöd genom IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp (*Interregfonderna*) som kombinerar bidraget från rubrik 2 och rubrik 6 eller delas upp på finansieringsinstrumenten Eruf, IPA III, NDICI och ULT-programmet, i enlighet med programpartnernas val.

c) För program inom Interreg B som får stöd genom ULT-programmet, genom uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf och ULT-programmet).

d) För program inom Interreg D som får stöd genom NDICI och ULT-programmet, genom en lämplig uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf, NDICI och ULT-programmet).

5. När det gäller punkt 3 första stycket led e vi i denna artikel ska interventionstyperna grundas på den nomenklatur som fastställs i bilaga I till förordning (EU) 2021/1060.

6. I Interregprogrammet ska följande anges:

a) Programmyndigheterna och det organ till vilket kommissionen ska göra sina utbetalningar.

b) Förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet.

c) Ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna eller partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna, om de åläggs finansiella korrigeringar av den förvaltande myndigheten eller kommissionen.

7. Den förvaltande myndigheten ska underrätta kommissionen om alla ändringar av den information som avses i punkt 6 a eller b, utan att detta kräver en ändring av programmet.

8. När det gäller ett program inom Interreg A, B eller D och där ett A-program omfattar långa gränser med olika typer av utvecklingsutmaningar och behov får medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram fastställa delprogramområden.

9. Genom undantag från punkt 3 ska innehållet i programmen inom Interreg C anpassas till dessa Interregprograms särskilda karaktär, särskilt på följande sätt:

a) Den information som avses i led a i punkt 3 är inte obligatorisk.

b) Den information som krävs enligt punkt 3 leden b och g ska lämnas i form av en kort beskrivning.

c) För varje specifikt mål ska information om följande lämnas:

i) När det gäller Interact och Espon: fastställandet av en enda bidragsmottagare eller en begränsad förteckning över bidragsmottagare och förfarandet för beviljande av stöd.

ii) De typer av åtgärder som hänför sig till detta och åtgärdernas förväntade bidrag till de specifika målen.

iii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.

iv) De huvudsakliga målgrupperna.

v) En preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.

Artikel 18

Godkännande av Interregprogram

1. Kommissionen ska bedöma varje Interregprogram och dess efterlevnad av förordningarna (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1058 och den här förordningen och, i relevanta fall vid stöd från något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, om de är förenliga med det fleråriga strategidokumentet enligt artikel 10.1 i den här förordningen eller relevanta ramar för den strategiska programplaneringen enligt respektive grundläggande lagstiftningsakt för ett eller flera av dessa instrument.

2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att den medlemsstat som ska vara värd för den förvaltande myndigheten har lämnat in Interregprogrammet.

3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över Interregprogrammet med beaktande av kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av varje Interregprogram senast fem månader efter den dag då den medlemsstat som ska vara värd för den förvaltande myndigheten först lämnade in det programmet.

5. När det gäller externa gränsöverskridande Interregprogram ska kommissionen anta sina beslut enligt punkt 4 i denna artikel efter samråd med *IPA III-kommittén* i enlighet med de relevanta bestämmelserna i IPA III-förordningen och *kommittén för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete* i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) 2021/947.

Artikel 19

Ändring av Interregprogram

1. Efter samråd med och godkännande från övervakningskommittén och i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060 får den förvaltande myndigheten lämna in en motiverad begäran om ändring av ett Interregprogram tillsammans med det ändrade programmet, med uppgift om hur den ändringen förväntas påverka förverkligandet av målen.

2. Kommissionen ska bedöma om ändringen följer förordningarna (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1058 och den här förordningen och får lämna synpunkter inom två månader efter inlämningen av det ändrade programmet.

3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över det ändrade programmet och beakta kommissionens synpunkter.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om att godkänna en ändring av ett Interregprogram senast fyra månader efter den dag då den förvaltande myndigheten lämnade in ändringen.

5. Efter samråd med och godkännande från övervakningskommittén och i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060 får den förvaltande myndigheten under programperioden överföra högst 10 % av det ursprungliga anslaget för en prioritering och högst 5 % av programbudgeten till en annan prioritering inom samma Interregprogram.

Sådana överföringar ska inte påverka de föregående åren.

Överföringen och de därtill hörande ändringarna ska inte anses vara av betydelse och ska inte kräva något kommissionsbeslut om ändring av Interregprogrammet. De ska dock uppfylla alla rättsliga krav. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram en ändrad version av den tabell som avses i artikel 17.3 f ii för kommissionen tillsammans med eventuella därtill hörande ändringar av programmet.

6. Kommissionens godkännande ska inte krävas för ändringar som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av Interregprogrammet. Den förvaltande myndigheten ska informera kommissionen om sådana ändringar.

AVSNITT II

Territoriell utveckling

Artikel 20

Integrerad territoriell utveckling

När det gäller Interregprogram ska de relevanta myndigheter eller organ på territoriell nivå som ansvarar för att utarbeta sådana territoriella eller lokala utvecklingsstrategier som förtecknas i artikel 28 i förordning(EU) 2021/1060 eller som är involverade i urvalet av insatser som ska få stöd inom ramen för sådana strategier som avses i artikel 29.5 i den förordningen, eller för bådadera, representera åtminstone två deltagande länder, varav åtminstone ett är en medlemsstat.

Om ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete genomför en integrerad territoriell investering enligt artikel 30 i förordning (EU) 2021/1060 eller något annat territoriellt verktyg enligt artikel 28 första stycket c i den förordningen får det eller den också vara ensam bidragsmottagare i enlighet med artikel 23.6 i den här förordningen, under förutsättning att funktionerna är åtskilda inom det gränsöverskridande rättssubjektet eller den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete.

Artikel 21

Lokalt ledd utveckling

Lokalt ledd utveckling enligt artikel 28 första stycket b i förordning (EU) 2021/1060 får genomföras inom Interregprogrammen, under förutsättning att de relevanta lokala aktionsgrupperna består av företrädare för offentliga och privata socioekonomiska intressegrupper på lokal nivå i vilka ingen enskild intressegrupp styr beslutsfattandet, med minst två deltagande länder, varav minst ett är en medlemsstat.

AVSNITT III

Insatser och småprojektsfonder

Artikel 22

Urval av Interreginsatser

1. Interreginsatserna ska väljas ut i enlighet med programmets strategi och mål av en övervakningskommitté som inrättats i enlighet med artikel 28.

Den övervakningskommittén får för urval av insatser inrätta en eller, särskilt för delprogram, flera styrkommittéer som agerar under övervakningskommitténs ansvar. Styrkommittéerna ska tillämpa principen om partnerskap i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060.

Om en insats helt eller delvis genomförs utanför programområdet inom eller utanför unionen ska urvalet av den insatsen kräva den förvaltande myndighetens uttryckliga godkännande i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén.

Om insatsen inbegriper en eller flera partner på ett territorium som tillhör en medlemsstat, ett tredjeland, ett partnerland eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som inte representeras i övervakningskommittén ska den förvaltande myndigheten ge sitt uttryckliga godkännande på villkor att den medlemsstat, det tredjeland, det partnerland eller det utomeuropeiska land eller territorium som berörs skriftligen godtar att återbetala alla belopp som utbetalats felaktigt till dessa partner, i enlighet med artikel 52.2.

Om det skriftliga godtagande som avses i fjärde stycket i denna punkt inte kan erhållas ska det organ som helt eller delvis genomför en insats utanför programområdet inhämta en garanti från en bank eller ett annat finansinstitut till ett belopp som motsvarar de Interregmedel som beviljats. En sådan garanti ska ingå i det dokument som avses i punkt 6.

2. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och transparenta kriterier och förfaranden som säkerställer såväl tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning som jämställdhet samt beaktar Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om hållbar utveckling och unionens miljöpolitik i enlighet med artikel 11 och artikel 191.1 i EUF-fördraget.

Kriterierna och förfarandena ska säkerställa prioriteringen av de insatser som ska väljas ut i syfte att maximera unionsmedlens bidrag till förverkligandet av Interregprogrammets mål och till genomförandet av samarbetet i insatserna inom Interregprogrammen, enligt artikel 23.1 och 23.4 i denna förordning.

3. På begäran av kommissionen ska den förvaltande myndigheten underrätta kommissionen om urvalskriterierna före den första överlämningen till övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén. Detsamma ska gälla för alla påföljande ändringar av dessa kriterier.

4. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén

a) säkerställa att de utvalda insatserna är förenliga med Interregprogrammet och faktiskt bidrar till förverkligandet av programmets specifika mål,

b) säkerställa att de utvalda insatserna inte står i strid med motsvarande strategier som upprättats enligt artikel 10.1 eller som upprättats för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder,

c) säkerställa att de utvalda insatserna innebär det bästa förhållandet mellan stödbeloppet, den verksamhet som genomförs och förverkligandet av målen,

d) kontrollera att bidragsmottagaren har de finansiella medel och de mekanismer som krävs för att kunna täcka drifts- och underhållskostnaderna för insatser som innebär investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar, i syfte att säkerställa deras finansiella hållbarhet,

e) säkerställa att de utvalda insatser som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ([19]) är föremål för en miljökonsekvensbedömning eller ett screeningförfarande och att bedömningen av alternativa lösningar vederbörligen har beaktats på grundval av kraven i det direktivet,

f) kontrollera att tillämplig lagstiftning har följs, om insatserna har påbörjats innan någon ansökan om finansiering har lämnats in till den förvaltande myndigheten,

g) säkerställa att de utvalda insatserna omfattas av den berörda Interregfondens tillämpningsområde och kan hänföras till en interventionstyp,

([19]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

h) säkerställa att insatserna inte omfattar verksamhet som ingick i en insats som omfattas av omlokalisering i den mening som avses i artikel 2.27 i förordning (EU) 2021/1060 eller som skulle utgöra en överföring av en produktiv verksamhet i den mening som avses i artikel 65.1 a i den förordningen,

i) säkerställa att de utvalda insatserna inte direkt påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse som omfattas av artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av insatserna, och

j) säkerställa att investeringar i infrastruktur med en förväntad livslängd på minst fem år utvärderas utifrån hur de förväntas påverkas av klimatförändringarna.

5. Övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska godkänna de metoder och kriterier som används för urvalet av Interreginsatser, inklusive alla ändringar av dessa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33.3 b i förordning (EU) 2021/1060 med avseende på lokalt ledd utveckling eller artikel 24 i den här förordningen.

6. Den förvaltande myndigheten ska för varje Interreginsats förse den samordnande eller enda partnern med ett dokument med en beskrivning av stödvillkoren för den Interreginsatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras samt finansieringsplan och tidsfristen för genomförandet av insatsen och, i tillämpliga fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalning av stödet.

I det dokumentet ska också den samordnande partnerns skyldigheter när det gäller återkrav i enlighet med artikel 52 anges. Dessa skyldigheter ska fastställas av övervakningskommittén.

Artikel 23

Partnerskap inom Interreginsatser

1. De insatser som väljs ut inom program inom Interreg A, B och D ska inbegripa partner från minst två deltagande länder eller utomeuropeiska länder eller territorier, varav minst en ska vara en bidragsmottagare från en medlemsstat.

De insatser som väljs ut inom programmen Interreg Europa och Urbact ska inbegripa partner från minst tre deltagande länder, varav minst två ska vara bidragsmottagare från medlemsstater.

Bidragsmottagare som får stöd från Interregfonder och partner som deltar i insatsen men som inte får något ekonomiskt stöd genom dessa fonder (gemensamt kallade *partner*) utgör ett partnerskap för en Interreginsats.

2. En Interreginsats får genomföras i ett enda land eller utomeuropeiskt land eller territorium, under förutsättning att effekterna och fördelarna för programområdet anges i ansökan om insatsen.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas på insatser inom det gränsöverskridande Peace plus-programmet där programmet verkar för fred och försoning.

4. Partnerna ska samarbeta när det gäller utveckling och genomförande av Interreginsatser samt när det gäller dessas bemanning eller finansiering eller bådadera.

När det gäller insatser inom programmen inom Interreg D ska partner från de yttersta randområdena och från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier endast vara skyldiga att samarbeta om två av de fyra aspekter som anges i första stycket.

5. Om det finns två eller flera partner ska de tillsammans utse en av dem till samordnande partner.

6. Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete får vara den enda partnern i en Interreginsats inom program inom Interreg A, B och D, under förutsättning att det bland dess medlemmar finns partner från minst två deltagande länder.

Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska bestå av medlemmar från minst tre deltagande länder i programmen Interreg Europa och Urbact.

Ett rättssubjekt som genomför ett finansieringsinstrument, en fond-i-holdingfond eller en småprojektsfond, beroende på vad som är tillämpligt, får vara den enda partnern i en Interreginsats, utan att de krav på sammansättning som anges i första stycket tillämpas.

7. En sådan enda partner ska vara registrerad i en medlemsstat som deltar i Interregprogrammet.

Artikel 24

Stöd till projekt av begränsad finansiell volym

1. Program inom Interreg A, B och D ska stödja projekt av begränsad finansiell volym antingen

a) direkt inom varje program, eller

b) inom en eller flera småprojektsfonder.

2. Om ett program inom Interreg B eller D inte kan fullgöra de skyldigheter som anges i punkt 1 ska skälen för att skyldigheterna inte kan fullgöras anges i programdokumentet i enlighet med punkt 6 i mallen i bilagan.

Artikel 25

Småprojektsfonder

1. Det totala bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, från ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, till småprojektsfonder inom ett Interregprogram får inte överstiga 20 % av det totala anslaget till Interregprogrammet.

Slutmottagarna inom en småprojektsfond ska få stöd från Eruf eller, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder genom bidragsmottagaren och genomföra småskaliga projekt inom den småprojektsfonden (*småprojekt*).

2. Småprojektsfonden utgör en insats i den mening som avses i artikel 2.4 i förordning (EU) 2021/1060 och ska förvaltas av en bidragsmottagare, vars uppgifter och ersättning ska beaktas.

Bidragsmottagaren ska vara ett gränsöverskridande rättssubjekt, en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller ett organ som ska ha ställning som juridisk person.

Bidragsmottagaren ska välja ut de småskaliga projekt som genomförs av slutmottagarna i den mening som avses i artikel 2.18 i förordning (EU) 2021/1060. Om bidragsmottagaren inte är ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska ett organ med företrädare från minst två deltagande länder, varav minst ett är en medlemsstat, välja ut de gemensamma småskaliga projekten.

3. Det dokument där stödvillkoren för en småprojektsfond anges ska, utöver de aspekter som fastställs i artikel 22.6, även ange de aspekter som krävs för att säkerställa att bidragsmottagaren

a) upprättar ett icke-diskriminerande och transparent urvalsförfarande,

b) tillämpar objektiva kriterier för urvalet av småskaliga projekt, som inte leder till intressekonflikter,

c) bedömer stödansökningar,

d) väljer ut projekt och fastställer stödbelopp för alla småskaliga projekt,

e) ansvarar för genomförandet av insatsen och på sin nivå bevarar alla styrkande handlingar som krävs för verifieringskedjan i enlighet med bilaga XIII till förordning (EU) 2021/1060, och

f) offentliggör förteckningen över de slutmottagare som deltar i insatsen.

Bidragsmottagaren ska säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i artikel 36.

4. Urvalet av småskaliga projekt ska inte utgöra en delegering av uppgifter från den förvaltande myndigheten till ett förmedlande organ som avses i artikel 71.3 i förordning (EU) 2021/1060

5. Personalkostnader och andra kostnader som motsvarar de kostnadskategorier i artiklarna 39–43 som uppkommer hos bidragsmottagaren för förvaltningen av småprojektsfonden eller småprojektsfonderna får inte överstiga 20 % av de sammanlagda stödberättigande kostnaderna för småprojektsfonden respektive småprojektsfonderna.

6. Om det offentliga bidraget till ett småskaligt projekt inte överstiger 100 000 EUR ska bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder lämnas i form av enhetskostnader eller enhetsbelopp eller schablonfinansiering, utom för projekt för vilka stödet utgör statligt stöd.

Om de totala kostnaderna för varje projekt inte överstiger 100 000 EUR får stödbeloppet för ett eller flera småskaliga projekt fastställas på grundval av ett budgetförslag som fastställs från fall till fall och godkänns på förhand av den bidragsmottagare som förvaltar småprojektsfonden.

Vid schablonfinansiering får de kostnadskategorier till vilka schablonsatsen hör ersättas i enlighet med artikel 53.1 a i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 26

Den samordnande partnerns uppgifter

1. Den samordnande partnern ska

a) fastställa arrangemangen med övriga partner i ett avtal som innehåller bestämmelser som bland annat garanterar en sund ekonomisk förvaltning av de respektive unionsmedel som tilldelas Interreginsatsen, inklusive för återkrav av felaktigt utbetalda belopp,

b) ta ansvar för att säkerställa genomförandet av hela Interreginsatsen, och

c) säkerställa att de utgifter som alla partner redovisar har utbetalats vid genomförandet av Interreginsatsen, att de motsvarar den verksamhet som alla partner kommit överens om och att de är förenliga med det dokument som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit i enlighet med artikel 22.6.

2. Den samordnande partnern ska, om inget annat anges i de arrangemang som fastställts i enlighet med punkt 1 a, säkerställa att de övriga partnerna får det totala bidragsbeloppet från respektive unionsfond till fullo och inom en tidsfrist som alla partner enats om, och i enlighet med det förfarande som tillämpas för den samordnande partnern. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska det beloppet till andra partner.

3. Vilken partner som helst i en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i en Interreginsats får utses till samordnande partner.

AVSNITT IV

Tekniskt stöd

Artikel 27

Tekniskt stöd

1. Det belopp för medel som avsätts för tekniskt stöd ska fastställas som en del av anslagen för varje prioritering inom programmet i enlighet med artikel 17.3 f och får inte utgöra en separat prioritering eller ett särskilt program.

2. Det tekniska stödet till varje Interregprogram ska ersättas som en schablonsats genom att man tillämpar de procentsatser som anges i punkt 3 i den här artikeln på de stödberättigande utgifter som ingår i varje betalningsansökan i enlighet med artikel 91.3 a eller c i förordning (EU) 2021/1060, beroende på vad som är lämpligt.

3. Följande procentsatser gäller för ersättning för tekniskt stöd genom bidrag från Eruf och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder:

a) Program för internt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom Eruf: 7 %.

b) Externa gränsöverskridande samarbetsprogram som får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete, program inom del B där stödet från Eruf är högst 50 % och program inom del D, både för bidrag från Eruf och för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder: 10 %.

c) Program inom del B där stödet från Eruf är över 50 % och program inom del C, både för bidrag från Eruf och, i tillämpliga fall, för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder: 8 %.

4. För Interregprogram med totala anslag från Eruf på mellan 30 000 000 EUR och 50 000 000 EUR ska det belopp som motsvarar procentsatsen för tekniskt stöd höjas med ett ytterligare belopp på 500 000 EUR. Kommissionen ska lägga till det beloppet till den första mellanliggande betalningen.

5. För Interregprogram med lägre totala anslag från Eruf än 30 000 000 EUR ska det belopp som behövs för tekniskt stöd, uttryckt i euro, och motsvarande procentsats fastställas i kommissionens beslut om godkännande av det berörda Interregprogrammet enligt artikel 18.

KAPITEL IV

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KOMMUNIKATION

AVSNITT I

Övervakning

Artikel 28

Övervakningskommitté

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i det programmet ska enligt överenskommelse med den förvaltande myndigheten inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av respektive Interregprogram (*övervakningskommitté*) inom tre månader från den dag då kommissionens beslut om godkännande av ett Interregprogram anmäldes till medlemsstaten enligt artikel 18.

2. Varje övervakningskommitté ska själv anta sin arbetsordning.

Övervakningskommitténs och, i tillämpliga fall, styrkommitténs arbetsordning ska förhindra intressekonflikter vid urvalet av Interreginsatser, och ska inkludera bestämmelser om rösträtt och regler för närvaro vid möten.

3. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar programmets framsteg med att förverkliga programmålen.

4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra övervakningskommitténs arbetsordning samt en sammanfattning av både uppgifter och information, inbegripet beslut, som godkänts av övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 36.2.

Artikel 29

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Övervakningskommitténs sammansättning i varje Interregprogram ska fastställas av de medlemsstater och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i det berörda programmet och ska säkerställa en balanserad representation av

a) relevanta myndigheter, inbegripet förmedlande organ,

b) gemensamt inrättade organ för hela programområdet eller en del av programområdet, inklusive europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, och

c) företrädare för de programpartner som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060 från medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Vid sammansättningen av övervakningskommittén ska hänsyn tas till antalet medlemsstater, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i det berörda Interregprogrammet.

2. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra en förteckning över medlemmarna i övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 36.2.

3. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Artikel 30

Övervakningskommitténs funktioner

1. Övervakningskommittén ska granska

a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen i Interregprogrammet,

b) eventuella frågor som påverkar Interregprogrammets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa de frågorna,

c) när det gäller finansieringsinstrumenten, de aspekter av förhandsbedömningen som anges i artikel 58.3 i förordning (EU) 2021/1060 och i det strategidokument som avses i artikel 59.1 i den förordningen,

d) framstegen med att genomföra utvärderingar, sammanfattande utvärderingar och uppföljning av resultaten,

e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,

f) framstegen med att genomföra Interreginsatser av strategisk betydelse och, i tillämpliga fall, av stora infrastrukturprojekt, och

g) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner och bidragsmottagare, om det är relevant.

2. Utöver de uppgifter som rör det urval av insatser som anges i artikel 22 ska övervakningskommittén godkänna

a) de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive alla ändringar av dessa, efter att när så begärs ha underrättat kommissionen i enlighet med artikel 22.2 i denna förordning, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33.3 b, c och d i förordning (EU) 2021/1060,

b) utvärderingsplanen och alla ändringar av planen,

c) alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av Interregprogrammet, inklusive överföring i enlighet med artikel 19.5, och

d) den slutliga resultatrapporten.

Artikel 31

Översyn

1. Kommissionen får anordna en översyn i syfte att granska Interregprogrammens resultat.

Översynen får göras skriftligt.

2. Den förvaltande myndigheten ska på kommissionens begäran inom en månad förse kommissionen med kortfattad information om de aspekter som anges i artikel 30.1. Den informationen ska vara baserad på de mest aktuella uppgifter som är tillgängliga för medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier.

3. Resultaten av översynen ska dokumenteras i godkända protokoll.

4. Den förvaltande myndigheten ska följa upp de frågor som kommissionen tar upp och inom tre månader från dagen för översynen informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 32

Dataöverföring

1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 31 januari, den 30 april, den 31 juli och den 31 oktober varje år på elektronisk väg överföra kumulativa uppgifter för respektive Interregprogram till kommissionen i enlighet med den mall som återfinns i bilaga VII till förordning (EU) 2021/1060, med undantag för de uppgifter som krävs enligt punkterna 2 b och 3 i denna artikel som ska överlämnas senast den 31 januari och 31 juli varje år.

Den första överföringen ska göras senast den 31 januari 2022 och den sista överföringen senast den 31 januari 2030.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska för varje prioritering delas upp på specifika mål och ska avse

a) antalet utvalda Interreginsatser, insatsernas totala stödberättigande kostnad, bidraget från respektive Interregfond och de totala stödberättigande utgifter som de samordnande partnerna redovisat för den förvaltande myndigheten, allt uppdelat efter interventionstyp,

b) värden för output- och resultatindikatorer för de utvalda Interreginsatserna och värden som uppnåtts genom de slutförda Interreginsatserna.

3. För finansieringsinstrument ska uppgifter även lämnas om följande:

a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.

b) Beloppet på de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som redovisats som stödberättigande utgifter.

c) Beloppet, per typ av finansiell produkt, på de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver fonderna.

d) Ränta och andra vinster som uppkommit genom Interregfondernas stöd till de finansieringsinstrument som avses i artikel 60 i förordning (EU) 2021/1060 och återbetalade medel som hänför sig till sådant stöd från Interregfonderna som avses i artikel 62 i den förordningen.

e) Det totala värdet av lån, kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital hos slutmottagare som garanterats genom programmedel och som faktiskt betalats ut till slutmottagare.

4. De uppgifter som överlämnas i enlighet med denna artikel ska vara tillförlitliga och återspegla de uppgifter som finns i det elektroniska system som det hänvisas till i artikel 72.1 e i förordning (EU) 2021/1060 från och med slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.

5. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra eller tillhandahålla en länk till alla uppgifter som överförs till kommissionen på den webbplats som avses i artikel 36.2.

Artikel 33

Slutlig resultatrapport

1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 15 februari 2031 lämna en slutlig resultatrapport om respektive Interregprogram till kommissionen.

Den slutliga resultatrapporten ska lämnas in med hjälp av den mall som fastställts i enlighet med artikel 43.5 i förordning (EU) 2021/1060.

2. Den slutliga resultatrapporten ska innehålla en bedömning av programmålens förverkligande utifrån de aspekter som anges i artikel 30, utom när det gäller artikel 30.1 c och 30.2 d.

3. Kommissionen ska granska den slutliga resultatrapporten och informera den förvaltande myndigheten om eventuella synpunkter inom fem månader från dagen för mottagandet av rapporten. Om sådana synpunkter lämnas ska den förvaltande myndigheten tillhandahålla all information som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader från mottagandet av synpunkterna informera kommissionen om de åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska, inom två månader efter att ha mottagit all nödvändig information från förvaltningsmyndigheten, underrätta den förvaltande myndigheten om godtagandet av rapporten. Om kommissionen inte underrättar den förvaltande myndigheten inom dessa tidsfrister, ska rapporterna anses vara godkända.

4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra den slutliga resultatrapporten på den webbplats som avses i artikel 36.2.

Artikel 34

Indikatorer för Interregprogrammen

1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga I till förordning (EU) 2021/1058 och, om nödvändigt, programspecifika output- och resultatindikatorer, ska användas i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2021/1060 och artiklarna 17.3 e ii och 32.2 b i den här förordningen.

2. I tillämpliga fall ska programspecifika output- och resultatindikatorer användas utöver de indikatorer som valts enligt punkt 1.

Alla gemensamma output- och resultatindikatorer enligt tabell 2 i bilaga I till förordning (EU) 2021/1058 får också användas av specifika mål som sorterar under de politiska målen 1–5 eller, i tillämpliga fall, under de Interregspecifika mål som anges i artikel 14.4 och 14.5 i den här förordningen.

3. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.

AVSNITT II

Utvärdering och kommunikation

Artikel 35

Utvärdering under programperioden

1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska utvärdera programmen mot ett eller flera av följande kriterier: ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och unionsmervärde med syftet att förbättra kvaliteten när det gäller utformning och genomförande av programmen. Utvärderingarna får också täcka andra relevanta kriterier, så som inkludering, icke-diskriminering och synlighet, och får omfatta fler än ett Interregprogram.

2. Utöver de utvärderingar som avses i punkt 1 ska en utvärdering av varje program för att bedöma dess genomslag göras senast den 30 juni 2029.

3. Utvärderingarna ska anförtros interna eller externa experter som är funktionellt oberoende.

4. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att det finns förfaranden som gör det möjligt att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.

5. Den förvaltande myndigheten ska upprätta en utvärderingsplan som får omfatta fler än ett Interregprogram.

6. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter godkännandet av Interregprogrammet.

7. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla utvärderingar på den webbplats som avses i artikel 36.2.

Artikel 36

Den förvaltande myndighetens och partnernas skyldigheter vad gäller öppenhet och kommunikation

1. Varje förvaltande myndighet ska ha en kommunikationsansvarig för varje Interregprogram. En kommunikationsansvarig kan ansvara för mer än ett program.

2. Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från godkännandet av Interregprogrammet enligt artikel 18 se till att det finns en webbplats med information om varje Interregprogram som den ansvarar för med uppgift om programmets mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat.

3. Artikel 49.2–49.6 i förordning (EU) 2021/1060 om den förvaltande myndighetens skyldigheter ska tillämpas.

4. Varje partner i en Interreginsats eller varje organ som genomför ett finansieringsinstrument ska tillkännage stöd från en Interregfond, inklusive medel som återanvänts för finansieringsinstrument i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2021/1060 till Interreginsatsen genom

a) att på partnerns officiella webbplats eller sidor på sociala medier, om sådana finns, ge en kort beskrivning av Interreginsatsen som står i proportion till omfattningen av stödet från en Interregfond, inklusive dess mål och resultat, där Interregfondens ekonomiska stöd framhävs,

b) att i dokument och kommunikationsmaterial som rör genomförandet av Interreginsatsen göra ett uttalande som på ett tydligt sätt framhäver stödet från en Interregfond, avsett för allmänheten eller deltagarna,

c) att sätta upp hållbara skyltar eller anslagstavlor som är tydligt synbara för allmänheten och som visar unionens emblem i enlighet med de tekniska egenskaper som fastställs i bilaga IX till förordning (EU) 2021/1060 så snart det praktiska genomförandet av en Interreginsats som innebär fysiska investeringar eller inköp av utrustning inleds eller inköpt utrustning installeras, vad gäller insatser som stöds av en Interregfond, om den totala kostnaden för insatsen överstiger 100 000 EUR,

d) att för Interreginsatser som inte omfattas av led c, med undantag av när bidragsmottagaren är en fysisk person, offentligt anslå minst en affisch i minst A3-format eller en motsvarande elektronisk bildskärm med information om Interreginsatsen som framhäver att insatsen stöds genom en Interregfond,

e) att för insatser av strategisk betydelse och insatser vars totala kostnad överstiger 5 000 000 EUR anordna ett informationsevenemang som i god tid involverar kommissionen och ansvarig förvaltande myndighet.

Termen *Interreg* ska användas intill unionens emblem i enlighet med artikel 47 i förordning (EU) 2021/1060.

5. För småprojektsfonder och finansiella instrument ska bidragsmottagaren med hjälp av avtalsvillkoren säkerställa att slutmottagaren uppfyller kraven på att kommunicera offentligt om Interreginsatsen.

För finansieringsinstrument ska slutmottagaren framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet, i synnerhet när åtgärderna och deras resultat framhålls, genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.

6. Om korrigerande åtgärder inte har införts ska den förvaltande myndigheten vidta åtgärder med beaktande av proportionalitetsprincipen genom att dra tillbaka högst 2 % av stödet från fonderna till

a) den berörda bidragsmottagare som inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 47 i förordning (EU) 2021/1060 eller punkterna 4 och 5 i den här artikeln, eller

b) den berörda slutmottagaren som inte uppfyller kraven i punkt 5.

KAPITEL V

STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 37

Regler om utgifternas stödberättigande

1. En Interreginsats får helt eller delvis genomföras utanför en medlemsstat, inklusive utanför unionen, under förutsättning att Interreginsatsen bidrar till målen för respektive Interregprogram.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om stödberättigande i artiklarna 63–68 i förordning (EU) 2021/1060, i artiklarna 5 och 7 i förordning (EU) 2021/1058 eller i detta kapitel, inklusive i akter som antas inom ramen för dessa, får de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna genom ett gemensamt beslut i övervakningskommittén fastställa kompletterande regler om utgifternas stödberättigande för Interregprogrammet enbart för utgiftskategorier som inte omfattas av dessa bestämmelser. Dessa kompletterande regler ska omfatta Interregprogrammet i sin helhet.

Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar ska dessa kompletterande regler antas innan ansökningsomgångarna offentliggörs. I övriga fall ska dessa kompletterande regler antas innan insatserna väljs ut.

3. I frågor som inte omfattas av reglerna om stödberättigande i artiklarna 63–68 i förordning (EU) 2021/1060, i artiklarna 5 och 7 i förordning (EU) 2021/1058 och i detta kapitel, inklusive i akter som antas inom ramen för dessa eller i regler som fastställs i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, ska de nationella reglerna i den medlemsstat och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier där utgiften uppkommer tillämpas.

4. Om den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten har skilda uppfattningar om själva stödberättigandet som sådant när det gäller en Interreginsats som valts ut inom ett Interregprogram ska den förvaltande myndighetens uppfattning gälla, med vederbörligt beaktande av övervakningskommitténs yttrande.

5. Utomeuropeiska länder och territorier ska inte vara berättigade till stöd från Eruf inom Interregprogrammen, men de får delta i dessa program på de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 38

Allmänna bestämmelser om kostnadskategoriernas stödberättigande

1. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna får i övervakningskommittén för ett Interregprogram komma överens om att utgifter som omfattas av en eller flera av de kategorier som avses i artiklarna 39–44 inte ska vara stödberättigande inom en eller flera prioriteringar i ett Interregprogram.

2. Alla utgifter som är stödberättigande i enlighet med denna förordning ska avse kostnader för inledande av eller inledande och genomförande av en insats eller en del av en insats.

3. Följande kostnader är inte stödberättigande:

a) Böter, ekonomiska påföljder och utgifter för rättsliga tvister.

b) Kostnader för gåvor.

c) Kostnader som beror på fluktuationer i valutakurserna.

4. Om den schablonsats som föreskrivs i artikel 56.1 i förordning (EU) 2021/1060 används för beräkningen av stödberättigande kostnader utöver insatsens direkta personalkostnader får det inte tillämpas på direkta personalkostnader som beräknats på grundval av en schablonsats som avses i artikel 39.3 c i den här förordningen.

5. Genom undantag från artikel 76.1 c i förordning (EU) 2021/1060 ska bidragsmottagare från länder som inte har infört euron som sin valuta omvandla utgifter som betalats i annan valuta än euro till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna lämnades in för kontroll.

Artikel 39

Personalkostnader

1. Personalkostnader ska bestå av bruttokostnaderna för personal med följande typer av anställning hos Interregpartnern:

a) Heltidsanställning.

b) Deltidsanställning med en fast andel av arbetstiden per månad.

c) Deltidsanställning med ett varierande antal arbetstimmar per månad.

d) Timanställning.

2. Personalkostnader ska begränsas till följande:

a) Löner som betalats ut i samband med verksamhet som enheten inte skulle utföra om det inte vore för den berörda insatsen, som fastställts i ett anställningsbevis, antingen i form av ett anställnings- eller arbetsavtal eller ett anställningsbeslut eller i lag, och som gäller de ansvarsområden som anges i arbetsbeskrivningen för den berörda arbetstagaren.

b) Eventuella andra kostnader som arbetsgivaren haft och betalat och som är direkt kopplade till löner, till exempel skatter och sociala avgifter inklusive pensioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ([20]), förutsatt att de

   i) har fastställts i ett anställningsbevis eller är lagstadgade,

   ii) är förenliga med den lagstiftning som det hänvisas till i anställningsbeviset och med gängse praxis i det land eller den organisation där arbetstagaren faktiskt arbetar, eller bådadera, och

   iii) inte kan återkrävas av arbetsgivaren.

När det gäller första stycket a får utbetalningar till fysiska personer som arbetar för Interregpartnern enligt ett annat avtal än ett anställnings- eller arbetsavtal likställas med löneutbetalningar och ett sådant avtal ska anses vara ett anställningsbevis.

3. Personalkostnaderna får ersättas antingen

a) i enlighet med artikel 53.1 a i förordning (EU) 2021/1060, styrkta med anställningsbevis och lönespecifikationer,

b) enligt de förenklade kostnadsalternativ som anges i artikel 53.1 b–f i förordning (EU) 2021/1060.

c) som en schablonsats upp till 20 % av insatsens direkta kostnader utöver de direkta personalkostnaderna utan något krav på att medlemsstaten ska fastställa den tillämpliga satsen på grundval av en beräkning, eller

d) som en timlön i enlighet med artikel 55.2–55.4 i förordning (EU) 2021/1060 för antingen direkta personalkostnader för personer som arbetar heltid med insatsen eller för personer som arbetar deltid med insatsen enligt punkt 4 b i den här artikeln.

4. Personalkostnaderna för personer som arbetar deltid med insatsen får beräknas antingen

a) som en fast procentsats av bruttopersonalkostnaden i enlighet med artikel 55.5 i förordning (EU) 2021/1060, eller

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

b) som en varierande andel av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att det antal arbetstimmar som ägnas åt insatsen varierar från månad till månad, baserat på ett tidsregistreringssystem som täcker 100 % av arbetstagarens arbetstid.

5. För personal anställd i enlighet med punkt 1 d ska timlönen multipliceras med det faktiska antalet timmar som personerna enligt ett tidsregistreringssystem har arbetat med insatsen.

Artikel 40

Kontorskostnader och administrativa kostnader

1. Kontorskostnader och administrativa kostnader ska begränsas till följande:

a) Hyra för kontorslokaler.

b) Försäkringsavgifter och skatter och avgifter för de byggnader där personalen är inhyst och för kontorsutrustningen (såsom försäkring mot brand eller stöld).

c) Allmänna nyttigheter (såsom el, värme, vatten).

d) Kontorsmateriel.

e) Räkenskaper.

f) Arkiv.

g) Underhåll, städning och reparationer.

h) Säkerhet.

i) It-system.

j) Kommunikation (såsom telefon, fax, internet, post, visitkort).

k) Bankavgifter för att öppna och förvalta kontot eller kontona, om genomförandet av en insats kräver att det öppnas ett separat konto.

l) Avgifter för ekonomiska transaktioner över gränserna.

2. Kontorskostnader och administrativa kostnader får beräknas som en fast procentsats av bruttopersonalkostnaden i enlighet med artikel 54 första stycket b i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 41

Kostnader för resor och logi

1. Kostnader för resor och logi, oavsett om sådana kostnader uppkommer och betalas inom eller utanför programområdet, ska begränsas till följande kostnadsdelar:

a) Kostnader för resor (såsom biljetter, rese- och bilförsäkring, bränsle, milersättning, vägtullar och parkeringsavgifter).

b) Kostnader för måltider.

c) Kostnader för logi.

d) Kostnader för visum.

e) Dagtraktamenten.

2. För de kostnadsdelar som anges i punkt 1 a–d som täcks av ett dagtraktamente ska ingen annan ersättning betalas ut utöver dagtraktamentet.

3. Kostnader för externa experters och tjänsteleverantörers resor och logi ingår i de kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster som anges i artikel 42.

4. Utgifter för de kostnadsdelar som anges i punkt 1 a–d som betalats direkt av en av bidragsmottagarens anställda ska styrkas med ett kvitto på att bidragsmottagaren återbetalat utgifterna till arbetstagaren.

5. Kostnaderna för resor och logi för en insats får beräknas som en schablonsats upp till 15 % av insatsens direkta personalkostnader, utan något krav på att medlemsstaten ska fastställa den tillämpliga satsen på grundval av en beräkning.

Artikel 42

Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster

När det gäller kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster ska utgifterna begränsas till följande tjänster och sakkunskap som tillhandahålls av ett offentligt eller privat organ eller en fysisk person, annan än bidragsmottagaren, och alla partner i insatsen:

a) Studier eller undersökningar (t.ex. utvärderingar, strategier, projektbeskrivningar, konstruktionsritningar, handledningar).

b) Utbildning.

c) Översättningar.

d) Utveckling, ändring och uppdatering av it-system och webbplatser.

e) Marknadsföring, kommunikation, reklam, pr-material, pr-verksamheter eller information i samband med en insats eller ett program.

f) Ekonomisk förvaltning.

g) Tjänster i samband med anordnande och genomförande av evenemang eller möten (bl.a. hyra, catering eller tolkning).

h) Deltagande i evenemang (såsom deltagaravgifter).

i) Juridisk rådgivning och notarietjänster, teknisk och ekonomisk sakkunskap, andra konsult- och redovisningstjänster.

j) Immateriella rättigheter.

k) Kontroller enligt artikel 74.1 a i förordning (EU) 2021/1060 och artikel 46.1 i den här förordningen.

l) Kostnader för bokföringsfunktionen på programnivå enligt artikel 76 i förordning (EU) 2021/1060 och artikel 47 i den här förordningen.

m) Kostnader för revision på programnivå enligt artiklarna 78 och 81 i förordning (EU) 2021/1060 och artiklarna 48 och 49 i den här förordningen.

n) Garantier som tillhandahålls av en bank eller något annat finansinstitut när detta krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt eller i ett programdokument som antagits av övervakningskommittén.

o) Resor och logi för externa experter, talare, mötesordförande samt tjänsteleverantörer.

p) Annan särskild sakkunskap och andra särskilda tjänster som behövs för insatserna.

Artikel 43

Kostnader för utrustning

1. Kostnader för utrustning som köps, hyrs eller leasas av bidragsmottagaren för insatsen och som inte omfattas av artikel 40 ska begränsas till följande:

a) Kontorsutrustning.

b) Hårdvara och programvara.

c) Möbler och inredning.

d) Laboratorieutrustning.

e) Maskiner och instrument.

f) Verktyg eller anordningar.

g) Fordon.

h) Annan särskild utrustning som behövs för insatserna.

2. Kostnader för inköp av begagnad utrustning kan vara stödberättigande på följande villkor:

a) Inget annat stöd har mottagits för utrustningen från Interregfonderna eller från de fonder som anges i artikel 1.1 a i förordning (EU) 2021/1060.

b) Dess pris är inte högre än det gängse priset på marknaden.

c) Utrustningen har de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfyller gällande normer och standarder.

Artikel 44

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten ska begränsas till följande:

a) Förvärv av mark i enlighet med artikel 64.1 b i förordning (EU) 2021/1060.

b) Bygglov.

c) Byggnadsmaterial.

d) Arbetskraft.

e) Specialuppdrag (såsom marksanering eller minröjning).

KAPITEL VI

INTERREGPROGRAMMENS MYNDIGHETER, FÖRVALTNING, KONTROLL OCH REVISION

Artikel 45

Interregprogrammens myndigheter

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram ska för tillämpningen av artikel 71 i förordning (EU) 2021/1060 ange en enda förvaltande myndighet och en enda revisionsmyndighet.

2. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten ska vara belägna i samma medlemsstat.

3. När det gäller det gränsöverskridande Peace plus-programmet ska det särskilda programorganet på EU-nivå, när det anges som förvaltande myndighet, anses vara beläget i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram får ange en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som förvaltande myndigheten för det programmet.

5. Om den förvaltande myndigheten anger ett eller flera förmedlande organ inom ett Interregprogram i enlighet med artikel 71.3 i förordning (EU) 2021/1060 ska det förmedlande organet utföra dessa uppgifter i fler än en deltagande medlemsstat eller, i tillämpliga fall, i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22 i den här förordningen får ett eller flera förmedlande organ utföra dessa uppgifter i endast en deltagande medlemsstat eller, i tillämpliga fall, i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium om ett sådant tillvägagångssätt grundar sig på befintliga strukturer.

Artikel 46

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som fastställs i artiklarna 72, 74 och 75 i förordning (EU) 2021/1060 med undantag av att välja ut de insatser som avses i artiklarna 72.1 a och 73 i den förordningen och, om bokföringsfunktionen utförs av ett annat organ i enlighet med artikel 47 i den här förordningen, med undantag för utbetalningar till bidragsmottagare som avses i artikel 74.1 b i förordning(EU) 2021/1060. Dessa uppgifter ska utföras inom hela det territorium som det programmet omfattar, med förbehåll för de undantag som anges i kapitel VIII i den här förordningen.

2. Den förvaltande myndigheten ska efter samråd med medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i Interregprogrammet inrätta ett gemensamt sekretariat, med personal med hänsyn till programpartnerskapet.

Det gemensamma sekretariatet ska bistå den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén när de utför sina respektive uppgifter. Det gemensamma sekretariatet ska också ge information till potentiella bidragsmottagare om finansieringsmöjligheter inom Interregprogrammen samt bistå bidragsmottagare och partner vid genomförandet av insatserna.

För Interregprogram som också får stöd genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder får en eller flera filialer till det gemensamma sekretariatet inrättas i ett eller flera partnerländer eller utomeuropeiska länder eller territorier, så att dess uppgifter kan utföras närmare potentiella bidragsmottagare eller partner från respektive partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium.

3. Genom undantag från artikel 74.1 a i förordning (EU) 2021/1060 och utan att det påverkar artikel 45.5 i den här förordningen får medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i Interregprogrammet, besluta att de förvaltningskontroller som avses i artikel 74.1 a i förordning (EU) 2021/1060 ska ske på så sätt att varje medlemsstat fastställer ett organ eller en person som ska ansvara för denna kontroll inom medlemsstatens territorium (*kontrollant*).

4. Kontrollanterna får vara samma organ som ansvarar för att utföra sådana kontroller för programmen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt, eller – vad gäller tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier – organ som ansvarar för att utföra jämförbara kontroller inom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Varje kontrollant ska vara funktionellt oberoende av revisionsmyndigheten och alla medlemmar av revisorsgruppen.

5. Om det har beslutats att förvaltningskontroller ska utföras av fastställda kontrollanter enligt punkt 4 ska den förvaltande myndigheten försäkra sig om att utgifterna för bidragsmottagare som deltar i en insats har kontrollerats av en fastställd kontrollant.

6. Varje medlemsstat, tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ska säkerställa att en bidragsmottagares utgifter kan kontrolleras inom tre månader efter det att den berörda bidragsmottagaren har lämnat in handlingarna.

7. Varje medlemsstat, tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ska ansvara för de kontroller som utförs inom dess territorium.

8. Varje medlemsstat, tredjeland, partnerland och utomeuropeiskt land och territorium ska till kontrollant utse antingen en nationell eller regional myndighet eller ett privat organ eller en fysisk person i enlighet med punkt 9.

9. När den kontrollant som utför förvaltningskontroller är ett privat organ eller en fysisk person ska denna kontrollant uppfylla åtminstone ett av följande krav:

a) Vara medlem i ett nationellt organ eller institut för redovisning eller revision som i sin tur är medlem i Internationella revisorsförbundet (Ifac).

b) Vara medlem i ett nationellt organ eller institut för redovisning eller revision utan att vara medlem i Ifac, men åta sig att utföra förvaltningskontrollerna i överensstämmelse med Ifacs standarder och etik.

c) Vara registrerad som lagstadgad revisor i det offentliga registret hos ett offentligt tillsynsorgan i en medlemsstat i överensstämmelse med de principer för offentlig tillsyn som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG ([21]).

d) Vara registrerad som lagstadgad revisor i ett offentligt register hos ett offentligt tillsynsorgan i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, varvid detta register måste följa de principer för offentlig tillsyn som anges i det berörda landets lagstiftning.

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

Artikel 47

Bokföringsfunktionen

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram får komma överens om arrangemang för utförandet av bokföringsfunktionen.

2. Bokföringsfunktionen ska bestå av de uppgifter som anges i artikel 76.1 a och b i förordning (EU) 2021/1060 och ska också omfatta de betalningar som görs av kommissionen och, som allmän regel, de betalningar som görs till den samordnande partnern i enlighet med artikel 74.1 b i den förordningen.

Artikel 48

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som föreskrivs i denna artikel och i artikel 49 inom hela det territorium som omfattas av det Interregprogrammet.

Om revisionsmyndigheten inte har befogenhet i hela det territorium som omfattas av ett samarbetsprogram ska den bistås av en revisorsgrupp bestående av företrädare från varje medlemsstat och, i tillämpliga fall, varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i Interregprogrammet. Varje medlemsstat och, i tillämpliga fall, varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ska ansvara för de revisioner som utförs inom dess territorium.

Varje företrädare från varje medlemsstat och, i tillämpliga fall, varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i Interregprogrammet ska ha ansvaret för att tillhandahålla de fakta som hör samman med utgifter på dennes territorium och som krävs för revisionsmyndighetens bedömning.

Revisorsgruppen ska utses inom tre månader från det att Interregprogrammet har godkänts enligt artikel 18. Den ska själv fastställa sin arbetsordning och ska ha Interregprogrammets revisionsmyndighet som ordförande.

Revisorerna ska vara funktionellt oberoende av de organ eller personer som ansvarar för förvaltningskontroller enligt artikel 46.3.

2. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska ansvara för att utföra systemrevisioner och insatsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.

3. Om ett Interregprogram ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett gemensamt stickprov enligt artikel 49.1 ska revisionsmyndigheten utföra de insatsrevisioner som kommissionen väljer ut i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt.

4. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.

5. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna ett årligt revisionsuttalande till kommissionen i enlighet med artikel 63.7 i budgetförordningen med hjälp av den mall som fastställs i bilaga XIX till förordning (EU) 2021/1060 och på grundval av allt revisionsarbete som utförts, vilket ska omfatta var och en av följande komponenter:

a) Räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet.

b) Lagligheten och korrektheten i de utgifter som redovisats i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.

c) Interregprogrammets förvaltnings- och kontrollsystem.

Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett gemensamt stickprov i enlighet med artikel 49.1 ska det årliga revisionsuttalandet bara omfatta de komponenter som avses i första stycket leden a och c i denna punkt.

Tidsfristen den 15 februari får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars efter ett meddelande från revisionsmyndigheten.

6. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna en årlig kontrollrapport till kommissionen i enlighet med artikel 63.5 b i budgetförordningen med hjälp av den mall som fastställs i bilaga XX till förordning (EU) 2021/1060 och, till stöd för det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5 i den här artikeln, med en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts samt resulterande sammanlagd och kvarstående felprocent för de utgifter som tagits upp i de räkenskaper som överlämnats till kommissionen.

7. Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett gemensamt stickprov enligt artikel 49.1 ska revisionsmyndigheten, med hjälp av den mall som fastställs i bilaga XX till förordning (EU) 2021/1060, upprätta en sådan årlig kontrollrapport som avses i punkt 6 i den här artikeln som uppfyller kraven i artikel 63.5 b i budgetförordningen och som styrker det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5 i den här artikeln.

Den rapporten ska innehålla en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts, resultaten av revisionsmyndighetens insatsrevisioner när det gäller det gemensamma stickprov som avses i artikel 49.1 samt de finansiella korrigeringar som Interregprogrammets myndigheter har tillämpat med avseende på eventuella enskilda oriktigheter som revisionsmyndigheten upptäckt för dessa insatser.

8. Revisionsmyndigheten ska överlämna rapporterna om systemrevisioner till kommissionen så snart det kontradiktoriska förfarande som krävs med det berörda revisionsobjektet har avslutats.

9. Kommissionen och revisionsmyndigheten ska hålla regelbundna sammanträden minst en gång per år, om inte annat överenskommits, i syfte att granska revisionsstrategin, den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, samordna sina revisionsplaner och revisionsmetoder och diskutera frågor som rör förbättring av förvaltnings- och kontrollsystemen.

Artikel 49

Insatsrevision

1. Kommissionen ska välja ut ett gemensamt stickprov av insatser, eller välja andra urvalsenheter, med hjälp av en statistisk urvalsmetod för de insatsrevisioner som revisionsmyndigheterna ska utföra för de Interregprogram som får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder med avseende på varje räkenskapsår.

Det gemensamma stickprovet ska vara representativt för alla Interregprogram som ingår i populationen.

Vid urvalet av det gemensamma stickprovet får kommissionen stratifiera grupperna i Interregprogrammen efter deras specifika risker.

2. Programmyndigheterna ska lämna den information som krävs för urvalet av ett gemensamt stickprov till kommissionen senast den 1 augusti efter varje räkenskapsårs utgång.

Den informationen ska lämnas i ett standardiserat elektroniskt format och den ska vara fullständig och överensstämma med de utgifter som redovisats för kommissionen för referensräkenskapsåret.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av det krav på utförande av revision som avses i artikel 48.2 ska revisionsmyndigheterna för de Interregprogram som omfattas av det gemensamma stickprovet inte utföra några kompletterande insatsrevisioner inom dessa program, om inte detta begärs av kommissionen i enlighet med punkt 8 eller i de fall då en revisionsmyndighet har upptäckt specifika risker.

4. Kommissionen ska i tillräckligt god tid informera revisionsmyndigheterna för de berörda Interregprogrammen om det gemensamma stickprov som valts ut så att dessa myndigheter kan utföra insatsrevisioner, i regel, senast den 1 september efter varje räkenskapsårs utgång.

5. De berörda revisionsmyndigheterna ska lämna information om resultaten av dessa revisioner och om eventuella finansiella korrigeringar som gjorts med avseende på enskilda oriktigheter som upptäckts, senast i de årliga kontrollrapporter som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 48.6 och 48.7.

6. Efter sin bedömning av resultaten av de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1 ska kommissionen, för sin egen försäkran, beräkna en total extrapolerad felprocent med avseende på de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut.

7. Om den totala extrapolerade felprocent som avses i punkt 6 är högre än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen beräkna en total kvarstående felprocent, med beaktande av de finansiella korrigeringar som gjorts av Interregprogrammens respektive myndigheter när det gäller enskilda oriktigheter som upptäckts genom de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1.

8. Om den totala kvarstående felprocent som avses i punkt 7 är mer än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen avgöra om det är nödvändigt att begära att revisionsmyndigheten för ett specifikt Interregprogram eller en grupp av de mest berörda Interregprogrammen utför kompletterande revisionsarbete i syfte att ytterligare utvärdera felprocenten samt bedöma de korrigerande åtgärder som krävs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts.

9. På grundval av bedömningen av resultaten av det kompletterande revisionsarbete som begärs i enlighet med punkt 8 i denna artikel får kommissionen begära att kompletterande finansiella korrigeringar görs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts. I sådana fall ska Interregprogrammens myndigheter göra de finansiella korrigeringar som begärts i enlighet med artikel 103 i förordning (EU) 2021/1060.

10. Varje revisionsmyndighet för ett Interregprogram för vilket den information som avses i punkt 2 i denna artikel saknas, är ofullständig eller inte har lämnats in inom den tidsfrist som fastställs i första stycket i den punkten ska göra ett separat urval för respektive Interregprogram i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) 2021/1060.

KAPITEL VII

EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 50

Budgetåtaganden

Kommissionens beslut om godkännande av Interregprogram enligt artikel 18 i denna förordning ska uppfylla de krav som är nödvändiga för att de ska utgöra finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110.2 i budgetförordningen vad gäller Eruf och stöd från ett av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder under delad förvaltning.

Artikel 51

Utbetalningar och förfinansiering

1. Bidraget från Eruf och, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder till varje Interregprogram ska betalas ut i enlighet med artikel 47.2 till ett enda konto utan nationella underkonton.

2. Kommissionen ska betala ut förfinansiering som grundas på det sammanlagda stödet från varje Interregfond i enlighet med vad som fastställs i beslutet om godkännande av varje Interregprogram enligt artikel 18, med förbehåll för tillgängliga medel, i årliga delbetalningar på följande sätt och före den 1 juli under åren 2022–2026, eller, under det år beslutet om godkännande antas, senast 60 dagar efter antagandet av beslutet:

a) 2021: 1 %.

b) 2022: 1 %.

c) 2023: 3 %.

d) 2024: 3 %.

e) 2025: 3 %.

f) 2026: 3 %.

3. Om Interregprogram får stöd från Eruf och IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete och om bidraget från Eruf utgör 50 % eller mindre av de totala anslagen från unionen, ska kommissionen betala ut förfinansiering i enlighet med de relevanta bestämmelserna i IPA III-förordningen.

4. Om Interregprogram får stöd från Eruf och NDICI eller Eruf, NDICI och IPA III och om bidraget från Eruf utgör 50 % eller mindre av de totala anslagen från unionen, ska kommissionen betala ut förfinansiering i enlighet med artikel 22.5 i förordning (EU) 2021/947, med beaktande av de faktiska finansiella behoven.

Artiklarna 96 och 97 i förordning (EU) 2021/1060 ska i tillämpliga delar gälla för förfinansieringen i enlighet med första stycket i denna punkt.

5. Det belopp som betalats ut som förfinansiering ska räknas av i kommissionens räkenskaper varje år för 2021 och 2022 och senast under det sista räkenskapsåret för 2023 och de efterföljande åren samt för belopp som betalats ut som förfinansiering i enlighet med punkterna 3 och 4.

Artikel 52

Återkrav

1. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats till följd av en oriktighet återkrävs från den samordnande eller enda partnern. Partnerna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande partnern.

2. Medlemsstater, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett visst Interregprogram får besluta att den samordnande partnern eller den enda partnern och programmets förvaltningsmyndighet inte är skyldiga att återkräva felaktigt utbetalade belopp som inte överstiger 250 EUR, exklusive räntor, från någon av Interregfonderna till en insats under ett räkenskapsår.

Kommissionen behöver inte tillhandahållas någon information utöver information om fattandet av ett beslut i enlighet med första stycket.

3. Om den samordnande partnern inte kan utverka en återbetalning från andra partner eller om den förvaltande myndigheten inte kan utverka en återbetalning från den samordnande eller enda partnern, ska den medlemsstat eller det tredjeland, partnerland eller utomeuropeiska land eller territorium på vars territorium den berörda partnern är belägen eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, är registrerad, till den förvaltande myndigheten återbetala alla belopp som utbetalats felaktigt till den partnern. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med den ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna som anges i Interregprogrammet.

4. När medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner får den/det fortsätta eller inleda ett kravförfarande mot den partnern i enlighet med dess nationella rätt. Om återkravet är framgångsrikt får medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet användas dessa belopp för den nationella medfinansieringen av det berörda Interregprogrammet. Medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet ska inte ha några rapporteringsskyldigheter gentemot programmyndigheterna, övervakningskommittén eller kommissionen när det gäller sådana nationella återkrav.

5. Om en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner till den förvaltande myndigheten i enlighet med punkt 4 i denna artikel, ska dessa belopp bli föremål för ett betalningskrav som utfärdas av kommissionen, och som om möjligt ska verkställas genom avräkning till medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder till respektive Interregprogram. Det återkrävda beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.3 i budgetförordningen.

Vad avser belopp som en medlemsstat inte återbetalat till den förvaltande myndigheten ska avräkningen gälla påföljande utbetalningar till samma Interregprogram. Den förvaltande myndigheten ska då göra avräkningen till medlemsstaten i enlighet med den ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna som anges i Interregprogrammet, i den händelse den förvaltande myndigheten eller kommissionen ålägger finansiella korrigeringar.

Vad avser belopp som ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte har återbetalat till den förvaltande myndigheten ska avräkningen gälla påföljande utbetalningar till program inom ramen för något av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder.

KAPITEL VIII

TREDJELÄNDERS, PARTNERLÄNDERS, UTOMEUROPEISKA LÄNDERS OCH TERRITORIERS ELLER REGIONALA INTEGRATIONS- OCH SAMARBETSORGANISATIONERS DELTAGANDE I INTERREGPROGRAM MED DELAD FÖRVALTNING

Artikel 53

Tillämpliga bestämmelser

Kapitlen I–VII och kapitel X ska tillämpas på det gränsöverskridande Peace plus-programmet och på deltagande av tredjeländer, partnerländer, utomeuropeiska länder och territorier och regionala integrations- och samarbetsorganisationer som får stöd från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder inom ramen för Interregprogram, med förbehåll för bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 54

Interregprogrammens myndigheter och deras uppgifter

1. Varje tredjeland, partnerland och utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i ett Interregprogram ska ange en nationell eller regional myndighet som kontaktpunkt för den förvaltande myndigheten (*kontaktpunkt*).

2. Den kontaktpunkt eller det nationella organ som motsvarar den kommunikationsansvariga för Interregprogrammet som föreskrivs i artikel 36.1 eller filialen eller filialerna ska stödja den förvaltande myndigheten och partnerna i respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land och territorium när det gäller de uppgifter som föreskrivs i artikel 36.2–36.6.

Artikel 55

Förvaltningsmetoder

1. De program inom Interreg A som får stöd både genom Eruf och genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska genomföras med delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller partnerländer.

Det gränsöverskridande Peace plus-programmet ska genomföras med delad förvaltning både i Irland och i Förenade kungariket.

2. Program inom Interreg B och C i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder ska genomföras med delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder eller territorier eller, när det gäller Interreg D, i de utomeuropeiska länderna eller territorierna, oberoende av om landet eller territoriet i fråga får stöd genom ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder.

3. De program inom Interreg D i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder ska genomföras på något av följande sätt:

a) Med delad förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

b) Med delad förvaltning bara i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier när det gäller Eruf-utgifter utanför unionen för en eller flera insatser, medan bidragen från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder ska förvaltas med indirekt förvaltning.

c) Genom indirekt förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

Om ett program inom Interreg D helt eller delvis genomförs genom indirekt förvaltning ska artikel 61 tillämpas.

Artikel 56

Stödberättigande

1. Genom undantag från artikel 63.2 i förordning (EU) 2021/1060 ska utgifter vara bidragsberättigande för ett bidrag från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder om de har uppkommit och betalats vid förberedelser för och genomförande av Interreginsatser från och med den 1 januari 2021 eller från och med programmets inlämningsdag, beroende på vilken dag som infaller först, men får begäras från programmet efter den dag då finansieringsavtalet med respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land och territorium ingicks.

Utgifter för tekniskt stöd som förvaltas av programmyndigheter i en medlemsstat får emellertid begäras från programmet redan före den dag då finansieringsavtalet med respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ingicks.

2. Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar får dessa ansökningsomgångar omfatta ansökningar om bidrag från unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder, även om ansökningsomgångarna inletts och insatserna valts ut innan det relevanta finansieringsavtalet ingicks.

Den förvaltande myndigheten får tillhandahålla det dokument som föreskrivs i artikel 22.6 innan det relevanta finansieringsavtalet ingicks.

Artikel 57

Stora infrastrukturprojekt

1. Interregprogram i detta kapitel får stödja stora infrastrukturprojekt som består av insatser som omfattar en rad bygg- och anläggningsarbeten, verksamheter eller tjänster avsedda att fylla en odelbar funktion av specifik karaktär med tydligt fastställda mål av gemensamt intresse i syfte att göra investeringar som leder till gränsöverskridande effekter och fördelar och där en budgetandel med en total kostnad på minst 2 500 000 EUR anslås till förvärv, anläggning eller modernisering av infrastruktur.

2. Varje bidragsmottagare som genomför ett stort infrastrukturprojekt eller en del av ett sådant projekt ska följa tillämpliga regler för offentlig upphandling.

3. Den medlemsstat som är värd för den förvaltande myndigheten för det relevanta Interregprogrammet ska till kommissionen skicka en förteckning över planerade stora infrastrukturprojekt där tilltänkt namn, plats, budget och samordnande partner för projekten anges. Den förteckningen ska skickas som ett separat dokument antingen när det undertecknade exemplaret av finansieringsavtalet eller en kopia av det genomförandeavtal som avses i artikel 59 överlämnas till kommissionen eller senast två månader före övervakningskommitténs möte eller, i tillämpliga fall, den styrkommitté som väljer det första av de planerade stora infrastrukturprojekten.

4. Om urval av ett eller flera stora infrastrukturprojekt står på dagordningen för ett möte i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska den förvaltande myndigheten i informationssyfte överlämna en projektbeskrivning för varje sådant projekt till kommissionen senast två månader före mötesdagen. Projektbeskrivningen ska vara högst tre sidor lång och ska innehålla uppgift om namn, plats, budget, samordnande partner och övriga partner samt om de huvudsakliga projektmålen och projektresultaten. Om en projektbeskrivning för ett eller flera stora infrastrukturprojekt inte överlämnas till kommissionen inom den tidsfristen får kommissionen begära att övervakningskommitténs eller styrkommitténs ordförande tar bort de berörda projekten från dagordningen för mötet.

Artikel 58

Upphandling

1. Om genomförandet av en insats kräver att en bidragsmottagare handlar upp kontrakt om tjänster, leveranser eller bygg-och anläggningsarbeten ska följande regler tillämpas:

a) Om bidragsmottagaren är belägen i en medlemsstat och är en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet i den mening som avses i den unionslagstiftning som är tillämplig på upphandlingsförfaranden ska myndigheten eller enheten tillämpa nationella lagar och andra författningar.

b) Om bidragsmottagaren är en offentlig myndighet i ett partnerland inom ramen för IPA III eller NDICI vars medfinansiering överförs till den förvaltande myndigheten får den tillämpa nationella lagar och andra författningar, under förutsättning att finansieringsavtalet medger detta och att kontraktet tilldelas det anbud som ger bäst valuta för pengarna eller, om det är lämpligt, det anbud som erbjuder det lägsta priset, med undvikande av intressekonflikter.

2. Vid upphandling av andra varor, bygg- och anläggningsarbeten eller tjänster än sådana som avses i punkt 1 i denna artikel ska de upphandlingsförfarande som anges i artiklarna 178 och 179 i budgetförordningen och punkterna 36–41 i kapitel 3 i bilaga I till den förordningen tillämpas.

Artikel 59

Ingående av finansieringsavtal vid delad förvaltning

1. I syfte att genomföra ett Interregprogram i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium i enlighet med artikel 112.4 i budgetförordningen ska ett finansieringsavtal ingås mellan kommissionen som företrädare för unionen och varje deltagande tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium företrädda i enlighet med deras nationella rättsliga ramar.

2. Varje finansieringsavtal ska ingås senast den 31 december året efter det år då det första budgetåtagandet gjordes och ska anses ha ingåtts den dag då den sista parten undertecknar avtalet.

Alla finansieringsavtal ska träda i kraft antingen den dag då

a) den sista parten undertecknar avtalet, eller

b) tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har avslutat det förfarande som krävs för ratificering i enlighet med dess nationella rättsliga ram och har informerat kommissionen.

3. Kommissionen ska lägga fram utkastet till finansieringsavtal när den godkänner det externa programmet.

Om ett Interregprogram omfattar flera tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier ska minst ett finansieringsavtal ingås av båda parter före den dag som anges i punkt 2. Övriga tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier får underteckna sina respektive finansieringsavtal senast den 30 juni det andra året efter det att det första budgetåtagandet gjordes.

4. Den medlemsstat som är värd för den förvaltande myndigheten för det relevanta Interregprogrammet

a) får också underteckna finansieringsavtalet, eller

b) ska utan dröjsmål underteckna ett genomförandeavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land och territorium som deltar i det Interregprogrammet, med uppgift om de ömsesidiga rättigheterna och skyldigheterna när det gäller programmets genomförande och ekonomiska förvaltning.

5. Ett genomförandeavtal som undertecknats i enlighet med punkt 4 b ska åtminstone innehålla följande delar:

a) Närmare bestämmelser om betalningar.

b) Ekonomisk förvaltning.

c) Redovisning.

d) Rapporteringsskyldigheter.

e) Granskning, kontroll och revision.

f) Oriktigheter och återkrav.

6. Om den medlemsstat som är värd för den förvaltande myndigheten för Interregprogrammet beslutar att underteckna finansieringsavtalet i enlighet med punkt 4 a i denna artikel, ska det finansieringsavtalet anses utgöra ett verktyg för genomförande av unionens budget i enlighet med budgetförordningen, och inte något sådant internationellt avtal som avses i artiklarna 216–219 i EUF-fördraget.

Artikel 60

Andra bidrag än medfinansiering från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier

1. Om ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium till den förvaltande myndigheten överför ett ekonomiskt bidrag till stöd för Interregprogrammet, som inte utgörs av dess medfinansiering av unionens stöd till Interregprogrammet, ska reglerna för det ekonomiska bidraget anges i följande dokument:

a) Om den berörda medlemsstaten undertecknar finansieringsavtalet i enlighet med artikel 59.4 a, antingen

i) i en separat del av det finansieringsavtalet, eller

ii) i ett separat genomförandeavtal som undertecknas antingen mellan den medlemsstat som är värd för den förvaltande myndigheten och tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet eller direkt mellan den förvaltande myndigheten och den behöriga myndigheten i tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet.

b) Om den berörda medlemsstaten undertecknar ett genomförandeavtal i enlighet med artikel 59.4 b, antingen

i) i en separat del av det genomförandeavtalet, eller

ii) i ett kompletterande genomförandeavtal som undertecknas av samma parter som avses i led a.

Vid tillämpningen av första stycket led b i får avsnitten i genomförandeavtalet, i tillämpliga fall, omfatta både det överförda ekonomiska bidraget och unionens stöd till Interregprogrammet.

2. Ett genomförandeavtal som anges i punkt 1 i denna artikel ska åtminstone omfatta de delar som gäller den medfinansiering från tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet som anges i artikel 59.5.

I avtalet ska dessutom följande anges:

a) Beloppet på det kompletterande ekonomiska bidraget.

b) Medfinansieringens avsedda användning och villkoren för dess användning, inklusive villkoren för ansökningar om det kompletterande bidraget.

3. När det gäller det gränsöverskridande Peace plus-programmet ska Förenade kungarikets ekonomiska bidrag till unionens verksamhet i form av sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 21.2 e i budgetförordningen ingå i budgetanslagen för rubrik 2 ”Sammanhållning och värden”, under underrubriken ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”.

Bidraget ska vara föremål för ett särskilt finansieringsavtal med Förenade kungariket i enlighet med artikel 59 i denna förordning. Kommissionen och Förenade kungariket samt Irland ska vara parter i detta särskilda finansieringsavtal.

Det särskilda finansieringsavtalet ska ingås innan programmet börjar genomföras så att det särskilda programorganet på EU-nivå kan tillämpa den unionslagstiftning som är tillämplig vid genomförandet av programmet.

KAPITEL IX

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 61

De yttersta randområdenas samarbete

1. Om ett program inom Interreg D, med den berörda medlemsstatens och regionernas samtycke, helt eller delvis genomförs med indirekt förvaltning i enlighet med artikel 55.3 b eller c i denna förordning ska genomförandeuppgifterna anförtros ett av de organ som förtecknas i artikel 62.1 första stycket led c i budgetförordningen, särskilt ett sådant organ som finns i den deltagande medlemsstaten, inklusive den förvaltande myndigheten för det berörda Interregprogrammet.

2. I enlighet med artikel 154.6 c i budgetförordningen får kommissionen besluta att inte kräva en sådan förhandsbedömning som avses i punkterna 3 och 4 i den artikeln om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel 62.1 första stycket led c i den förordningen anförtros en förvaltande myndighet i ett sådant Interregprogram för de yttersta randområdena som fastställs i enlighet med artikel 45.1 i den här förordningen och i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2021/1060.

3. Om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel 62.1 första stycket led c i budgetförordningen anförtros en organisation i en medlemsstat ska artikel 157 i den förordningen tillämpas.

4. Om ett program eller en åtgärd som medfinansieras av ett eller flera finansieringsinstrument för yttre åtgärder genomförs av ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium eller av något av de andra organ som anges i artikel 62.1 första stycket led c i budgetförordningen eller som avses i förordning (EU) 2021/947 eller beslut 2013/755/EU eller bådadera, ska de relevanta bestämmelserna för dessa instrument tillämpas.

Villkor för genomförandet av delar av ett program inom Interreg D med indirekt förvaltning i enlighet med artikel 55.3 b eller c i denna förordning ska fastställas i ett avtal som ingås mellan kommissionen, den förvaltande myndigheten eller dess medlemsstat och det utsedda organet.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 62

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.6 ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 juli 2021.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 63

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 115.1 i förordning (EU) 2021/1060. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 64

Övergångsbestämmelser

Förordning (EU) nr 1299/2013 och varje akt som antagits i enlighet med den förordningen ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd genom Eruf under programperioden 2014–2020.

Artikel 65

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

MALL FÖR INTERREGPROGRAM

CCI	[15 tecken]
Titel	[255]
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Stödberättigat fr.o.m. den	
Stödberättigat t.o.m. den	
Kommissionens beslut nr	
Dag för kommissionens beslut	
Beslut om programändring nr	[20]
Dag för ikraftträdande av beslutet om programändring	
Nuts-regioner som omfattas av programmet	
Del	

1. Gemensam programstrategi: huvudsakliga utvecklingsutmaningar och policyåtgärder

1.1 Programområde (behövs ej för program inom Interreg C)

Referens: artikel 17.3 a, artikel 17.9 a

Textfält [2 000]

1.2 Gemensam programstrategi: Sammanfattning av de huvudsakliga gemensamma utmaningarna, med beaktande av ekonomiska, sociala och territoriella skillnader samt ojämlikheter, gemensamma investeringsbehov och komplementaritet och synergier med andra program och instrument för finansiering, lärdomar av tidigare erfarenhet och makroregionala strategier och havsområdesstrategier i de fall då programområdet helt eller delvis omfattas av en eller flera strategier

Referens: artikel 17.3 b, artikel 17.9 b

Textfält [50 000]

1.3 Motivering till de utvalda politiska målen och de Interregspecifika målen, motsvarande prioriteringar, specifika mål och former av stöd, i tillämpliga fall, med uppgift om förbindelser som saknas i gränsöverskridande infrastruktur

Referens: artikel 17.3 c

Tabell 1

Utvalt politisk mål eller Interregspecifikt mål	Utvalt specifikt mål	Prioriter-ing	Motivering till urvalet
			[2 000 per mål]

2. Prioriteringar [300]

Referens: artikel 17.3 d och e

2.1 Prioriteringens titel (upprepas för varje prioritering)

Referens: artikel 17.3 d

Textfält: [300]

2.1.1 Specifikt mål (repeteras för varje utvalt specifikt mål)

Referens: artikel 17.3 e

Textfält: [300]

2.1.2 Typer av åtgärder och deras förväntade bidrag till dessa specifika mål och, i tillämpliga fall till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

Referens: artikel 17.3 e i, artikel 17.9 c ii

Textfält: [7 000]

För programmen Interact och Espon:

Referens: artikel 17.9 c i

Fastställandet av en enda bidragsmottagare eller en begränsad förteckning över bidragsmottagare och förfarandet för beviljande av stöd

Textfält: [7 000]

2.1.3 Indikatorer

Referens: artikel 17.3 e ii, artikel 17.9 c iii

Tabell 2

Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	ID [5]	Indikator	Måttenhet [255]	Delmål (2024) [200]	Slutmål (2029) [200]

Tabell 3

Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	ID	Indikator	Måttenhet	Utgångsvärde	Referensår	Slutmål (2029)	Uppgiftskälla	Kommentarer

2.1.4 Huvudsakliga målgrupper

Referens: artikel 17.3 e iii, artikel 17.9 c iv

Textfält: [7 000]

2.1.5 Uppgift om de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg

Referens: artikel 17.3 e iv

Textfält: [7 000]

2.1.6 Planerad användning av finansieringsinstrument

Referens: artikel 17.3 e v

Textfält: [7 000]

2.1.7 Preliminär uppdelning av medlen från EU-program efter typ av intervention

Referens: artikel 17.3 e vi, artikel 17.9 c v

Tabell 4

Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 5

Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)

Tabell 6

Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriellt fokus

Prioritering nr	Fond	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)

3. Finansieringsplan

Referens: artikel 17.3 f

3.1 Anslag per år

Referens: artikel 17.3 g i, artikel 17.4 a–d

Tabell 7

Fond	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Eruf (målet Territoriellt samarbete)								
Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III (1)								
Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI (1)								
IPA III (2)								
NDICI (2)								
ULT-programmet (3)								
Interregfonderna (4)								
Totalt								

(1) Interreg A, externt gränsöverskridande samarbete.
(2) Interreg B och C.
(3) Interreg B, C och D.
(4) Eruf, IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp inom Interreg B och C.

3.2 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering

Referens: artikel 17.3 f ii, artikel 17.4 a–d

Tabell 8

Politiskt mål nr	Priori-tering	Fond (i tillämpliga fall)	Beräknings-grund för EU-stödet (total stödberättigad kostnad eller offentligt bidrag)	EU:s bidrag (a)=(a1)+(a2)	Preliminär uppdelning av EU:s bidrag		Nationellt bidrag (b) = (c) + (d)	Preliminär uppdelning för den nationella motparten		Totalt (e) = (a) + (b)	Med-finansier-ings-grad (f) = (a)/(e)	Bidrag från tredjeländer (för kännedom)
					utan tekniskt stöd i enlighet med artikel 27.1 (a1)	för tekniskt stöd i enlighet med artikel 27.1 (a2)		Natio-nellt – offen-tligt c)	Natio-nellt – privat d)			
	Priori-tering 1	Eruf										
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III (1)										
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI (1)										
		IPA III (2)										
		NDICI (2)										
		ULT-programmet (3)										
		Interregfonderna (4)										
	Priori-tering 2	(fonder som ovan)										
	Totalt	Samtliga fonder										
		Eruf										
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III										
		Gränsöverskridande samarbete med stöd av NDICI										
		IPA III										
		NDICI										
		ULT-programmet										
		Interreg-fonderna										
	Totalt	Samtliga fonder										

(1) Interreg A, externt gränsöverskridande samarbete.
(2) Interreg B och C.
(3) Interreg B, C och D.
(4) Eruf, IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp inom Interreg B och C.

4. Åtgärder som vidtagits för att involvera relevanta programpartner i utformningen av Interregprogrammet och programpartnernas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen

Referens: artikel 17.3 g

Textfält [10 000]

5. Tillvägagångssätt för att informera om Interregprogrammet och göra det synligt (mål, målgrupper, kommunikationskanaler, inbegripet användning av sociala medier när så är lämpligt, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering)

Referens: artikel 17.3 h

Textfält [4 500]

6. Uppgift om stöd till småskaliga projekt, inbegripet småskaliga projekt inom småprojektsfonder

Referens: artikel 17.3 i, artikel 24

Textfält [7 000]

7. Genomförandebestämmelser

7.1 Programmyndigheter

Referens: artikel 17.6 a

Tabell 9

Programmyndigheter	Institutionens namn [255]	Kontaktperson [200]	E-post [200]
Förvaltande myndighet			
Nationell myndighet (för program med deltagande av tredjeländer eller partnerländer, i tillämpliga fall)			
Revisionsmyndighet			
Grupp av företrädare för revisorer			
Organ till vilket kommissionen ska göra sina utbetalningar			

7.2 Förfarande för inrättande av det gemensamma sekretariatet

Referens: artikel 17.6 b

Textfält [3 500]

7.3 Ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna eller partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna, om de åläggs finansiella korrigeringar av den förvaltande myndigheten eller kommissionen

Referens: artikel 17.6 c

Textfält [10 500]

8. Användning av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordning (EU) 2021/1060 (förordningen om gemensamma bestämmelser)

Tabell 10

Användning av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering utan koppling till kostnader

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95	JA	NEJ
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionens bidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser inom en prioritering i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 1)	☐	☐
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionens bidrag på grundval av finansiering utan koppling till kostnader i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 2)	☐	☐

Karta

Karta över programområdet

Tillägg 1

Unionsbidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

Mall för inlämning av uppgifter för kommissionens övervägande

(artikel 94 i förordning (EU) 2021/1060 (förordningen om allmänna bestämmelser)

Dag för inlämning av förslaget	

Detta tillägg krävs inte när förenklade kostnadsalternativ på EU-nivå som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 94.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser används.

A. Sammanfattning av de viktigaste aspekterna

Prioritering	Fond	Specifikt mål	Beräknad andel av de totala anslagen inom den prioritering på vilken det förenklade kostnadsalternativet ska tillämpas i %	Typ av insats som omfattas		Indikator som leder till ersättning		Måttenhet för den indikator som leder till ersättning	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser)	Belopp (i EUR) eller procentsats (i fråga om schablonsatser) för förenklat kostnadsalternativ
				Kod (1)	Beskrivning	Kod (2)	Beskrivning			

(1) Detta avser koden för insatsområdet i tabell 1 i bilaga I i förordningen om gemensamma bestämmelser.
(2) Detta avser koden för en gemensam indikator, i tillämpliga fall.

B. Uppgifter uppdelade per typ av insats (fylls i för varje typ av insats)

Fick den förvaltande myndigheten hjälp av något externt företag för att ange de förenklade kostnaderna nedan?

Om ja, ange vilket externt företag: | Ja/Nej – Det externa företagets namn |

1.1 Beskrivning av insatstypen inklusive tidsplanen för genomförandet ([1])	
1.2 Specifikt mål	
1.3 Indikator som leder till ersättning ([2])	
1.4 Måttenhet för den indikator som leder till ersättning	
1.5 Standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser	
1.6 Belopp per måttenhet eller procentsats (för schablonsatser) för det förenklade kostnadsalternativet	
1.7 Kostnadskategorier som omfattas av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser	
1.8 Omfattar dessa kostnadskategorier alla stödberättigande utgifter för insatsen? (Ja/Nej)	
1.9 Metod för korrigeringar ([3])	
1.10 Kontroll av levererade resultat per måttenhet: — Beskriv vilket eller vilka dokumentsystem som kommer att användas för att kontrollera levererade resultat per måttenhet. — Beskriv vad som ska kontrolleras och av vem vid förvaltningskontroller. — Beskriv vilka arrangemang som kommer att göras för insamling och bevarande av relevanta uppgifter/dokument.	
1.11 Potentiella avvikande incitament, begränsande åtgärder ([4]) och uppskattad risknivå (hög/medel/låg)	
1.12 Totalt belopp (på nationell nivå och EU-nivå) som förväntas ersättas av kommissionen på denna grund	

([1]) Planerat startdatum för urvalet av insatser och planerat slutdatum för deras fullbordande. (ref. artikel 63.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser).
([2]) För insatser som omfattar flera förenklade kostnadsalternativ som täcker olika kostnadskategorier, olika projekt eller succesiva faser i en insats behöver fälten 1.3–1.11 fyllas i för varje indikator som leder till ersättning.
([3]) I tillämpliga fall indikera frekvens och tidpunkt för justeringen och en klar hänvisning till en specifik indikator (inklusive i tillämpliga fall en länk till en webbplats där denna indikator är offentliggjord).
([4]) Finns det några potentiella negativa följder på kvaliteten hos de insatser som stöds och vilka åtgärder (såsom kvalitetssäkring) kommer i så fall att vidtas för att motverka denna risk.

C. Beräkning av standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser

1. Uppgiftskälla som använts för beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem tog fram, samlade in och registrerade uppgifterna, plats för datalagring, brytdatum, validering etc.).

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen på grundval av artikel 88.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser är relevant för insatstypen.

3. Ange hur beräkningarna gjordes, särskilt eventuella antaganden i fråga om kvalitet eller kvantitet. I relevanta fall bör statistiska belägg och referensvärden användas och, på begäran, tillhandahållas i ett format som kommissionen kan använda.

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter togs med i beräkningen av de standardiserade skalorna för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser.

5. Revisionsmyndighetens eller revisionsmyndigheternas bedömning av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen som ska säkerställa kontroll, insamling och bevarande av uppgifterna samt deras kvalitet.

Tillägg 2

Unionsbidrag på grundval av finansiering utan koppling till kostnader

Mall för inlämning av uppgifter för kommissionens övervägande

(artikel 95 i förordning (EU) 2021/1060 (förordningen om allmänna bestämmelser)

Dag för inlämning av förslaget	

Detta tillägg krävs inte när belopp för finansiering på EU-nivå, som inte är kopplade till de kostnader som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 95.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser, används.

A. Sammanfattning av de viktigaste aspekterna

Prioriter-ing	Fond	Specifikt mål	Belopp som omfattas av finansiering utan koppling till kostnader	Typ av insats som omfattas		Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att leda till ersättning från kommissionen	Indikator		Måttenhet för indikatorn på de villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att leda till ersättning från kommissionen	Planerad typ av ersättningsmetod som används för ersättning till bidragsmottagaren eller bidragsmottagarna
				Kod (1)	Beskrivning		Kod (2)	Beskrivning		

(1) Detta avser koden för insatsområdet i tabell 1 i bilaga I till förordningen om gemensamma bestämmelser och i bilaga IV till EHFVF-förordningen.
(2) Detta avser koden för en gemensam indikator, i tillämpliga fall.

B. Uppgifter uppdelade per typ av insats (fylls i för varje typ av insats)

1.1	Beskrivning av insatstypen			
1.2	Specifikt mål			
1.3	Villkor som ska uppfyllas eller resultat som ska uppnås			
1.4	Tidsfrist för när villkoren ska vara uppfyllda eller resultaten uppnådda			
1.5	Måttenhet för villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att leda till ersättning från kommissionen			
1.6	Mellanliggande produkter (om tillämpligt) som innebär att kommissionen betalar ut ersättning, med tidsplan för utbetalningar	Mellanliggande produkter	Planerat datum	Belopp (i EUR)
1.7	Totalt belopp (inklusive EU-finansiering och nationell finansiering)			
1.8	Metod för korrigeringar			
1.9	Kontroll av uppnådda resultat eller uppfyllda villkor (och, i förekommande fall, de mellanliggande produkterna) — Beskriv vilket eller vilka dokumentsystem som kommer att användas för att kontrollera uppnåendet/uppfyllandet av resultatet/villkoret (och i tillämpliga fall varje mellanliggande resultat) — Beskriv hur förvaltningskontroller kommer att utföras och av vem — Beskriv vilka arrangemang som kommer att göras för insamling och bevarande av relevanta uppgifter/dokument			
1.10	Användning av bidrag i form av finansiering utan koppling till kostnader? Sker bidraget från medlemsstaterna till bidragsmottagarna i form av finansiering utan koppling till kostnader? [Ja/Nej]			
1.11	Arrangemang för att säkerställa verifieringskedjan Ange vilka organ som ansvarar för dessa arrangemang.			

Tillägg 3

Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse med en tidsplan – artikel 17.3

Textfält [2 000]

30.6.2021 SV Europeiska unionens officiella tidning L 231/21

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1057

av den 24 juni 2021

om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 d, 149, 153.2 a, 164, artikel 175 tredje stycket och artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Den 17 november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen gemensamt den europeiska pelaren för sociala rättigheter (nedan kallad *pelaren*) som svar på de sociala utmaningarna i Europa. Pelarens 20 huvudprinciper är indelade i tre kategorier: lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt social trygghet och social integration. De 20 principerna i pelaren bör ligga till grund för åtgärder inom ramen för Europeiska socialfonden+ (ESF+). För att bidra till genomförandet av pelaren bör ESF+ stödja investeringar i människor och system på politikområdena sysselsättning, utbildning och social inkludering, vilket bidrar till ekonomisk, territoriell och social sammanhållning i enlighet med artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(2) På unionsnivå utgör den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken (nedan kallad *den europeiska planeringsterminen*) ramen för att fastställa nationella reformprioriteringar och övervaka genomförandet av dem. Medlemsstaterna utarbetar sina egna nationella fleråriga investeringsstrategier till stöd för dessa reformprioriteringar. Dessa strategier bör läggas fram tillsammans med de årliga nationella reformprogrammen i syfte att beskriva och samordna prioriterade investeringsprojekt som får stöd genom unionsfinansiering eller nationell finansiering.

De bör också hjälpa till så att unionsfinansiering används på ett enhetligt sätt och så att största möjliga mervärde utvinns från det ekonomiska stöd som ska tas emot, särskilt från de program som stöds av unionen inom ramen för, i förekommande fall, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden, vilkas specifika mål och tillämpningsområde anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 ([4]), ESF+, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF), inrättad genom en förordning från Europaparlamentet och rådet, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ([5]) samt InvestEU-programmet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 ([6]) (InvestEU-programmet).

([1]) EUT C 429, 11.12.2020, s. 245.
([2]) EUT C 86, 7.3.2019, s. 84.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 januari 2019 (EUT C 411, 27.11.2020, s. 324) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 27 maj 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (se sidan 60 i detta nummer av EUT).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 EUT L 107, 26.3.2021, p. 30

(3) Genom rådets beslut (EU) 2020/1512 ([7]) antogs reviderade riktlinjer för medlemsstaters sysselsättningspolitik. Texten i dessa riktlinjer har anpassats till principerna i pelaren, i syfte att förbättra Europas konkurrenskraft och göra Europa till en bättre plats för investeringar, skapa arbetstillfällen och främja social sammanhållning. För att säkerställa att ESF+ anpassas helt och hållet till målen för dessa riktlinjer, särskilt i fråga om sysselsättning, utbildning, vidareutbildning och kampen mot social utestängning, fattigdom och diskriminering, bör ESF+ stödja medlemsstater genom att beakta de relevanta integrerade riktlinjer och relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits enligt artiklarna 121.2, 148.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt, när så är lämpligt, de nationella reformprogram som underbyggs av nationella strategier. ESF+ bör också bidra till relevanta aspekter av genomförandet av unionens viktigaste initiativ och verksamheter, särskilt kommissionens meddelanden av den 10 juni 2016 med titeln *En ny kompetensagenda för Europa*, av den 30 september 2020 med titeln *Det europeiska området för utbildning* och av den 7 oktober 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och deltagande* liksom rådets rekommendationer av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden, av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar, av den 30 oktober 2020 om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och av den 12 mars 2021 om romers jämlikhet, inkludering och delaktighet.

(4) Den 20 juni 2017 antog rådet slutsatser med titeln *En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling*. Rådet betonade att det är viktigt att hållbar utveckling uppnås i alla tre dimensioner (den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga) på ett balanserat och integrerat sätt. Det är ytterst viktigt att hållbar utveckling integreras i unionens alla interna och externa politikområden och att unionen har höga ambitioner för den politik som används för att bemöta de globala utmaningarna. Rådet välkomnade kommissionens meddelande av den 22 november 2016 med titeln *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid* som ett första steg för att integrera Förenta nationernas (FN) mål för hållbar utveckling (målen för hållbar utveckling) och ha hållbar utveckling som en väsentlig vägledande princip för all unionspolitik, inbegripet genom unionens finansieringsinstrument. ESF+ bör bidra till genomförandet av målen för hållbar utveckling genom att bland annat utrota de extrema formerna av fattigdom (målet för hållbar utveckling 1), främja en inkluderande utbildning av god kvalitet (målet för hållbar utveckling 4), främja jämställdhet (målet för hållbar utveckling 5), främja varaktig, inkluderande och hållbar ekonomisk tillväxt, full och produktiv sysselsättning samt anständigt arbete för alla (målet för hållbar utveckling 8) och minska ojämlikheten (målet för hållbar utveckling 10).

(5) Den senaste och pågående utvecklingen har förvärrat de strukturella utmaningar som hänger samman med globaliseringen av ekonomin, sociala skillnader, hanteringen av migrationsströmmar och det ökade säkerhetshotet, omställningen till ren energi, den teknologiska förändringen, den demografiska nedgången, arbetslösheten, särskilt ungdomsarbetslösheten, och den allt äldre arbetskraften samt utmaningar som kommer från växande skillnader mellan efterfrågan och tillgång på kompetens och arbetskraft inom vissa sektorer och regioner, något som särskilt små och medelstora företag har fått erfara. Den gröna och digitala omställningen och omvandlingen av de europeiska industriekosystemen kommer sannolikt att medföra många nya möjligheter om de åtföljs av den rätta uppsättningen färdigheter liksom sysselsättnings- och socialpolitik och sysselsättningsåtgärder och sociala åtgärder. Med tanke på förändringarna i arbetslivet bör unionen vara beredd att hantera nuvarande och framtida utmaningar genom att investera i relevant kompetens, utbildning och livslångt lärande, se till att tillväxten gynnar alla och förbättra sysselsättnings- och socialpolitiken, samtidigt som hänsyn tas till ekonomisk och industriell hållbarhet och arbetskraftens rörlighet och en jämn könsfördelning på arbetsmarknaden eftersträvas.

(6) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([8]) inrättas ramen för åtgärder genom Eruf, ESF +, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 ([9]), EHFVF, Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Fonden för inre säkerhet (ISF) samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och där fastställs särskilt de politiska målen och reglerna för programplanering, övervakning och utvärdering samt förvaltning och kontroll av de unionsfonder som genomförs inom ramen för delad förvaltning. Det är därför nödvändigt att fastställa de allmänna målen för ESF+ och särskilda bestämmelser för vilka typer av verksamhet som kan finansieras av ESF+.

([7]) Rådets beslut (EU) 2020/1512 av den 13 oktober 2020 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 344, 19.10.2020, s. 22).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

(7) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([10]) (nedan kallad *budgetförordningen*) fastställs regler för genomförande av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter. Medfinansiering av bidrag får ske i form av bidragsmottagarens egna medel, inkomster från projektet eller ekonomiska bidrag eller bidrag in natura från tredje parter. I syfte att säkerställa konsekvens i genomförandet av unionens program ska budgetförordningen vara tillämplig på de åtgärder som ska genomföras inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning inom ramen för ESF+.

(8) Valet av formerna av unionsfinansiering och genomförandemetoder inom ramen för denna förordning bör göras utifrån vad som är bäst för att uppnå åtgärdernas specifika mål och åstadkomma resultat, med särskild hänsyn till kostnader för kontroller, administrativa bördor och förväntad risk för bristande regelefterlevnad. När det gäller bidrag bör detta inbegripa att användning av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, i den mening som avses i artikel 125.1 a i budgetförordningen, övervägs. När det gäller att genomföra åtgärder som avser den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, och i enlighet med artikel 94 i förordning (EU) 2021/1060, kan kommissionen ersätta medlemsstater genom användning av förenklade kostnadsalternativ, inbegripet enhetsbelopp.

(9) För att rationalisera och förenkla finansieringen och skapa ytterligare möjligheter till synergieffekter med hjälp av integrerade finansieringsstrategier bör de åtgärder som har fått stöd från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 ([11]), och från Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 ([12]), integreras i ESF+. ESF+ bör bestå av två delar: delen inom ramen för delad förvaltning (nedan kallad *ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning*), som ska genomföras inom ramen för delad förvaltning, och delen för sysselsättning och social innovation (nedan kallad *EaSI-delen*), som ska genomföras inom ramen för direkt och indirekt förvaltning. Detta bör bidra till att minska den administrativa bördan i samband med förvaltningen av olika fonder, särskilt för medlemsstater och bidragsmottagare, samtidigt som enklare regler för enklare insatser behålls, såsom utdelning av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd.

(10) Mot bakgrund av det bredare tillämpningsområdet för ESF+ är det lämpligt att målen att effektivisera arbetsmarknaderna, främja lika tillgång till sysselsättning av god kvalitet, göra tillgången till och kvaliteten på utbildning mer jämlik för att stödja återintegreringen i utbildningssystemen, främja social inkludering, underlätta tillgång till hälso- och sjukvård för utsatta personer och bidra till att utrota fattigdomen genomförs inte bara inom ramen för delad förvaltning under ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning utan också, när det gäller åtgärder på unionsnivå, inom ramen för direkt och indirekt förvaltning under EaSI-delen.

(11) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela ESF+:s löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel ([13]), för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. Den bör fastställa anslaget för ESF +-delen inom ramen för delad förvaltning och anslaget för åtgärder som ska genomföras inom ramen för direkt och indirekt förvaltning under EaSI-delen.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

([13]) EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

(12) För att underlätta genomförandet av de specifika och operativa målen för EaSI-delen bör ESF+ stödja verksamhet som rör tekniskt och administrativt bistånd, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, medan kommunikations- och spridningsverksamhet bör ingå i de åtgärder som är stödberättigande under EaSI-delen.

(13) ESF+ bör syfta till att främja sysselsättning genom aktiva insatser som möjliggör inträde och återinträde på arbetsmarknaden, i synnerhet för unga personer, särskilt via genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin, för långtidsarbetslösa personer, för missgynnade grupper på arbetsmarknaden och för personer utanför arbetskraften, och genom främjande av egenföretagande och den sociala ekonomin. ESF+ bör syfta till att förbättra arbetsmarknadernas funktion genom att stödja en modernisering av arbetsmarknadens institutioner, såsom offentliga arbetsförmedlingar, i syfte att förbättra deras förmåga att tillhandahålla intensifierad, riktad rådgivning och vägledning under jobbsökandet och övergången till sysselsättning och att öka arbetstagarnas rörlighet. ESF+ bör främja representativt deltagande av kvinnor och män på arbetsmarknaden genom åtgärder som syftar till att säkerställa bland annat lika arbetsvillkor, bättre balans mellan arbete och privatliv samt tillgång till barnomsorg, inbegripet förskoleverksamhet. ESF+ bör också syfta till att tillhandahålla en hälsosam och väl anpassad arbetsmiljö för att hantera hälsorisker i samband med förändrade anställningsformer och behoven hos den åldrande arbetskraften.

(14) ESF+ bör tillhandahålla stöd för att förbättra utbildningssystemens kvalitet och graden av inkludering, ändamålsenlighet och relevans för arbetsmarknaden, inbegripet genom att främja digitalt lärande, validering av icke-formellt och informellt lärande samt fortbildning för lärare i syfte att underlätta tillägnandet av nyckelkompetenser, särskilt när det gäller de grundläggande färdigheter, inklusive hälsokompetens, mediekunnighet, entreprenörsfärdigheter, språkkunskaper, digitala färdigheter och kompetenser för hållbar utveckling som alla individer behöver för självförverkligande och personlig utveckling, sysselsättning, social inkludering och ett aktivt medborgarskap. ESF+ bör främja framsteg inom utbildning och övergång till arbete, stödja livslångt lärande och anställbarhet i syfte att bidra till fullvärdigt samhällsdeltagande för alla och bidra till konkurrenskraften, inbegripet genom uppföljning av utexaminerade, och till samhällsinnovation och ekonomisk innovation genom att stödja hållbara initiativ som kan anpassas på dessa områden som är anpassade till olika målgrupper, såsom personer med funktionsnedsättning. Sådant främjande, stöd och bidrag skulle exempelvis kunna uppnås genom nätbaserat lärande, arbetsplatsförlagd utbildning, praktik, system med varvad utbildning och lärlingsutbildning enligt definitionen i rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet, livslång vägledning, planering av kompetensbehov i nära samarbete med industrin, aktuellt utbildningsmaterial och aktuella genomförandemetoder, prognoser och uppföljning av utexaminerade, utbildning av lärare, validering av läranderesultat samt erkännande av kvalifikationer och näringslivscertifieringar.

(15) Stöd från ESF+ bör användas för att främja lika tillgång för alla, särskilt för missgynnade grupper, till icke-segregerad och inkluderande utbildning av god kvalitet – från förskola och barnomsorg, samtidigt som särskild uppmärksamhet ägnas barn med en socioekonomiskt missgynnad bakgrund genom allmän utbildning och yrkesutbildning, särskilt lärlingsutbildning, och högre utbildning samt genom vuxenutbildning, inbegripet genom idrotts- och kulturverksamhet. ESF+ bör tillhandahålla riktat stöd till behövande studerande och minska ojämlikhet i fråga om utbildning, inbegripet den digitala klyftan, förhindra att elever lämnar skolan med högst grundskoleutbildning och minska andelen sådana elever, främja övergångsmöjligheter mellan olika utbildningssektorer, stärka kopplingarna till icke-formellt och informellt lärande och underlätta rörlighet i utbildningssyfte för alla och tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Synergieffekter med Erasmus+, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/817 ([14]), särskilt i syfte att främja rörlighet i utbildningssyfte för missgynnade elever, bör i detta sammanhang stödjas.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/817 av den 20 maj 2021 om inrättande av Erasmus+: Unionens program för utbildning, ungdom och idrott och om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013 (EUT L 189, 28.5.2021, s. 1).

(16) ESF+ bör främja flexibla möjligheter för alla att uppgradera sina färdigheter och förvärva nya och olika färdigheter, i synnerhet entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter, färdigheter för viktig möjliggörande teknik samt färdigheter för grön ekonomi och industriekosystem i enlighet med kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 med titeln *En ny industristrategi för EU*. I linje med kompetensagendan för Europa och rådets rekommendation om kompetenshöjningsvägar ([15]) bör ESF+ stödja flexibla vägar, inklusive tillgänglig, kort, riktad, modulbaserad utbildning som leder till behörighet, i syfte att förse människor med färdigheter som är anpassade till arbetsmarknadens och industriekosystemens behov, den gröna och digitala omställningen, innovation samt sociala och ekonomiska förändringar och som underlättar omskolning, kompetenshöjning och anställbarhet, karriärövergångar samt geografisk och sektoriell rörlighet, och som särskilt stöder lågutbildade personer, personer med funktionsnedsättning och vuxna med låga kvalifikationer. ESF+ bör också underlätta tillhandahållande av stöd till enskilda personer när det gäller integrerade färdigheter, inbegripet anställda, egenföretagare och arbetslösa, genom instrument såsom individuellt utbildningskonto.

(17) Synergieffekter med Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 ([16]) (Horisont Europa), bör säkerställa att ESF+ kan integrera och utöka innovativa kursplaner som stöds av Horisont Europa, så att människor får de färdigheter och den kompetens som kommer att behövas för framtidens arbetstillfällen.

(18) ESF+ bör stödja medlemsstaternas insatser för att bidra till fattigdomsutrotningen i syfte att bryta mönstret av missgynnade förhållanden som går i arv från generation till generation och främja social inkludering genom att säkerställa lika möjligheter för alla, minska hindren och ta itu med diskriminering och ojämlikhet i hälsa. Sådant stöd innebär att en rad strategier måste till som inriktas på de mest missgynnade personerna oavsett kön, sexuell läggning, ålder, religion eller övertygelse, ras eller etniskt ursprung, särskilt marginaliserade befolkningsgrupper som romer, personer med funktionsnedsättning eller kronisk sjukdom, hemlösa, barn och äldre. ESF+ bör främja aktiv integration av de personer som befinner sig långt från arbetsmarknaden för att säkerställa deras socioekonomiska integration. ESF+ bör också användas för att främja snabb och lika tillgång till prismässigt överkomliga, hållbara och högkvalitativa tjänster som främjar tillgång till bostäder och personcentrerad vård, såsom hälso- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg, särskilt familjeomsorg och närvård. ESF+ bör bidra till moderniseringen av systemen för socialt skydd med särskilt fokus på barn och missgynnade grupper och särskilt i syfte att främja sådana systems tillgänglighet, även för personer med funktionsnedsättning.

(19) ESF+ bör bidra till fattigdomsutrotning genom att stödja nationella program som syftar till att åtgärda livsmedelsbrist och materiell fattigdom och främja social integration av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning och av de personer som har det sämst ställt. För att det övergripande målet att minst 4 % av medlen från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning på unionsnivå ska stödja de personer som har det sämst ställt, bör medlemsstaterna avsätta minst 3 % av sina resurser från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att komma till rätta med de typer av extrem fattigdom som i störst utsträckning leder till social utestängning, såsom hemlöshet, barnfattigdom och livsmedelsbrist. Tillhandahållandet av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd till de personer som har det sämst ställt bör inte ersätta befintliga sociala förmåner som de erhåller inom ramen för nationella system för socialt skydd eller enligt nationell rätt. Beroende på insatsernas karaktär och typen av slutmottagare är det nödvändigt att enklare regler tillämpas på stöd som syftar till att åtgärda materiell fattigdom hos de personer som har det sämst ställt.

(20) Mot bakgrund av det ständiga behovet av att öka insatserna för att komma till rätta med hanteringen av migrationsströmmarna i unionen som helhet och i syfte att säkerställa ett samstämmigt, starkt och konsekvent stöd till insatser som rör solidaritet och ansvarsfördelning, bör ESF+ tillhandahålla stöd som främjar den socioekonomiska integrationen av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter, som kan omfatta initiativ på lokal nivå för att komplettera de åtgärder som finansieras inom ramen för Amif, Eruf och andra unionsfonder som kan ha en positiv effekt på inkluderingen av tredjelandsmedborgare.

([15]) Rådets rekommendation av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna (EUT C 484, 24.12.2016, s. 1).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

(21) På grund av vikten av tillgång till hälso- och sjukvård bör ESF+ säkerställa synergieffekter och komplementaritet med programmet EU för hälsa, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 ([17]), och tillämpningsområdet för ESF+ bör inbegripa tillgång till hälso- och sjukvård för personer i utsatta situationer.

(22) ESF+ bör stödja politiska reformer och systemreformer inom områdena för sysselsättning, social inkludering, tillgång till hälso- och sjukvård för utsatta personer, långvarig vård och omsorg samt utbildning, och därigenom bidra till att utrota fattigdomen. För att bättre anpassa sig till den europeiska planeringsterminen bör medlemsstaterna avsätta en lämplig andel av sina resurser från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till att genomföra de relevanta landsspecifika rekommendationer som avser de strukturella utmaningar som bör hanteras genom fleråriga investeringar som faller inom tillämpningsområdet för ESF+, med beaktande av pelaren, den sociala resultattavlan för indikatorer, i reviderad form efter antagandet av de nya mål som anges i handlingsplanen för den sociala pelaren, och regionala särdrag.

Kommissionen och medlemsstaterna bör säkerställa samstämmighet, samordning och komplementaritet mellan ESF +-delen inom ramen för delad förvaltning och andra unionsfonder, -program och -instrument, såsom Fonden för en rättvis omställning, Eruf, programmet EU för hälsa, faciliteten för återhämtning och resiliens, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ([18]), Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/691 ([19]), EHFVF, Erasmus+, Amif, Horisont Europa, Ejflu, programmet för ett digitalt Europa, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694 ([20]), InvestEU-programmet, programmet Kreativa Europa, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/818 ([21]), Europeiska solidaritetskåren, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/888 ([22]), och instrumentet för tekniskt stöd, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 ([23]).

Det ska särskilt påpekas att kommissionen och medlemsstater i alla skeden av processen bör säkerställa ändamålsenlig samordning för att garantera konsekvens, samstämmighet, komplementaritet och synergi mellan olika finansieringskällor, inbegripet tekniskt bistånd från dessa.

(23) Genom att stödja de specifika målen i denna förordning, bland annat genom att bidra till det politiska målet ”ett mer socialt och inkluderande Europa genom genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter” som avses i förordning (EU) 2021/1060, kommer ESF+ att fortsätta att bidra till territoriella och lokala utvecklingsstrategier i syfte att genomföra pelaren. ESF+ kommer att stödja de verktyg som anges i artikel 28 i den förordningen och därmed också bidra till uppnåendet av det politiska målet ”ett Europa närmare medborgarna genom främjande av hållbar och integrerad utveckling av alla typer av territorier och lokala initiativ” som avses i förordning (EU) 2021/1060, bland annat genom åtgärder för minskad fattigdom och ökad social inkludering, med beaktande av särdragen i stads-, landsbygds- och kustregioner för att råda bot på socioekonomiska ojämlikheter i städer och regioner.

(24) För att säkerställa att Europas sociala dimension, såsom anges i pelaren, vederbörligen lyfts fram och att en miniminivå av resurser är inriktade på de mest behövande, bör medlemsstaterna avsätta minst 25 % av sina medel från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att främja social inkludering.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 av den 24 mars 2021 om inrättande av ett program för unionens åtgärder på hälsoområdet (programmet EU för hälsa) för perioden 2021–2027 och om upphävande av förordning (EU) nr 282/2014 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 1).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av Faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/691 av den 28 april 2021 om inrättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för uppsagda arbetstagare (EGF) och om upphävande av förordning (EU) nr 1309/2013 (EUT L 153, 3.5.2021, s. 48).

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694 av den 29 april 2021 om inrättande av programmet för ett digitalt Europa och om upphävande av beslut (EU) 2015/2240 (EUT L 166, 11.5.2021, s. 1).

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/818 av den 20 maj 2021 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2021–2027) och om upphävande av förordning (EU) nr 1295/2013 (EUT L 189, 28.5.2021, s. 34).

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/888 av den 20 maj 2021 om inrättande av programmet för Europeiska solidaritetskåren och om upphävande av förordningarna (EU) 2018/1475 och (EU) nr 375/2014 (EUT L 202, 8.6.2021, s. 32).

([23]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

(25) För att komma till rätta med den fortsatt höga graden av barnfattigdom i unionen och i linje med princip 11 i pelaren, vilken fastställer att barn har rätt att bli skyddade mot fattigdom och att barn från mindre gynnade förhållanden har rätt till särskilda åtgärder som ger dem lika möjligheter, bör medlemsstater avsätta en lämplig andel av sina medel från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att genomföra den barngarantin för åtgärder för att komma till rätta med barnfattigdom i enlighet med de specifika målen för ESF+ som gör det möjligt att programplanera medel till åtgärder som direkt stöder barns lika tillgång till barnomsorg, utbildning, hälso- och sjukvård, anständiga bostadsförhållanden och tillräcklig näring. Medlemsstater vars genomsnittliga andel barn under 18 år som riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning under perioden 2017–2019 var högre än unionsgenomsnittet, enligt uppgifter från Eurostat, bör avsätta minst 5 % av sina medel från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till den verksamheten. Insatser som bidrar till att uppfylla detta krav på tematisk koncentration bör räknas in i kravet på tematisk koncentration på 25 % för social inkludering när de programplaneras inom ramen för de relevanta specifika målen.

(26) För att underlätta en inkluderande ekonomisk återhämtning efter en allvarlig kris och stödja ungdomssysselsättningen i ett föränderligt arbetsliv och med tanke på den fortsatt höga andelen ungdomar som är arbetslösa eller står utanför arbetskraften i ett antal medlemsstater och regioner, är det nödvändigt att medlemsstater investerar en lämplig andel av sina ESF+-medel i åtgärder som stöder ungdomssysselsättningen och ungdomars färdigheter, inbegripet genom att genomföra system inom ramen för ungdomsgarantin. Med utgångspunkt i de åtgärder som stöds genom ungdomssysselsättningsinitiativet under programperioden 2014–2020 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 ([24]) och som inriktar sig på enskilda personer och på erfarenheter bör medlemsstaterna ytterligare främja sysselsättning och utbildnings- och återintegreringsstrategier av hög kvalitet, och investera i tidigt förebyggande och effektivt uppsökande arbete genom att vid behov prioritera långtidsarbetslösa, personer utanför arbetskraften och missgynnade unga, inbegripet genom ungdomsarbete. Medlemsstaterna bör också investera i åtgärder som syftar till att underlätta övergången från skola till arbetsliv och tillräcklig kapacitet för arbetsförmedlingarna, så att de tillhandahåller skräddarsytt och övergripande stöd och bättre riktade erbjudanden till unga. Genom att ungdomssysselsättningsinitiativet integreras fullt ut i ESF+ kommer genomförandet av de riktade åtgärderna för ungdomssysselsättning att bli mer ändamålsenligt och effektivt och tillämpningsområdet kommer att utvidgas till att även omfatta strukturåtgärder och strukturreformer, så att bättre överensstämmelse kan säkerställas mellan stöd från unionsfinansiering och genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin.

Kompetenshöjning och förvärvande av nya och olika färdigheter bör hjälpa ungdomar att tillvarata möjligheterna i växande sektorer, förbereda sig för arbetslivets föränderliga karaktär och samtidigt utnyttja de möjligheter som uppstår genom den digitala och gröna omställningen och omvandlingen av unionens industriekosystem. Därför bör medlemsstater vars genomsnittsandel unga i åldern 15–29 år som varken arbetade eller studerade under perioden 2017–2019 var högre än unionsgenomsnittet, enligt uppgifter från Eurostat, avsätta minst 12,5 % av sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till dessa åtgärder.

(27) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och artikel 2 i protokoll nr 6 om särskilda bestämmelser för mål 6 inom ramen för strukturfonderna i Finland, Norge och Sverige bifogat till 1994 års anslutningsakt ([25]) är de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade regionerna berättigade till särskilda åtgärder inom ramen för den gemensamma politiken och unionsprogram. Till följd av de bestående begränsningarna, till exempel avfolkning, behöver dessa regioner särskilt stöd.

(28) Effektivt och ändamålsenligt genomförande av ESF+-stödda åtgärder bygger på god förvaltning och partnerskap mellan alla aktörer på relevanta territoriella nivåer och socioekonomiska aktörer, särskilt arbetsmarknadens parter och civilsamhällesorganisationer. Det är därför av största vikt att alla medlemsstater avsätter en lämplig andel av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att säkerställa meningsfullt deltagande från arbetsmarknadens parter och civilsamhällesorganisationer i genomförandet av ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning. Det deltagandet bör inbegripa relevanta organ som företräder civilsamhället, t.ex. miljöorganisationer, icke-statliga organisationer samt organ som främjar social inkludering, grundläggande rättigheter, rättigheter för personer med funktionsnedsättning, jämställdhet och icke-diskriminering. Medlemsstater med en landsspecifik rekommendation om kapacitetsuppbyggnad hos arbetsmarknadsparter eller civilsamhällesorganisationer bör avsätta minst 0,25 % av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för det ändamålet på grund av de särskilda behov som de har på det området.

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 470).

([25]) EGT C 241, 29.8.1994, s. 9.

(29) För att bättre kunna anpassa åtgärderna till sociala förändringar liksom att främja och stödja innovativa lösningar är stöd till social innovation viktigt. Att testa och utvärdera innovativa lösningar innan de används i större skala bidrar till effektivare åtgärder och därigenom är särskilt stöd från ESF+ motiverat. Företag inom den sociala ekonomin skulle kunna få stor betydelse för förverkligandet av social innovation och uppbyggnaden av den ekonomiska och sociala motståndskraften. Definitionen av företag inom den sociala ekonomin bör vara i linje med definitionerna i nationell rätt och i rådets slutsatser av den 7 december 2015 om främjandet av den sociala ekonomin som en viktig drivande faktor för ekonomisk och social utveckling i Europa. Dessutom bör medlemsstaterna, i syfte att förbättra ömsesidigt lärande och utbyte av kunskap och praxis, uppmuntras att fortsätta sina transnationella samarbetsåtgärder inom ramen för delad förvaltning på områdena sysselsättning, utbildning och social inkludering, i linje med de specifika målen för ESF+.

(30) Medlemsstater och kommissionen bör säkerställa att ESF+ bidrar till att främja jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med artikel 8 i EUF-fördraget i syfte att främja lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män inom alla områden, även deltagande på arbetsmarknaden, anställningsvillkor och karriärutveckling. De bör också säkerställa att ESF+ främjar lika möjligheter för alla utan diskriminering i enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget, främjar inkludering i samhället av personer med funktionsnedsättning, på lika villkor som andra, och bidrar till genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning antagen den 13 december 2006 i New York. ESF+ bör bidra till att främja tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning i syfte att förbättra integreringen inom sysselsättning och utbildning och därmed öka inkluderingen av dem i livets alla delar. Främjandet av sådan tillgänglighet bör beaktas i alla aspekter och i alla skeden i utarbetandet, övervakningen, genomförandet och utvärderingen av programmen i god tid och på ett konsekvent sätt, samtidigt som det säkerställs att särskilda åtgärder vidtas för att främja jämställdhet och lika möjligheter. ESF+ bör också stödja övergången från särskilt boende eller institutionsvård till familje- och samhällsbaserad vård, särskilt för de personer som ställs inför diskriminering på flera grunder. ESF+ bör inte stödja åtgärder som bidrar till segregering eller till social utestängning. Enligt förordning (EU) 2021/1060 föreskrivs att regler för stödberättigande utgifter fastställs på nationell nivå, utom i vissa fall där det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser när det gäller ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning.

(31) Alla insatser bör väljas ut och genomföras i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Kommissionen bör göra sitt yttersta för att säkerställa att klagomål bedöms i tid, inbegripet sådana klagomål som rör överträdelser av stadgan, och bör informera klaganden om resultaten av sin bedömning i linje med kommissionens meddelande av den 19 januari 2017 med titeln *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning*.

(32) I syfte att minska den administrativa bördan för insamling av uppgifter bör rapporteringskraven hållas så enkla som möjligt. När sådana uppgifter finns tillgängliga i register eller motsvarande källor, bör medlemsstaterna kunna ge de förvaltande myndigheterna möjlighet att samla in uppgifter från register.

(33) När det gäller behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör de personuppgiftsansvariga på nationell nivå utföra sina uppgifter enligt den här förordningen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([26]). Värdigheten och respekten för privatlivet för slutmottagarna av insatser inom ramen för det specifika målet ”motverka materiell fattigdom genom livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd till de personer som har det sämst ställt, inbegripet barn, och bidra med kompletterande åtgärder till stöd för deras sociala inkludering” bör garanteras. För att undvika eventuell stigmatisering bör de personer som får livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd inte vara skyldiga att identifiera sig när de tar emot stödet och när de deltar i undersökningar om de personer som har det sämst ställt och som har dragit nytta av ESF+.

([26]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(34) Sociala experiment är försök i småskaliga projekt som gör det möjligt att samla in bevis om genomförbarheten av sociala innovationer. Att testa idéer på lokal nivå bör vara möjligt och uppmuntras, och genomförbara idéer bör följas upp i större skala – när så är lämpligt – eller överföras till andra sammanhang i andra regioner eller medlemsstater med ekonomiskt stöd från ESF+ eller i kombination med andra källor.

(35) I ESF+ fastställs bestämmelser som syftar till fri rörlighet för arbetstagare på icke-diskriminerande villkor genom att nära samarbete säkerställs mellan medlemsstaternas offentliga arbetsförmedlingar, kommissionen och arbetsmarknadens parter. Det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar bör främja bättre fungerande arbetsmarknader genom att underlätta arbetstagares gränsöverskridande rörlighet, särskilt genom gränsöverskridande partnerskap, och en större öppenhet när det gäller information om arbetsmarknaden. Tillämpningsområdet för ESF+ bör omfatta utveckling av och stöd till riktade rörlighetsprogram för att tillsätta lediga platser, om det har konstaterats att det finns brister på arbetsmarknaden.

(36) De svårigheter att få tillgång till finansiering som finns för mikroföretag, sociala företag och social ekonomi är ett av de största hindren för nyföretagande, särskilt bland dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Inom ramen för EaSI-delen bör denna förordning fastställa bestämmelser som syftar till att skapa ett marknadsekosystem för att öka utbudet av och tillgången till finansiering för sociala företag och tillgodose efterfrågan från dem som behöver det mest, särskilt arbetslösa, kvinnor och utsatta människor som vill starta eller vidareutveckla ett mikroföretag. Det målet kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom politikområdet sociala investeringar och kompetens i InvestEU-fonden. Företag inom den sociala ekonomin, när de är definierade i nationell rätt, bör ses som sociala företag i samband med EaSI-delen, oberoende av sin rättsliga status, i den mån som de företagen omfattas av definitionen av socialt företag i denna förordning.

(37) Marknadsaktörerna i fråga om sociala investeringar, inbegripet filantropiska aktörer, skulle kunna spela en viktig roll när det gäller att uppnå flera ESF+-mål, eftersom de erbjuder finansiering samt innovativa och kompletterande strategier för att bekämpa social utestängning och fattigdom, minska arbetslösheten och bidra till målen för hållbar utveckling. Filantropiska aktörer, såsom stiftelser och givare, bör därför involveras i ESF+-åtgärder, på lämpligt sätt och förutsatt att de inte har en politisk eller social agenda som strider mot unionens ideal, särskilt i de åtgärder som syftar till att utveckla den sociala investeringsmarknadens ekosystem.

(38) Vägledning inom ramen för EaSI-delen behövs vad gäller utvecklingen av sociala infrastrukturer och därtill hörande tjänster, särskilt vad gäller subventionerat boende, barnomsorg och utbildning, hälso- och sjukvård och långtidsvård, inbegripet faciliteter som ska underlätta övergångar från institutionell vård till tjänster för samhälls- och familjebaserad vård, med beaktande av kraven på tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

(39) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet, antaget inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar ([27]), och uppfylla målen för hållbar utveckling, kommer denna förordning att bidra till integreringen av klimatåtgärder och uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmål. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under utarbetandet och genomförandet och omprövas i samband med halvtidsutvärderingen.

(40) Enligt rådets beslut 2013/755/EU ([28]) är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier berättigade till finansiering om inte annat följer av reglerna och målen för EaSI-delen och ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken de relevanta utomeuropeiska länderna och territorierna är knutna.

(41) Tredjeländer som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får delta i unionens program inom ramen för det samarbete som inrättats genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([29]), av vilket följer att programmen ska genomföras på grundval av ett beslut inom ramen för det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. En särskild bestämmelse bör införas i denna förordning enligt vilken tredjeländer ska bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt.

([27]) EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.
([28]) Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).
([29]) EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

(42) Det är lämpligt att fastställa indikatorerna för rapporteringen inom EaSI-delen. Dessa indikatorer bör vara outputbaserade, objektiva, enkla att hämta och proportionella till EaSI-delens andel av hela ESF+. De bör omfatta de operativa målen och finansieringsverksamheten inom EaSI-delen utan att det krävs att motsvarande mål fastställs.

(43) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([30]) samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([31]), (Euratom, EG) nr 2185/96 ([32]) och (EU) 2017/1939 ([33]) ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Olaf befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([34]). I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

(44) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, priser, upphandling och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionens budget.

(45) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra effektiviteten på arbetsmarknaden och främja lika tillträde till sysselsättning av hög kvalitet, förbättra lika tillgång till och kvalitet på utbildning, främja social inkludering och bidra till fattigdomsutrotning liksom till de mål som eftersträvas inom ramen för EaSI-delen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(46) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra och komplettera bilagorna om indikatorer. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([35]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([31]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([32]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([33]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([34]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

([35]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(47) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. De genomförandebefogenheter som avser mallen för den strukturerade undersökningen av slutmottagarna bör med tanke på mallens karaktär utövas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([36]).

(48) För att möjliggöra en snabb reaktion på sådana exceptionella eller ovanliga omständigheter som avses i stabilitets- och tillväxtpakten, som kan uppstå under programperioden, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta tillfälliga åtgärder i syfte att underlätta användningen av stöd från ESF+ för att hantera sådana omständigheter, under en tidsperiod på högst 18 månader. Kommissionen bör anta de åtgärder som är mest lämpliga mot bakgrund av de exceptionella eller ovanliga omständigheter som en medlemsstat står inför samtidigt som ESF+-fondens mål bibehålls, men detta bör inte inbegripa ändringar av kraven på tematisk koncentration. Dessutom bör de genomförandebefogenheter som avser de tillfälliga åtgärderna för användning av stöd från ESF+ för att hantera exceptionella eller ovanliga omständigheter tilldelas kommissionen utan kommittéförfaranden, eftersom tillämpningsområdet för dessa åtgärder fastställs av stabilitets- och tillväxtpakten och är begränsat till de åtgärder som anges i denna förordning. Kommissionen bör också övervaka genomförandet och göra en bedömning av de tillfälliga åtgärdernas lämplighet. Om kommissionen anser det nödvändigt att ändra denna förordning på grund av exceptionella eller ovanliga omständigheter bör ändringen inte omfatta de krav på tematisk koncentration som gäller ungdomssysselsättning eller stöd till de personer som har det sämst ställt, på grund av att unga personer och de personer som har det sämst ställt ofta drabbas hårdast av sådana krissituationer. Därför är det nödvändigt att säkerställa att dessa målgrupper även fortsättningsvis får tillräckligt stort stöd.

(49) Vid förvaltningen av ESF+ bör kommissionen biträdas av en kommitté som avses i artikel 163 i EUF-fördraget (nedan kallad *ESF+-kommittén*). För att ESF+-kommittén ska kunna förfoga över all nödvändig information och inhämta ett brett spektrum av synpunkter från berörda parter bör den kunna bjuda in företrädare utan rösträtt, förutsatt att mötets dagordning kräver deras deltagande, inbegripet företrädare för Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden och relevanta civilsamhällesorganisationer.

(50) För att säkerställa att särdragen hos varje ESF+-del även fortsättningsvis beaktas bör ESF+-kommittén inrätta arbetsgrupper för varje ESF+-del. Sammansättning och uppgifter för dessa arbetsgrupper ska fastställas av ESF +-kommittén. Arbetsgrupperna bör ha möjlighet att bjuda in företrädare för civilsamhället och andra berörda parter till sina möten. Arbetsgruppernas uppgifter kan inbegripa att säkerställa samordning och samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen när det gäller genomförandet av ESF+, inbegripet samråd om EaSI-delens arbetsprogram, övervakning av genomförandet av varje ESF+-del, utbyte av erfarenheter och god praxis inom och mellan ESF+-delarna och främjande av potentiella synergier med andra unionsprogram.

(51) För att säkerställa större insyn i genomförandet av denna förordning bör kommissionen upprätta nödvändiga förbindelser med de relevanta politiska kommittéer som är verksamma på det sociala området och sysselsättningsområdet, såsom sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd eller rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor.

(52) I enlighet med artikel 193.2 i budgetförordningen får bidrag tilldelas för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknades. Sådana kostnader som uppkom före den dag då bidragsansökan lämnades in är emellertid inte stödberättigande, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall. För att undvika sådana avbrott i unionsstödet som skulle kunna inverka negativt på

([36]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

unionens intressen bör det vara möjligt att i finansieringsbeslutet föreskriva att verksamheter och kostnader, under en begränsad period i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027 och bara i vederbörligen motiverade fall, ska berättiga till stöd från och med början av budgetåret 2021, även om de genomfördes och uppkom innan bidragsansökan lämnades in.

(53) Förordning (EU) nr 1296/2013 bör därför upphävas.

(54) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd inom det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och bör tillämpas, med retroaktiv verkan vad gäller EaSI-delen, från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Del I Allmänna bestämmelser
Artikel 1 Innehåll
Artikel 2 Definitioner
Artikel 3 Allmänna mål för ESF+ och metoder för genomförande
Artikel 4 Specifika mål för ESF+
Artikel 5 Budget
Artikel 6 Jämställdhet, lika möjligheter och icke-diskriminering
Del II Genomförande inom ramen för delad förvaltning
Kapitel I Gemensamma bestämmelser om programplanering
Artikel 7 Konsekvens och tematisk koncentration
Artikel 8 Respekt för stadgan
Artikel 9 Partnerskap
Artikel 10 Stöd till de personer som har det sämst ställt
Artikel 11 Stöd till ungdomssysselsättningen
Artikel 12 Stöd till relevanta landsspecifika rekommendationer
Kapitel II Allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning
Artikel 13 Tillämpningsområde
Artikel 14 Socialt innovativa åtgärder
Artikel 15 Transnationellt samarbete
Artikel 16 Stödberättigande
Artikel 17 Indikatorer och rapportering
Kapitel III ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom
Artikel 18 Tillämpningsområde
Artikel 19 Principer
Artikel 20 Prioriteringens innehåll
Artikel 21 Stödberättigande insatser
Artikel 22 Stödberättigande utgifter
Artikel 23 Indikatorer och rapportering
Artikel 24 Revision
Del III Genomförande inom ramen för direkt och indirekt förvaltning
Kapitel I Operativa mål
Artikel 25 Operativa mål
Kapitel II Stödberättigande
Artikel 26 Stödberättigande åtgärder
Artikel 27 Stödberättigade enheter
Artikel 28 Övergripande principer
Artikel 29 Deltagande av tredjeländer
Kapitel III Allmänna bestämmelser
Artikel 30 Former av unionsfinansiering och metoder för genomförande
Artikel 31 Arbetsprogram

Artikel 32 Övervakning och rapportering

Artikel 33 Skydd av unionens ekonomiska intressen

Artikel 34 Utvärdering

Artikel 35 Revisioner

Artikel 36 Information, kommunikation och publicitet

Del IV Slutbestämmelser

Artikel 37 Utövande av delegeringen

Artikel 38 Kommittéförfarande för ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Artikel 39 Kommitté inrättad enligt artikel 163 i EUF-fördraget

Artikel 40 Övergångsbestämmelser för ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Artikel 41 Övergångsbestämmelser för EaSI-delen

Artikel 42 Ikraftträdande

BILAGA I Gemensamma indikatorer för allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

BILAGA II Gemensamma indikatorer för ESF+-åtgärder inriktade på social inkludering av de personer som har det sämst ställt inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 4.1 l, i enlighet med artikel 7.5 första stycket

BILAGA III Gemensamma indikatorer för ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom

BILAGA IV Indikatorer för EaSI-delen

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas Europeiska socialfonden+ (ESF+), som omfattar två delar: delen inom ramen för delad förvaltning (nedan kallad *ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning*) och delen för sysselsättning och social innovation (nedan kallad *EaSI-delen*).

I denna förordning fastställs målen för ESF+, dess budget för perioden 2021–2027, metoderna för genomförande, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *livslångt lärande*: lärande i alla former, nämligen formellt lärande, icke-formellt och informellt lärande som äger rum under hela livet och leder till bättre eller uppdaterade kunskaper, färdigheter, kompetenser och attityder eller samhällsdeltagande ur ett personligt, medborgerligt, kulturellt, samhälleligt eller arbetsrelaterat perspektiv, inklusive tillhandahållande av rådgivning och vägledning, inbegripet förskoleverksamhet och barnomsorg, allmän utbildning, yrkesutbildning, högre utbildning, vuxenutbildning, ungdomsarbete och andra lärandemiljöer utanför den formella utbildningen, och det främjar vanligtvis sektorsövergripande samarbete och flexibla utbildningsvägar.

2. *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare, inbegripet statslösa personer och personer med obestämd nationalitet.

3. *grundläggande materiellt bistånd*: varor som uppfyller en persons grundläggande behov för ett värdigt liv, såsom kläder, hygienartiklar, inbegripet hygienprodukter för kvinnor, och skolmaterial.

4. *missgynnad grupp*: en grupp av människor i utsatta situationer, inbegripet människor som lever i eller riskerar att drabbas av fattigdom, social utestängning eller olika former av diskriminering.

5. *nyckelkompetenser*: de kunskaper, färdigheter och kompetenser som alla individer behöver, i alla skeden av livet, för självförverkligande och personlig utveckling, anställning, social inkludering och aktivt medborgarskap, nämligen läs- och skrivkunnighet, flerspråkighet, matematik, vetenskap, teknik, humaniora och ingenjörsvetenskap, digitala färdigheter, färdighet i medier, personlig kompetens, social kompetens och kompetensen att lära sig att lära, färdighet i medborgarskap, entreprenörskap, kulturell och interkulturell medvetenhet, kulturella uttrycksformer samt kritiskt tänkande.

6. *de personer som har det sämst ställt*: fysiska personer, antingen enskilda, familjer, hushåll eller grupper bestående av sådana personer, inbegripet barn i utsatta situationer och hemlösa personer, vars behov av bistånd har fastställts på grundval av objektiva kriterier vilka angetts av nationella behöriga myndigheter i samråd med relevanta aktörer med undvikande av intressekonflikter, och vilka kan innehålla sådana element som gör det möjligt att rikta in sig på de personer som har det sämst ställt i vissa geografiska områden.

7. *slutmottagare*: de personer som har det sämst ställt och som erhåller stöd enligt artikel 4.1 m.

8. *social innovation*: en verksamhet som är social både till sitt ändamål och sina medel, särskilt sådan verksamhet som avser utveckling och genomförande av nya idéer (när det gäller produkter, tjänster, metoder och modeller), och som samtidigt tillgodoser sociala behov och skapar nya sociala relationer eller samarbeten mellan offentliga organisationer, civilsamhällesorganisationer eller privata organisationer, varigenom samhället gynnas och dess förmåga att agera förstärks.

9. *kompletterande åtgärd*: en verksamhet som tillhandahålls utöver utdelning av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd i syfte att komma till rätta med social utestängning och bidra till fattigdomsutrotning, t.ex. hänvisning till eller tillhandahållande av sociala tjänster samt hälso- och sjukvårdstjänster, inbegripet psykologiskt stöd, eller relevant information om offentliga tjänster eller råd om hur en hushållsekonomi sköts.

10. *sociala experiment*: en politisk åtgärd som syftar till att ge innovativa svar på sociala behov och som genomförs i liten skala och under omständigheter som gör det möjligt att mäta dess inverkan innan de genomförs i andra sammanhang, inbegripet sådana som är geografi- eller sektorsrelaterade, eller genomförs i större skala, om resultaten är positiva.

11. *gränsöverskridande partnerskap*: en struktur för samarbete mellan offentliga arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter eller civilsamhället i minst två medlemsstater.

12. *mikroföretag*: ett företag med färre än tio anställda och en årsomsättning eller balansomslutning som understiger 2 000 000 EUR.

13. *socialt företag*: ett företag, oavsett rättslig form, inbegripet företag inom den sociala ekonomin, eller en fysisk person som

    a) i enlighet med sin bolagsordning, sina stadgar eller andra juridiska handlingar som kan leda till ansvarsskyldighet enligt reglerna i den medlemsstat där ett socialt företag är beläget, har som sitt primära sociala mål att uppnå mätbara, positiva sociala effekter, vilket kan omfatta miljörelaterad påverkan, snarare än att generera vinst i andra syften, och som tillhandahåller tjänster eller varor som genererar social avkastning, eller använder produktionsmetoder för varor eller tjänster som inbegriper sociala mål,

    b) använder sina vinster för att i första hand uppnå sitt primära sociala mål och har på förhand fastställda förfaranden och regler som säkerställer att vinstutdelning inte äventyrar det primära sociala målet,

    c) drivs på ett affärsmässigt, deltagande, ansvarigt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och berörda parter som påverkas av dess affärsverksamhet.

14. *referensvärde*: ett värde som används för att fastställa mål för gemensamma och programspecifika resultatindikatorer som bygger på befintliga eller tidigare liknande insatser.

15. *kostnad för inköp av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd*: de faktiska kostnader som är kopplade till bidragsmottagarens inköp av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd och som inte är begränsade till priset för livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet.

16. *mikrofinansiering*: garantier, mikrokrediter, eget kapital och kapital likställt med eget kapital, tillsammans med åtföljande företagsutvecklingstjänster, såsom sådana som tillhandahålls i form av individuell rådgivning, utbildning och mentorskap, som ges till personer och mikroföretag som har svårt att få tillgång till krediter för yrkesmässig och inkomstbringande verksamhet.

17. *blandfinansieringsinsats*: en åtgärd som stöds genom unionens budget, inbegripet inom ramen för ett blandfinansieringsinstrument eller en blandfinansieringsplattform enligt definitionen i artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd eller finansieringsinstrument från unionens budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.

18. *rättslig enhet*: en fysisk eller en juridisk person som inrättats och erkänts som sådan enligt unionsrätten, nationell rätt eller internationell rätt, som har rättskapacitet och förmåga att handla för egen räkning och utöva rättigheter och ha skyldigheter, eller en enhet som inte har någon rättskapacitet i den mening som avses i artikel 197.2 c i budgetförordningen.

19. *gemensam omedelbar resultatindikator*: en gemensam resultatindikator som mäter effekterna inom fyra veckor från och med den dag då deltagaren har lämnat insatsen.

20. *gemensam långsiktig resultatindikator*: en gemensam resultatindikator som mäter effekterna sex månader efter det att deltagaren har lämnat insatsen.

2. De definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EU) 2021/1060 är också tillämpliga på ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning.

Artikel 3

Allmänna mål för ESF+ och metoder för genomförande

1. ESF+ syftar till att stödja medlemsstaterna och regionerna i arbetet med att uppnå hög sysselsättning, rättvist socialt skydd och kvalificerad och motståndskraftig arbetskraft som är förberedd för framtidens arbetsliv, liksom inkluderande och sammanhållna samhällen som har som mål att utrota fattigdom och förverkliga principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

2. ESF+ ska stödja, komplettera och ge mervärde till medlemsstaternas politik för att säkerställa lika möjligheter, lika tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa och goda arbetsvillkor, socialt skydd och social inkludering, särskilt med fokus på högkvalitativ och inkluderande utbildning, livslångt lärande och investeringar i barn och unga samt tillgång till grundläggande tjänster.

3. ESF+ ska genomföras

a) inom ramen för delad förvaltning för den del av biståndet som motsvarar de specifika mål som anges i artikel 4.1 (ESF +-delen inom ramen för delad förvaltning), och

b) inom ramen för direkt och indirekt förvaltning för den del av biståndet som motsvarar de mål som anges i artiklarna 4.1 och 25 (EaSI-delen).

Artikel 4

Specifika mål för ESF+

1. ESF+ ska stödja följande specifika mål inom politikområdena sysselsättning och arbetskraftens rörlighet, utbildning, social inkludering, inbegripet stöd till fattigdomsutrotning, och därmed också bidra till det politiska målet ”ett mer socialt och inkluderande Europa genom genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter” som avses i artikel 5 d i förordning (EU) 2021/1060:

a) Förbättra tillgången till sysselsättning och aktiveringsåtgärder för alla arbetssökande, särskilt unga, och då särskilt via genomförandet av ungdomsgarantin, för långtidsarbetslösa och missgynnade grupper på arbetsmarknaden och personer utanför arbetskraften, liksom via främjande av egenföretagande och den sociala ekonomin.

b) Modernisera arbetsmarknadens institutioner och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov och säkerställa snabbt och skräddarsytt bistånd och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden.

c) Främja ett könsbalanserat arbetsmarknadsdeltagande, lika arbetsvillkor och en bättre balans mellan arbete och privatliv, bland annat genom tillgång till prismässigt överkomlig barnomsorg och vård av personer i beroendeställning.

d) Främja arbetstagares, företags och företagares anpassning till förändringar, ett aktivt och hälsosamt åldrande och en hälsosam och väl lämpad arbetsmiljö där hälsorisker åtgärdas.

e) Förbättra utbildningssystemens kvalitet och graden av inkludering, ändamålsenlighet och relevans för arbetsmarknaden, inbegripet genom validering av icke-formellt och informellt lärande, för att underlätta för människor att tillägna sig nyckelkompetenser, inbegripet entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter, och genom att främja införandet av varvad utbildning och lärlingsutbildning.

f) Främja lika tillgång till och slutförande av utbildning av god kvalitet för alla, särskilt för missgynnade grupper, hela vägen från förskola och barnomsorg, allmän utbildning och yrkesutbildning till högskoleutbildning samt vuxenutbildning, inbegripet underlätta rörlighet för alla i utbildningssyfte och tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

g) Främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla när det gäller entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter, bättre förutse förändringar och nya kompetenskrav utifrån arbetsmarknadens behov, underlätta karriärövergångar och främja yrkesmässig rörlighet.

h) Uppmuntra aktiv inkludering i syfte att främja lika möjligheter, icke-diskriminering och aktivt deltagande samt förbättra anställbarheten, särskilt för missgynnade grupper.

i) Främja socioekonomisk integrering av tredjelandsmedborgare, inbegripet migranter.

j) Främja socioekonomisk integrering av marginaliserade grupper, exempelvis romer.

k) Förbättra lika och snabb tillgång till högkvalitativa, hållbara och prismässigt överkomliga tjänster, inbegripet tjänster som främjar tillgång till bostäder och personcentrerad vård inbegripet hälso- och sjukvård, modernisera systemen för socialt skydd, bland annat genom att främja tillgången till socialt skydd, med särskilt fokus på barn och missgynnade grupper, förbättra tillgängligheten, inbegripet för personer med funktionsnedsättning, ändamålsenligheten och motståndskraften när det gäller hälso- och sjukvårdssystemen samt långvarig vård och omsorg.

l) Främja social integrering av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, inbegripet de personer som har det sämst ställt och barn.

m) Motverka materiell fattigdom genom livsmedelsbistånd och/eller grundläggande materiellt bistånd till de personer som har det sämst ställt, inbegripet barn, och bidra med kompletterande åtgärder till stöd för deras sociala inkludering.

2. ESF+ ska, med hjälp av de åtgärder som genomförs genom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för att uppnå de specifika mål som avses i punkt 1 i denna artikel, sikta på att bidra till de andra politiska mål som anges i artikel 5 i förordning (EU) 2021/1060, särskilt när det gäller de mål som avser

a) ett smartare Europa genom utveckling av färdigheter för smart specialisering, kompetensutveckling för viktig möjliggörande teknik, industriell omvandling, sektoriellt samarbete om färdigheter och företagande, forskarutbildning, nätverksarbete och partnerskap mellan institutioner för högre utbildning, yrkesutbildningsinstitutioner, forsknings- och teknikcentrum samt företag och kluster, och stöd för mikroföretag, små och medelstora företag och den sociala ekonomin,

b) ett grönare, koldioxidsnålt Europa genom förbättring av utbildningssystemen på det sätt som behövs för att kompetens och kvalifikationer ska motsvara behoven, kompetenshöjning för alla, inklusive arbetskraften och skapande av nya arbetstillfällen i sektorer som rör miljö, klimat, energi, den cirkulära ekonomin och bioekonomin.

3. Om det är absolut nödvändigt som tillfällig åtgärd för att hantera sådana exceptionella eller ovanliga omständigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) 2021/1060 och perioden begränsas till 18 månader får ESF+ stödja

a) finansiering av system för korttidsarbete utan krav på att de ska kombineras med aktiva åtgärder,

b) tillgång till hälso- och sjukvård, även för människor som inte är omedelbart socioekonomiskt utsatta.

4. Om kommissionen, på begäran av de berörda medlemsstaterna, konstaterar att de krav som fastställs i punkt 3 är uppfyllda, ska den anta ett genomförandebeslut med angivande av den period under vilken det tillfälliga ytterligare stödet från ESF+ är tillåtet.

5. Kommissionen ska övervaka genomförandet av punkt 3 i denna artikel och bedöma huruvida det tillfälliga ytterligare stödet från ESF+ är tillräckligt för att underlätta användningen av stöd från ESF+ för att hantera de exceptionella eller ovanliga omständigheterna. Kommissionen ska, på grundval av sin bedömning, där så är lämpligt föreslå ändringar av denna förordning, inbegripet avseende de krav på tematisk koncentration som anges i artikel 7, utom avseende kravet på tematisk koncentration som anges i artikel 7.5 och 7.6.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av ESF+ för perioden 2021–2027 ska vara 87 995 063 417 EUR i 2018 års priser.

2. Den del av finansieringsramen för genomförandet av ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning som ska bidra till målet Investering för sysselsättning och tillväxt i medlemsstater och regioner som avses i artikel 5.2 a i förordning (EU) 2021/1060 ska uppgå till 87 319 331 844 EUR i 2018 års priser, varav 175 000 000 EUR ska avsättas för det transnationella samarbete för att påskynda överföringen och underlätta vidareutvecklingen av innovativa lösningar som avses i artikel 25 i) i den här förordningen och 472 980 447 EUR i 2018 års priser, som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som fastställs i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller de kriterier som anges i artikel 2 i protokoll nr 6 om särskilda bestämmelser för mål 6 inom ramen för strukturfonderna i Finland, Norge och Sverige bifogat till 1994 års anslutningsakt (protokoll nr 6).

3. Finansieringsramen för genomförandet av EaSI-delen för perioden 2021–2027 ska vara 675 731 573 EUR i 2018 års priser.

4. Det belopp som anges i punkt 3 får också användas för tekniskt och administrativt bistånd för genomförandet av EaSI-delen, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inbegripet gemensamma it-system.

Artikel 6

Jämställdhet, lika möjligheter och icke-diskriminering

Medlemsstater och kommissionen ska stödja särskilda riktade åtgärder för att främja de övergripande principer som avses i artikel 9.2 och 9.3 i förordning (EU) 2021/1060 och i artikel 28 i den här förordningen som omfattas av något av målen för ESF+. Dessa åtgärder kan inbegripa åtgärder för att säkerställa tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning, inbegripet vad gäller informations-och kommunikationsteknik, och främja övergången från särskilt boende eller institutionsvård till familje- och samhällsbaserad vård.

Genom ESF+ ska medlemsstaterna och kommissionen sträva efter att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och möjligheten att förena arbete och privatliv, och på så sätt motverka kvinnors ökande andel av antalet fattiga och könsdiskrimineringen på arbetsmarknaden och inom utbildning.

DEL II

GENOMFÖRANDE INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

KAPITEL I

Gemensamma bestämmelser om programplanering

Artikel 7

Konsekvens och tematisk koncentration

1. Medlemsstaterna ska programplanera sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning genom att prioritera åtgärder som tar itu med de utmaningar som fastställs i den europeiska planeringsterminen, inbegripet i deras nationella reformprogram samt i de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget, samt ta hänsyn till de principer och rättigheter som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och de nationella och regionala strategier som är relevanta med tanke på målen för ESF+, och därigenom bidra till de mål som anges i artikel 174 i EUF-fördraget.

Medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska främja synergieffekter och säkerställa samordning, komplementaritet och samstämmighet mellan ESF+ och unionens övriga fonder, program och instrument, både vid planeringen och under genomförandet. Medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska optimera användningen av samordningssystem för att undvika dubbelarbete och säkerställa ett nära samarbete mellan enheter som ansvarar för genomförandet, så att stödinsatserna blir samstämmiga och enhetliga.

2. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig andel av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till hanteringen av de utmaningar som fastställs i de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget och i den europeiska planeringsterminen och som ligger inom tillämpningsområdet för de specifika mål för ESF+ som anges i artikel 4.1 i denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig mängd av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för genomförandet av barngarantin genom riktade åtgärder och strukturreformer för att bekämpa barnfattigdom inom ramen för de specifika mål som anges i artikel 4.1 f och h–l.

Medlemsstater vars genomsnittliga andel barn under 18 år som riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning under perioden 2017–2019 var högre än unionsgenomsnittet, enligt uppgifter från Eurostat, ska avsätta minst 5 % av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till stöd för riktade åtgärder och strukturreformer för att bekämpa barnfattigdom i enlighet med första stycket.

4. Medlemsstaterna ska avsätta minst 25 % av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till de specifika mål för politikområdet social inkludering som anges i artikel 4.1 h–l, inbegripet främjande av den socioekonomiska integreringen av tredjelandsmedborgare.

5. Medlemsstaterna ska avsätta minst 3 % av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till stöd för de personer som har det sämst ställt inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 4.1 m eller, i vederbörligen motiverade fall, antingen det specifika mål som anges i artikel 4.1 l eller båda de specifika målen.

Medlen ska inte beaktas vid kontroll av överensstämmelsen med de lägsta tillåtna avsättningar som fastställs i punkterna 3 och 4.

6. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig andel av sina medel i ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning till riktade åtgärder och strukturreformer för att stödja ungdomssysselsättningen, yrkesutbildning – särskilt lärlingsutbildning – och övergången från skola till arbetsliv samt möjligheter att återintegreras i utbildning och få en andra chans till utbildning, särskilt i samband med genomförandet av system inom ramen för ungdomsgarantin.

Medlemsstater vars genomsnittliga andel unga i åldern 15–29 som varken arbetade eller studerade under perioden 2017–2019 var högre än unionsgenomsnittet, enligt uppgifter från Eurostat, ska avsätta minst 12,5 % av sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för åren 2021–2027 till stöd för de strukturreformer och riktade åtgärder som anges i första stycket.

De yttersta randområden som uppfyller de villkor som fastställs i andra stycket ska avsätta minst 12,5 % av sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning i sina program till de riktade åtgärder och strukturreformer som fastställs i första stycket. Denna avsättning ska beaktas för att kontrollera överensstämmelsen med den lägsta procentandel på nationell nivå som fastställs i andra stycket i tillämpliga fall.

Vid genomförandet av riktade åtgärder och strukturreformer enligt denna punkt ska medlemsstaterna prioritera unga som står utanför arbetskraften eller är långtidsarbetslösa och införa riktade uppsökande åtgärder.

7. Punkterna 2–6 i denna artikel ska inte tillämpas på de särskilda tilläggsanslagen till de yttersta randområdena och de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6.

8. Punkterna 1–6 ska inte tillämpas på tekniskt stöd.

Artikel 8

Respekt för stadgan

1. Samtliga insatser ska väljas ut och genomföras med respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060.

2. I enlighet med artikel 69.7 i förordning (EU) 2021/1060 ska medlemsstaterna säkerställa att klagomål granskas effektivt. Detta ska inte påverka den allmänna möjligheten för medborgare och berörda parter att rikta klagomål till kommissionen, inbegripet vad gäller överträdelser av stadgan.

3. Om kommissionen konstaterar att det har skett en överträdelse av stadgan ska kommissionen bland annat ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är när den avgör vilka korrigerande åtgärder som ska vidtas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 9

Partnerskap

1. Varje medlemsstat ska säkerställa ett meningsfullt deltagande från arbetsmarknadens parter och civilsamhällesorganisationer när det gäller genomförandet av åtgärder för sysselsättning, utbildning och social inkludering som stöds av ESF +-delen inom ramen för delad förvaltning.

2. Medlemsstaterna ska avsätta en lämplig andel av sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning i varje program till kapacitetsuppbyggnad hos arbetsmarknadens parter och civilsamhällesorganisationer, inbegripet i form av utbildning, nätverksåtgärder och stärkande av den sociala dialogen, och till verksamhet som genomförs gemensamt av arbetsmarknadens parter.

I fall då kapacitetsuppbyggnad hos arbetsmarknadsparter och civilsamhällesorganisationer fastställs i en relevant landsspecifik rekommendation som antas i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten avsätta ett lämpligt belopp på minst 0,25 % av sina medel inom ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning för detta ändamål.

Artikel 10

Stöd till de personer som har det sämst ställt

De medel som avses i artikel 7.5 inom ramen för de specifika målen som anges i artikel 4.1 l och m ska programplaneras inom ramen för en särskild prioritering eller ett särskilt program. Medfinansieringsgraden för prioriteringen eller programmet ska vara 90 %.

Artikel 11

Stöd till ungdomssysselsättningen

Stöd i enlighet med artikel 7.6 andra och tredje styckena ska programplaneras inom ramen för en särskild prioritering eller ett särskilt program och ska åtminstone inbegripa stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 a och får inbegripa stöd till de specifika mål som anges i artikel 4.1 f och l.

Artikel 12

Stöd till relevanta landsspecifika rekommendationer

De åtgärder som vidtas för att hantera de utmaningar som fastställts i de relevanta landsspecifika rekommendationerna och i den europeiska planeringsterminen enligt artikel 7.2 ska programplaneras inom ramen för något av de specifika mål som anges i artikel 4.1 till stöd för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och inom ramen för en eller flera prioriteringar, vilka kan utgöra en flerfondsprioritering.

KAPITEL II

Allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Artikel 13

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning som bidrar till de specifika mål som anges i artikel 4.1 a–l (allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning).

Artikel 14

Sociala innovativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska stödja åtgärder för social innovation och sociala experiment, inbegripet åtgärder med en sociokulturell komponent, eller stärka *bottom-up*-strategier som bygger på partnerskap som inbegriper myndigheter, arbetsmarknadens parter, sociala företag, den privata sektorn och civilsamhället.

2. Medlemsstaterna får stödja vidareutvecklingen av innovativa strategier som testats i liten skala och som utvecklats inom ramen för EaSI-delen och andra unionsprogram.

3. Innovativa åtgärder och strategier får programplaneras inom ramen för något av de specifika mål som anges i artikel 4.1 a–l.

4. Medlemsstater ska ägna minst en prioritering åt genomförandet av punkt 1 eller 2 eller båda. Den maximala medfinansieringsgraden för sådana prioriteringar får höjas till 95 % för maximalt 5 % av de nationella medlen inom ESF +-delen inom ramen för delad förvaltning.

5. Medlemsstaterna ska, i sina program eller senare under genomförandet av dem, identifiera områden för social innovation och sociala experiment som motsvarar medlemsstaternas särskilda behov.

6. Kommissionen ska underlätta kapacitetsuppbyggnad för social innovation, särskilt genom att stödja ömsesidigt lärande, inrätta nätverk och sprida och främja god praxis och goda metoder.

Artikel 15

Transnationellt samarbete

Medlemsstaterna får stödja åtgärder för transnationellt samarbete inom ramen för något av de specifika mål som anges i artikel 4.1 a–l.

Artikel 16

Stödberättigande

1. Utöver de icke-stödberättigande kostnader som avses i artikel 64 i förordning (EU) 2021/1060 är följande kostnader inte stödberättigande för allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning:

a) Förvärv av mark och fastigheter liksom infrastruktur.

b) Inköp av möbler, utrustning och fordon, såvida inte inköpet är nödvändigt för att uppnå målet med insatsen eller inköpet helt avskrivet under insatsen eller inköpet är det mest ekonomiska alternativet.

2. Bidrag in natura i form av ersättningar eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats kan berättiga till ett bidrag från det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning förutsatt att bidraget in natura uppkommer i enlighet med nationella regler, inklusive redovisningsregler, och inte överstiger den kostnad som bärs av tredje part.

3. De särskilda tilläggsanslag som erhålls av de yttersta randområdena och de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 ska användas för att stödja uppnåendet av de specifika mål som anges i artikel 4.1.

4. Direkta personalkostnader ska berättiga till bidrag från det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning om dessa kostnader är i linje med bidragsmottagarens gängse ersättningspraxis för den berörda tjänstekategorin eller i linje med tillämplig nationell rätt, kollektivavtal eller officiell statistik.

Artikel 17

Indikatorer och rapportering

1. Program som får allmänt stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning ska använda gemensamma output- och resultatindikatorer, såsom anges i bilaga I, för att övervaka framstegen i genomförandet. Programmen får också använda programspecifika indikatorer.

2. Om en medlemsstat avsätter sina medel för det specifika mål som anges i artikel 4.1 l för att rikta in sig på de personer som har det sämst ställt, i enlighet med artikel 7.5 första stycket, ska de gemensamma indikatorer som anges i bilaga II tillämpas.

3. Utgångsvärdena för de gemensamma och programspecifika outputindikatorerna ska fastställas till noll. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade delmål och målvärden för dessa indikatorer fastställas i absoluta tal. De rapporterade värdena för outputindikatorerna ska uttryckas i absoluta tal.

4. För de gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna för vilka ett målvärde för 2029 har fastställts ska referensvärdet fastställas med användning av de senaste tillgängliga uppgifterna eller andra relevanta informationskällor. Mål för gemensamma resultatindikatorer ska fastställas i absoluta tal eller som en procentandel. Programspecifika resultatindikatorer och tillhörande mål får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer. De rapporterade värdena för de gemensamma resultatindikatorerna ska uttryckas i absoluta tal.

5. Uppgifter om indikatorerna för deltagare får endast överföras när alla uppgifter som krävs enligt punkt 1.1 i bilaga I som rör den deltagaren finns tillgängliga.

6. När uppgifter finns tillgängliga i register eller likvärdiga källor får medlemsstaterna göra det möjligt för de förvaltande myndigheterna och andra organ som ansvarar för insamlingen av de uppgifter som behövs för övervakning och utvärdering av det allmänna stödet från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning att inhämta dessa uppgifter från dessa register eller likvärdiga källor i enlighet med artikel 6.1 c och e i förordning (EU) 2016/679.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att ändra indikatorerna i bilagorna I och II om det anses nödvändigt för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av programmen. Ändringarna ska vara proportionella, med beaktande av den administrativa bördan för medlemsstaterna och bidragsmottagarna. Delegerade akter i enlighet med denna punkt får inte ändra den metod för insamling av uppgifter som fastställs i bilagorna I och II.

KAPITEL III

ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom

Artikel 18

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 m.

Artikel 19

Principer

1. ESF+-stödet för att motverka materiell fattigdom ska användas endast för att stödja utdelning av livsmedel och varor som överensstämmer med unionsrätten om konsumentprodukters säkerhet.

2. Medlemsstaternas och bidragsmottagarnas val av livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet ska ske på grundval av objektiva kriterier som är knutna till behoven hos de personer som har det sämst ställt. I urvalskriterierna för livsmedel, och i förekommande fall varor, ska hänsyn också tas till klimatrelaterade aspekter och miljöaspekter, i synnerhet för att minska slöseri med livsmedel och plastprodukter för engångsbruk. Där så är lämpligt ska valet av den typ av livsmedel som ska delas ut ske med beaktande av hur dessa livsmedel bidrar till att de personer som har det sämst ställt får en balanserad kost.

Livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd får lämnas direkt till de personer som har det sämst ställt eller indirekt, till exempel via kuponger eller kort, såväl i elektronisk som annan form, förutsatt att dessa kan lösas in enbart mot livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd. Stöd till de personer som har det sämst ställt ska ges utöver alla eventuella socialförmåner som kan ges till slutmottagarna genom nationella socialsystem eller enligt nationell rätt.

Livsmedel som tillhandahålls de personer som har det sämst ställt får införskaffas genom användning, beredning eller försäljning av produkter som avyttrats i enlighet med artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([37]), förutsatt att det är det ekonomiskt mest fördelaktiga alternativet och inte i onödan fördröjer leveranserna av livsmedel till de personer som har det sämst ställt.

Alla belopp som härrör från en sådan transaktion ska användas till förmån för de personer som har det sämst ställt, utöver de belopp som redan finns tillgängliga för programmet.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att bistånd som ges inom ramen för ESF+-stödet för att motverka materiell fattigdom respekterar värdigheten hos de personer som har det sämst ställt och förhindrar att de stigmatiseras.

4. Medlemsstater ska komplettera leverans av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd med kompletterande åtgärder, såsom hänskjutande till behöriga organ inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 4.1 m eller med att främja social integrering av de personer som har det sämst ställt inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 4.1 l.

Artikel 20

Prioriteringens innehåll

1. En prioritering som rör stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 m ska innehålla

a) typ av stöd,

([37]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

b) huvudsakliga målgrupper, och

c) beskrivning av de nationella eller regionala stödsystemen.

2. Om programmen är begränsade till sådant stöd som avses i punkt 1 och därtill kopplat tekniskt stöd, ska prioriteringen även inbegripa urvalskriterierna för insatserna.

Artikel 21

Stödberättigande insatser

1. Livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd till de personer som har det sämst ställt får köpas in av bidragsmottagaren eller på dennes vägnar, eller tillhandahållas kostnadsfritt till bidragsmottagaren.

2. Livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd ska delas ut kostnadsfritt till de personer som har det sämst ställt.

Artikel 22

Stödberättigande utgifter

1. De stödberättigande kostnaderna för ESF+-stöd för att motverka materiell fattigdom ska vara följande:

a) Kostnader för inköp av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd, inklusive kostnader för transport av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd till de bidragsmottagare som tillhandahåller livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet till slutmottagarna.

b) Om transporten av livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet till de bidragsmottagare som delar ut dem till slutmottagarna inte omfattas av led a, de kostnader som bärs av det inköpsorgan som är kopplat till transporten av livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet till lagren eller bidragsmottagarna och lagringskostnader med en schablonsats på 1 % av de kostnader som avses i led a eller, i vederbörligen motiverade fall, kostnader som faktiskt uppkommit och betalats.

c) De kostnader för administration, transport, lagring och förberedelser som de bidragsmottagare har som är inblandade i utdelningen av livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt, med en schablonsats på 7 % av de kostnader som avses i led a, eller 7 % av värdet av de livsmedel som avyttrats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1308/2013.

d) Kostnaden för insamling, transport, lagring och utdelning av livsmedelsdonationer och för upplysningsverksamhet som är direkt knuten till detta.

e) Kostnader för kompletterande åtgärder som vidtagits av bidragsmottagarna eller på deras vägnar och deklarerats av de bidragsmottagare som tillhandahåller livsmedlen och/eller det grundläggande materiella biståndet till de personer som har det sämst ställt, med en schablonsats på 7 % av de kostnader som avses i led a.

2. Kostnaderna för att utarbeta system för kuponger eller kort i elektronisk eller annan form och de tillhörande driftkostnaderna är stödberättigande för tekniskt bistånd förutsatt att de bärs av den förvaltande myndigheten eller ett annat offentligt organ som inte är bidragsmottagare som distribuerar kuponger eller kort till slutmottagarna, eller förutsatt att de inte täcks av de kostnader som anges i punkt 1 c.

3. En minskning av de stödberättigande kostnader som avses i punkt 1 a på grund av att det organ som ansvarar för inköp av livsmedel och/eller grundläggande materiellt bistånd inte har följt tillämplig rätt ska inte leda till en minskning av de stödberättigande kostnader som anges i leden c och e i den punkten.

4. Följande kostnader ska inte vara stödberättigande:

a) Skuldräntor.

b) Förvärv av infrastruktur.

c) Kostnader för begagnade varor.

Artikel 23

Indikatorer och rapportering

1. Prioriteringar som avser hantering av materiell fattigdom ska använda gemensamma output- och resultatindikatorer, såsom anges i bilaga III, för att övervaka framstegen i genomförandet. Dessa prioriteringar får också använda programspecifika indikatorer.

2. Referensvärdena för gemensamma och programspecifika resultatindikatorer ska fastställas.

3. Förvaltande myndigheter ska två gånger till kommissionen rapportera resultaten av en strukturerad undersökning av slutmottagare, utförd under det föregående året, avseende det stöd som erhållits från ESF+ som även tar upp deras levnadsvillkor och vilka uttryck deras materiella fattigdom tar sig. Undersökningen ska grundas på den mall som ska fastställas av kommissionen genom en genomförandeakt. Den första rapporteringen ska äga rum senast den 30 juni 2025 och den andra senast den 30 juni 2028.

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer den mall som ska användas för den strukturerade undersökningen av slutmottagare i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 38.2, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här artikeln.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att ändra indikatorerna i bilaga III om det anses nödvändigt för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av programmen. Sådana ändringar ska vara proportionella, med beaktande av den administrativa bördan för medlemsstater och bidragsmottagare. Delegerade akter i enlighet med denna punkt ska inte ändra den metod för insamling av uppgifter som fastställs i bilaga III.

Artikel 24

Revision

Revisionen av insatser får omfatta alla etapper i genomförandet av dem och alla nivåer i distributionskedjan, med undantag för kontroll av slutmottagarna, om inte en riskbedömning visar att det finns en särskild risk för oriktigheter eller bedrägerier.

DEL III

GENOMFÖRANDE INOM RAMEN FÖR DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

KAPITEL I

Operativa mål

Artikel 25

Operativa mål

EaSI-delen ska ha följande operativa mål:

a) Utveckla jämförande analytisk kunskap av hög kvalitet i syfte att säkerställa att politiska åtgärder för att uppnå de specifika mål som anges i artikel 4.1 bygger på välgrundade fakta och är relevanta för behov, utmaningar och lokala förutsättningar.

b) Underlätta effektivt och integrerat informationsutbyte, ömsesidigt lärande, inbördes utvärderingar och den politiska dialogen inom de politikområden som anges i artikel 4.1 för att bistå vid utformningen av lämpliga politikåtgärder.

c) Stödja sociala experiment inom de politikområden som anges i artikel 4.1 och bygga upp de berörda parternas kapacitet på nationell och lokal nivå för att förbereda, utarbeta och genomföra, överföra eller vidareutveckla beprövade socialpolitiska innovationer, särskilt vad gäller vidareutvecklingen av projekt som utvecklats av lokala berörda parter inom området för socioekonomisk integrering av tredjelandsmedborgare.

d) Underlätta arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet och öka sysselsättningsmöjligheterna genom att utveckla och tillhandahålla särskilda stödtjänster för arbetsgivare och arbetssökande när det gäller att utveckla integrerade europeiska arbetsmarknader, som omfattar allt från förberedelser för rekrytering till stöd efter anställning för att tillsätta lediga platser i vissa branscher, yrken, länder, gränsområden eller för särskilda grupper, såsom personer i utsatta situationer.

e) Stödja utvecklingen av marknadsekosystem runt tillhandahållandet av mikrofinansiering till mikroföretag i inlednings- och utvecklingsfasen, särskilt sådana som grundats av eller anställer utsatta personer i utsatta situationer.

f) Stödja nätverksarbete på unionsnivå och dialog med och mellan berörda parter på de politikområden som anges i artikel 4.1 och bidra till att bygga upp den institutionella kapaciteten för de involverade berörda parterna, inbegripet offentliga arbetsförmedlingar, offentliga institutioner för social trygghet och offentliga sjukförsäkringsinstitutioner, civilsamhället, mikrofinansinstitut och institut som tillhandahåller finansiering till sociala företag och den sociala ekonomin.

g) Stödja utvecklingen av sociala företag och framväxten av den sociala investeringsmarknaden och underlätta offentligt och privat samarbete samt stiftelsers och filantropiska aktörers deltagande på denna marknad.

h) Ge vägledning när det gäller utvecklingen av den sociala infrastruktur som behövs för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

i) Stödja transnationellt samarbete för att påskynda överföringen och underlätta vidareutvecklingen av innovativa lösningar, särskilt på de politikområden som anges i artikel 4.1.

j) Stödja genomförandet av relevanta internationella sociala och arbetsrättsliga normer när det gäller att bemöta globaliseringen och unionspolitikens yttre dimension inom de politikområden som anges i artikel 4.1.

KAPITEL II

Stödberättigande

Artikel 26

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som eftersträvar de mål som anges i artiklarna 3.1, 3.2, 4.1 och 25 ska berättiga till finansiering.

2. EaSI-delen får stödja följande åtgärder:

a) Analytisk verksamhet, även i förhållande till tredjeländer, särskilt följande:

   i) Undersökningar, studier, statistiska uppgifter, metoder, klassificeringar, mikrosimuleringar, indikatorer och stöd till olika observationscentrum på europeisk nivå och riktmärken.

   ii) Sociala experiment som utvärderar sociala innovationer.

   iii) Övervakning och bedömning av införlivande och tillämpning av unionsrätten.

b) Genomförandet av politiken, särskilt följande:

   i) Gränsöverskridande partnerskap, särskilt mellan offentliga arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter och civilsamhället, samt stödtjänster i gränsöverskridande regioner.

   ii) Ett unionsomfattande rörlighetssystem för arbetskraften på unionsnivå för att tillsätta lediga platser där brister på arbetsmarknaden har konstaterats.

iii) Stöd till mikrofinansinstitut och institut som tillhandahåller finansiering till sociala företag, inbegripet genom blandfinansieringsinsatser såsom asymmetrisk riskdelning eller minskade transaktionskostnader samt stöd till utvecklingen av social infrastruktur och sociala färdigheter.

iv) Stöd till transnationellt samarbete och partnerskap i syfte att överföra och vidareutveckla innovativa lösningar.

c) Kapacitetsuppbyggnad, särskilt av

i) nätverk på unionsnivå med anknytning till de politikområden som anges i artikel 4.1,

ii) de nationella kontaktpunkter som tillhandahåller vägledning, information och stöd i samband med genomförandet av EaSI-delen,

iii) förvaltningar, institutioner för social trygghet och arbetsförmedlingar som ansvarar för att främja arbetskraftens rörlighet samt av mikrofinansinstitut och institut som tillhandahåller finansiering till sociala företag och andra sociala investeringsaktörer, liksom arbete i nätverk, i medlemsstater eller tredje länder associerade till EaSI-delen enligt artikel 29,

iv) berörda parter, inbegripet arbetsmarknadsparter och civilsamhällesorganisationer, när det gäller transnationellt samarbete.

d) Kommunikations- och spridningsverksamhet, särskilt

i) ömsesidigt lärande genom utbyte av bästa praxis, innovativa strategier, resultat av analytisk verksamhet, inbördes utvärdering och riktmärkning,

ii) vägledningar, rapporter, informationsmaterial och mediebevakning av initiativ som rör de politikområden som anges i artikel 4.1,

iii) informationssystem för spridning av evidens som rör de politikområden som anges i artikel 4.1,

iv) evenemang inom ramen för rådsordförandeskapen, konferenser, seminarier och upplysningsverksamhet.

Artikel 27

Stödberättigade enheter

1. Med förbehåll för de kriterier som anges i artikel 197 i budgetförordningen ska följande enheter vara stödberättigade:

a) Rättsliga enheter som är etablerade i något av följande länder eller territorier:

i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.

ii) Ett tredjeland som är associerat till EaSI-delen enligt artikel 29.

iii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet om inte annat följer av de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

b) Varje rättslig enhet som inrättats enligt unionsrätten eller varje internationell organisation.

2. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är associerat till EaSI-delen enligt artikel 29 ska i undantagsfall kunna delta när nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.

3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland som inte är associerat till EaSI-delen enligt artikel 29 ska i princip bära kostnaderna för sitt deltagande.

Artikel 28

Övergripande principer

1. Kommissionen ska säkerställa att jämställdhet, jämställdhetsintegrering och integration av jämställdhetsperspektivet genomgående beaktas och främjas vid utformning, genomförande, övervakning, rapportering och utvärdering av de insatser som stöds av EaSI-delen.

2. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning i samband med utformning, genomförande, övervakning, rapportering och utvärdering av de insatser som stöds av EaSI-delen. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska särskilt beaktas under utformningen och genomförandet av EaSI-delen.

Artikel 29

Deltagande av tredjeländer

EaSI-delen ska vara öppen för deltagande av följande tredjeländer genom ett avtal med unionen:

a) Medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med villkoren i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut eller i liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

c) Andra tredjeländer, i enlighet med de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar deltagandet av tredjelandet i EaSI-delen, förutsatt att avtalet

   i) säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i unionsprogrammen,

   ii) föreskriver villkoren för deltagande i programmen, inbegripet beräkning av ekonomiska bidrag till enskilda program eller programdelar, och deras administrativa kostnader,

   iii) inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över EaSI-delen,

   iv) garanterar unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

De bidrag som avses i första stycket c ii) i denna artikel ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 30

Former av unionsfinansiering och metoder för genomförande

1. EaSI-delen får tillhandahålla finansiering i alla de former som anges i budgetförordningen för ekonomiska bidrag, särskilt bidrag, priser, upphandling och frivilliga bidrag till internationella organisationer i vilka unionen är medlem eller i vars verksamhet unionen deltar.

2. EaSI-delen ska genomföras direkt såsom föreskrivs i artikel 62.1 första stycket a i budgetförordningen eller indirekt med organ som avses i artikel 62.1 första stycket c i den förordningen.

När bidrag beviljas får den utvärderingskommitté som avses i artikel 150 i budgetförordningen bestå av externa experter.

3. Blandfinansieringsinsatser inom ramen för EaSI-delen ska genomföras i enlighet med förordning (EU) 2021/523 och avdelning X i budgetförordningen.

Artikel 31

Arbetsprogram

1. EaSI-delen ska genomföras med hjälp av sådana arbetsprogram som avses i artikel 110 i budgetförordningen. Arbetsprogrammens innehåll ska fastställas i enlighet med de operativa mål som anges i artikel 25 i den här förordningen och tillsammans med de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 26 i den här förordningen. I tillämpliga fall ska det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser fastställas i arbetsprogrammen.

2. Kommissionen ska samla in sakkunskap om utarbetandet av arbetsprogrammen genom samråd med den arbetsgrupp som avses i artikel 39.8.

3. Kommissionen ska främja synergieffekter och säkerställa ändamålsenlig samordning mellan ESF+ och andra relevanta unionsinstrument samt mellan ESF+-delarna.

Artikel 32

Övervakning och rapportering

Indikatorer för att rapportera om framstegen för EaSI-delen när det gäller att nå de specifika målen i artikel 4.1 och de operativa målen i artikel 25 anges i bilaga IV.

Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter om övervakningen av genomförandet och resultat för EaSI-delen samlas in på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och i god tid.

För detta ändamål ska mottagare av unionsmedel, och i förekommande fall medlemsstaterna, omfattas av proportionella rapporteringskrav.

Artikel 33

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i EaSI-delen genom ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att göra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.

Artikel 34

Utvärdering

1. Utvärderingar ska göras i god tid för att kunna beaktas i beslutsprocessen.

2. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen göra en halvtidsutvärdering av EaSI-delen på grundval av tillräcklig och tillgänglig information om genomförandet av den.

Kommissionen ska bedöma programmets prestation enligt artikel 34 i budgetförordningen, och särskilt dess ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet, relevans och unionsmervärde, inbegripet gentemot de övergripande principer som avses i artikel 28 i den här förordningen, och mäta, såväl kvalitativt som kvantitativt, de framsteg som gjorts mot uppfyllandet av EaSI-delens mål.

Halvtidsutvärderingen ska bygga på den information som skapas i samband med övervakningsarrangemangen och indikatorer som fastställs enligt artikel 32, i syfte att göra eventuella nödvändiga ändringar av de politiska prioriteringarna och finansieringsprioriteringarna.

3. Senast den 31 december 2031, vid slutet av genomförandeperioden, ska en slututvärdering av EaSI-delen genomföras av kommissionen.

4. Kommissionen ska lämna slutsatserna från halvtidsutvärderingen och slututvärderingen tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 35

Revisioner

Revisioner av användningen av unionens bidrag som utförs av personer eller enheter, inbegripet av andra personer eller enheter än de som fått detta i uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska utgöra grundvalen för den övergripande försäkran enligt artikel 127 i budgetförordningen.

Artikel 36

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.

2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende EaSI-delen, åtgärder som vidtagits inom ramen för EaSI-delen och uppnådda resultat.

Finansiella medel som tilldelats EaSI-delen ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som anges i artiklarna 3.1, 3.2, 4.1 och 25.

DEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen om inte annat följer av de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 17.7 och 23.5 ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 juli 2021.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17.7 och 23.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 17.7 eller 23.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 38

Kommittéförfarande för ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 115.1 i förordning (EU) 2021/1060. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 39

Kommitté inrättad enligt artikel 163 i EUF-fördraget

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 163 i EUF-fördraget (nedan kallad *ESF +-kommittén*).

2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare för regeringen, en företrädare för arbetstagarorganisationerna, en företrädare för arbetsgivarorganisationerna och en suppleant för varje ledamot för en tid av högst sju år. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten automatiskt ha rätt att delta i överläggningarna.

3. ESF+-kommittén ska ha en företrädare från var och en av de organisationer som företräder arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer på unionsnivå.

4. ESF+-kommittén, inbegripet de arbetsgrupper som avses i punkt 7, får bjuda in företrädare utan rösträtt för berörda parter att delta i dess möten. Detta kan inbegripa företrädare för Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden samt relevanta civilsamhällesorganisationer.

5. ESF+-kommittén ska höras om den planerade användningen av det tekniska bistånd som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2021/1060, vid stöd från ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning, liksom om andra frågor som påverkar genomförandet av strategier på unionsnivå som är relevanta för ESF+.

6. ESF+-kommittén får avge yttranden i

a) frågor som rör ESF+-bidraget till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inbegripet landsspecifika rekommendationer och prioriteringar med anknytning till den europeiska planeringsterminen såsom nationella reformprogram,

b) frågor om förordning (EU) 2021/1060 som är relevanta för ESF+,

c) frågor som rör ESF+ och som kommissionen har hänskjutit till kommittén, med undantag för dem som avses i punkt 5.

Yttrandena från ESF+-kommittén ska antas med en absolut majoritet av de avlagda giltiga rösterna, och yttrandena ska delges Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén för kännedom. Kommissionen ska skriftligen informera ESF+-kommittén om hur den har beaktat dess yttranden.

7. ESF+-kommittén ska inrätta arbetsgrupper för varje ESF+-del.

8. Kommissionen ska samråda med den arbetsgrupp som hanterar EaSI-delen angående arbetsprogrammet. Kommissionen ska informera arbetsgruppen om hur den har beaktat resultaten av detta samråd. Arbetsgruppen ska säkerställa att det hålls samråd om arbetsprogrammet med de berörda parterna, bland annat med företrädare för civilsamhället.

Artikel 40

Övergångsbestämmelser för ESF+-delen inom ramen för delad förvaltning

Förordning (EU) nr 1304/2013, förordning (EU) nr 223/2014 eller en akt som antas enligt dessa förordningar ska under programperioden 2014–2020 fortsätta att tillämpas för program och insatser som stöds enligt de förordningarna.

Artikel 41

Övergångsbestämmelser för EaSI-delen

1. Förordning (EU) nr 1296/2013 upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021. Hänvisningar till förordning (EU) nr 1296/2013 ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

2. Finansieringsramen för genomförandet av EaSI-delen får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan ESF+ och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 1296/2013.

3. Vid behov får anslag föras in i unionsbudgeten efter 2027 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 5.4 i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2027.

4. Återbetalningar från de finansiella instrument som inrättats genom förordning (EU) nr 1296/2013 ska investeras i de finansiella instrumenten för politikområdet sociala investeringar och kompetens enligt artikel 8.1 d förordning (EU) 2021/523.

5. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket a i budgetförordningen får verksamheter som stöds inom ramen för den här förordningen och de underliggande kostnaderna, i vederbörligen motiverade undantagsfall som anges i finansieringsbeslutet och under en begränsad tidsperiod, anses vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021 även om de genomfördes och uppkom innan bidragsansökan lämnades in.

Artikel 42

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021 när det gäller EaSI-delen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Ordförande	Ordförande

BILAGA I

GEMENSAMMA INDIKATORER FÖR ALLMÄNT STÖD FRÅN ESF+-DELEN INOM RAMEN FÖR DELAD FÖRVALTNING

Personuppgifter ska delas upp efter kön (kvinnor, män, icke-binära personer [1]).

Om det inte går att få fram vissa resultat behöver uppgifter för dessa inte samlas in och rapporteras.

När så är lämpligt kan gemensamma outputindikatorer rapporteras på grundval av målgruppen för insatsen.

1. Gemensamma outputindikatorer som rör insatser för enskilda personer:

   1.1 Gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

   — Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa (*).

   — Långtidsarbetslösa (*).

   — Utanför arbetskraften (*).

   — Anställda, inklusive egenföretagare (*).

   — Antal barn under 18 år (*).

   — Unga mellan 18 och 29 år (*).

   — Antal deltagare som är 55 år eller äldre (*).

   — Med högst grundskoleutbildning (ISCED 0-2) (*).

   — Med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4) (*).

   — Med högskoleutbildning (ISCED 5–8) (*).

   — Totalt antal deltagare [2].

   Indikatorer som förtecknas i denna punkt tillämpas inte på ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 l, med undantag för indikatorerna ”Antal barn under 18 år”, ”Unga mellan 18 och 29 år”, ”Antal deltagare som är 55 år eller äldre” och ”Totalt antal deltagare”.

   När uppgifter samlas in från register eller likvärdiga källor, får medlemsstater använda nationella definitioner.

   1.2 Andra gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

   — Deltagare med funktionsnedsättning (**).

   — Tredjelandsmedborgare (*).

   — Deltagare med utländsk bakgrund (*).

   — Minoriteter (inklusive marginaliserade grupper som romer) (**).

   — Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden (*).

   — Deltagare från landsbygdsområden (*) [3].

   Uppgifter behöver samlas in endast när det är tillämpligt och relevant.

   Värdena för de indikatorer som förtecknas i punkt 1.2 kan fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar som tillhandahålls av bidragsmottagarna.

   För indikatorer som förtecknas i punkt 1.2 får medlemsstaterna tillämpa nationella definitioner, utom för ”tredjelandsmedborgare” och ”deltagare från landsbygdsområden”.

[1] Enlig nationell rätt.
[2] Indikatorn ska beräknas automatiskt på grundval av de gemensamma outputindikatorer som rör sysselsättningsstatus, med undantag för ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 l, varvid det totala antalet deltagare ska rapporteras.
[3] Denna indikator tillämpas inte på ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 l.

2. Gemensamma outputindikatorer för enheter

Gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

— Antalet offentliga förvaltningar eller offentliga tjänster på nationell, regional eller lokal nivå som får stöd.

— Antalet mikroföretag samt små och medelstora företag (inbegripet kooperativa företag och sociala företag) som får stöd.

När uppgifter samlas in från register eller motsvarande källor, får medlemsstater använda nationella definitioner.

3. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare

Gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

— Deltagare som söker arbete efter avslutad åtgärd (*).

— Deltagare i utbildning efter avslutad åtgärd (*).

— Deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd (*).

— Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd (*).

Indikatorer som förtecknas i denna punkt tillämpas inte för ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 l.

När uppgifter samlas in från register eller motsvarande källor får medlemsstater använda nationella definitioner.

4. Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare

Gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

— Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd (*).

— Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd (*).

Indikatorer som förtecknas i denna punkt tillämpas inte för ESF+-stöd som bidrar till det specifika mål som anges i artikel 4.1 l.

När uppgifter samlas in från register eller motsvarande källor, får medlemsstater använda nationella definitioner.

Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare ska rapporteras senast den 31 januari 2026 i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2021/1060 och i den slutliga prestationsrapport som avses i artikel 43 i den förordningen.

Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare ska minst bygga på ett representativt urval deltagare inom de specifika mål som anges i artikel 4.1 a–k. Urvalets interna validitet ska säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje specifikt mål.

(*) Uppgifter som lämnas är personuppgifter enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679.
(**) Uppgifter som lämnas innefattar en speciell kategori av personuppgifter enligt artikel 9 i förordning (EU) 2016/679.

BILAGA II

GEMENSAMMA INDIKATORER FÖR ESF+-ÅTGÄRDER INRIKTADE PÅ SOCIAL INKLUDERING AV DE PERSONER SOM HAR DET SÄMST STÄLLT INOM RAMEN FÖR DET SPECIFIKA MÅL SOM ANGES I ARTIKEL 4.1 L, I ENLIGHET MED ARTIKEL 7.5 FÖRSTA STYCKET

Personuppgifter ska delas upp efter kön (kvinnor, män, icke-binära personer [1]).

1. Gemensamma outputindikatorer som rör insatser för enskilda personer

1.1 Gemensamma outputindikatorer för deltagare är följande:

— Totalt antal deltagare.

— Antal barn under 18 år (*).

— Antal unga mellan 18 och 29 år (*).

— Antal deltagare som är 65 år eller äldre (*).

Värdena för de indikatorer som förtecknas i punkt 1.1 kan fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar som tillhandahålls av bidragsmottagarna.

1.2 Andra gemensamma outputindikatorer:

— Deltagare med funktionsnedsättning (**).

— Tredjelandsmedborgare (*).

— Antal deltagare med utländsk bakgrund (*) och antal deltagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer) (**).

— Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden (*).

Uppgifter behöver samlas in endast när det är tillämpligt och relevanta.

Värdena för de indikatorer som förtecknas i punkt 1.2 kan fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar som tillhandahålls av bidragsmottagarna.

(*) Uppgifter som lämnas är personuppgifter enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679.
(**) Uppgifter som lämnas innefattar en speciell kategori av personuppgifter enligt artikel 9 i förordning (EU) 2016/679.

[1] Enligt nationell rätt.

BILAGA III

GEMENSAMMA INDIKATORER FÖR ESF+-STÖD FÖR ATT MOTVERKA MATERIELL FATTIGDOM

1. Outputindikatorer

1.1 Sammanlagt värde på utdelade livsmedel och varor:

1.1.1 Sammanlagt värde på livsmedelsbiståndet ([1]).

1.1.1.1 Sammanlagt värde på livsmedel till hemlösa personer.

1.1.1.2 Sammanlagt värde på livsmedel till andra målgrupper.

1.1.2 Sammanlagt värde på utdelade varor ([2]).

1.1.2.1 Sammanlagt värde på varor till barn.

1.1.2.2 Sammanlagt värde på varor till hemlösa personer.

1.1.2.3 Sammanlagt värde på varor till andra målgrupper.

1.2 Den sammanlagda mängden utdelat livsmedelsbistånd (i ton) ([3]):

1.2.1 Andel (i %) livsmedel för vilka endast transport, distribution och lagring har betalats av programmet.

1.2.2 Andel (i %) livsmedel som medfinansierats av ESF+ av den totala mängd livsmedel som delats ut till bidragsmottagare.

Värdena för de indikatorer som förtecknas i punkterna 1.2.1 och 1.2.2 ska fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar som tillhandahålls av bidragsmottagaren.

2. Gemensamma resultatindikatorer

2.1 Antal slutmottagare som får livsmedelsbistånd

— Antal barn under 18 år.

— Antal unga mellan 18 och 29 år.

— Antal kvinnor.

— Antal slutmottagare som är 65 år eller äldre.

— Antal slutmottagare med funktionsnedsättning (*).

— Antal tredjelandsmedborgare (*).

— Antal slutmottagare med utländsk bakgrund och antal slutmottagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer) (*).

— Antal slutmottagare som är hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden (*).

2.2 Antal slutmottagare som får materiellt stöd

— Antal barn under 18 år.

— Antal unga mellan 18 och 29 år.

— Antal kvinnor.

— Antal slutmottagare som är 65 år eller äldre.

— Antal slutmottagare med funktionsnedsättning (*).

— Antal tredjelandsmedborgare (*).

— Antal slutmottagare med utländsk bakgrund och antal slutmottagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer) (*).

— Antal slutmottagare som är hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden (*).

2.3 Antal slutmottagare som erhåller kuponger eller kort

— Antal barn under 18 år.

— Antal unga mellan 18 och 29 år.

([1]) Dessa indikatorer gäller inte livsmedelsbistånd som tillhandahålls indirekt via kuponger eller kort.
([2]) Dessa indikatorer gäller inte varor som tillhandahålls indirekt via kuponger eller kort.
([3]) Dessa indikatorer tillämpas inte på livsmedelsbistånd som tillhandahålls indirekt via kuponger eller kort.

— Antal slutmottagare som är 65 år eller äldre.

— Antal kvinnor.

— Antal slutmottagare med funktionsnedsättning (*).

— Antal tredjelandsmedborgare (*).

— Antal slutmottagare med utländsk bakgrund och antal slutmottagare som tillhör en minoritet (inklusive marginaliserade grupper som romer) (*).

— Antal slutmottagare som är hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden (*).

Värdena för de indikatorer som förtecknas i punkt 2 ska fastställas på grundval av välgrundade uppskattningar som tillhandahålls av bidragsmottagaren.

(*) Nationella definitioner får användas.

BILAGA IV

INDIKATORER FÖR EaSI-DELEN

Indikatorer för EaSI-delen

— Antal åtgärder som avser analytisk verksamhet.

— Antal åtgärder som avser informationsutbyte och ömsesidigt lärande.

— Antal sociala experiment.

— Antal åtgärder som avser kapacitetsuppbyggnad och nätverksarbete.

— Antal förmedlade arbeten inom ramen för riktade rörlighetsprogram.

Uppgifterna för indikatorn ”antal förmedlade arbeten inom ramen för riktade rörlighetsprogram” ska endast samlas in vartannat år.

30.6.2021 SV Europeiska unionens officiella tidning L 231/1

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1056
av den 24 juni 2021
om inrättande av Fonden för en rättvis omställning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket och artikel 322.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([3]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([4]), och

av följande skäl:

(1) Det regelverk som styr unionens sammanhållningspolitik för perioden 2021–2027, kopplat till nästa fleråriga budgetram, bidrar till fullgörandet av unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet antaget inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar ([5]) (nedan kallat *Parisavtalet*), genom insatser för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriella nivåer, och Förenta nationernas mål för hållbar utveckling genom att inrikta unionens finansiering på gröna mål. Denna förordning bör genomföra en av prioriteringarna i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given* och ingår i investeringsplanen för ett hållbart Europa som tillhandahåller särskild finansiering genom mekanismen för en rättvis omställning inom sammanhållningspolitiken, för att hantera de sociala, ekonomiska, och miljömässiga kostnaderna för omställningen till en klimatneutral och cirkulär ekonomi där alla återstående utsläpp av växthusgaser kompenseras genom motsvarande upptag av sådana gaser.

(2) Omställningen till en klimatneutral och cirkulär ekonomi är ett av unionens viktigaste politiska mål. Den 12 december 2019 ställde sig Europeiska rådet bakom målet att i överensstämmelse med målen i Parisavtalet uppnå en klimatneutral union senast 2050. Att bekämpa klimatförändringar och miljöförstöring kommer att gagna alla på lång sikt och skapa möjligheter och utmaningar för alla på medellång sikt, men alla regioner och medlemsstater har olika utgångslägen för omställningen och olika kapacitet att genomföra den. Vissa har hunnit längre än andra, och omställningen medför mer omfattande sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser för de regioner som är

([1]) EUT C 290, 1.9.2020, s. 1.
([2]) EUT C 311, 18.9.2020, s 55 och EUT C 429, 11.12.2020, s. 240.
([3]) EUT C 324, 1.10.2020, s 74.
([4]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 maj 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 juni 2021.
([5]) EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

starkt beroende av fossila bränslen för sin energianvändning, särskilt kol, brunkol, torv och oljeskiffer, eller växthusgasintensiva industrier. Denna situation innebär inte bara en risk för att omställningen i fråga om klimatåtgärder kommer att gå olika snabbt i olika delar av unionen utan även att skillnaderna mellan regionerna ökar, vilket vore skadligt för målet om social, ekonomisk och territoriell sammanhållning.

(3) För att omställningen ska bli framgångsrik och socialt godtagbar för alla måste den vara rättvis och inkluderande. Därför måste unionen, medlemsstaterna och deras regioner redan från början beakta de sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna och utnyttja alla tänkbara verktyg för att mildra de negativa konsekvenserna. Unionens budget har här en viktig roll att spela.

(4) Enligt den gröna given och investeringsplanen för ett hållbart Europa bör en mekanism för en rättvis omställning vara ett komplement till de andra åtgärderna inom nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027. Mekanismen bör bidra till att hantera de sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna, särskilt för arbetstagare som drabbas under omställningen till en klimatneutral union senast 2050, genom att sammanföra utgifterna i unionens budget för klimatmål och sociala mål på regional nivå och sikta mot höga sociala och miljömässiga normer.

(5) Den här förordningen bör inrätta Fonden för en rättvis omställning (FRO), som är en av pelarna i den mekanism för en rättvis omställning som genomförs inom sammanhållningspolitiken. Syftena med FRO är att mildra de negativa effekterna av klimatomställningen genom att stödja de mest drabbade områdena och arbetstagarna och att främja en balanserad socioekonomisk omställning. I enlighet med det enda specifika FRO-målet bör åtgärder som får stöd från FRO direkt bidra till att mildra konsekvenserna av omställningen genom att dämpa de negativa konsekvenserna för sysselsättningen och genom att finansiera en diversifiering och modernisering av den lokala ekonomin. Det enda specifika FRO-målet fastställs på samma nivå som och förtecknas tillsammans med de politiska målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([6]).

(6) Mot bakgrund av den europeiska gröna given som unionens strategi för hållbar tillväxt och vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling är FRO avsedd att integrera klimatåtgärder och miljömässig hållbarhet och bidra till uppnåendet av målet att 30 % av alla utgifter i den fleråriga budgetramen ska anslås till integreringen av klimatmål och till ambitionen att 7,5 % av de årliga utgifterna i den fleråriga budgetramen ska anslås till mål som rör biologisk mångfald under 2024 och 10 % av de årliga utgifterna till mål som rör biologisk mångfald under 2026 och 2027, samtidigt som befintliga överlappningar mellan klimatmål och mål för biologisk mångfald beaktas. Medel från FRO:s eget anslag är ett tillägg till de investeringar som krävs för att uppnå det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionens budget ska bidra till klimatmålen. Dessa medel bör fullt ut bidra till att uppnå detta mål tillsammans med medel som på frivillig grund överförs från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 ([7]) och Europeiska socialfonden plus (ESF+), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 ([8]). I detta sammanhang bör FRO stödja verksamhet som respekterar unionens normer och prioriteringar för klimatet och miljön och inte orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([9]) och som säkerställer omställningen till en koldioxidsnål ekonomi på vägen mot att uppnå en klimatneutral union senast 2050.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (se sidan 60 i detta nummer av EUT).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (se sidan 21 i detta nummer av EUT).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

(7) FRO-medlen bör komplettera de tillgängliga medlen inom sammanhållningspolitiken.

(8) Omställningen till en klimatneutral ekonomi är en utmaning för alla medlemsstater. Den kommer att vara särskilt krävande för de medlemsstater som är, eller tills nyligen har varit, starkt beroende av fossila bränslen eller växthusgasintensiva industriverksamheter som ska fasas ut eller som måste anpassas vid omställningen till klimatneutralitet och som saknar de ekonomiska medlen för detta. FRO bör därför omfatta alla medlemsstater, men fördelningen av de finansiella medlen bör inriktas på de territorier som påverkas mest av klimatomställningen och den fördelningen bör avspegla medlemsstaternas kapacitet att finansiera de investeringar som krävs för att klara omställningen till klimatneutralitet.

(9) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet enligt artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1046 ([10]) (nedan kallad *budgetförordningen*) och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, priser, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas enligt artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionens budget.

(10) För att säkerställa en effektiv användning av FRO-medlen bör tillgången till FRO begränsas till 50 % av de nationella anslagen för de medlemsstater som ännu inte har åtagit sig att genomföra målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050, i linje med Parisavtalets mål, och övriga 50 % göras tillgängliga när ett sådant åtagande godtas. För att säkerställa rättvisa och likabehandling av medlemsstater bör budgetåtagandet för det föregående året återtas i sin helhet det påföljande året om en medlemsstat inte senast den 31 december varje år från och med 2022 har åtagit sig att genomföra målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050.

(11) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ([11]) och inom ramen för de medel som anslås i den förordningen bör åtgärder för återhämtning och resiliens inom FRO vidtas för att hantera de aldrig tidigare skådade effekterna av covid-19-krisen. Sådana ytterligare medel bör användas på ett sätt som säkerställer att de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen respekteras.

(12) I denna förordning bör fastställas de typer av investeringar för vilka utgifterna kan få stöd från FRO. All verksamhet som får stöd bör bedrivas med full respekt för unionens åtaganden och prioriteringar på klimat- och miljöområdet samt på det sociala området. Förteckningen över investeringar bör innehålla sådana som stödjer lokala ekonomier genom att stimulera den inneboende tillväxtpotentialen i enlighet med respektive strategier för smart specialisering, inbegripet hållbar turism där så är lämpligt. Investeringarna måste vara långsiktigt hållbara, med beaktande av alla mål i den europeiska gröna given. De finansierade projekten bör bidra till en omställning till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi, inbegripet åtgärder i syfte att öka resurseffektiviteten. Avfallsförbränning bör inte få stöd eftersom denna verksamhet tillhör den undre delen av avfallshierarkin i den cirkulära ekonomin. Konsulttjänster som bidrar till genomförandet av åtgärder som stöds genom FRO bör vara stödberättigande. Återställande av områden till naturligt tillstånd, utveckling av grön infrastruktur och vattenvård bör kunna stödjas som en del av ett projekt för restaurering av mark. I sitt stöd till energieffektivitetsåtgärder bör FRO kunna stödja investeringar, exempelvis sådana som bidrar till att minska energifattigdomen, främst genom förbättrad energieffektivitet i bostadsbeståndet. FRO bör också kunna stödja utvecklingen av innovativ lagringsteknik.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([11]) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).

(13) För att skydda de medborgare som är mest sårbara för klimatomställningen bör FRO också omfatta kompetenshöjning och omskolning, inbegripet yrkesutbildning, av berörda arbetstagare, oavsett om de fortfarande är anställda eller har förlorat sitt arbete på grund av omställningen. FRO bör syfta till att hjälpa dem att anpassa sig till nya sysselsättningsmöjligheter. FRO bör också tillhandahålla alla lämpliga former av stöd till arbetssökande, inbegripet stöd i arbetssökandet och aktiv inkludering på arbetsmarknaden. Alla arbetssökande som har förlorat sitt arbete inom sektorer som påverkas av omställningen i en region som omfattas av den territoriella planen för en rättvis omställning bör kunna få stöd genom FRO, även om de uppsagda arbetstagarna inte är bosatta i den regionen. Vederbörlig hänsyn bör tas till medborgare som riskerar energifattigdom, särskilt när energieffektivitetsåtgärder vidtas för att ge bättre förhållanden i subventionerade boenden.

(14) Stöd till verksamhet inom utbildning och social delaktighet bör tillåtas, liksom stöd till social infrastruktur för barn- och äldreomsorg samt i utbildningscentrum, under förutsättning att dessa verksamheter är vederbörligen motiverade i de territoriella planerna för en rättvis omställning. För äldreomsorgen bör principen om att främja samhällsbaserad vård bevaras. Sociala och offentliga tjänster inom dessa områden kan komplettera investeringsmixen. Allt stöd på dessa områden bör kräva en lämplig motivering i de territoriella planerna för en rättvis omställning och bör följa målen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

(15) För att beakta kvinnornas särskilda situation och roll i omställningen till en klimatneutral ekonomi bör jämställdhet främjas. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och entreprenörskap samt lika lön spelar en viktig roll för att säkerställa lika möjligheter. FRO bör också ägna särskild uppmärksamhet åt sårbara grupper som drabbas oproportionellt hårt av omställningens negativa effekter, såsom arbetstagare med funktionsnedsättning. Gruvsamhällenas identitet måste bevaras och kontinuiteten mellan tidigare och framtida samhällen måste skyddas. Detta innebär bland annat att särskild uppmärksamhet ägnas åt deras materiella och immateriella arv efter gruvdriften, inbegripet deras kultur.

(16) För att öka den ekonomiska diversifieringen i de territorier som påverkas av omställningen bör FRO stödja företag och ekonomiska intressenter, bland annat genom att stödja produktiva investeringar i mikroföretag och små och medelstora företag ([12]). Med produktiva investeringar menas investeringar i företagens realkapital eller immateriella tillgångar, för att producera varor och tjänster och därigenom bidra till bruttoinvesteringar och sysselsättning. För andra företag än små och medelstora företag bör produktiva investeringar endast få stöd om de är nödvändiga för att begränsa den förlust av arbetstillfällen som följer av omställningen genom att de skapar eller skyddar ett betydande antal arbetstillfällen och inte leder till eller är ett resultat av omlokalisering. Investeringar i befintliga industrianläggningar, inklusive sådana som omfattas av unionens utsläppshandelssystem, bör tillåtas om de bidrar till övergången till en klimatneutral ekonomi senast 2050 och klart understiger de relevanta riktmärken som fastställts för gratis tilldelning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([13]) och om de leder till att ett betydande antal arbetstillfällen skyddas. Sådana investeringar bör motiveras i enlighet med detta i den relevanta territoriella planen för en rättvis omställning. För att främja den inre marknadens och sammanhållningspolitikens integritet bör stöd till företag följa unionens regler om statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, och framför allt bör stöd till produktiva investeringar i andra företag än små och medelstora företag begränsas till företag i områden som utses till stödområden i enlighet med artikel 107.3 a och c i EUF-fördraget.

(17) För att tillhandahålla flexibilitet vid programplaneringen av FRO-medlen inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt bör det vara möjligt att utarbeta ett fristående FRO-program eller att programplanera FRO-medel inom en eller flera prioriteringar inom ett program som får stöd från Eruf, ESF+ eller Sammanhållningsfonden. I enlighet med förordning (EU) 2021/1060 kan FRO-medlen på frivillig grund förstärkas med kompletterande finansiering från Eruf och ESF+. I detta fall bör de belopp som överförs från Eruf respektive ESF+ vara förenliga med den typ av insatser som anges i de territoriella planerna för en rättvis omställning.

([12]) Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

(18) FRO-stödet bör vara avhängigt av att omställningsprocessen i ett specifikt territorium faktiskt genomförs, för att uppnå en klimatneutral ekonomi. Medlemsstaterna bör därför, i social dialog och i samarbete med berörda aktörer, i enlighet med den relevanta bestämmelsen i förordning (EU) 2021/1060 om partnerskap, och med stöd från kommissionen, utarbeta territoriella planer för en rättvis omställning med detaljerade uppgifter om omställningsprocessen, som är förenliga med de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. Kommissionen bör därför inrätta en plattform för en rättvis omställning, som bygger på den befintliga plattformen för kolregioner i omställning, för att möjliggöra bilateralt och multilateralt utbyte av erfarenheter och bästa praxis mellan alla berörda sektorer. Medlemsstaterna bör säkerställa att kommuner och städer är delaktiga i användningen av FRO-medlen och att deras behov i det sammanhanget tas i beaktande.

(19) I de territoriella planerna för en rättvis omställning bör de territorier som drabbats hårdast och till vilka FRO-stödet bör riktas anges och planerna bör innehålla beskrivningar av de särskilda åtgärder som ska vidtas för att uppnå unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi senast 2050, särskilt när det gäller omställningen eller stängningar av anläggningar för produktion av fossila bränslen eller annan växthusgasintensiv verksamhet. Dessa territorier bör definieras exakt och motsvara nivå 3 i den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (nedan kallade *Nuts 3-regioner*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([14]), eller delar av sådana. Planerna bör fastställa en detaljerad beskrivning av territoriernas utmaningar och behov, med beaktande av avfolkningsrisker, och dessutom ange vilken typ av insatser som behövs för att bidra till jobbskapande på planmottagarnivå och på ett sätt som säkerställer en samstämmig utveckling av klimatresilienta ekonomiska verksamheter som också är förenliga med omställningen till en klimatneutral ekonomi och med målen i den europeiska gröna given. När sådana territorier identifieras bör extra uppmärksamhet ägnas åt öars, ömrådens och de yttersta randområdenas specifika karaktär, eftersom de geografiska och socioekonomiska särdragen kan kräva en annan strategi för att stödja omställningen till en klimatneutral ekonomi. Endast investeringar som överensstämmer med de territoriella planerna för en rättvis omställning bör få ekonomiskt stöd från FRO. De territoriella planerna för en rättvis omställning bör ingå i de program som kan motta stöd från antingen Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden eller FRO som godkänts av kommissionen.

(20) För att göra användningen av FRO-medlen mer resultatinriktad bör kommissionen, i enlighet med proportionalitetsprincipen, kunna tillämpa finansiella korrigeringar vid allvarlig underprestation i förhållande till de mål som fastställs för det specifika FRO-målet.

(21) För att fastställa en lämplig budgetram för FRO bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att fastställa den årliga fördelningen av tillgängliga medel per medlemsstat.

(22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stödja befolkningen, ekonomin och miljön i territorier som genomgår en ekonomisk och social omvandling i samband med omställningen till en klimatneutral ekonomi inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, på grund av skillnaderna i utvecklingsnivå mellan de olika territorierna och eftersläpningen i de minst gynnade territorierna samt medlemsstaternas och territoriernas begränsade finansiella resurser, utan snarare, på grund av behovet av en enhetlig genomföranderam som omfattar flera unionsfonder med delad förvaltning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(23) Med anledning av antagandet av denna förordning efter det att programperioden har inletts och med beaktande av behovet av att genomföra FRO på ett samordnat och harmoniserat sätt, samt för att möjliggöra ett snabbt genomförande, bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

Genom denna förordning inrättas Fonden för en rättvis omställning (FRO), som ska stödja befolkningen, ekonomin och miljön i territorier som står inför allvarliga socioekonomiska utmaningar till följd av omställningen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 som fastställs i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ([15]) och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050.

I förordningen fastställs det specifika målet för FRO, dess geografiska täckning och resurser, FRO-stödets omfattning vad gäller målet Investering för sysselsättning och tillväxt som avses i artikel 54.2 a i förordning (EU) 2021/1060 samt särskilda bestämmelser om programplanering och om indikatorer som krävs för övervakningen.

Artikel 2

Specifikt mål

Enligt artikel 54.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/1060 ska FRO bidra till det enda specifika målet att göra det möjligt för regioner och människor att hantera de sociala, sysselsättningsrelaterade, ekonomiska och miljömässiga effekterna av omställningen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, med utgångspunkt i Parisavtalet.

Artikel 3

Geografisk täckning och resurser inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt

1. FRO ska stödja målet Investering för sysselsättning och tillväxt i alla medlemsstater.

2. De FRO-medel inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt som är tillgängliga för budgetåtaganden under perioden 2021–2027 ska vara 7 500 000 000 EUR i 2018 års priser i enlighet med artikel 110.1 g i förordning (EU) 2021/1060.

3. De medel som avses i punkt 2 får utökas med eventuella ytterligare medel som tilldelas i unionens budget och med andra medel i enlighet med den tillämpliga grundläggande rättsakten.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om årlig fördelning av tillgängliga medel, inklusive eventuella ytterligare medel som avses i punkt 3, per medlemsstat i enlighet med de anslag som anges i bilaga I.

Artikel 4

Medel från Europeiska unionens återhämtningsinstrument

1. De åtgärder som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) 2020/2094 ska genomföras inom ramen för denna förordning med ett belopp på 10 000 000 000 EUR i 2018 års priser enligt artikel 109.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/1060 och om inte annat följer av artikel 3.3, 4.4, 4.7 och 4.9 i förordning (EU) 2020/2094.

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

Detta belopp ska anses utgöra andra medel enligt artikel 3.3 i den här förordningen. I enlighet med artikel 3.1 i förordning (EU) 2020/2094 ska detta belopp utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål vid tillämpningen av artikel 21.5 i budgetförordningen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 i denna artikel ska göras tillgängligt för budgetåtaganden inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt för åren 2021–2023, utöver de medel som avses i artikel 3, enligt följande:

— 2021: 2 000 000 000 EUR.

— 2022: 4 000 000 000 EUR.

— 2023: 4 000 000 000 EUR.

Ett belopp på 15 600 000 EUR i 2018 års priser ska göras tillgängligt för administrativa utgifter från de medel som avses i första stycket.

3. Den årliga fördelningen per medlemsstat av det belopp som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel ska ingå i det kommissionsbeslut som avses i artikel 3.4, i enlighet med de anslag som anges i bilaga I.

4. Genom undantag från artikel 14.3 i budgetförordningen ska de regler om återkrav som anges i avdelning VII kapitel IV i förordning (EU) 2021/1060 tillämpas på budgetåtaganden som grundas på de medel som avses i punkt 1 i den här artikeln. Genom undantag från artikel 12.4 c i budgetförordningen får dessa medel inte användas för efterföljande program eller åtgärder.

5. Betalningar till program ska anslås till det tidigaste gällande FRO-åtagandet, med början i åtaganden från de medel som avses i punkt 1 första stycket till dess att de är uttömda.

Artikel 5

Grönt belöningssystem

1. Om FRO-medlen i enlighet med artikel 3.3 ökas före den 31 december 2024 ska de ytterligare medlen fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av de nationella andelar som anges i bilaga I.

2. Om FRO-medlen i enlighet med artikel 3.3 i denna förordning ökas efter den 31 december 2024 ska de ytterligare medlen fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med den metod som fastställs i andra stycket i den här punkten, på grundval av växthusgasutsläppen från deras industrianläggningar under perioden från och med år 2018 till det senaste år för vilket det finns uppgifter, enligt vad som rapporterats i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 ([16]). Förändringen i växthusgasutsläpp ska för varje medlemsstat beräknas genom att aggregera växthusgasutsläppen från endast de Nuts 3-regioner som i enlighet med artikel 11.1 i den här förordningen har identifierats i de territoriella planerna för en rättvis omställning.

Tilldelningen av ytterligare medel för varje medlemsstat ska fastställas i enlighet med följande:

a) För medlemsstater där växthusgasutsläppen har minskat ska den minskning av växthusgasutsläppen som uppnåtts av varje medlemsstat beräknas genom att nivån för växthusgasutsläpp för det senaste referensåret uttrycks i procent av växthusgasutsläppen 2018; för medlemsstater som inte har uppnått en minskning av växthusgasutsläppen ska den procentsatsen fastställas till 100 %.

b) Den slutliga andelen för varje medlemsstat ska erhållas genom att dividera de nationella andelar som fastställs i bilaga I med de procentsatser som följer av led a.

c) Resultatet av beräkningen enligt led b ska omräknas så att summan blir 100 %.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

3. Medlemsstaterna ska inkludera de ytterligare medlen i sina program och begära en ändring av program i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 6

Särskilda anslag för yttersta randområden och öar

När medlemsstaterna utarbetar sina territoriella planer för en rättvis omställning i enlighet med artikel 11.1 ska de ta särskild hänsyn till situationen för öar och yttersta randområden som står inför allvarliga socioekonomiska utmaningar till följd av omställningen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, med beaktande av deras särskilda behov i enlighet med artiklarna 174 och 349 i EUF-fördraget.

Om medlemsstaterna inkluderar sådana territorier i sina territoriella planer för en rättvis omställning ska de ange det särskilda belopp som tilldelas dessa territorier med tillhörande motivering, med beaktande av de särskilda utmaningarna för dessa territorier.

Artikel 7

Villkorad tillgång till medel

1. Om en medlemsstat inte har åtagit sig att genomföra målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050 ska endast 50 % av de årliga anslag för den medlemsstaten som fastställts i enlighet med artiklarna 3.4 och 4.3 göras tillgängliga för programplanering och inkluderas i prioriteringarna.

Genom undantag från artikel 10.1 i denna förordning ska återstående 50 % av de årliga anslagen inte inkluderas i prioriteringarna. I sådana fall ska de program som får stöd från FRO och som lämnas in i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) 2021/1060 endast omfatta 50 % av de årliga FRO-anslagen i den tabell som avses i artikel 22.3 g ii) i den förordningen. I den tabell som avses i artikel 22.3 g i) i den förordningen ska de anslag som är tillgängliga för programplanering och de anslag som inte är det anges separat.

2. Kommissionen ska endast godkänna program som innehåller en FRO-prioritering eller eventuella ändringar av programmet om de krav som anges i den planerade anslagsdelen i enlighet med punkt 1 är uppfyllda.

3. Så snart en medlemsstat har åtagit sig att genomföra målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050 får den lämna in en begäran om ändring av varje program som får stöd från FRO i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2021/1060 och inkludera de oplanerade anslag som inte har dragits tillbaka.

4. Budgetåtaganden ska göras på grundval av den tabell som avses i artikel 22.3 g i) i förordning (EU) 2021/1060. De åtaganden som rör oplanerade anslag ska inte användas för betalningar och ska inte tas med i underlaget för beräkningen av förfinansieringen i enlighet med artikel 90 i den förordningen förrän de gjorts tillgängliga för programplanering i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

Genom undantag från artikel 105 i förordning (EU) 2021/1060 ska budgetåtaganden för det föregående året som avser oplanerade anslag dras tillbaka i sin helhet under det påföljande året, om medlemsstaten inte senast den 31 december varje år från och med 2022 har gjort ett åtagande om att genomföra målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050.

Artikel 8

Verksamhet som omfattas av stöd

1. FRO ska endast stödja verksamhet som är direkt kopplad till dess specifika mål enligt artikel 2 och som bidrar till genomförandet av de territoriella planer för en rättvis omställning som upprättats i enlighet med artikel 11.

2. I enlighet med punkt 1 ska FRO endast stödja följande verksamheter:

a) Produktiva investeringar i små och medelstora företag, inklusive mikroföretag och uppstartsföretag, som leder till ekonomisk diversifiering, modernisering och omställning.

b) Investeringar i skapandet av nya företag, även genom företagskuvöser och konsulttjänster, som leder till nya arbetstillfällen.

c) Investeringar i forskning och innovation, bland annat på universitet och offentliga forskningsorganisationer, och främjande av överföring av avancerad teknik.

d) Investeringar i användning av teknik och i system och infrastruktur för ekonomiskt överkomlig ren energi, inbegripet energilagringsteknik, och minskning av växthusgasutsläpp.

e) Investeringar i förnybar energi i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([17]), inbegripet de hållbarhetskriterier som fastställs i direktivet, och i energieffektivitet, inbegripet för att minska energifattigdomen.

f) Investeringar i smart och hållbar lokal mobilitet, inbegripet minskade koldioxidutsläpp i den lokala transportsektorn och dess infrastruktur.

g) Upprustning och uppgradering av fjärrvärmenät i syfte att förbättra fjärrvärmesystemens energieffektivitet och investeringar i värmeproduktion, förutsatt att dessa anläggningar för värmeproduktion uteslutande försörjs med förnybara energikällor.

h) Investeringar i digitalisering, digital innovation och digital konnektivitet.

i) Investeringar i återställande och sanering av tidigare exploaterad mark, restaurering av mark och vid behov även projekt för grön infrastruktur och ändrad användning, med beaktande av principen att *förorenaren betalar*.

j) Investeringar för att förbättra den cirkulära ekonomi, bl.a. genom åtgärder för att förebygga och reducera avfall, resurseffektivitet, återanvändning och återvinning.

k) Kompetenshöjning och omskolning av arbetstagare och arbetssökande.

l) Stöd i arbetssökandet.

m) Aktiv inkludering av arbetssökande.

n) Tekniskt stöd.

o) Annan verksamhet på områdena utbildning och social delaktighet, inbegripet, i vederbörligen motiverade fall, investeringar i infrastruktur för utbildningscentrum och för barn- och äldreomsorg enligt som anges i de territoriella planerna för en rättvis omställning i enlighet med artikel 11.

Dessutom får FRO, inom de områden som utses till stödområden med avseende på tillämpningen av artikel 107.3 a och c i EUF-fördraget, stödja produktiva investeringar i andra företag än små och medelstora företag, förutsatt att sådana investeringar har godkänts som en del av den territoriella planen för en rättvis omställning på grundval av de uppgifter som krävs enligt artikel 11.2 h i denna förordning. Sådana investeringar ska endast vara stödberättigande om de är nödvändiga för genomförandet av den territoriella planen för en rättvis omställning, om de bidrar till omställningen till en klimatneutral ekonomi senast 2050 och till uppnåendet av relaterade miljömål, om stödet är nödvändigt för att skapa arbetstillfällen i det angivna territoriet, och om de inte leder till omlokalisering enligt definitionen i artikel 2.27 i förordning (EU) 2021/1060.

FRO får också stödja investeringar för att minska utsläppen av växthusgas från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, förutsatt att sådana investeringar har godkänts som en del av den territoriella planen för en rättvis omställning på grundval av de uppgifter som krävs enligt artikel 11.2 i) i denna förordning. Sådana investeringar ska endast vara stödberättigande när de är nödvändiga för genomförandet av den territoriella planen för en rättvis omställning.

Artikel 9

Verksamhet som inte omfattas av stöd

FRO ska inte stödja:

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

a) Avveckling eller anläggande av kärnkraftverk.

b) Tillverkning, bearbetning och utsläppande på marknaden av tobak och tobaksvaror.

c) Företag i svårigheter enligt definitionen i artikel 2.18 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 ([18]), såvida det inte godkänts enligt tillfälliga regler för statligt stöd som inrättats för att hantera exceptionella omständigheter eller inom ramen för stöd av mindre betydelse för att stödja investeringar som minskar energikostnaderna i samband med energiomställningen.

d) Investeringar som rör produktion, bearbetning, transport, distribution, lagring eller förbränning av fossila bränslen.

Artikel 10

Programplanering av FRO-medlen

1. FRO-medlen ska öronmärkas för de regionkategorier där de berörda territorierna är belägna, på grundval av territoriella planer för en rättvis omställning som upprättats i enlighet med artikel 11 och som godkänts av kommissionen som en del av ett program eller en programändring. De öronmärkta medlen ska utgöra ett eller flera särskilda program eller en eller flera prioriteringar inom ett program.

Kommissionen ska endast godkänna ett program eller eventuella ändringar av det om urvalet av territorier som påverkas mest negativt av omställningsprocessen och som ingår i den relevanta territoriella planen för en rättvis omställning är vederbörligen motiverat och om den relevanta territoriella planen för en rättvis omställning är förenlig med den berörda medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan.

2. Prioriteringen eller prioriteringarna inom FRO ska omfatta de FRO-medel som består av hela eller delar av FRO-anslaget till medlemsstaterna samt de medel som överförts i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/1060. Summan av de Eruf-medel och de ESF+-medel som överförts till FRO får inte vara högre än tre gånger beloppet för FRO-stödet till den prioriteringen, utöver de medel som avses i artikel 4.1 i den här förordningen.

3. I enlighet med artikel 112 i förordning (EU) 2021/1060 får medfinansieringsgraden, tillämplig på den region där det territorium eller de territorier som anges i de territoriella planerna för en rättvis omställning i enlighet med artikel 11 i den här förordningen är belägna, för den prioritering som får stöd från FRO inte överskrida

a) 85 % för mindre utvecklade regioner,

b) 70 % för övergångsregioner,

c) 50 % för mer utvecklade regioner.

Artikel 11

Territoriella planer för en rättvis omställning

1. Medlemsstaterna ska, tillsammans med de behöriga lokala och regionala myndigheterna för de berörda territorierna, utarbeta en eller flera territoriella planer för en rättvis omställning, som omfattar ett eller flera berörda territorier som motsvarar Nuts 3-regioner eller delar av dessa territorier, i enlighet med mallen i bilaga II. Dessa territorier ska vara de som påverkas mest negativt, sett till de ekonomiska och sociala konsekvenserna av omställningen, särskilt vad gäller de förväntade anpassningarna av arbetstagare eller förlusterna av arbetstillfällen kopplade till produktion och användning av fossila bränslen samt omvandlingsbehovet i produktionsprocesserna i de industriella anläggningar som har den högsta växthusgasintensiteten.

([18]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

2. En territoriell plan för en rättvis omställning ska innehålla följande delar:

a) En beskrivning av omställningsprocessen på nationell nivå till en klimatneutral ekonomi, inklusive en tidsplan för viktiga steg i omställningen till unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050 som är förenliga med den senaste versionen av den integrerade nationella energi- och klimatplanen.

b) En motivering för hur man fastställer vilka territorier som påverkas mest negativt av omställningsprocessen enligt led a i denna punkt och som ska få stöd från FRO i enlighet med punkt 1.

c) En bedömning av de omställningsproblem som de identifierade hårdast drabbade territorierna står inför, inklusive sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser av en omställning till en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, där man anger antalet arbetstillfällen som kan påverkas eller gå förlorade samt avfolkningsrisker, utvecklingsbehoven och de mål som ska uppnås senast 2030 i samband med omvandlingen eller nedläggningen av växthusgasintensiv verksamhet i dessa territorier.

d) En beskrivning av hur FRO-stödet förväntas bidra till hanteringen av de sociala, demografiska, ekonomiska, hälsomässiga och miljömässiga konsekvenserna av omställningen till en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, inbegripet förväntat bidrag i form av skapande och bevarande av arbetstillfällen.

e) En bedömning av planens förenlighet med andra relevanta nationella, regionala eller territoriella strategier och planer.

f) En beskrivning av styrmekanismerna, bestående av partnerskapsarrangemangen, planerade övervaknings- och utvärderingsåtgärder samt ansvariga organ.

g) En beskrivning av den typ av insatser som planeras och hur de förväntas bidra till att mildra effekterna av omställningen.

h) I de fall stöd ska ges till produktiva investeringar i andra företag än små och medelstora företag, en vägledande förteckning över insatser och företag som ska stödjas, och belägg för att det finns behov av sådant stöd genom en gapanalys som visar att de förväntade förlusterna av arbetstillfällen skulle överstiga det förväntade antalet nya arbetstillfällen om investeringen inte gjordes.

i) I de fall stöd ska ges till investeringar för att minska växthusgasutsläppen från verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, en förteckning över sådana insatser som ska få stöd och belägg för att de bidrar till en omställning till en klimatneutral ekonomi och leder till en betydande minskning av växthusgasutsläppen, så att dessa hamnar betydligt lägre än de relevanta riktmärken som fastställts för gratis tilldelning i enlighet med direktiv 2003/87/EG, under förutsättning att dessa insatser är nödvändiga för att skydda ett stort antal arbetstillfällen.

j) Synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsprogram för att ta itu med de utvecklingsbehov som fastställts.

k) Synergier och komplementaritet med planerat stöd från de andra pelarna i mekanismen för en rättvis omställning.

3. Relevanta parter i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2021/1060 och i förekommande fall Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden ska delta i utarbetandet och genomförandet av territoriella planer för en rättvis omställning.

4. Territoriella planer för en rättvis omställning ska vara förenliga med de relevanta territoriella strategier som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2021/1060 och med relevanta strategier för smart specialisering, de nationella energi- och klimatplanerna och den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Om uppdateringen av den integrerade nationella energi- och klimatplanen enligt artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999 gör att det krävs en översyn av en territoriell plan för en rättvis omställning bör den översynen genomföras som en del av halvtidsöversynen enligt artikel 18 i förordning (EU) 2021/1060.

5. Om medlemsstater avser utnyttja möjligheten att få stöd inom ramen för de andra pelarna i mekanismen för en rättvis omställning ska deras territoriella planer för en rättvis omställning ange de sektorer och tematiska områden som förväntas få stöd inom ramen för dessa pelare.

Artikel 12

Indikatorer

1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga III och, i de fall det är vederbörligen motiverat i den territoriella planen för en rättvis omställning, programspecifika output- och resultatindikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 16.1 andra stycket a, 22.3 d ii och 42.2 b i förordning (EU) 2021/1060.

2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa. Målen får inte revideras efter det att en begäran om programändring som lämnats in i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) 2021/1060 har godkänts av kommissionen.

3. Om en FRO-prioritering stöder sådana verksamheter som avses i artikel 8.2 k, l eller m får uppgifter om deltagarnas indikatorer endast överföras om alla de uppgifter om den deltagaren som krävs enligt bilaga III är tillgängliga.

Artikel 13

Finansiella korrigeringar

På grundval av granskningen av den slutliga prestationsrapporten för programmet får kommissionen göra finansiella korrigeringar i enlighet med artikel 104 i förordning (EU) 2021/1060 om mindre än 65 % av det fastställda målet för en eller flera av outputindikatorerna har uppnåtts.

Finansiella korrigeringar ska stå i proportion till vad som uppnåtts och ska inte tillämpas om misslyckandet med att nå målen beror på socioekonomiska eller miljömässiga faktorer, väsentliga ändringar av de ekonomiska eller miljömässiga förhållandena i medlemsstaten i fråga eller på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av de berörda prioriteringarna.

Artikel 14

Översyn

Senast den 30 juni 2025 ska kommissionen se över genomförandet av FRO när det gäller det specifika mål som anges i artikel 2, med beaktande av eventuella ändringar av förordning (EU) 2020/852 och unionens klimatmål som fastställs i en Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (nedan kallad *Europeisk klimatlag*) och utvecklingen när det gäller genomförandet av investeringsplanen för ett hållbart Europa. På grundval av detta ska kommissionen tillställa Europaparlamentet och rådet en rapport som får åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

MEDLEMSSTATERNAS ANSLAG

	Anslag från Europeiska unionens återhämtningsinstrument	Anslag från medel inom den fleråriga budgetramen	Anslag totalt	Medlemsstaternas andel av totalbeloppet
Belgien	95	71	166	0,95 %
Bulgarien	673	505	1 178	6,73 %
Tjeckien	853	640	1 493	8,53 %
Danmark	46	35	81	0,46 %
Tyskland	1 288	966	2 254	12,88 %
Estland	184	138	322	1,84 %
Irland	44	33	77	0,44 %
Grekland	431	324	755	4,31 %
Spanien	452	339	790	4,52 %
Frankrike	535	402	937	5,35 %
Kroatien	97	72	169	0,97 %
Italien	535	401	937	5,35 %
Cypern	53	39	92	0,53 %
Lettland	100	75	174	1,00 %
Litauen	142	107	249	1,42 %
Luxemburg	5	4	8	0,05 %
Ungern	136	102	237	1,36 %
Malta	12	9	21	0,12 %
Nederländerna	324	243	567	3,24 %
Österrike	71	53	124	0,71 %
Polen	2 000	1 500	3 500	20,00 %
Portugal	116	87	204	1,16 %
Rumänien	1 112	834	1 947	11,12 %
Slovenien	134	101	235	1,34 %
Slovakien	239	179	418	2,39 %
Finland	242	182	424	2,42 %
Sverige	81	61	142	0,81 %
EU-27	10 000	7 500	17 500	100,00 %

Anslag i miljoner EUR, i 2018 års priser och före avdrag för tekniskt stöd och administrativa utgifter (totalsumman har avrundats upp eller ner och stämmer därför kanske inte exakt).

BILAGA II

FÖRLAGA FÖR TERRITORIELLA PLANER FÖR EN RÄTTVIS OMSTÄLLNING

1. Huvuddragen i omställningsprocessen och identifiering av de territorier i medlemsstaten som påverkas mest negativt

Textfält [12000]

Referens: artikel 11.2 a

1.1 Huvuddragen i den förväntade omställningsprocessen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, i linje med målen i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och andra befintliga omställningsplaner, med en tidsplan för att upphöra eller minska typer av verksamhet som kol- och brunkolsbrytning och kolkraftverk.

Referens: artikel 11.2 b

1.2 Identifiering av de territorier som förväntas påverkas mest negativt, samt en motivering av valet med motsvarande uppskattning av konsekvenserna för ekonomin och sysselsättningen, baserat på huvuddragen i avsnitt 1.1.

Referens: Artikel 6

1.3 Identifiering av yttersta randområden och öar med särskilda utmaningar inom de territorier som förtecknas i avsnitt 1.1 och de särskilda belopp som anslagits för dessa territorier med motsvarande motivering.

2. Bedömning av omställningsproblemen för vart och ett av de identifierade territorierna

2.1 Bedömning av de ekonomiska, sociala och territoriella konsekvenserna av omställningen till en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050

Referens: artikel 11.2 c

Textfält [12000]

Identifiering av de ekonomiska aktiviteter och de industrisektorer som påverkas, uppdelat på:

— Sektorer på tillbakagång, som förväntas upphöra eller göra stora nedskärningar i sin verksamhet med koppling till omställningen, med en tidsplan.

— Sektorer i omvandling, som förväntas ställa om sin verksamhet, sina processer och sin produktion.

För var och en av de två typerna av sektorer:

— Förväntade förluster av arbetstillfällen och behov av omskolning, med beaktande av kompetensprognoser.

— Potential för ekonomisk diversifiering och utvecklingsmöjligheter.

2.2 Utvecklingsbehov och mål fram till 2030, i syfte att uppnå en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050

Referens: artikel 11.2 d

Textfält [6000]

— Utvecklingsbehov för att hantera omställningsproblemen.

— Mål och förväntade resultat för genomförandet av prioriteringen inom FRO, inbegripet förväntat bidrag i form av skapande och bevarande av arbetstillfällen.

2.3 Förenlighet med andra relevanta nationella, regionala eller territoriella strategier och planer

Referens: artikel 11.2 e

Textfält [6000]

— Strategier för smart specialisering.

— Territoriella strategier som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2021/….

— Andra regionala eller nationella utvecklingsplaner.

2.4 Typ av insatser som planeras

Textfält [12000]

Referens: artikel 11.2 g

— Typ av insatser som planeras och hur de förväntas bidra till att mildra effekterna av omställningen.

Referens: artikel 11.2 h

Fylls i endast om stöd ges till produktiva investeringar i andra företag än små och medelstora företag:

— En vägledande förteckning över verksamhet och företag som ska stödjas, och för var och en av dem belägg för att det finns behov av sådant stöd genom en gapanalys som visar att de förväntade förlusterna av arbetstillfällen skulle överstiga det förväntade antalet nya arbetstillfällen om investeringen inte gjordes.

Denna sektion uppdateras eller fylls i vid revideringen av de territoriella planerna för en rättvis omställning, beroende på beslut om att tillhandahålla sådant stöd

Referens: artikel 11.2 i

Fylls i endast om stöd ges till investeringar för att minska växthusgasutsläppen från sådan verksamhet som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG:

— En förteckning över sådana typer av verksamhet som ska få stöd och belägg för att de bidrar till omställningen till en klimatneutral ekonomi och att investeringarna leder till en betydande minskning av växthusgasutsläppen, så att dessa hamnar betydligt lägre än de relevanta riktmärken som fastställts för gratis tilldelning i enlighet med direktiv 2003/87/EG, under förutsättning att investeringarna är nödvändiga för att skydda ett stort antal arbetstillfällen.

Denna sektion uppdateras eller fylls i vid revideringen av de territoriella planerna för en rättvis omställning, beroende på beslut om att tillhandahålla sådant stöd.

Referens: artikel 11.2 j

— De planerade insatsernas synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsprogram inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt (som stöder omställningsprocessen), andra finansieringsinstrument (unionens fond för modernisering av utsläppshandeln) för att ta itu med de utvecklingsbehov som fastställts.

Referens: artikel 11.2 k och 11.5

— Synergier och komplementaritet med planerat stöd från de andra pelarna i mekanismen för en rättvis omställning.

— Sektorer och tematiska områden som förväntas få stöd inom ramen för de andra pelarna.

3. Styrmekanismer

Referens: artikel 11.2 f

Textfält [5000]

3.1 Partnerskap

— Arrangemang för parternas deltagande i utarbetande, genomförande, övervakning och utvärdering av den territoriella planen för en rättvis omställning. — Resultat av det offentliga samrådet.

3.2 Övervakning och utvärdering

— Övervaknings- och utvärderingsåtgärder som planeras, inklusive indikatorer för att mäta hur planens mål kan uppnås.

3.3 Samordnings- och övervakningsorgan

Ett eller flera organ som ansvarar för samordningen och övervakningen av genomförandet av planen, och deras respektive roller.

4. Programspecifika output- eller resultatindikatorer

Referens: artikel 12.1

Fylls i endast om programspecifika indikatorer planeras: — Belägg för att det finns behov av programspecifika output- eller resultatindikatorer baserade på de olika typer av insatser som planeras.

Tabell 1.

Outputindikatorer

Specifikt mål	Id [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)

Tabell 2.

Resultatindikatorer

Specifikt mål	Id [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla [200]	Kommentarer [200]

BILAGA III

GEMENSAMMA OUTPUTINDIKATOREROCH GEMENSAMMA RESULTATINDIKATORER FÖR FONDEN FÖR EN RÄTTVIS OMSTÄLLNING (1)

Gemensamma outputindikatorer för REGIO (RCO) och gemensamma resultatindikatorer för REGIO (RCR)

Output	Resultat
RCO 01 – Företag som får stöd (fördelade per mikroföretag, småföretag, medelstora företag, stora företag) (*)	RCR 01 – Antal skapade arbetstillfällen i enheter som får stöd RCR 102 – Antalet skapade arbetstillfällen inom forskning vid enheter som får stöd
RCO 02 – Företag som får stöd genom bidrag	RCR 02 – Privata investeringar som matchar offentligt stöd (fördelade per: bidrag, finansiella instrument) (*)
RCO 03 – Företag som får stöd genom finansiella instrument	RCR 03 – Små och medelstora företag som inför produkt- eller processinnovationer
RCO 04 – Företag som får icke-ekonomiskt stöd	RCR 04 – Små och medelstora företag som inför marknadsförings- eller organisationsinnovationer
RCO 05 – Nya företag som får stöd	RCR 05 – Små och medelstora företag som gör innovationer inom företaget
RCO 07 – Forskningsorganisationer som deltar i gemensamma forskningsprojekt	RCR 06 – Inlämnade patentansökningar
RCO 10 – Företag som samarbetar med forskningsorganisationer	RCR 29a – Uppskattade växthusgasutsläpp från sådan verksamhet som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG i företag som får stöd
RCO 121 – Företag som får stöd för att minska växthusgasutsläppen från sådan verksamhet som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
RCO 13 – Värdet av digitala tjänster, produkter och processer som utvecklats för företag	RCR 11 – Användare av nya och uppgraderade offentliga digitala tjänster, produkter och processer RCR 12 – Användare av nya och uppgraderade digitala tjänster, produkter och processer som utvecklats av företag
RCO 15 – Skapad kapacitet för företagsinkubation	RCR 17 – Nya företag som överlever på marknaden RCR 18 – Små och medelstora företag som använder inkubationstjänster efter att inkubatorn skapats
RCO 101 – Små och medelstora företag som investerar i kompetens för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap	RCR 97 – Antal lärlingsutbildningar som fått stöd i små och medelstora företag RCR 98 – Personal i små och medelstora företag som avslutar kompetensutveckling för smart specialisering, industriomställning och entreprenörskap (per färdighet: teknik, förvaltning, entreprenörskap, grön kompetens, annan) (*)
RCO 18 – Bostäder med förbättrad energiprestanda	RCR 26 – Årlig förbrukning av primärenergi (fördelad per: bostäder, offentliga byggnader, företag, andra) (*)
RCO 19 – Offentliga byggnader med förbättrad energiprestanda	RCR 29 – Uppskattade växthusgasutsläpp
RCO 20 – Ledningar för fjärrvärmenät och fjärrkylenät som nyligen byggts eller förbättrats	
RCO 104 – Antalet högeffektiva kraftvärmepannor	

(1) För att göra framställningen tydligare har indikatorerna grupperats, så att det blir enklare att se hur de motsvarar indikatorerna i andra fondspecifika förordningar.

RCO 22 – Ytterligare produktionskapacitet för förnybar energi (fördelad per el, värme) (*)	RCR 31 – Total mängd förnybar energi som producerats (fördelad per el, värme) (*) RCR 32 – Ytterligare operativ kapacitet installerad för förnybar energi
RCO 34 – Ytterligare kapacitet för avfallsåtervinning RCO 107 – Investeringar i anläggningar för separat avfallsinsamling RCO 119 – Avfall som förberetts för återanvändning	RCR 47 – Avfall som återvinns RCR 48 – Avfall som används som råmaterial
RCO 36 – Grön infrastruktur som får stöd i andra syften än anpassning till klimatförändringarna RCO 38 – Återställd markyta som får stöd RCO 39 – Yta täckt av installerade system för övervakning av luftförorening	RCR 50 – Antal människor som omfattas av åtgärder för lufikvalitet (**) RCR 52 – Återställd mark som används för grönområden, subventionerade bostäder, ekonomisk eller annan verksamhet
RCO 55 – Längd på nya spårvagns- och tunnelbanelinjer RCO 56 – Längd på ombyggda eller moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer RCO 57 – Kapacitet hos miljövänlig rullande materiel för kollektivtrafik RCO 58 – Särskild cykelinfrastruktur som får stöd RCO 60 – Städer med nya eller moderniserade digitaliserade urbana transportsystem	RCR 62 – Användare av ny eller moderniserad kollektivtrafik per år RCR 63 – Användare av nya eller moderniserade spårvagns- och tunnelbanelinjer per år RCR 64 – Användare av särskild cykelinfrastruktur per år
RCO 61 – Yta av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster	RCR 65 – Användare av nya eller moderniserade anläggningar för sysselsättningstjänster per år
RCO 66 – Klassrumskapacitet hos nya eller moderniserade barnomsorgsinrättningar RCO 67 – Klassrumskapacitet hos nya eller moderniserade utbildningsinrättningar	RCR 70 – Användare av nya eller moderniserade barnomsorgsinrättningar per år RCR 71 – Användare av nya eller moderniserade utbildningsinrättningar per år
RCO 113 – Antal människor som omfattas av projekt inom ramen för integrerade åtgärder för socioekonomisk inkludering av marginaliserade grupper, låginkomsthushåll och missgynnade grupper (**)	
RCO 69 – Kapacitet hos nya eller moderniserade hälso- och sjukvårdsinrättningar RCO 70 – Kapacitet hos nya eller moderniserade socialvårdsinrättningar (andra än bostäder)	RCR 72 – Antal användare av nya eller moderniserade e-hälsotjänster per år RCR 73 – Antal användare av nya eller moderniserade hälso- och sjukvårdsinrättningar per år RCR 74 – Antal användare av nya eller moderniserade socialvårdsinrättningar per år

Gemensamma omedelbara outputindikatorer (EEC) och gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare (1) (2)	
Output	Resultat
EECO 01 – arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa (**)	EECR 01 – deltagare som söker arbete efter avslutad åtgärd (**)
EECO 02 – långtidsarbetslösa (**)	EECR 02 – deltagare i utbildning efter avslutad åtgärd (**)
EECO 03 – utanför arbetskraften (**)	EECR 03 – deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd (**)
EECO 04 – anställda, inklusive egenföretagare (**)	EECE 04 – deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd (**)
EECO 05 – antal barn under 18 år (**)	
EECO 06 – unga mellan 18 och 29 år (**)	
EECO 07 – antal deltagare som är 55 år eller äldre (**)	
EECO 08 – med högst grundskoleutbildning (ISCED 0–2) (**)	
EECO 09 – med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4) (**)	
EECO 10 – med högskoleutbildning (ISCED 5–8) (**)	
EECO 11 – totalt antal deltagare (3)	

(*) Uppdelning begärs inte för programplanering utan endast för rapportering.
(**) Rapporterade uppgifter är personuppgifter enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EGT L 119, 4.5.2016, s. 1).
(1) Alla output- och resultatindikatorer för deltagarna ska rapporteras.
(2) Alla personuppgifter ska delas upp per kön kvinnor, män, ickebinära personer, enligt nationell rätt).
Om vissa resultat inte är möjliga är det inte nödvändigt att samla in eller rapportera data för de resultaten.
När så är lämpligt kan gemensamma outputindikatorer rapporteras på grundval av målgruppen för insatsen.
När data hämtas från register eller motsvarande källor får medlemsstaterna använda nationella definitioner.
(3) Denna indikator ska beräknas automatiskt utifrån de gemensamma outputindikatorer som rör sysselsättningsstatus.

L 437/30 SV Europeiska unionens officiella tidning 28.12.2020

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2221

av den 23 december 2020

om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (React-EU)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 177 och 322.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]),

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Medlemsstaterna har drabbats av den kris som är en följd av de ekonomiska, sociala och hälsorelaterade konsekvenserna av covid-19-pandemin på ett aldrig tidigare skådat sätt. Krisen hämmar tillväxten i medlemsstaterna, vilket i sin tur förvärrar de allvarliga likviditetsbrister som är en följd av den plötsliga och betydande ökningen av behovet av offentliga investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem och andra sektorer i deras ekonomier. Krisen har också förvärrat situationen för människor som är i riskzonen för fattigdom, och har därmed lett till en minskad social sammanhållning i medlemsstaterna. Dessutom har stängningen av de inre gränserna fått allvarliga konsekvenser för det ekonomiska samarbetet, särskilt i gränsområden, och inverkat negativt på arbetstagares pendlingsmöjligheter och mikroföretags samt små och medelstora företags bärkraftighet. Detta har skapat en extraordinär situation som kräver särskilda, omedelbara och extraordinära åtgärder som snabbt når ut till den reala ekonomin.

(2) För att hantera effekterna av krisen ändrades Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1301/2013 ([4]) och (EU) nr 1303/2013 ([5]) genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 ([6]) i syfte att ge större flexibilitet vid genomförandet av operativa program som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (*Eruf*), Europeiska socialfonden (*ESF*) och Sammanhållningsfonden (gemensamt kallade *fonderna*) och från Europeiska havs- och fiskerifonden (*EHFF*). Men eftersom de allvarliga negativa effekterna för unionens ekonomier och samhällen förvärrades ändrades båda förordningarna på nytt genom Europaparlamentets och rådets förordning

([1]) EUT C 272, 17.8.2020, s. 1.
([2]) Yttrande av den 14 oktober 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 289).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 508/2014 vad gäller särskilda åtgärder för att mobilisera investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem samt i andra sektorer av deras ekonomier som reaktion på covid-19-utbrottet (Investeringsinitiativ mot effekter av coronavirus) (EUT L 99, 31.3.2020, s. 5).

(EU) 2020/558 ([7]). Dessa ändringar har medfört exceptionell ytterligare flexibilitet så att medlemsstaterna får möjlighet att koncentrera sig på de åtgärder som krävs för att hantera denna aldrig tidigare skådade kris, genom att de utökar möjligheterna att mobilisera outnyttjat stöd från fonderna och förenklar förfarandekraven i samband med genomförande och revisioner av program.

(3) Den 23 april 2020 godkände Europeiska rådet *En färdplan för återhämtning* för att avhjälpa de enorma påfrestningarna på ekonomin och begränsa dels de sociala och ekonomiska konsekvenserna för unionen till följd av de exceptionella restriktioner som införts av medlemsstaterna för att begränsa spridningen av covid-19, dels risken för en asymmetrisk återhämtning som beror på att de olika medlemsstaterna har tillgång till olika nationella medel, och som i sin tur haft en allvarlig konsekvens för den inre marknadens funktion. Färdplanen för återhämtning har en stark investeringskomponent, och uppmanar till inrättandet av en europeisk återhämtningsfond. Dessutom ges kommissionen i uppdrag, vilket senare upprepades i slutsatserna från Europeiska rådets möte av den 21 juli 2020, att analysera behoven så att medlen riktas till de sektorer och geografiska delar av unionen som har drabbats hårdast, samtidigt som kopplingen till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 klargjordes.

(4) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ([8]) ramen för de medel som anslagits i den, bör åtgärder för återhämtning och resiliens inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna genomföras för att hantera de aldrig tidigare skådade effekterna av covid-19-krisen. Sådana ytterligare medel bör användas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EU) 2020/2094.

(5) I denna förordning fastställs regler och genomförandebestämmelser rörande de ytterligare medel som tillhandahålls som återhämtningsstöd för sammanhållning och till Europas regioner (*React-EU*) för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser samt i förberedandet av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin. Inom React-EU bör ett ytterligare exceptionellt belopp på upp till 47 500 000 000 EUR (i 2018 års priser) för budgetåtaganden från strukturfonderna för åren 2021 och 2022 göras tillgängligt för att stödja dessa medlemsstater och regioner som har drabbats hårdast av krisreparationen i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och vilka förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (*React-EU-medel*), i syfte att snabbt sprida medel till den reala ekonomin genom de befintliga operativa programmen. React-EU-medlen härrör från Europeiska unionens återhämtningsinstrument. Delar av React-EU-medlen bör anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ. Kommissionen bör fastställa fördelningen av React-EU-medel för varje medlemsstat på grundval av en tilldelningsmetod som bygger på senast tillgängliga objektiva statistiska uppgifter om medlemsstaternas relativa välstånd och omfattningen av covid-19-krisens konsekvenser på deras ekonomier och samhällen. Innan tilldelningsmetoden börjar tillämpas på React-EU-medlen för 2021 och för att tillhandahålla stöd till de viktigaste sektorerna efter covid-19-krisen i vissa medlemsstater, bör Luxemburg tilldelas ett belopp på 100 000 000 EUR och Malta ett belopp på 50 000 000 EUR. Tilldelningsmetoden bör omfatta ett ytterligare belopp som avsätts för de yttersta randområdena, med tanke på att ekonomierna och samhällena i dessa områden är särskilt sårbara. Eftersom covid-19-krisens effekter hela tiden förändras bör fördelningen ses över 2021 på grundval av samma tilldelningsmetod och med användning av de senaste statistiska uppgifter som finns tillgängliga den 19 oktober 2021 med avseende på fördelningen av 2022 års del av React-EU-medlen.

(6) Med tanke på vikten av att klimatförändringarna bekämpas i enlighet med unionens åtaganden om att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, kommer fonderna att bidra till allmänna klimatåtgärder och till uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmål. React-EU förväntas bidra med 25 % av den totala finansieringsramen till klimatmål. I linje med React-EU:s roll som

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/558 av den 23 april 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013 och (EU) nr 1303/2013 vad gäller särskilda åtgärder för att tillhandahålla extraordinär flexibilitet vid användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att hantera covid-19-utbrottet (EUT L 130, 24.4.2020, s. 1).

([8]) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).

ett instrument för krisreparation och den flexibilitet som tillhandahålls av denna förordning, inbegripet avsaknaden av krav på tematisk koncentration och möjligheten för medlemsstaterna att rikta React-EU-medlen för att stödja Eruf- eller ESF-insatser allt efter deras behov, får medlemsstaternas bidrag till den ambitionen variera beroende på nationella prioriteringar.

(7) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([9]) (*budgetförordningen*) och styr särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget avser även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionsbudgeten.

(8) För att medlemsstaterna ska få så stor flexibilitet som möjligt för att skräddarsy krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereda en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin bör kommissionen fastställa anslagen på medlemsstatsnivå. Möjligheten att använda React-EU-medel för att ge stöd till dem som har det sämst ställt och till sysselsättningsinitiativet för unga bör också föreskrivas. Det måste också fastställas tak för anslaget till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ, samtidigt som medlemsstaterna ges största möjliga flexibilitet i fråga om tilldelning inom operativa program som får stöd från Eruf eller ESF. ESF:s operativa styrka bör bibehållas vid tilldelningen av React-EU-medel inom politikområdena sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning i linje med den förstärkta ungdomsgarantin, kompetens och utbildning, social delaktighet och hälsa, med särskild inriktning på att nå ut till missgynnade grupper och barn. Med tanke på att React-EU-medlen förväntas användas snabbt, bör de åtaganden som är kopplade till dessa medel dras tillbaka först när de operativa programmen avslutas.

(9) Eftersom covid-19-pandemin har drabbat regioner och kommuner i medlemsstaterna på olika sätt är det viktigt att regionala och lokala aktörer från myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter och det civila samhället deltar, i enlighet med partnerskapsprincipen, i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av krisreparation som stöds av React-EU.

(10) Möjligheter till ekonomiska överföringar inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning mellan Eruf och ESF bör också införas för React-EU-medlen i enlighet med artikel 25a i förordning (EU) nr 1303/2013. Sådana överföringar bör inte påverka vare sig de medel som finns tillgängliga inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller det särskilda anslaget för sysselsättningsinitiativet för unga.

(11) För att komplettera de insatser som redan omfattas av stöd från Eruf, efter det att tillämpningsområdet utvidgades genom förordningarna (EU) 2020/460 och (EU) 2020/558, bör medlemsstaterna även fortsättningsvis kunna använda React-EU-medlen i första hand för investeringar i produkter och tjänster för hälso- och sjukvård, inbegripet gränsöverskridande hälso- och sjukvård, institutionsvård, närvård och familjevård, som tillhandahåller stöd i form av rörelsekapital eller investeringsstöd till små och medelstora företag, inbegripet rådgivningsstöd, särskilt i de sektorer som har drabbats hårdast av covid-19-pandemin och som snabbt behöver ges ny kraft, såsom turism- och kultursektorerna, i investeringar som bidrar till omställningen till en digital och grön ekonomi, investeringar i infrastruktur som tillhandahåller icke-diskriminerande grundläggande tjänster till medborgarna och ekonomiska stödåtgärder till de regioner som är mest beroende av de sektorer som har drabbats hårdast av covid-19-krisen. Starkare samarbete, samordning och resiliens inom hälso- och sjukvården bör också främjas. Dessutom bör tekniskt stöd finansieras. React-EU-medlen bör endast användas inom det nya tematiska målet *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*, som också bör utgöra en samlad investeringsprioritering för att möjliggöra förenklad programplanering och förenklat genomförande av dessa medel.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(12) För ESF bör medlemsstaterna använda React-EU-medlen för att i första hand stödja tillträde till arbetsmarknaden och till sociala system genom att säkerställa bibehållandet av arbetstillfällen, inbegripet genom system för korttidsarbete och stöd till egenföretagare samt till entreprenörer, frilansare och verksamma i den kulturella och kreativa sektorn. System för korttidsarbete och liknande åtgärder, särskilt för egenföretagare, syftar till att skydda anställda och egenföretagare från risken för arbetslöshet samtidigt som arbets- och anställningsvillkoren och lönenivån för de anställda bibehålls. De React-EU-medel som anslås till sådana system ska endast användas för att stödja arbetstagare. Mot bakgrund av de exceptionella förhållanden som råder till följd av covid-19-pandemin bör det vara möjligt att stödja system för korttidsarbete för anställda och egenföretagare även när sådant stöd inte kombineras med aktiva arbetsmarknadsåtgärder, såvida inte dessa åtgärder föreskrivs i nationell rätt. Den regeln bör också tillämpas på ett enhetligt sätt på system för korttidsarbete som har fått stöd i enlighet med förordning (EU) nr 1303/2013, ändrad genom förordningarna (EU) 2020/460 och (EU) 2020/558, till följd av covid-19-krisen och som fortsätter att få stöd inom ramen för den särskilda investeringsprioriteringen *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*. Unionsstöd till sådana system för korttidsarbete bör vara tidsbegränsat.

(13) Stöd bör också ges till skapande av arbetstillfällen och sysselsättning av god kvalitet, särskilt för personer i utsatta situationer, och till åtgärder för social delaktighet och fattigdomsutrotning. Ungdomssysselsättningsåtgärder bör utvidgas i linje med den förstärkta ungdomsgarantin. Investeringar bör stödjas inom utbildning och kompetensutveckling, inbegripet omskolning och kompetenshöjning, särskilt för missgynnade grupper. Lika tillgång till sociala tjänster av allmänt intresse, inbegripet för barn, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och hemlösa, bör främjas.

(14) Dessutom bör medlemsstaterna fortsätta att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja människor som bor i landsbygds- och gränsområden, mindre utvecklade områden, ö- och bergsregioner, glesbefolkade områden och de yttersta randområdena, samt i områden som påverkas av strukturomvandlingar och avfolkning samt i tillämpliga fall använda React-EU-medel för att stödja dessa människor.

(15) Eftersom den tillfälliga stängningen av gränser mellan medlemsstater har lett till stora utmaningar för samhällen och företag i gränsregioner är det lämpligt att tillåta medlemsstater att anslå React-EU-medel även till befintliga gränsöverskridande program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

(16) För att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga finansiella medel för att snabbt vidta krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereda en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin är det nödvändigt att tillhandahålla ett större inledande förskott för ett snabbt genomförande av åtgärder som stöds av React-EU-medlen. Det inledande förskottet bör säkerställa att medlemsstaterna har möjlighet att vid behov göra förskottsbetalningar till stödmottagare och återbetala stödmottagarna snabbt efter det att betalningsansökningar har lämnats in.

(17) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att anslå React-EU-medlen till nya särskilda operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller till nya prioriterade områden inom befintliga program inom målen Investering för tillväxt och sysselsättning och Europeiskt territoriellt samarbete. För att möjliggöra ett snabbt genomförande bör det endast vara tillåtet att ange redan utsedda myndigheter i befintliga operativa program som får stöd från Eruf, ESF eller Sammanhållningsfonden för nya särskilda operativa program. Medlemsstaterna bör inte åläggas att göra någon förhandsutvärdering, och de uppgifter som krävs för att lämna in det operativa programmet för kommissionens godkännande bör vara begränsade.

(18) React-EU-medlen bör användas i enlighet med principen om hållbar utveckling och principen om att inte vålla skada, och med beaktande av Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Dessutom bör jämställdhet mellan kvinnor och män, jämställdhetsintegrering och integrering av ett könsperspektiv beaktas och främjas under hela genomförandet av operativa program.

(19) I syfte att minska den belastning på de offentliga budgetarna som krisreparationsåtgärderna i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedandet av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin innebär, bör utgifter för insatser vara stödberättigande från och med den 1 februari 2020, och medlemsstaterna bör som ett undantag ges möjlighet att begära en medfinansieringsgrad på upp till 100 % som ska tillämpas på de separata prioriterade områdena i operativa program som tillhandahåller stöd från React-EU-medlen.

(20) Även om det är viktigt att säkerställa att den 31 december 2023 förblir slutdatumet för stödberättigande för programperioden 2014–2020, bör det klargöras att insatser fortfarande kan väljas ut för stöd under 2023.

(21) För att säkerställa kontinuitet i genomförandet av vissa insatser som stöds med medlen från React-EU bör bestämmelserna om etappindelning i en förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering tillämpas.

(22) Till följd av de särskilda flexibilitetsåtgärder för att hantera covid-19-utbrottet som infördes i förordning (EU) nr 1303/2013 genom förordning (EU) 2020/558 bör även utgifter för fysiskt avslutade eller fullt genomförda insatser som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin, och som stöds inom ramen för motsvarande nya tematiska mål, också vara stödberättigande, förutsatt att de berörda insatserna inleddes från och med den 1 februari 2020.

(23) För att göra det möjligt för medlemsstaterna att snabbt sätta in React-EU-medlen inom den nuvarande programperioden, är det berättigat att undantagsvis befria medlemsstaterna från skyldigheten att följa förhandsvillkor och att uppfylla kraven på resultatreserven och tillämpningen av resultatramen, på tematisk koncentration, även i förhållande till de trösklar som fastställts för hållbar stadsutveckling för Eruf, samt på utarbetande av en kommunikationsstrategi för React-EU-medlen. Det är dock nödvändigt att medlemsstaterna genomför minst en utvärdering senast den 31 december 2024 för att bedöma ändamålsenligheten hos React-EU-medlen, effektivitet, verkan och inkluderingseffekter samt hur dessa medel har bidragit till att uppnå det nya särskilda tematiska målet. För att underlätta tillgången på jämförbar information på unionsnivå bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, förpliktas att använda de indikatorer som är specifika för covid-19-program som kommissionen tillhandahåller. Dessutom bör medlemsstaterna och förvaltande myndigheter vid fullgörandet av sina skyldigheter i fråga om information, kommunikation och synliggörande göra unionens exceptionella åtgärder och medel synligare, särskilt genom att säkerställa att potentiella stödmottagare, stödmottagare, deltagare, slutmottagare av finansieringsinstrument och allmänheten är medvetna om förekomsten, omfattningen och det ytterligare stödet härrörande från React-EU-medlen.

(24) I syfte att göra det möjligt för React-EU-medlen att riktas till de geografiska områden där de behövs som mest, som en undantagsåtgärd och utan att det påverkar de allmänna reglerna för tilldelning av medel från strukturfonderna, bör det inte ställas krav på att dela upp de React-EU-medel som tilldelas Eruf och ESF per regionkategori. Medlemsstaterna förväntas dock ta hänsyn till de olika regionala behoven och utvecklingsnivåerna för att säkerställa en balans i stödet mellan behoven i de regioner och städer som har drabbats hårdast av följderna av covid-19-pandemin och behovet av att fortsätta fokusera på mindre utvecklade regioner, i enlighet med de mål för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som anges i artikel 174 i EUF-fördraget. Medlemsstaterna bör också involvera lokala och regionala myndigheter samt relevanta organ som företräder det civila samhället och arbetsmarknadens parter, i enlighet med principen om partnerskap.

(25) Förutom i de fall då undantag föreskrivs i denna förordning bör utgifter inom ramen för React-EU omfattas av samma skyldigheter och skyddsåtgärder som all sammanhållningsfinansiering. Det inbegriper respekt för grundläggande rättigheter och efterlevnad av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt effektiva bedrägeribekämpningsåtgärder som genomförs med stöd av befintliga organ för bedrägeribekämpning på medlemsstats- och unionsnivå, såsom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och, i förekommande fall, Europeiska åklagarmyndigheten.

(26) När åtgärder antas för att skydda unionsbudgeten, är det nödvändigt att de legitima intressena för slutmottagare och stödmottagare skyddas på ett lämpligt sätt.

(27) För att underlätta de överföringar som tillåts enligt de ändringar som införs genom denna förordning bör villkoret i artikel 30.1 f i budgetförordningen om användningen av anslag för samma ändamål inte gälla för de överföringarna.

(28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att hantera effekterna av covid-19-krisen genom att införa åtgärder för ökad flexibilitet i samband med tilldelningen av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(29) Eftersom situationen i samband med covid-19-pandemin är akut bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(30) Förordning (EU) nr 1303/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(31) I artikel 135.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([10]) föreskrivs att ändringar av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ([11]) eller rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ([12]) som antas på eller efter dagen för det avtalets ikraftträdande inte ska tillämpas på Förenade kungariket, i den utsträckning ändringarna påverkar Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Stödet enligt denna förordning för 2021 och 2022 finansieras genom en ökning av unionens tak för egna medel, vilket skulle påverka Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Denna förordning bör därför inte tillämpas på eller i Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1303/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 92a

React-EU-medel

De åtgärder som anges i artikel 1.2 i rådets förordning (EU) 2020/2094 (*)ska genomföras inom ramen för strukturfonderna med ett belopp på upp till 47 500 000 000 EUR i 2018 års priser enligt artikel 2.2 a i) i den förordningen, om inte annat följer av artikel 3.3, 3.4, 3.7 och 3.9.

([10]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.
([11]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).
([12]) Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

Dessa ytterligare medel för 2021 och 2022, som härrör från Europeiska unionens återhämtningsinstrument, ska tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (*React-EU-medel*).

Såsom föreskrivs i artikel 3.1 i förordning (EU) 2020/2094 ska React-EU-medlen utgöra externa inkomster avsatta för särskilda åtgärder i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

Artikel 92b

Genomförandebestämmelser för React-EU-medel

1. React-EU-medlen ska göras tillgängliga inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

Genom undantag från artikel 94 ska medlemsstaterna också gemensamt anslå en del av sina React-EU-medel till ett program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete som de deltar i, om de samtycker till att sådana anslag återspeglar deras respektive nationella prioriteringar.

React-EU-medlen ska användas för att genomföra tekniskt stöd enligt punkt 6 i denna artikel och de insatser som genomför det tematiska målet som avses i punkt 9 första stycket i denna artikel.

2. React-EU-medlen ska göras tillgängliga för budgetåtaganden för åren 2021 och 2022 utöver de samlade medel som anges i artikel 91 enligt följande:

— 2021: 37 500 000 000 EUR.

— 2022: 10 000 000 000 EUR.

React-EU-medlen ska också stödja administrativa utgifter på upp till 18 000 000 EUR i 2018 års priser.

Insatser som ska stödjas med React-EU-medlen får väljas ut för stöd fram till slutet av 2023. De bestämmelser om etappindelning som anges i en förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering gäller för insatser som stöds genom React-EU-medlen.

3. 0,35 % av React-EU-medlen ska anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ, med särskilt fokus på de medlemsstater som har drabbats hårdast av covid-19-pandemin och på medlemsstater med lägre utnyttjande- och genomförandegrader.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om fördelningen av React-EU-medlen som anslag från strukturfonderna för 2021 för varje medlemsstat i enlighet med de kriterier och den metod som anges i bilaga VIIa. Det beslutet ska ses över under 2021 för att fastställa fördelningen av React-EU-medlen för 2022 på grundval av uppgifter som är tillgängliga den 19 oktober 2021.

5. Genom undantag från artikel 76 första stycket ska budgetåtagandena för React-EU-medlen avseende varje operativt program göras för varje fond för åren 2021 och 2022.

Det rättsliga åtagande som avses i artikel 76 andra stycket för åren 2021 och 2022 ska träda i kraft den dag som avses i artikel 3.3 i förordning (EU) 2020/2094 eller senare.

Artikel 76 tredje och fjärde styckena ska inte tillämpas med avseende på React-EU-medlen.

Genom undantag från artikel 14.3 i budgetförordningen ska de regler om återkrav som anges i del II avdelning IX kapitel IV och i artikel 136 i denna förordning tillämpas på de budgetåtaganden som grundas på React-EU-medlen. Genom undantag från artikel 12.4 c i budgetförordningen får React-EU-medlen inte användas för efterföljande program eller åtgärd.

Genom undantag från artiklarna 86.2 och 136.1 i denna förordning ska åtagandena för React-EU-medlen dras tillbaka i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.

Varje medlemsstat ska anslå de React-EU-medel som är tillgängliga för programplanering inom Eruf och ESF till operativa program, eller till program för gränsöverskridande samarbete i vilka lokala och regionala myndigheter samt relevanta organ som företräder det civila samhället och arbetsmarknadens parter deltar, i enlighet med partnerskapsprincipen.

Om den berörda medlemsstaten finner det lämpligt ska en del av React-EU-medlen, genom undantag från artikel 92.7, också föreslås att användas till att öka stödet till fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (*Fead*), för att ta itu med situationen för dem som har drabbats av covid-19-krisen i en aldrig tidigare skådad omfattning. En del av React-EU-medlen får också användas till att öka stödet till sysselsättningsinitiativet för unga. I båda fallen får ökningen föreslås innan eller samtidigt som tilldelningen till Eruf och ESF görs.

Efter den ursprungliga tilldelningen får React-EU-medlen genom en medlemsstats ansökan om ändring av ett operativt program enligt artikel 30.1 överföras mellan Eruf och ESF, oaktat de procentsatser som anges i artikel 92.1 a, b och c, med bibehållande av ESF:s övergripande operativa styrka på unionsnivå. Detta stycke ska inte tillämpas på Eruf-medel som anslås till program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 30.5 ska inte tillämpas på React-EU-medlen. Dessa medel ska undantas från beräkningsgrunden vid tillämpningen av de tak som fastställs i den punkten.

Vid tillämpning av artikel 30.1 f i budgetförordningen ska villkoret att anslag ska användas för samma ändamål inte tillämpas på sådana överföringar. Sådana överföringar får endast avse innevarande år eller efterföljande år i finansieringsplanen.

De krav som fastställs i artikel 92.4 i denna förordning ska inte tillämpas på den ursprungliga tilldelningen eller på de efterföljande överföringarna av React-EU-medlen.

React-EU-medlen ska användas i enlighet med reglerna för den fond till vilken de tilldelas eller överförs.

6. Upp till 4 % av de totala React-EU-medlen inom Eruf och ESF får anslås till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ, inom ramen för befintliga operativa program som får stöd från Eruf eller ESF eller ett eller flera av de nya operativa program som avses i punkt 10.

Upp till 6 % av de ytterligare Eruf-medel som tilldelas ett program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete i enlighet med punkt 1 andra stycket får anslås till tekniskt stöd.

7. Genom undantag från artiklarna 81.1 och 134.1 ska det inledande förskott som ska betalas ut efter kommissionens beslut om antagande av ett operativt program eller om godkännande av ändring av ett operativt program för tilldelning av React-EU-medlen vara 11 % av de React-EU-medel som anslås till program för år 2021.

Vid tillämpning av artikel 134.2 på det årliga förskottet under åren 2021, 2022 och 2023 ska stödbeloppet från fonderna för hela programperioden till det operativa programmet innefatta React-EU-medlen.

Det belopp som betalats ut som det ytterligare inledande förskott som avses i första stycket ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper senast när det operativa programmet avslutas.

8. De React-EU-medel som inte anslagits till tekniskt stöd ska användas inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket för att stödja insatser som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin.

Medlemsstaterna får anslå React-EU-medlen antingen till ett eller flera separata prioriterade områden inom ett eller flera befintliga operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller inom ett eller flera program för gränsöverskridande samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller till ett eller flera nya operativa program enligt punkt 10 i denna artikel inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning. Genom undantag från artikel 26.1 ska programmet omfatta perioden till och med den 31 december 2022, med förbehåll för punkt 4 i den här artikeln.

För Eruf ska React-EU-medlen användas för att i första hand stödja investeringar i produkter och tjänster för hälso- och sjukvård, eller i social infrastruktur, för att tillhandahålla stöd i form av rörelsekapital eller investeringsstöd till små och medelstora företag, investeringar i sektorer med hög potential för att skapa arbetstillfällen, stödja investeringar som bidrar till omställningen till en digital och grön ekonomi, stödja investeringar i infrastruktur som tillhandahåller grundläggande tjänster till medborgarna och stödja ekonomiska stödåtgärder i de regioner som är mest beroende av de sektorer som drabbats hårdast av covid-19-krisen.

För ESF ska React-EU-medlen användas för att i första hand stödja tillträde till arbetsmarknaden genom att bibehålla arbetstagares och egenföretagares arbeten, inbegripet genom system för korttidsarbete, även när stödet inte kombineras med aktiva arbetsmarknadsåtgärder, såvida inte sådana åtgärder föreskrivs i nationell rätt. React-EU-medlen ska stödja skapandet av arbetstillfällen och sysselsättning av god kvalitet, särskilt för personer i utsatta situationer, och förlänga sysselsättningsåtgärder för unga i linje med den förstärkta ungdomsgarantin. Investeringar i utbildning och kompetensutveckling ska inriktas på att ta itu med de gröna och digitala omställningarna.

React-EU-medlen ska också stödja sociala system som bidrar till åtgärder för social inkludering, antidiskriminering och fattigdomsutrotning, med särskilt fokus på barnfattigdom och förbättra tillgången på lika villkor till sociala tjänster av allmänt intresse, inbegripet för barn, äldre, personer med funktionsnedsättning, etniska minoriteter och hemlösa.

9. Med undantag för det tekniska stöd som avses i punkt 6 i denna artikel och de React-EU-medel som används för Fead eller för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i punkt 5 sjunde stycket i denna artikel, ska React-EU-medlen stödja insatser inom det nya tematiska målet *Främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin*, som kompletterar de tematiska mål som anges i artikel 9.

Det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt ska vara tillgängligt uteslutande för programplaneringen av React-EU-medlen. Genom undantag från artikel 96.1 b, c och d i denna förordning och från artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1299/2013, ska det inte kombineras med andra investeringsprioriteringar.

Det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt ska också utgöra den enda investeringsprioriteringen för programplaneringen och användningen av React-EU-medlen från Eruf och ESF.

Om ett eller flera separata prioriterade områden fastställs motsvarande det tematiska mål som avses i första stycket i denna punkt inom ett befintligt operativt program, ska de uppgifter som anges i artikel 96.2 b v och vii i denna förordning och i artikel 8.2 b v och vi i förordning (EU) nr 1299/2013 inte krävas för beskrivningen av det prioriterade området i det reviderade operativa programmet.

Den reviderade finansieringsplan som föreskrivs i artikel 96.2 d i denna förordning och i artikel 8.2 d i förordning (EU) nr 1299/2013 ska ange tilldelningen av React-EU-medlen för år 2021 och, i tillämpliga fall, 2022 utan att ange belopp för resultatreserven och utan fördelning per regionkategori.

Genom undantag från artikel 30.1 i denna förordning ska ansökningar om ändring av program som lämnats in av en medlemsstat vederbörligen motiveras, och de ska särskilt ange de förväntade effekterna av ändringarna av programmet avseende främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin. Dessa ansökningar ska åtföljas av det omarbetade programmet.

10. Genom undantag från artikel 26.4 får medlemsstaterna utarbeta nya särskilda operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning inom ramen för det nya tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln. Ingen förhandsutvärdering enligt artikel 55 ska krävas.

Om ett sådant nytt operativt program inrättas ska motiveringen, genom undantag från artikel 96.2 a, ange de förväntade effekterna av det operativa programmet avseende främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin.

Om ett sådant nytt operativt program inrättas får endast myndigheter som redan har utsetts inom pågående operativa program som får stöd från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden anges av medlemsstaterna vid tillämpningen av artikel 96.5 a.

De uppgifter som anges i artikel 96.2 första stycket b v och vii, 96.4, 96.6 b och c samt 96.7 ska inte krävas för ett sådant nytt operativt program. De uppgifter som anges i artikel 96.3 ska endast krävas om motsvarande stöd tillhandahålls.

Kommissionen ska, genom undantag från artiklarna 29.3, 29.4 och 30.2, göra sitt yttersta för att godkänna eventuella nya särskilda operativa program eller eventuella ändringar av ett befintligt program inom 15 arbetsdagar efter det att medlemsstaten har lämnat in programmet respektive ändringen.

11. Genom undantag från artikel 65.2 och 65.9 ska utgifter för insatser som stöds inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln vara stödberättigande från och med den 1 februari 2020.

12. Genom undantag från artikel 120.3 första och andra styckena får en medfinansieringsgrad på upp till 100 % tillämpas på det eller de prioriterade områden som får stöd från React-EU-medel som planerats inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln. Utöver de gemensamma indikatorer som anges i de fondspecifika bestämmelserna ska medlemsstaterna också i lämpliga fall använda de indikatorer som är specifika för covid-19-program som kommissionen tillhandahåller.

Genom undantag från artiklarna 56.3 och 114.2 ska medlemsstaterna säkerställa att minst en utvärdering av användningen av React-EU-medlen genomförs senast den 31 december 2024 för att bedöma medlens ändamålsenlighet, effektivitet och verkan samt, i tillämpliga fall, deras effekter på inkludering och icke-diskriminering, inklusive ur ett könsperspektiv, och hur de har bidragit till det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln.

13. Följande bestämmelser ska inte gälla för React-EU-medlen:

a) Tematiska koncentrationskrav, inbegripet tröskelvärden för hållbar stadsutveckling enligt denna förordning eller de fondspecifika bestämmelserna, genom undantag från artikel 18.

b) Förhandsvillkor, genom undantag från artikel 19 och de fondspecifika bestämmelserna.

c) Krav på resultatreserven och tillämpning av resultatramen, genom undantag från artikel 20 respektive artikel 22.

d) Artikel 65.6 för insatser som inleddes från och med den 1 februari 2020, som främjar krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och förbereder en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin, och som stöds inom det tematiska mål som avses i punkt 9 första stycket i den här artikeln.

e) Krav på att utarbeta en kommunikationsstrategi, genom undantag från artiklarna 116 och 115.1 a.

Genom undantag från kraven i artikel 12.4 i förordning (EU) nr 1299/2013 för insatser som får stöd från React-EU-medlen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, ska samarbete mellan stödmottagare på minst två områden vara tillräckligt.

14. Medlemsstaterna och förvaltande myndigheter ska vid fullgörandet av sina skyldigheter i fråga om information, kommunikation och synliggörande i enlighet med artikel 115.1 och 115.3 och med bilaga XII säkerställa att potentiella stödmottagare, stödmottagare, deltagare, slutmottagare av finansieringsinstrument och allmänheten är medvetna om förekomsten, omfattningen och det ytterligare stödet härrörande från React-EU-medlen.

Medlemsstaterna och förvaltande myndigheter ska tydliggöra för allmänheten att insatsen i fråga finansieras som en del av unionens hantering av covid-19-pandemin och säkerställa full transparens, när så är lämpligt med hjälp av sociala medier.

Hänvisningarna till 'fonden', 'fonderna' eller 'ESI-fonderna' i avsnitt 2.2 i bilaga XII ska kompletteras med en hänvisning till 'finansieras som en del av unionens hantering av covid-19-pandemin', om ekonomiskt stöd ges till insatser från React-EU-medlen.

(*) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).”

2. I artikel 154 ska följande stycke läggas till:

”Artiklarna 92a och 92b ska inte tillämpas på eller i Förenade kungariket. Hänvisningar till medlemsstaterna i dessa bestämmelser ska förstås så att de inte inbegriper Förenade kungariket.”

3. Texten i bilagan till den här förordningen ska föras in som bilaga VIIa.

Artikel 2

Kommissionen ska senast den 31 mars 2025 förse Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av React-EU. Den utvärderingen ska innehålla information om i vilken grad målen för React-EU har uppnåtts, hur ändamålsenligt React-EU-medlen har använts, vilken sorts insatser som har finansierats, stödmottagare och slutmottagare av de finansiella anslagen och dess europeiska mervärde i fråga om att bidra till den ekonomiska återhämtningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

"BILAGA VIIa

TILLDELNINGSMETOD FÖR React-EU-MEDEL – ARTIKEL 92b.4

Tilldelningsmetod för React-EU-medel

React-EU-medlen ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande metod:

1. Varje medlemsstats preliminära andel av React-EU-medlen fastställs som den viktade summan av de andelar som fastställs på grundval av följande kriterier som viktas på följande sätt:

   a) En BNP-faktor (viktning av 2/3) som erhålls genom tillämpning av följande steg:

      i) Varje medlemsstats andel av den totala förlusten av säsongsrensad BNP i fasta priser uttryckt i EUR mellan första halvåret 2019 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

      ii) Justering av de andelar som har erhållits enligt led i genom att de delas med medlemsstatens BNI per capita uttryckt som en procentandel av genomsnittligt BNI per capita i EU-27 (genomsnitt uttryckt som 100 %).

   b) En arbetslöshetsfaktor (viktning av 2/9), uttryckt som det viktade genomsnittet av

      i) medlemsstatens andel av det totala antalet arbetslösa (viktning av 3/4) för alla berörda medlemsstater i januari 2020, och

      ii) medlemsstatens andel av den totala ökningen av antalet arbetslösa (viktning av 1/4) mellan januari 2020 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

   c) En ungdomsarbetslöshetsfaktor (viktning av 1/9), uttryckt som det viktade genomsnittet av

      i) medlemsstatens andel av det totala antalet unga arbetslösa (viktning av 3/4) för alla berörda medlemsstater i januari 2020, och

      ii) medlemsstatens andel av den totala ökningen av antalet unga arbetslösa (viktning av 1/4) mellan januari 2020 och slutet av den tillämpliga referensperioden för alla berörda medlemsstater.

   Om medlemsstatens säsongsrensade BNP i fasta priser uttryckt i EUR för den tillämpliga referensperioden är högre än under det första halvåret 2019, ska den medlemsstatens uppgifter undantas från beräkningarna i led a i.

   Om antalet arbetslösa (åldersgruppen 15–74 år) eller unga arbetslösa (åldersgruppen 15–24 år) i medlemsstaten för den tillämpliga referensperioden är lägre än i januari 2020, ska den medlemsstatens uppgifter undantas från beräkningarna i leden b ii och c ii.

2. De regler som fastställs i punkt 1 får inte leda till att anslagen per medlemsstat för hela perioden 2021–2022 överstiger följande:

   a) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är över 109 % av genomsnittet för EU-27: 0,07 % av deras BNP i fasta priser 2019.

   b) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är lika med eller under 90 % av genomsnittet för EU-27: 2,60 % av deras BNP i fasta priser 2019.

   c) För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är över 90 % och lika med eller under 109 % av genomsnittet för EU-27: procentandelen erhålls genom en linjär interpolering mellan 0,07 % och 2,60 % av deras BNP i fasta priser 2019, vilket leder till en proportionell minskning av den övre gränsen i linje med ökningen i välstånd.

De belopp som överstiger den nivå som föreskrivs i leden a–c per medlemsstat omfördelas proportionellt till anslagen för alla andra medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (i köpkraftsstandard) är under 100 % av genomsnittet för EU-27. BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2015–2017 är den som används för sammanhållningspolitiken i förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

3. Vid beräkning av fördelningen av React-EU-medlen för 2021 gäller följande:

   a) För BNP ska referensperioden vara första halvåret 2020.

   b) För antalet arbetslösa och antalet unga arbetslösa ska referensperioden vara genomsnittet av juni–augusti 2020.

   c) Det högsta anslag som beräknats genom tillämpning av punkt 2 multipliceras med den andel som React-EU-medlen för 2021 utgör av de totala React-EU-medlen för 2021 och 2022.

   Innan den metod som beskrivs i punkterna 1 och 2 avseende React-EU-medlen för 2021 tillämpas, ska ett belopp på 100 000 000 EUR tilldelas Luxemburg och ett belopp på 50 000 000 EUR tilldelas Malta.

   Dessutom ska ett belopp motsvarande en stödintensitet på 30 EUR per invånare tilldelas de yttersta Nuts 2-områdena från anslaget. Det anslaget kommer att fördelas per region och medlemsstat på ett sätt som står i proportion till den totala befolkningen i dessa regioner. Det ytterligare anslaget till de yttersta randområdena ska läggas till det anslag som varje yttersta randområde erhåller genom fördelningen av den nationella budgeten.

   Det återstående beloppet för 2021 ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med den metod som beskrivs i punkterna 1 och 2.

4. Vid beräkning av fördelningen av React-EU-medlen för 2022 gäller följande:

   a) För BNP ska referensperioden vara första halvåret 2021.

   b) För antalet arbetslösa och antalet unga arbetslösa ska referensperioden vara genomsnittet av juni–augusti 2021.

   c) Det högsta anslag som beräknats genom tillämpning av punkt 2 multipliceras med den andel som React-EU-medlen för 2022 utgör av de totala React-EU-medlen för 2021 och 2022.”

Sammanfattning av promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324)

Inom EU finns ett omfattande regelverk på området för den så kallade sammanhållningspolitiken. Sammanhållningspolitiken regleras genom ett antal EU-förordningar som upprättas för sjuårsperioder. Europeiska kommissionen har för den kommande programperioden 2021–2027 lagt fram förslag till ett flertal EU-förordningar. I promemorian föreslås ändringar i svensk lagstiftning med anledning av vissa av de föreslagna förordningarna. Förslagen föreslås träda i kraft den 1 december 2021.

Lagförslag i promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324)

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

Härigenom föreskrivs att 1, 2 och 6 §§ lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling[1] av landsbygden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[2]	
I denna lag ges bestämmelser som behövs för att EU:s strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden ska kunna genomföras i Sverige. *Med EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden avses i denna lag EU:s förordningar om* *1. stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden, och* *2. stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygds-utveckling.*	*Denna lag kompletterar sådana EU-förordningar som innehåller bestämmelser om stöd från* *1. Europeiska regionala utvecklingsfonden,* *2. Europeiska socialfonden,* *3. Europeiska socialfonden+,* *4. Fonden för en rättvis omställning, och* *5. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.* *Regeringen ska i Svensk författningssamling tillkännage vilka grundförordningar som avses.*
2 §[3]	
Tillsyn och annan kontroll över att *reglerna i EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utvecklingen av landsbygden* följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.	Tillsyn och annan kontroll över att *de EU-förordningar som lagen kompletterar* följs utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.

Regeringen får föreskriva att en tillsynsmyndighet får överlåta åt någon annan myndighet att utöva viss tillsyn.

Om tillsyn överlåts, ska vad som sägs om tillsynsmyndighet i lagen gälla även den myndighet till vilken tillsyn har överlåtits.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 2015:267.
[2] Senaste lydelse 2015:267.
[3] Senaste lydelse 2015:267.

6 §[4]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på *belopp enligt EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden* om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på *stödbelopp som lämnats ur de fonder som anges i 1 § första stycket* om mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska återbetalas.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

[4] Senaste lydelse 2015:267.

Förslag till lag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.

Härigenom föreskrivs att lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.[1] ska upphöra att gälla vid utgången av november 2021.

---

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1996:1488.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:459) om strukturfondspartnerskap

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2007:459) om strukturfondspartnerskap ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[1]	
Inom ramen för förvaltningen av EU:s strukturfonder ska strukturfondspartnerskap bildas enligt denna lag.	Inom ramen för förvaltningen av *Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+* ska strukturfondspartnerskap bildas enligt denna lag.
Inom det geografiska området för varje regionalt strukturfondsprogram och motsvarande regional handlingsplan för det nationella socialfondsprogrammet ska ett gemensamt strukturfondspartnerskap bildas.	
Strukturfondspartnerskapet ska inom målet investering för *tillväxt och sysselsättning* yttra sig över vilka ansökningar som ska prioriteras bland de ansökningar som godkänts av förvaltande myndighet för det berörda strukturfondsprogrammet. Strukturfondspartnerskapets yttrande ska vara bindande i den förvaltande myndighetens fortsatta handläggning.	Strukturfondspartnerskapet ska inom målet investering för sysselsättning och tillväxt yttra sig över vilka ansökningar som ska prioriteras bland de ansökningar som godkänts av förvaltande myndighet för det berörda strukturfondsprogrammet. Strukturfondspartnerskapets yttrande ska vara bindande i den förvaltande myndighetens fortsatta handläggning.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

[1] Senaste lydelse 2014:479.

Förslag till lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3 §
Regeringen får till en gruppering överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU. De förvaltningsuppgifter som överlåts får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur *EG:s strukturfonder*.	Regeringen får till en gruppering överlåta förvaltningsuppgifter gällande program för territoriellt samarbete som delvis finansieras av EU. De förvaltningsuppgifter som överlåts får inbegripa beslutsfattande i fråga om fördelning av stöd ur *Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden+*.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006*, i den ursprungliga lydelsen*.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om lokala aktionsgruppers handläggning av ärenden om stöd inom lokalt ledd utveckling enligt artikel 34.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

Förteckning över remissinstanserna

Yttrande över departementspromemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken (N2021/00324) har lämnats av Arbetsförmedlingen, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Försäkringskassan, Göteborgs kommun, Havs- och vattenmyndigheten, Landsorganisationen i Sverige, Luleå kommun, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Länsstyrelsen i Örebros län, Malmö kommun, Naturvårdsverket, Polismyndigheten, Region Dalarna, Region Gävleborg, Region Jämtland Härjedalen, Region Kalmar län, Region Norrbotten, Region Stockholm, Region Sörmland, Region Värmland, Region Västerbotten, Region Örebro län, Rådet för Europeiska Socialfonden i Sverige, Statens jordbruksverk, Stockholms kommun, Sveriges kommuner och Regioner, Tillväxtverket, Umeå kommun och Östersunds kommun.

Följande remissinstanser har beretts tillfälle att yttra sig men har avstått från att yttra sig: Avesta kommun, Regelrådet, Region Blekinge, Region Jönköpings län, Region Västernorrland, Sveriges akademikers centralorganisation, Södertälje kommun, Vänersborgs kommun och Västerås kommun.

Bjuvs kommun, Företagarna, Gotlands kommun, Greater Copenhagen & Skåne Committee, Gränskommittén Värmland-Østfold, Gällivare kommun, Hela Sverige ska leva, Kiruna kommun, Kvarkenrådet, Lycksele kommun, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Nordkalottenrådet, Region Halland, Region Kronoberg, Region Skåne, Region Uppsala, Region Västmanland, Region Östergötland, Sollefteå kommun, Sundsvalls kommun, Säters kommun, Tjänstemännens centralorganisation, Torsby kommun, Älvdalens kommun och Örebro kommun har inte hörts av.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-10-14

Närvarande: Justitieråden Mahmut Baran, Leif Gäverth och Malin Bonthron

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken

Enligt en lagrådsremiss den 7 oktober 2021 har regeringen (Näringsdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden,
2. lag om upphävande av lagen (1996:506) om överlåtelse av en förvaltningsuppgift till en övervakningskommitté m.m.,
3. lag om ändring i lagen (2009:704) om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete,
4. lag om ändring i lagen (2015:266) om lokala aktionsgrupper.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Julia Nordgren.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Näringsdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 oktober 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Shekarabi, Ygeman, Linde, Eneroth, Dahlgren, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko, Stenevi, Olsson Fridh

Föredragande: statsrådet Baylan

Regeringen beslutar proposition Kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar inom sammanhållningspolitiken